

رُومَان

نُه مَشهُو عَهْشَق

كُوتَايِي دِيْت

■ نووسينى: روح... حدادى پور

■ وهرگيرانى: فواد كه ولؤسى

چاپى چوارهم

2009

238

posts

19.2k

followers

7

following

Promote

Edit Profile

پەرقە فەرمى كاتىبى PDF

Public Figure

تېرە

باشترین و بەسودترین و پر خوتنەرتین كاتىبەكان

بە خۇرابى و بە شتوھ PDF داگرە

Ganjyna

لېنگى كاتىبەكان نەم لېنگە بىكەرەوھ بۇ داگرىتى كاتىبەكان

drive.google.com/folderview?id=1gk8e3nSJGJLu36xeLUjwdbjgTSVslbo_

پیشکده شه :

• به تو..... که فیتری عه شقی راسته

قینت کردم.

• به وشه وانہی که خه ونی رازاوت

پیئوه ده بینم و ده بیته وه به و هیوایه می که

ژیانم لاشیرینتر ده کات.

سائِه کانی پيش راپه ريني ئيسلامي ئيران بوو، ناسر پياوي خيزانيك بوو
 كه له شهش كهس پيك هاتبوو، ئهه خيزانه له دنيا دا جگه له به ختياري و
 كامه راني شتيكيان له سهروهت و سامان و مالي دنيا كه نه بوو، ماليكي
 جوان و رازاوه، پرله كالاوشت و مه كي گرانبه ها، كو شيكي فراوان و جوان،
 له بناري دارستانه دلرفينه كه ي گه يلاندا بوو، به لام نه مانه به ته نها بو خودي ناسر
 خوي بوو، خيزانه كه ي له هه موو ساتي كدا له چه رمه سه ري و كوله مه رگيدا
 ده ژيان، ناسر پياويكي ره وشت نزم و خراپه كار بوو، هه ميشه سامانه كه ي بو مه ي
 نوشين و رابواردني خوي سه رف ده كرد، له گه ل ئه و هه موو خوشي و رابواردنه ييدا
 هاوسه ره كه يي و چوار منداله كه ي ناچار بوون وهك هه ژارو كه م ده سته كان بژين.
 ژياني ئه وان توره ييه بي هو كاني ناسر چه تري ره شي له سه ر هه لدا بوو،
 ئاره زويان ده كرد ناسر مانگي جاري كيش بو مال نه گه رپه ته ره، هه مو روژيك سه رو
 سه داي ئه و ماله كه ي پرده كر دوو ئارامي له خيزانه كه ي ده شي وان، ژياني ئه وان
 به م شيويه به ري ده چوو، كاتي ك به ياني له خه وه هه لده سته ده بوو شاناز خانم
 جيگاي قومارو خواردنه وه بو ناسرو هاوه له به دره و شته كاني ناماده بكات،

هه رکاتیڤ ناسر له سهه ر میزی قومار براره ده بوو شادی به تهنهها بوخویی و هاره له کانی بوو، هه رکاتیڤ کیش دهید و پاند رق و قینی خوئی به ره و روی شانازو منداله کانی ده کرده وه.

له ریڤگی کاری نادر و سته وه سامانیکی زوری به دهه ست هیئابوو، له گهل ته وه شدا به هه زار منهت و شاباش خه رچی به خیزانه کهی ده دا، ئه و تهنهها تهنهها له بهر کامه رانی و خوشی خوئی پاره ی به دهه ست ده هیئا، هه رکاتیڤ به ره و مال ده گه پرایه وه مه ست و خه و الو له سهه ر ته خته خه وه کهی در یتر ده بوو، هه رکات شاناز خانم له باره ی کاره کانیه وه ناگاداری ده کرده وه، وه لاهی به دار کاری ده دایه وه و جوین و قسه ی ناشیرینی ناراسته ده کرد.

شاناز هه موو دل یکی به و چوار منداله ی خوش بوو، بیژن و فه ردین و مینار شیرین، هه رچی کچه کان بوون بویری قسه کردنیان نه بوو، فه ردینیش ته مه نی مندال بوو و زیاتر به دوای یاری و کاره کانی خو یه وه بوو کت و مت به دوای کاره کانی ناسردا هه نگای ده نا، به لام بیژن که له هه مویان گه وره تر بوو پیشی ده خواره وه و به هیچ شیوه یه که نه یده توانی له ئاست کاره نادر و سته کانی ناسردا بیده نگ بیئت.

ئه و زور به ریژ و سه رنج را کیش بوو، ره وشتی ناسری به لاره په سه ند نه بوو، له گهل تیپه ربونی روژ گاردا نه مه ییش گه وره تر ده بوو، ورد ورد له گهل کاره کانی ناسردا دژایه تی په یدا کرد، ناسر که وای به خه یالدا نه ده هات که سیڤ بیئت و بتوانیئت قسه له قسه یدا بکات، ئیستا له گهل ناره زاییه کانی بیژنه دا روبه روو ببویه وه.

شهوتك كومه لتيك له دوسته كاني كه له خوږ خراپتر بوون بومال ميوانداري
 كردبوون و له سره ميږي قومار و تلياك كيښان بوون، بيژن له پيش چاري
 هموياندا پوي كرده ناسر و پتي گوت: باوكه مه گه رنابيني نم ماله مروځي
 لتيه و چركه يهك ناراميمان نيه؟

هاوسره كه ت گه بجه! كچي تازه پيگه شنوت هديه! شه رمه زار ناييت نم
 به دره و شتانه بوماله وه دينيت تاكو ناسايش له مال و مندالت تيك بدهن؟ يان
 نه مانه بكه ره دهره وه يان نه وه يه خوشت له گه ليان دا برو! نم ماله پياري ده وي،
 نه گه ناتوانيت پياوانه ره فتاري تيدا بكه يت و اباشته هر جتي بهيتيت!

ناسر كه له م قسانه ي بيژن حه په سابوو، له به رامبه ر دوسته كانيدا بچوك
 بويه وه به پرتاو له سره ميږه كه هه ستاو به توندي به سه ريده نه راندي و به مست و
 شق به ربوه گياني، هه رچند شاناز خام تكاي ليده كرد نه و به پيچه وانده
 ليده كاني توندتر ده كردو به هه موو هيږي لاشه ي لاوازي بيژنه ي ده كوتا. دواچار
 به تكاي دوسته كاني بيژنه يان له ژير شق و مسته كاني ناسر دا دهره ينا.

پاش ته واو بووني قومارو تلياك كيښان، ميوانه كان پويشتن.

ناسر به وهنده وازي نه هيناو نه وي له ژير زه مينه كه دا زينداني كرد، شاناز خام
 داواي ليده كرد واز له بيژن بهيني و بيه خشيت، به لام ناسر هيچ گويي بو
 هاسه ري چهند ساله ي نه ده گرت، ده رگاي ژير زه مينه كه ي كليل دا و
 كليله كانيشي نايه گيرفاني خويده وه.

به ياني وهك پوژاني تر له مال دهرچوو، بيژن تاكو دره نگانتيك ناسر به ره و مال
 بويه وه له ژير زه مينه كه دا كزوله ي كردبوو.

شاناز له په نجره که وه نان و ئاوی پیده دا، دواچار به تکای هاوسیکانی له ژیر زه مینه که هینایانه دهره وه، و دلی بیژن به رانبر به ناسر لیوان لیو ببوو له رق و کینه. نهو باوکه بیبه زه ییه نامیهره بانه، باوکیک هرگیز ههستی نه ده کرد هاوسهر و مندالی ههیه و دهییت له بیری نه و انداییت.

بیژن ئیتر نه و مندالی پیشو نه بوو، له به رانبر هر کرداریکی نادرستی ناسردا ده و هستایه وه و له گه لیدا ده که و ته کیشه و مشت و مره وه. ژیانی نه وان به م جوړه ده گوزه را، نه و بو مینا کچه گهره ی مال داواکاری هات.

خه سره و کورپی یه کیک له هاوه له کوته کانی ناسر بوو، له پرو که شدا به کورپیکی ریڅ و پیڅ و ره و شت جوان خوی نمایش ده کرد، کاتیڅ بیژن پرسپاری له باره وه کرد، ناگاداری نه وه بوو که خه سره و که سیکی سر که شی هیچ له باره دا نه بووه. مینا هرگیز ناماده ی نه و زه مانده نه بوو، به لام ناسر به بی نه وه ی پرسپاریک له مینا بکات، وه لامی ره زایه تی پیدان، مینا به هیچ شیوه یه ک باوه ری نه ده هات که ناسری باوکی به م کاره رازی بییت، نه و کاته شی ناسر گفتی پیدان، مینا به رانبر به خواستی باوکی نه یده توانی به رگری بکات.

دلشکاوو ناومید له کوچی مال وه گوشه نشین ببوو، ده پارایه وه که بیژن چند زووتره به ره و مال بگرپیته وه، له وانه یه نه و بتوانییت بهر به م کاره ی باوکی بگریت و په شیمانی بکاته وه.

تا کو شیوان چاوه پروانی گه رانه وه ی بیژن بوو، کاتیڅ بیژن گه رایه وه، مینا به خیرایی رودای ره زایه تی باوکی بو بیژن رونه کرده وه. داوای لیکرد که بهر به م زه ماوه نده بگریت و نه هیلیت خوشکه که ی به زور به شوو بدن. بیژن به بیستنی نه م قسه یه کو ترولی خوی له ده ست دابوو، له توره ییدا نه یده زانی چ کاریک

بکات، ہرچون بوو چاوه پئی کرد تاکو بارکی ده گہریتہ وہ۔ شاناز خانم واقعی ورمابوو، ٹہویش بہم زہ ماوہ نده نارازی بوو۔

کاتی ناخواردنی تیوارہ ناسر بہرہو مال گہ پرایہ وہ، بیژن بی ٹہوہی وشہیہ کی لہ گہل بلی پہ لاماری دا۔ ناسر کہ لہم کارہی بیژن حہ پہ سابوو، ہرچون بو ہاتہ وہ سہر خوی و ہہ لہمتی دایہ بیژن و بہیہک لیڈان گرمولہی کرد۔ بیژن بہ ہہ موو توانای خوی بہرگری ده کرد، بہ لام جہستہی لاوازی بیژن چونچونی بہرگی لیڈانہ توندہ کانی ناسری ده گرت؟!

بہ ہہر حالیک بوو ہیژی دایہ بہر خوی و ہہستایہ وہ، روخساری بہتہ واری خہلتانی خوین ببور، چوراو گہی خوین لہ دم و لوتیہ وہ جوگہ لہی بہستبوو۔
 ٹہو شہوہش تیپہری، بہ لام ناسر بہ ہیچ شیوہیہک لہ کہری شہیتان نہ ہاتہ خوارہ وہو بو زہ ماوہندی مینا لہ گہل خہسرہو پیداگری ده کرد، لہ گہل ٹہو ہہ موو نارہ زایہ تیہی کہ مینا و شاناز خانم دہریان دہ بری۔ سہرہ نجام مینایان لہ خہسرہو مارہ کردوو، خہسرہو مینای بو "تہ بریز" شوینی نیشتہ جیبونی خوی گواستہ وہ۔

ماوہیہ کی کہم بہ سہر ٹہو زہ ماوہ نده دا تیپہری و خہسرہو لہ بارکی جیابویہ وہو لہ گہرہ کیک کہ کہ سانیکی بیڑہوشتی لیبون مالیکی کری۔
 خہسرہو خوی لہ خویدا مروقیکی دہرون نہ خوش بوو، لہ ماوہیہ کی کہمدا لہ گہ لیاندا بو بہاوری۔ ہہ موشتیکی لہ گہ لدا باس دہ کردن، خہسرہو پاش گواستہ رہی مینا بو ماوہیہک دہستی لہ کارہ نارہ واکانی ہہ لگرتبور، دو بارہ گہ پرایہ وہ سہر کردارہ کانی پیشووی۔

مینا هرچند گفتوگویی له گه لدا ده کردو پیتی ده گوت: ده ست له و کارانه
هه لگره، به لام خه سره و بایه خی به قسه کانی نه ده دار وه لامی به دارکاری ده دایه وه.
مینا که به زور دابویان به خه سره و تیتیر توانای نهم هه موو به دبه ختی و
کاره ساته جگر برانه ی نه بوو، رۆژ له دوای رۆژ مانه وه ی له گه ل خه سره و نازاری
ده دا و ماندووی ده کرد.

شهویک که خه سره و له مه ی نوشیدا زیاده روه ی کرد بوو، به لاره لار به ره و مال
بویه وه، به بی هو به ربووه گیانی مینا، تا کو توانی دارکاری کرد. مینا تیتیر
به یه کجاری توانای پهرت ببوو، به سه رو رخساری شکاو و که یل له رق و تور پیدا
مائی به جی هیشته، به لام شوینیکی شک نه ده برد په نای بو بیات، له پاش چهند
پرسیاریک له شه قامه کانی شاردا به ره و نقلیات ملی نا، له ویدا دوو دلی
پویتی کرد، که نایا بو مالی باوکی بچیت، مالیک که جگه له ره نج و زه حمه ت
شتیکی تیدا نه دی بوو؟ بگه رپته وه یان نه..؟ به هه رحال زیان له گه ل خه سره و
یان له مالی باوکی به لای نه وه وه هیچ جیاوازیه کی نه بوو، له خوړا بلیتی تاران
بری و سواری نوتومبیل بوو به ره و تاران که وته ری. کاتیک گه شته مالی باوکی،
ناسر له مال وه بوو، دایک و خوشکه که ی به پیره وه هاتن و له نامیزیان گرت.
روخساری مینا نه وه ی نیشانده دا که له گه ل خه سره و دا ناخوشی بووه. به بینینی
دایکی، ویستی ده رده دل بکات و گریان بواری نه دا، هه رچون بوو روی له دایکی
کردو گوتی: دایکه باوه رپکه تیتیر بیزار بووم، وه بو یه ک چرکه ش ناتوانم له گه ل
خه سره ودا بژیم، ناسر که له ویدا ناماده بوو له هه موشتیک تیگه یشت، نه ک ته نها
روی خوشی پیشان نه دا، به لکو وه لامی سلاوه که شی نه دایه وه و به توندی به بی
هیچ هه ستیکی باوکانه پیتی گوت: به خیرایی عاره بانه که ت راکیشه و بگه رپره وه

لای هاوسه ره کت. هدرچی مینا بیژنه نیشه سوربوون له سه ره نه وهی که ده بیته ته لاتی خوئی لی وهر بگریته و کوتایی به وهاوسه ریته یه بهینی، به لام ناسر پازی نه بوو.

چند پروژیک به سه ره نه م روداوه دا تیپه ری، خه سه ره له گهل باوکیدا هاتن بو تاران و داوایان له ناسر کرد که مینایان له گهل دا بنی ریته وه. خه سه ره وای بیر ده کرده وه که ناسر دلی به منداله کانی ده سوتی و هه ره نه ویشه تا کو ئیستا نه بهیشتوره مینا بگه ریته وه لای. به هه ره شیوه یه ک بوو بو پازی کردنی ناسر، خه سه ره به ئینیدا له مه ودوا به هیچ به هانه یه که وه نازاری مینا نه داو دلی نه ره نجینی. له پاشاندا دوانیوه روئی هه مان پروژ مینا له گهل خه سه ره و باوکیدا به ره و (رشت) گه رانه وه.

چند مانگیك به سه ره پوستنه وهی مینادا تیپه ری بوو شاناز خانم و بیژهن و منداله کانی تر هیچ هه والئیکیان له مینا نه بوو.

شاناز خانم به ته وای بوئی نیگه ران ببوو، داوای له بیژهن کرد که بی ناگاداری باوکی به ره و (رشت) به ری که وی و هه والئیکی مینا بزانیته، نه و ده یگوت: دلم گوشراوه و باش نالی! نه بادا کاره ساتیک به سه ره کچه بیچاره که مدا هاتی.

به یانی بیژهن خوئی ناماده کرد بوو به ره و (رشت) به ری بکه ویته، له وکاته دا پوسته چی نامه یه کی هیئا که بو بیژهن نیررابوو دایه دهستی. نوسه ری نامه که مینابوو، بیژهن زور خوش حال بوو به خیرایی نامه که ی کرده وه و لی پاما، به کپارچه رو خساری گوراو شادیه که ی ره ویه وه. شیرین که سه ره نجی تیپری بوو ههستی به تی کچونی بیژهن کرد، نه ویش په شوکا و تکای لی کرد نامه که

بەدەنگی بەرز بخوینیتهوه تاكو ئەوانیش گوییستی ئەو کارەساتە ببن کە هاتوتە
پیش خوشکە بیچارە کەیان.

بیژن بە دلتهنگیەره دەستی بە خویندەوهی کرد.

1) دایکی بەرپۆز. خوشک و برایانی هەمیشە لەیادم. سلاو، بەتایبەتی بیژن،
برای میهرەبانم کە تازاریکی زۆری بو خوشکە کۆتۆلە کەمی کیشاوه، هیوادارم
هەموایەکتان ساغ و سەلامەت بن و بەردەوام لەژیاندا بە دلشادی و بەختەری
بژین.

ئەم نامەیدە لە کاتی کەدا دەنوسم کە کاتر میتریک زیاتر لە تەمەنی من و خەسەرە
نەماوە. داواتان لێدەکەم بۆ مەرگی من دلگران نەبن و هیچ بیریک لەرزگار کردنی
من نەکەنەوه، چونکە بینگومان ئەم نامەیدە چەند رۆژیک لەپاش مردنی من
بە دەستی ئێوە دەگات. سویند بەخودا ئەگەر بچوک ترین هیوا لە دڵمدا
هەبوا یە دەستم بۆ ئەم کارە نەدە برد. دەزانم کە خۆکوژی گوناھیکی گەورە یە،
بەلام تەنھار پێگای پزگاری من لەم ژیانە شوم و دژوارەدا هەر تەمە بوو.

خەسەرە شەوو رۆژ هاوێتە کانی دەهینایە مالدووە و داوای لە من دەکرد
مالتە کەیان بو بپازینمەوه، بۆمیوان دارییان هەموشتیک تامادە بکەم، سەمایان
بۆ بکەم و گۆزانیان بۆ بلیتم. خوتان باش دەزانن من تاكو ئیستا ئەم کارانەم
نەکردووە و ناشمەوێت بیان کەم.

هەرچەند لە گەژ ئەم پیاو بەتایبەت دەدا گەت و گو دەکەم، نایەوێت گویم
لێبگریت و لەسەر کارەکانی بەردەوامە.

هەرگیز نابیت و ناكریت له كاتێكدا من هاوبهشی ژيانى ئەوم و
 له هه مانكاتيشدا پێويستيم به خوشه ويستی ئەو ههيه به مجۆره دەنوكم له سەرى
 بى و ژيانمان به ئاژاوه و شهرو شهرو بهرې بکهين. نامەويت خەسرو هەموژيانى
 خۆى بو من تەرخان بکات، تەنها داواى من ئەوهيه دەست لەم کاره نالەبارانه
 هەلبگریت، بەلام ئەو لەوەلامدا کاره کانى باوكم به پرمدا دەداتەوه و دەتیت :
 مەگەر باوکی تۆش بەم شێوهيهى من نيه ؟! ئەگەر راست دەکەیت بوچی وات
 نەکرد باوکيشت دەست لەو کارانهى هەلبگریت؟!.

خەسرو بەم جۆره خەريکی ههوه سبازی و خراپه کاری خۆيهتى و بە کرداره کانى
 باوکيشم سەرکوتمە دەکات. تیت جامى سەبرم لێوان لێو بووه و ناتوانم له گەتيدا
 بژيم. ئەو به ههچ جۆريک دەست بەردارى من نابیت و وازم لێناهيئت، واگریمان
 تەلاقيشيدام خۆم جێگایه کم نيه پەناى بو بەرم، به بوچونى خۆم باشتري
 رێگام بينيوتهوه.

بێژەن گیان برای خۆم، داوات لێدەکم بە سەرھاتی ئیمه به بیره و هريت بسپیری
 و لەداھاتودا ببیتە پەندیک بو تو و دایکم و باوكم، لەواندیه باوكم بیتەوه
 سەرخۆو لێنەگەریت شیرین داھاتويه کی هاوشیوهی منى هەبیت.
 داوات لێدەکم ژيانى خۆت پەره پێدەهیت، بەلکو لەداھاتودا ژيانتيکی
 سەرکەوتوو بە دەست بهیئت.

له کوتاييدا له تيوهى خوشه ويستم داواى لیبوردن دەکم و هەر هەموتان ماچ
 دەکم، وەداوام لیتان ئەوهيه لەپاش مەرگم سەرزەنشتەم نەکن.
 (خوشکی رەنج کیشت مینا)

پاش کوتایی هاتنی نامه که چاره کانی شاناز له ناو فرمیسکدا مه له بیان ده کرد. هه رته و پوژه له گهله باوکی خه سه روه دا ته له فونیان کرد، ته ویش به خه م و توره بیهوه دانی بهم هه واله دانا.

پزیشکی دادوهری هوکاری مه رگی مینای به خواردنه وهی ژه هر ناشکرا کرد بوو.

پاش لیکولینه وه ده رکهوت مینا له ژیانیدا به ته واوی ناومید بووه و له کاتی ناخواردنی نیوه پوژدا ژه هری کردوته ناو په رداخه ساردیه کانی خوویی و خه سه روه وه، خه سه ره و که به ته واوی مه ست ببوو بیتاگا بینی به ساردیه که وه ناوه و پاشی چند خوله کیک هه ردوکیان گیانیان سپاردوه.

به مه رگی مینا، بیژن وهک ته وهی لیها تبوو که هه موو دنیای به سه ردا روخاییت. چونکه بیژن مینای زور خوش ده ویست، میناش خوشکیکی به وه فاو میهره بان بو بوی. سه ره نجام قه ده ر ته وانی لیک جیا کرده وه. روخساری مینا به رده وام له پیش چاری بیژن دا ونه ده بوو، چاره جوانه کانی و قره زه رده کهی که دلی هه مو که سیکی بولای خوئی راده کیشا.

بیژن گوشه نشین ببوو، ئیتر له گهله هیچ که سیکدا قسه ی نه ده کردوو زور به که میش نانی ده خوارد.

ته رمی مینایان له (رشت) وه هینایه وه بو تاران، تازییه کی تاییه تیان بوگرت، به لام ناسر نه و باوکه دل ره قه ی که له مه راسیمی ناشتنی کچه کهیدا هاربه شی نه کرد.

چهنده مانگیک به سه رمه رگی مینادا تیپه ری بوو بیژن هیشتا وهک سه ره تا خه می بوله ده ستدانی مینا ده خواردوو فرمیسکی بو ده رشت و وشک و لاواز ببوو،

به هیج شیوه یه که له گه نجه کانی هاوتهمه نی خوئی نه ده کرد، به لام فدر دین پیچه واندهی نهو بوو. نهوله سهره تای لاویدا بوو که به داخه وه نه و جوانییهی له کاری نادر وستدا به فیرو ددها. فدر دین لاشه یه کی دامه زراوو ریکی هه بوو، چاره کانی سهرنج راکیش بوون، لوتیکی ریکی ولیتوه کانی وهک و خونچه و ابوون. مهرگی مینا نهک ههر کاری تینه کرد بوو، به لکو روژ به روژ زیاتر پییه کانی له شوین پیی باوکیدا داده نا، نهو کارانهی که بیژن و دایکی و خوشکه کهی پییان ناخوش بوو نهو به دوروی نهو کارانه وه بوو. له ته مه نی شانزه سالییدا له ناو گه ره که که یاندا سهرانهی له خه لکی گه ره که ده سهند، به زوری چه قو ته عه دای له خه لکی ده کردو بوهر جینگه یه که ناره زوی بکردایه ده چوو. ههر کچیک دلی بیگرتایه ریگای پی ده گرت.

ههر له و کاته دا بوو، بیژن ره واندهی خزمه تی سهر بازی کراو ناردیانه (به ندهر عه باس) گهرمی و ناسازی ناووهه واکه ی بو نهو نازارای بوو، به لام به ههر حال، له و ماله باشر بوو که نهوی تیدا ده ژیا، ههر چو نیک بوو خوئی له گه لیدا گونجاندا. شاناز خانم له گه ل نهو پاره که مه ییدا که له لایه ن ناسره وه پیی دده را، له وه شی ده گرتوه و بو بیژنه نی ره وانده ده کرد. ههر چه نده بیژن و دایکی به و کوله مهر گیبه ده ژیان، به لام بو فدر دین به پیچه وانده وه بوو. نهو زیاده ره وی له مه سره فدا ده کرد و ناسریش له کرداره کانی نارازی نه بوو، ته واری ناره زوه کانی نهوی به جی ده هیئا، فدر دین به و ته مه نه که مه یه وه، له هه موو گه ره کدا ناسرا بوو. روژیک له گه ل چند هاره لیک له خوئی خراپتردا به ناو شه قامه کاندا هات و چویان ده کرد، له و کاته دا کچیک بهرچاو کهوت، نه ی توانی عاشقی نه بیت،

کچه که له فەردین نزیك بوبویهوه، ههستی کرد فەردین چاوی تیپریوه. فەردین
رسته یه کی عاشقانه ی به گویدا دا.

— قوربانی ئه و بالا جوانه ت بم، یارمه تی هه یه چەند قسه یه کت له گه ئدا
بکه م؟! تو ده زانیت چەنده دیوانه تم؟!

کچه به نیگایه کی پر له قینه وه، لیتی نیپەر بوو، چەند مالیکی جی هیشته و
خوی به مالیکی گه وره دا کرد. هیشته چەند خوله کیك تینه پەری بوو دوسی
که س له و ماله دا هاتنه دهره وه. کچه به به نجه ی ئیشاره ی به فەردین کرد
که له ویدا راوه ستا بوو.

یه کیك له و که سانه که له هه مویان به ته مه نتر بوو هاته به رده م مه ردین و
به بی ئه وه ی پرسیا ریکی ئاراسته بکات تا کو توانای هه بوو زله یه کی له بنا گوئی
دا!

بیگومان ئه و کاره ی فەردین کرد بووی شایانی هیچ پرسیا رو وه لامیک نه بوو.
فەردین که تاکه شه قاوه ی گه ره ک بوو به و زله یه ههستی به که می خوی ده کرد،
ئه گه ره وه لامی نه داته وه ئه و بو هه تا هه تابه به بچو کی ده مینیتته وه، به توندی
مستیکی له رو خساری پیاوه پیره که داو یه که سه ره چه قو که ی له گیرفانی دهره ینا ر
به ربوه سه رو رو خساری! هاوه له کانی ئه و پیاوه کاتیك ئه وه یان له فەردین بینی
هیرشیان بو هینا و دایانه بهر شق و مست. یه کیك له وان کاتیك ههستی کرد
فەردین کولنادات و زوریش به هیزه، شیشیکی هه لگرت و به هه مور توانای خوی
کیشای به سه ری فەردیندا. ئه و لیدانه هینده کاریگه ربوو، فەردین یه که سه ره
گیانی سپارد. هاوه له کانی فەردین کاتیك ئه وه یان بینی له ترسی گیانیان
نه یانویرا لیتی نزیك ببنه وه.

به خیرایی هه واله که یان به بنکه ی پولیس راگه یاند، خه لکیکی زور له ده وری تهرمه که ی فهدر دین کو بوننه وه، کار به دهستان به خیرایی خو یان گه یانده نه و جیگه یه و پاش پرسیار کردنیکی وورد، بکوژه کانیا ن دوزیه وه که به نیاز بون له شار هه لبین، به ریا ن پی گرتن.

شاناز خانمی بیچاره هیشتا جلی رهشی له بهر دانه که ندبوو که هه مدیسان بو فهدر دین ره شپوش بوویه وه.

کاتیك هه والی مهرگی فهدر دینی بیست، به ناخون به ربووه رو خساری خو ی و له هوش خو ی چوو. شیرین به زرویی گه شته سه ری و کاتیك دایکی به و حاله وه بی نی بانگه هه لدا، داوای یارمه تی له دراوسیگان ده کرد، دراوسیگانیش له ده و ردی شاناز خانم گرد بوننه وه، به رشتنی ناوی سارد به سه ریدا هینایانه وه هوش خو ی. شیرین که نه یده زانی بو چ یه کیك له خوشه ویسته کانی که قوربانی لاساریه کانی ناسر بوون فرمیسک بریتریت. کاتیك سه یریکرد دایکی زیندووه، رو خساری گه شایه وه و سوپاسی خودای کرد که هیچ نه بیست پاش مهرگی مینا دایکی بو ماوه ته وه.

ئیتر هه تا کو ماوه یه ک ماله که یان پهنگی ماته مینی به خو وه ناگریت، شاناز خانم که تازه هاتبوه وه هوش خو ی توانای قسه کردنی نه بوو، چاوه کانی نه بله ق ببون و له خه لکه که ی ده روانی. شیرین به هارکاری هاوسیگان، دایکیان به رز کرده وه و بردیانه ژوره وه و که میك شه کراویان ده رخوا رده دا.

له نه نجامدا شاناز خانم هاته قسه و رودای مهرگی فهدر دینی بو هاوسیگانی گپرایه وه، پاشان نوبه ی شیرین بوو له سه رو رو خساری خو ی بدات و بوته و به خته ره شه یان نه فرهت بنیتریت.

دایک و کچه تاکو نیوه شهو ناسر بو مال گه پرایه وه به بی دهنگی فرمیسیکیان
هه لده پشت بو مینا و فهدر دینیان ده لوانده وه.

ناسر بیخه یال له هه موو شتیك نزیکی مال بویه وه، کاتیك گه شته نیو کولانی
گه ره که وه، له بلند گو ره گو بیستی قورنان خویندن بوو، کو بونه وه ی خه لکی
له ده وری مال که یدا بینی، سه ری سورما، کاتیك گه شته بهر ده رگای مال که ی
له مهرگی فهدر دین ناگادار بوو، به لام به هیچ شیوه یه ک به سه ر خو ی نه هیئار،
لاره لار چو وه ژوره وه، ناسر بو فهدر دینیش هیچ فرمیسیکی نه پشت، مه شروب
ههستی مرو قایه تی تیدا کوشت بوو، هه موو هه ست و خوشه ویستیه کی له ناخیدا
سریبوه وه. تاماده بو ان به سه ر سورمانه وه لیان ده روانی.

شهو درهنگی کرد بوو، نهو باو که بیبه زه ییه بی خه یال چوبوه خه و یکی قوله وه،
به یانی زوو زهنگی ده رگا لیدرا، بهر پرسیانی پولیس کاریان به باوک و دایکی
فهدر دین بوو.

ناسرو شاناز خانم له گه لیاندا به ره و بنکه ی پولیس به ری که وتن، کاتیك
گه شته نه وی کو مه لیکی زور له به رده م بنکه که دا بوون، داوای نازاد کردنی
بکوژه کانی فهدر دینیان ده کرد. به ناسریان ده گوت: هه ر که س خیانه ت له شه ره فی
خه لکی بکات ده بیئت بکوژریت.

شاناز که له هو کاری کوشتنی فهدر دین ناگادار نه بوو، وابیری نه ده کرده وه
که کو ره که ی چاوی له شه ره فی خه لکی بری بیئت، به توره ییه وه له خه لکه که ی
ده روانی. هه ردو کیان به ره و لای چاودیری بنکه ی پولیس چوون، چند که سیك
به که له بچه کراوی له ژوره وه بوون، ناسر هیچ هه لو یستیکی خراپی به رام به ریان
نه بوو، به لام شاناز خانم، تفی له سه رو چاوی یه کیکیان کردوو به توندی هی رشی

کرده سهری، هموو قین و رقیکی خوئی بهسردا خالی کردهوه، بکوژهکان
 هاواریانکرد و داوای یارمهتیان لهچاودیره که کرد، نهویش لهجیگهی خوئی
 ههستار داوای لهشاناز کرد دانبهخویدا بگریت و بهزم له ژوره کهدا نهنیتهوه.
 پاش پرسیار گهلیگ که له ناسرو شانازیانکرد، بکوژهکان تهوقیف کران،
 تاکو فرمانی کوتایی لهبارهیانهوه دهدرییت، دادگایی کردنیان بومانگیگ
 دوواخرا.

لههمان روژدا تهرمی فهدرینیان بهخاک سپارد، شاناز خانم که تازه بیژنه
 هاتبهوه یاد، بهتلهفون نهم کارهساتهی پی راگهیاند، بیژن باوهپی نهده کرد
 فهدرین لهو سهرهتای تهمنهیدا مائشاوایی یه کجاریان لی بکات. تهلهفونه کهی
 لهدهست بهربویهوه، لهتاوخدم و پهژاره توانای بهسرخویدا نهمابوو، بهخیرای
 چوه بهردهم بهرپرسه کهیی و داوای موئهتی لیکرد، نهویش لهبهر نهوهی بیژن
 لهوماویدهدا موئهتی وهرنه گرتبوو رهزامهندی نیشاندا.

لهریگادا لهبیری نهوهدابوو که مینا و فهدرین ههردوکیان قوربانی کاره
 نادرستهکانی باوکیان بوون، نه گهر باوکی له کرداره بهدهکانی فهدرینی
 بهرسیایهتهوه، یان ههرنه بیته کهمیگ چاودیری بکردایهت و نهرکی باوکایهتی
 بهجی بهینایه لهوانه بوو فهدرین لهم کردارانهی دوور بکهوتایهتهوه، یان
 لهسهرهتادا لیان نزیگ نهدهبویهوه، چهقوکیشی نهده کردوو خیانهتی بهشهرهفی
 کهسانی تر نهده کرد، بهلام نهم هموو کردارانهی فهدرین سهچاوهی لهکاره
 بهدهکانی باوکیهوه گرتبوو.

بیژن چند مانگیگ لهمالهوه دوربوو کهمیگ رهفتارهکانی باوکی لهبیر
 کردبوو دلی بهحالی باوکی دهسوتا، بهلام نیستا که فهدرین کوژراوه بوچاریکی

تر باوکی به بهر پرسیارو هوکاری نهم هموو به دبه ختیه ده زانی و زیاتر له
جاران قینی ناسری چوو دله وه.

نیوانی به ندهر عه باس بو تاران له لای نهو سالتیک دریتزه ی کیتشا.

کاتیک گه شته مالدوه یه کسدر هه والی ناسری پرسری، شاناز خانم که نیتز
پشتی له ژیر نهم هموو فشاره دا چه مابویه وه، به خهم و خه فته وه چوو به ره و پیری
کوره که ی، به لام بیتزن به بی ناگایی تنها هه والی ناسری ده پرسری. شاناز خانم
دهیزانی که بیتزن ده یه ویت دووباره له گه ل باوکیدا به شه پیتت، ده سته و دامانی
بوو داوای لیکرد نهم کاره نه کات، به لام بیتزن جامی سهبری پر ببوو گوئی بو
نهو قسانه نه ده گرت، خوئی گه یانده ژوره که ی ناسرو به بی سلار دهستی
به رز کرده وه و تاهیتی تیدا بوو شه پازله یه کی له بنا گوئی ناسر دا، پاشان ره
شیت که وته سهرو چاری ناسر، ناسریش بی وه لام نه وه ستا و له کوتاییدا وه و
هموو جاریک بیتزن شکستی هینا بی ناگا که وته سهر زهوی.

شاناز خانم له نامیتی گرت و بو یه که مین جار له ژیانیدا پر به دل نه فرته ی
له ناسر کرد. ناسریش هیرشی بو بردوو به له قه و مست زور به بی به زه یان
ده یکوتا، تهواری پوخساری بیتزن و دایکی نوقمی خوین بیوون. ناسریش بی
باکانه به توندی لیدانه کانی ناراسته ده کردن، لیدانه کان بولاشه ی لاوازوو رنج
کیتی شاناز خانم نهو هاسره به نارام و به وه فایه کوشنده بیوون. سه ره نجام نهم
کاره ستهش وه و هموو کاره سته کانی تر کوتایی هات.

نیوه شهو بوو شاناز خانم له نیش و نازاردا پیچی له خوئی ده دا و، نازار نه ی
ده هیشت بنوی، ده پارایه وه و دو عای ده کرد خواوند هاسره که ی به سزای
کرده وه کانی خوئی بگه یه نیت.

هه رچی شهو تاریکتر داده هات ناله و هاواره کانی نهو زیاتر ده بوو.

بیژن ئیتر نهیتوانی له ناله و هاواری داکی بیدهنگ بیته، بویه له مان چوو دهروه و گریان ئارامی نه هیشتبوو، دلی به حالی دایکی ده سوتا، دایکی به ته واوی پیرو په ککه و ته ببوو، دایکی که ته نهئا ئاواتی نهوه بوو منداله کانی پیبگه یه نیته، به لام ئاره زوو کانی بی ئاکام بوون، دایکی که هه موو ته مه نی گه نجیه تی خسته ژیری پی ناسروه، به وهیوایه ی روژیک بیته و ده ست له و کارانه ی هه لگریت.

بیژن به سه رهاته که ی گه یانده لای پزیشکی که له گه ره که که یاندا ده ژیا، به نهینی پزیشکه که ی هینایه ماله وه، کاتی پزیشک چوو ژور سه ری شاناز، نهو له دواین ساته کانی ژیانیدا بوو، بارگه ی خو ی ده پیچایه وه و به ره و مالی ته نهایی به پریده که وت و بو یه کجاری ماله ئاواپی له منداله کانی و له ژیانیش ده کرد. ده ستی بیژنی گرت و له کاتی که ده زه همت هه ناسه ی ده رده هات، به ناسته م چند وشه یه کی هاته سه رلیو، ده یویست ناموژگاری کوره که ی بکات. چاوه کانی شیرین بو دایکی نه شکیان ده رشت، له دله وه داوای له خودا ده کرد دایکی بو به یلیته وه.

شاناز خانم زور به زه همت هاته قسه و گوتی:

بیژن گیان کوری خو م، من له ژیاندا په نجیکی زورم کیشا، له هه موو ته مه مند قومیک ئاوی کامه رانی به گه رومدا نه چوه ته خوار، دایکم له کاتی بونی مندا وه فاتی کرد، باوه ژنم زور ئازاری ده دام، نهو ژنیکی ته مه ل و خه وائو بوو تا کو نیوه رو ئینی ده نوست، منی ناچار ده کرد تا کو هه موو کاره قورسه کانی ناوما ل به ته نهئا نه نجام بده م، نهو ته نهئا له ماله دا فه رمانی ده دا، به و حاله شه وه چاوی

به رایی نه ده هات منیان پی بیینی، زوری له باو کم ده کرد تا کو چند زووتره من به شوو بدات، باو کیشم به قسه ی کردو به زور منی دایه ناسر، من نه وکات ته مه نم پانزه سالان بوو، له گه ل ناسردا نه و سه رده مه ی ژیانمان به خوشی به سه ربرد، یه که مین مندالمان که هاته دنیا به شهوق و زهوقه وه ناومان نا "مینا" کاتیک ناوی مینای هینا، هه رسیکیان به ربونه گریان.

— مینا کچی خوّم، به مندالی زیاتر له هه مومان نازارت چه شت! پاش هاتنه دنیای تو ره وشتی باوکت گوڤا، گوڤانیکی کت وپر، هاوه لی خراپی پهیدا کردبوو ته واوی کاتی خو ی له گه ل نه واندا به سه ر ده برد، شه و دره نگانیکی ده هاته وه مال.

روژیکیان خه ریکی شتنی جله کانی بووم، هه ندیک تلیاکم له گیرفانه کانیدا بیینی، من پیشتر چند شتیکم له باره ی تلیاکه وه بیستبوو، به لام هه رگیز باوه رپم نه ده کرد ناسر ده ست بو نه م کارانه به ریت، شه و کاتیکی گه راپیه وه مال، نه م باسه م له گه لدا کرده وه.

چهند ساتیک دوا ی نه وه به بیانوی نه وه ی که جله کانم پاک نه شتووه شه پازله یه کی پیاکیشام و به م شیوه یه یه که مین شه ری نیمه ده ستی پیکرد، ژیانمان به م جوړه به ری ده کرد، تا کو نه و کاته ی شیرین و فهدین هاتنه دنیاوه باوکت زور نازاری ده دام، ملکیکمان هه بوو له گه یلان ناسر له قوماردا دوراندی، له پاش نه وه نیتر هه لسوکه وتی به ته واوی گوڤا، تا قه تی له هیچ شتیکی نه مابوو، هه ر روژه ی جوړه به هانه یه کی ده گرت تا ک و من و نیوه ی پی نازار بدات. شه وان دره نگانیکی بو مال ده گه راپیه وه، ده بوو تا کاتیکی دیته وه نه نوم، کاتیکیش هاوه له کانی بو مال ده هینا یه وه من ده بوو تا کو کوڤی قوماریان هه لده گرت

به ناگابومايه و نان و تاوم بو بردنايه و دهست له سهر سينگ چاوه پرواني
 فرمانيانم بکردبا. تاكو ئه و كاته ي كه خوتان بينيوتانه چ كارئك ده كات.
 ناره زورم ده كر تاكاتي دادگا زيندو بومايه و بهرگريم له خويني فهدين بكردايه،
 له وهش گرنگتر بوكي گو لرهنگي خوّم به چار بديايه، هاوسهري تو بيژهن. حهزم
 ده كرد بوكيني شيرينم بديايه، به لام هاوسهريك خوي دهستنيشاني بكات، تاكو
 سه ره نجامي وهك مينا نه بيت. ته گهر ناسر به وجوره رهفتاري نه كردايه له وانه بوو
 ئيستا ميناو فهدين ههردوك له ته نيشت ئيمه دا بونايه. بوچي ئيمه چ كارئك
 خراپان كردوو كه شايسته ي ئه وه بين بهم شيويه رهنج و نازار بكيشين؟!
 سه ركوتنه بكرين و تيري زماني خه لك ي هه ناومان هه لدر ي و بيشمانه و يت گو ي
 پي نه دهين؟!.

كوړي خوّم داوات ليده كه م كچيكي نه جيب كه ريزي ژياني له لا بيت
 بو هاوسهري ژيانت هه لبري ريت، هه ول بده توش ريزي هاوسه ره كه ت لا بيت و
 به هيچ بيانويه كه وه مه ي ره نجينه و نازاري مه ده، هه ول بده كه سيك هه لبري ريت
 كه ليت تيده گا و لي ي تيده گه ي، به خته وه ر بن و، وهك ئيمه ره نجتان به فيرو
 نه روا ت. له پهروه رده كردني منداله كانت دا هه و لي ته واو بده، هه رگيز تو ي
 كينه و نيفاق له دلياندا نه رو ينيت و ژيانيان لاخوشه ويست بكه.

كوړي خوّم هه رگيز له گه ل هاوه لي به دخودا په يوه ندي مه به سته و، هه موو
 ته م شتانه نه وانده كه ژياني نارامي مروژ ده شيوينن، داواشت ليده كه م شيرين
 به كه سيكي ته مين بسپيري ت، مه هيله داها توي شيرينيش وهك مينا و ابيت. تو يت
 بوخوت پياوي، هه ميشه خوت وها ريك بجه تاكو له ژياندا سه ركه وتوو بيت.

کاتێک پزیشکە که زانی ناتوانی کارێک بکات، بەبێدەنگی لەتەنیشتیەوه
وہستابوو گوئی بوقسەکانی شل کردبوو.

چاوەکانی شانازخانم ئیتر هیچ شتیکیان نەدەبینی، ئیتر هیچ جولەیدەکی
نەمابوو ھەرچی بیژن و شیرین بانگیان لی دەکرد، وەلامیکیان لێوہ نەدەبیست،
شانازخانم ئیتر دوامالناوایی لەژیان کردبوو. ھەردوک تاساوو پەریشان واقیان
وہمابوو و سەیری یەکتەرییان دەکرد.

ھیشتا چەند روژێک بەسەر مەرگی فەردیندا تیپەر نەبوو، وا دایکیشیان
لەدەست چوو، دایکیکە کہبەتەواوی مانا دایک بوو، عەشقی ژیانی مندالەکانی
بوو، پەنج و نازاری لەپادە بەدەری دەکیشا تاکو مندالەکانی ھەست بەئارامی
بکەن، ھەرچی لەست ھات کردی، ھەروەک ووتویانە :

چاکەکان دەمرن و بەمەرگی خویان جیھان لەخەم و پەژارەدا بەجی دێلن.

ئەمە دنیا یە تاکوسەر خوی ناداتە دەستی ھیچ کەسیک.

بوئیژن و شیرین شەوو روژ مانایەکیان نەبوو، ھەسەرکاتیک لەیەکتر رادەمان
گریان لایلیدەبرینەوہ، ئەوان بەچ شیوہیەک دەیانتوانی لەماوہی چەند روژێکدا
شایەتی مەرگی خوشک و براو دیکیان بن، ئەگەر دلی بەردینیشیا ھەبوا یە
دەبوہ ئاو.

بەھەر حال بیژن و شیرین ئەو خوشک و برا یە بەتەنھا لەتەمەنی شانزەر
بیست سالیدا دایکە دلسۆزو میھرەبانەکیان لەدەست چو بوو.

ناسر بو چرکە یە کیش لەژور سەری ئەو ھاوسەرە ی کە بیست و پینج سال
راستگوییانە لەتەنیشتیەوہ دەژیا دانەنیشت، ئەو پیاویکی بەتەواوی مانا تلیاکی
و ھەست بوو، کە ھیچ سوژیک لەدلیدا نەما بوو.

پزیشك هوڪاری مردنه كهی شانازی به هوئی لیّدانیکی به هیّزه كه بهر
قه فه سهی سنگی كه وتبوو و فشاری خستبوه سهر دئی راگه یاند.

بیژن ئیتر كه سیکی به ناوی باو كه وه نه ده ناسی، دئی لیوان لیو ببوو له كینه و
نه فرته، نه وپییداگر بوو له سهر نه وهی كه تو لهی نه و كاره ساته كه ته نها ناسر
هوڪاری بوو لیئی بسه نیته وه. ناسر هه تا بو به خاك سپاردنی تهرمی خیزانه كهی
به شداری نه كرد، جگه له بریكی كه م خهرجی نه بیته ئه ویش بیژن به زور لیئی
سه ند، هیچ هه نگاویکی نه نا. له و كاته دا كه تهرمی شاناز خانمیان به خاك سپارد
جگه له بیژن و شیرین و چهند كه سیك له دوسته كانی بیژن نه بیته كه سیکی تر
نامه ده نه بوو. شاناز خانم ته نها و بیكه س، به داخه وه كاتیك به خاكیان سپارد
خزمیكیشی له گهل نه بوو. له ناو دوسته كانی بیژن نه ته نها فهرزاد بوو
كه له هه موو كاته كاندا له گه لیدا بوو وه نه یده هیشت به ته نها بیته، نه وه هستی
به ئی حساسه كانی بیژن ده كردو دئی ده دا یه وه.

بیژن ریژو سوپاسی ئاراسته ی نه و كه سانه كرد كه له مه راسیمی به خاك
سپاردنه كه دا نامه بوون. هه موریان جگه له بیژن و شیرین و فهرزاد
گوپرستانه كه یان به جی هیشت.

ئه وانیش پاش كاترمیريك به یه كجاری خواحافیزیان له دایکیان كردوو له گهل
فهرزادا به ره و مال گه رانه وه.

شه و كاتیك گه شته ماله وه ماله كه بیدهنگ و تاریك بوو، بوئی دایکیان
له ماله كه دا روشتبوو، ماله كه ش ماته مینی دایگر تبوو نه ویش خه مباری
له ده ست دانی شاناز بوو. مال به بی دایك به لای نه وانده وه گوپرستانیک بو بوخوی،

نه يانده زانی ده بیټ چی بکن، خه مباروو ماندوو له سه ر ته خته خه وه که در یژ بون و به خه یالی داهاتویانه وه خه و بردنیه وه.

بیژن په شیوو خه مبار بیری له داهاتوی خوئی و خوشکه که ی ده کرده وه، داهاتویه کی نادیار و ترسناک، نه و نه یده زانی له گهل شیریندا ده بیټ چی بکات، هزی نه ده کرد شیرین بداته ده ست باوکی تا کوئازار له دهستی بکیشیت و سه ره نجامی زایه بیټ، ناخر دایکه خوشه ویسته که ی به دهستی نه وی سپارد بوو، نه و ده بوو ناره زوی دیرینه ی دایکی بهینیتته دی، هزی ده کرد خوئی ره نج بکیشیت، به لام شیرین تو سقالیک ناره هتی له ژیاندا نه بینیت، نه و ته نها به بونی خوشکه که ی زیندو مابویه وه و بیری له داهاتووی ده کرده وه، ته نها کاریکیش له دهستی ده هات نه و بوو که نه هیلیت ناسر ده ست له ژیانی شیرین وه ریدات، شیرینیش نه یده ویست چر که یه ک لای باوکی بمینیتته وه. شه و به و هموو تاریکیه وه کوتایی هات و نه ندیشه کانی بیژن هیشتا بی وه لام مابونه وه.

پوژه کان تیپه رین و مو له ته که ی بیژنه نیش کوتایی هات، پوژیک که بیژن ده یویست بو به ندر عه باس بگه رپته وه، شیرین و فه رزاد ره وانیه یان کرد. شیرین فرمیسکی بو ده رشت، بیژنه نیش به هه مان شیوه، بیژن پی خوش نه بوو خوشکه که ی چی بهیلی و بیداته ده ست دیوه زمه یه ک به ناوی باوکه وه.

به هه رحال بیژن و شیرین له یه کتر جیابونه وه، شیرین ده بوو تا کو بیژن خزمه تی سه ربازی ته وزاو ده کات له ژیر فشاری باوکی له وماله دا بمینیتته وه و فه رمانه کانی نه و جیبه چی بکات.

بیژن ماله ناوایی لی کردوو به ره و نقلیات به ری که وت، فه رزاد وه کو هاره لیک که ناگای له کیشه کانی بیژن بوو چه رده یه ک پاره ی پیدا، بیژن سه ره تا ره تی

کرده‌وه، به‌لام فەرزاد زۆری لیتکردوو ئەویش وهك و قەرز پارە‌کە‌ی لی وه‌رگرت، ئەوان به‌خۆشه‌ویستیه‌وه یه‌کتریان له‌نامی‌ز گرت‌وپاش ماچوموچینیکی زۆر وهك دووبرای راسته‌قینه له‌یهك جیابونه‌وه.

بیژن سواری ئوتومبیل بوو بی‌حه‌وسه‌له‌و بی‌تاقت گه‌رایه‌وه بو‌به‌نده‌ر عه‌باس و خزمه‌تی سه‌ربازی خۆی په‌ره‌پیدا، پاش تیپه‌ربونی چه‌ندروژیک خۆی گه‌یانه‌وه بنکه‌ی سه‌ربازیه‌کە‌ی، ئەوله‌ماوه‌ی سه‌ربازیه‌کە‌یدا نازاریکی زۆری کیشا، چه‌ندجاریک مو‌له‌تی وه‌رگرت و به‌ئومیدی داهاتوه‌وه به‌ره‌و به‌نده‌رعه‌باس ده‌گه‌رایه‌وه، تاکو هه‌رچۆن بووه خزمه‌ته‌کە‌ی ته‌واو بکات.

فەرزاد له‌وماوه‌یه‌دا روژی چه‌ندینجار به‌ته‌له‌فوتی په‌یوه‌ندی پیوه‌ ده‌کرد، تاکو بیژن که‌متر هه‌ست به‌نازارو ته‌نهایی بکات.

به‌هه‌رحال ژیا‌نی ئەو دووبراو خوشکه‌ به‌و شیوه‌یه‌ به‌رپوه‌ ده‌چوو.

سه‌ره‌تای سالی ۱۳۵۶ی هه‌تاوی بوو، له‌وکاته‌دا خه‌لکی که‌م که‌م له‌به‌رانه‌ر ده‌سته‌لاتی شادا ده‌ره‌ستانه‌وه.

بیژن خزمه‌تی سه‌ربازی ته‌واو کرد، وهك ئەوه وابوو که‌له‌زیندان نازادکرایت، زیاتر له‌خۆی شیرین و فەرزاد خوشحاله‌بوون. کاتی‌ک گه‌شته سه‌رکولانه‌که ده‌تگوت چه‌ندین ساله‌ ئەوی جیهیشتوو.

بیژن ئیتر. پیاویکی ته‌واو بوو، بیست و سی‌سال ته‌مه‌نی بوو.

کاتی‌ک گه‌شته‌ماله‌وه لی‌دانی دلی له‌هه‌موو کاتی‌ک توندتربوو، ده‌رگای هه‌وشه‌که‌ که‌راوه‌بوو شیرینی له‌ویدیایی به‌جل شتته‌وه سه‌ر قالیبوو، به‌خوشحالیه‌وه بانگی لیتکرد، شیرین یه‌کسه‌ر ده‌نگی براکه‌ی ناسیه‌وه و روخساری په‌نجکیشی به‌بینینی براکه‌ی وهك گول گه‌شایه‌وه. شیرین خۆی فری‌دایه

ئامپیزی براكه يه وه و له پاش يهك سال لئكدابران يه كتر بيان بينيه وه. ئه وه هستي
به شهرم ده كرد. سهري شوڤر كرد بوه وه له گهل براكه يدا گفتوگو ي ده كرد. بيژن له وديو
په نجه ره كه وه نافرته تئكي قه يره ي بيني كه سه يري ئه م ده كات. له شيريني پرسى:
— ئه م نافرته كييه؟

شيرين سهري شوڤر كرده وه و به بيژن اريه وه گوتى:

— ئه وه خيزانى باوكمه.

له پاشان ههردوو كيان چونه ژوره وه، له ژورئكي تايبه تدا پئكه وه دانيشتن ر
له باره ي ئه و ماوه يه وه كه لئك دوور بوون كه وتنه گفتوگو.

— باوكم يهك مانگ دواي روشتنى تو، له يلاخانمى ماره كرد، ئه و ته لاقى
خوى له ميڤرده كه ي وه رگرتووه و دوو كورپى هه يه كه له گهل داكياندا ده ژين. ئه ر
كاتئك هاته نيو ئه م. ماله وه سه ره تا ره فتارى له گهل مندا باش بور،
به ميهره بانيه وه له گهل مندا هه لسوكه وتى ده كرد، به لام كاتئك باوكمى بيني
كه هيج كارئكي به سه ر منه وه نييه، ئيدى ئه و يش ده ستى به ئازاردانم كردور من
ئيتر بومه ژير چه پو كه ي خوى و كوره كانى. خواردنم بو ئاماده ده كردن و ده مشتق
و جله كانيشيانم ده شت، پئويستى نيو مائيشم ده كړى. چاره نوسى من به ته وارى
وهك دايكم وايه، شهرو روژ وهك ئامير كرده كه م و له هه مان كاتدا ئه ر نانە
به من ده دريت جياوازه له گهل خوراكى ته وان. له وكاته وه ي تو روشتتورى له يلا
داوام لئده كات له گهل براكه يدا كه كورئكي هه رزه ر نه فامه زه ماوه ند بكم، به لام
من به هه ر شئوه يهك بووه تاكو ئيستا به رگريم كردووه و نه مه يشتتووه ته وان به
مه رامى خويان بگهن.

بیژن له نیوان قسه کانی خوشکه کهیدا ده گریا و فرمیسکی هه لده پرشت و بو به ختی شومی خوئی و شیرینی خوشکی نه فرهتی ده نارد. ناره زووی ده کرد که ژبانی تایبه تیان هه بیته و له گهل خوشکه کهیدا پیکه وه بژین، شیرین هه موو نه و ناره ختی و چه ره سه ریبه ی له و ماوه یه دا به سه ری هاتبوو بو بیژنی گیرایه وه.

له و کاته دا دهنگی له یلاخانمی بیست هاواری لیده کرد:

— خیرابه جله کانی بارکت ئوتوبکه.

بیژن روی کرده شیرین و گوتی: هه رچون بووه خانویهک به کری ده گرم و تو

لیزه دور ده خه مه وه.

له م قسانه دا بوون که زهنگی ده رگا لیدرا، شیرین به خیرایی ده رگاکه ی کرده وه. ته ماشایکرد فهرزاده، نه و سه ری داخست، شیرین دارای لیکرد بیته ژوره وه، فهرزاد هاته ژوره وه و شیرین رینمایی کرد، فهرزادو بیژن له پاش ماوه یه کی زور یه دترینیان له ئامیز گرته وه و، له باره ی رابوردو داهاتوه وه دووان. نه و دوانه وهک دوو برای راسته قینه خوشه ریستی ته واویان بویه کتر ده رده بری.

له هه مان کاتدا له یلاخانم بانگی له شیرین کردوو گوتی:

— بلی بزاتم چون ریگهت به و کوره دا بیته نیو ته م ماله وه؟

شیرین گوتی: ته ویش وهک بیژن برامه، چون ریگه به خوت ده دهیت له م

باره یه وه لیو هه لبینی؟!.

له یلاخانم به توندی قیزاندی به سه ری داو پاشان پیی گوت: شه و که بارکت هاته وه ته م پرسیاره مت بو رون ده که مه وه.

شیرین له م باره یه وه هیچ شتیکی بو بیژن باس نه کرد، به لام روخساری په ریوی شیرین، حاله تیکی نائاسایی لای بیژن دروست کردبوو.

فہر زاد مالٹاواپی لہ بیژن کردو ئه وانی بہ تہنہا بہ جیہیشت۔
 کاتی ناغوردنی ئیوارہ بوو ناسر بہرہ و مال گہ پرایہ وہ، لہ بینینی بیژن
 شہر مہزار بوو، بہ چپہ وہ ورتہ یہ کی لہ گہ لہاوسہرہ کہ یدا کرد و لہ پاشاندا
 بہ خیرہاتنہ وہی بیژنی کرد۔ بیژن بہ ساردیہ کہ وہ وہ لآمی دایہ وہ، ناسر روی گرز
 کردو پاشان لہ ژوورہ کہ چوہ دہرہ وہ۔

بہ یانی زو بیژن جہ کانی لہ بہر کردو خوئی بوڑوشتن نامادہ کرد۔
 شیرین بہ نیگہ رانیہ وہ لئی پرسی: بہم بہ یانی زوہ بوکوی دہ چی؟
 — تہ مہویت بروم بہ دوی کاردا، بہ لکو بتوانم لہم جہ ہندمہی کہ تییداین
 رزگامان بیت۔

بیژن تہو روژہ سہری بہر جیگاہ نہ دا کرد کہ دہ یزانی، بہ لآم لہ تہ نجامدا بہ
 نائومیڈی گہ پرایہ وہ مال۔ روژیک دواتر بہ سہر ہاتہ کہی بو فہر زاد باس کرد۔
 فہر زاد پاش کہ میک بیر کردنہ وہ، ناویشانی کومپانیایہ کی پیدا، بیژن بہ
 خوشحالییہ وہ بہ زووی پیوہندی بہ کومپانیاکہ وہ کرد، تہو کومپانیایہ کاری
 فروشتنی ئہ شیای یہ دہ کی ئوتومییل بوو، بیژن چوہ بہر دہ می بہر پیوہ بہری
 کومپانیاکہ و داوا کاریہ کہی پی راگہ یاند، بہر پیوہ بہری کومپانیاکہ تہوی نہ
 دہ ناسی و گووتی: بہ لآم برای بہر یز من ئیوہ ناسم و ناتوانم بہم ئاسانیہ
 کارتان پی بہم،

بیژن گووتی: بہ لآم کاک فہر زاد تہم ناویشانیہی بہ من داوہ و گووتی: کہ
 بیمہ لای بہر یزتان۔

بہر پیوہ بہر کہ تازہ تہوی ناسی بوو، گووتی: لہ سہدا شہستی زیاتری تہم
 کومپانیایہ بہشی باوکی فہر زادہ، من ہر تہم شو لہ گہ لیاندا قسہ دہ کہم و

ئېتو له به يانیه وه ده توانن کاری خوتان لیږه دا ده ست پی بکه ن. نه گهر
له کاره کانتدا | سرکه وتوو بويت ئه و ده توانیت به به رده و امی لیږه دا کار
بکه یت.

بیژن له به يانیه وه له و کومپانیایه دا له به شی ژمیریاری ده ستی به کار کرد.
ئه و به خوشحالی و دلخوشیه کی زوره وه له کاتی گه رانه ویدا هندیك
شیرینی کړی و به ره و مال ملی ریگه ی گرت.

شیرین به ته و او ی به سرکه وتنی بیژن خوشحال بوو، هندیك له شیرینیه که ی
نایه به رده می باوکی و فهرموی لیکرد، به لام ناسر شیرینیه که ی فریدار، به و
کرده ی به وانی نیشاندا که به بونی ئه وان له و مالده دا رازی نیه. دیسان
له نیوانیاندا شهر ده ستی پیکرده وه، به لام کیشه ی نه مجاریان له سر چاو دیری
کردنی شیرین بوو.

ناسر ده یگوت: ناهیلیم شیرین به هیچ بیانویه که ره لیږه به ریته ده ره وه.

بیژنیش ده یگوت: دلنیا به به بی شیرین له م مالده دا نارووم.

هرچون بوو ئه وشه وه ش تی پهری و به یانی سییه مین دانیشتنی داد گای
بکوژانی فهردین بوو. دوو پروژیش پاش ئه وه دانیشتنی چواره می داد گابوو
که نه ویش دوواین داد گایی بوو.

بیژن به یانی زوو له خه و هه ستار به ره و کومپانیاکه که وته ری، کاتیك
گه یشته ئه وی، ته حمده ناغای به ریږه به ری کومپانیاکه سنوری کاره کانی بیژنی
دیاری کردوو بو ی روون کرده وه.

بیژن هه رله و پروژه وه ده ستی به کار کرد، سه ره تا که ل و په لی ناو ژوره که ی
ریکخست و پاشان له دوسیه کانی کولیږه وه، له پاش پشوی کومپانیا که،

پسوله کانی پیتچایه وه و بهره و مائی فهرزاد که و ته ری، له بهر ته و چاکه یه ی که له گه لئی کردبوو ته و کاره ی بو د و زیبوه وه زور سوپاسی کرد، بو ماوه یه ک پیکه وه مانه وه و به قسه ی خوش و پیکه نینه وه ته و چند ساته یان به سه ر برد، پاشان بیژن خواحافیزی لیکردوو، له یه ک جیابونه وه، ته وان به شیوه یه ک وابه سته ی یه کدی بوو بوون که تاره زوویان ده کرد بو همیشه پیکه وه بن.

بیژن له بیرى نه وه دا بوو که مالیک په یدا بکات تا کو خوی و خوشکه که ی بتوانن به نارامی ژیانی تیدا بکن، له نه نجامدا پاش گه ران و پرسیاریکی زور مالیکی په یدا کرد که خاوه نمال دایک و کچیکی ته نها بوون. دوو ژوریان له و مالده دا به کری گرت، خاوه نمال پیره ژنیکی میهره بان بوو که به ریزو خوشه ویستیه وه پیشوازی له بیژنه کرد.

له پاش نویسی گریبه سته که بیژن به خوشحالیه وه گه رایه وه مال، شیرینی بینی که له گوشه یه کدا هه لکورماوه و ده گری، پاش نه وه ی پرسیارى له شیرینکرد له وه تاگادار بوو، که باوکی و باوه ژنی دارکاریان کردوو.

بیژن که به ته و او ی بیزار ببوو گوتی: گویگره شیرین گیان و ره بالیره هه لبین، ته نها به هه له اتن له ده سته ی باو کم و له یلا ده توانین به ناسوده یی بژن، پاشان گوتی: مالیکم به کریگرتووه، نه گه ر تاره زوو بکه یت هه رته مشه و که ل و په له کامان ده پیچینه وه و له م مالده نه فره تیه هه لدین و خومان به ته نها ژیان ده گوزه رینین.

ته و ژیان به بو هه ردوو کمان باشتره، له نه نجامدا شیرین رازی بوو، شه و که ل و په له کامان کو کرده وه و به ئوتومبیلیک هه موو شته کانی خویانیان گواسته وه بو مالده تازه که یان.

خاوەن مالا کەژنیکی روخووش بوو بەرپێزو خوشەویستیەوه پێشوازی لێیانکردو بوئیوارەش میوانداری کردن.

بەم شێوەیە یە کەمین شەوی تەنهاییان دەستی پێکرد.

بووبەیانیش کوتا روژی دادگایی بکوژەکانی فەردین بوو، دادگا دەستی پێکرد، ناسرو لەیلا خانمی هاوسەری و بکوژان و چەند بەرپرسیک لەی تامادەبوون، بەگوێرە لە لیکۆلینەوانە لە کەئەنجامدرا بوون ئەوەی ناشکرا دەکرد کە بکوژەکان تاوانبارن و دەبوو چاوەروانی فەرمانی دادوەر بکەن، کاتژمێرێک پاش ئەو فەرمانی کوتایی دراو، یەکیک لە بکوژەکان هەموو تاوانە کە لە کەوتە ئەستوو ئەوانی دی نازاد کران و ئەویش فەرمانی لەسێدارەدانی درا. شەو چەند کەسیک لە کەس و کاری تاوانبار چوونە مائی ناسرو بەپێدانی بریک پاره رازیانکرد.

ناسر لەپێش چاوی هاوسێکانیدا پاره کە لە وەرگرت و "تەنەزولنامە" کە لە نێمراکرد، دادگاش تەنەزولە کە لە ناسری قبوڵکردو تاوانبارە کە لە نازاد کرد، بەلام هاوسێکانی پاش ئەو کارە ناسر، باوکیک کە لە بری خوینی کورە کەیدا بە کەمیك پاره رازی بوو ئەویشی لەقوما رو تلیاک کێشاندا بەفیڕۆدەدا پە یوهندیان لە گەلدا بچری و ئیتر هیچ رێژیکی لە گەرە کدا نەما.

بەیانێ هەمان روژ بیژەن بریک پاره لە فرزاد قەرز کرد. پاش تەوار بونی کارە کە لە گەل شیریندا چوونە بازارو پێویستیەکانی مالیان کرپ، شیرین لەو مالدەدا هەستی بەئاسودەیی و بەختەوهری دەکردو لەیلا خانیش لە گەلیدا وە کچی خوی دەجولایەوه و سوژو خوشەویستی بوودەر دەبری.

نزيكهي مانگيٽك ده‌بوو بيژن له و كوټمپانيايه‌دا كاري ده‌كرد، هموو تاكيټكي
نه و كوټمپانيايه رټزو حورمه‌تي ته‌واويان بوټيژن هه‌بوو، نه و له‌ماوه‌ي نه و
مانگه‌دا له ژميټرياري كوټمپانياكه‌دا گه‌شتبوه پله‌يه‌كي بالا، همويان له‌بواري
كاره‌كه‌يدا به‌دروست و كردار جوانيان ده‌زاني، نه‌ويش به‌دروستي كاره‌كاني
را‌ده‌په‌راندوو له‌گه‌ل كارمهنده‌كانيشدا به‌هيچ جياوازيه‌ك رازي نه‌ده‌بوو.

پاش نيوه روټيه‌ك كه‌له كوټمپانياكه‌هاتبوه ده‌روه فيلمټكي له‌سهر تابلوټي
سينه‌ماكه بيني، به‌لايه‌وه باش بوو بوټه‌وه‌ي كه‌ميټك بجه‌ويته‌وه بچيټه‌سه‌يري
نه‌وفيلمه، فيلمټكي سه‌رنج راكيټش بوو، به‌لام له‌گه‌ل نه و هموو ناره‌زروه‌ي كه
بوټه‌و فيلمه‌هه‌يبوو، له‌ناكاردا وه‌ك كه‌سيټك به‌گوټيدا بدات كه‌بچيټه‌ده‌روه،
له‌خوټرا هه‌ستايه‌وه و وه‌ده‌ر كه‌وت. يه‌كسه‌ره ده‌نگي هاواريټكي بيست، به‌ره‌و
ده‌نگه‌كه‌چوو، چند لاويټكي بيني كه‌ده‌وري كچيټكيان داوه و نازاري ده‌ده‌ن،
هه‌ستي پياوه‌تي جولاو هه‌لمه‌تي بوټردن، شه‌ريټكي سه‌خت له‌نيوانياندا پويدا،
نه‌وان به‌هه‌مويانه‌وه له‌بيژن‌نيان ده‌دا، به‌لام نه و لي‌دانانه هيچيان له‌مه‌رداتي و
هه‌لمه‌تي بيژن كه‌م نه‌ده‌كرده‌وه و له‌ته‌نجامدا خه‌لك كه‌وتنه‌نيوانيه‌وه و
له‌يه‌كټرييان جياكرده‌وه، به‌وه هموو نازاران‌وه كه‌پيټي گه‌شتبوو چاوي به‌دوري
كيټزه‌كه‌دا گيټرا، له‌يه‌كه‌م نيگادا عاشقي چاوي ره‌ش و برژانگي دريټر و لوتي
ريټك و زولفي نالټوني كچه‌كه‌بوو، له‌به‌ژن و بالاو جل پوشينيدا ديار بوو كه
كچي يه‌كيټك له‌ده‌وله‌مه‌هنده‌كانه.

تاهاټه‌وه سه‌ر خوټي كه‌له‌گه‌ليدا چند وشه‌يه‌ك بلي، كچه‌سوپاسي كردور
به‌خيټرابي تيټه‌ري، بيژن تاساوو سه‌رگه‌ردان ته‌نها به‌دروويدا ده‌پرواني تاكو
له‌پيش چاوي بزربوو، بيحال و بي‌ئاگا گه‌رايه‌وه مال، شيرين كه‌له‌ره‌نگ و پوي

شیتوای نیگه ران ببوو، هاته تهنیشته وه و کهوته پرسیار لیکردنی، به لام بیژهن بویه که مینجار راستی روداوه کهی له شیرین شارده وه و ماندویه تی له ئیش و کاردا کرده بیانوو.

له کاتی ناخواردنی ئیواره دا هیچ ناره زوری ناخواردنی نه بوو، شیرین سهیری ده کرد، به لام نه یویست به پرسیاری لاهه کی بیزاری بکات.

به هه حال بیژهن به بی ئه وهی جله کانی بگوڤیت چوه جیگه ی خه وه که ی. بهرده وام له بیری کچه که دا بوو، خه و نه ده چوه چاوه کانی، چهندی ده کرد نهیده توانی به ژن و بالایی ئه و کیژه له بیر خوی به ریته وه، سه رله به یانی خه و بالی به سه ردا کیشا.

له خه ونیدا دایکی بینی به خوشحالیه وه پیی ده گوت: کوری خوم ئه وه ئه و کچه یه که من ناره زوم ده کرد بیته بوکم، ئه وه کچیکی میهره بان و به وه فاو راستگوویه، هه رچیت کردوه ناویشانی پهیدا بکه و به زویی بچوره خوازیینی. یه کسه ره له خه و بیدار بویه وه.

کات دهره نگ بوو هینده ی نه مابو بوڤده وامی کوپانیاکه، گیژو بی نارام به ره و کاره که ی چوو. کاتی که گه یشته شوینی کاره که ی بیسیت خوله کی که دهره نگ که وتبوو.

بویه که مینجار بوو بیژهن دوا بکه ویته، روخساری زور خه مبار ده بینرا، قژی شانه نه کرد بوو، جله کانیشی ناریک بوون، به هه حالیک بوو خوی گه یانده ئوفیسه که ی، به لام توانای کارکردنی نه بوو، مشتهریه کان یه که یه که له گه ل ناره زایان له ژمیاریار، چونه دهره وه.

بیژن کاتیک هستی کرد که ناتوانیت له کۆمپانیا که دا بمینیتته وه ده رگای ژوره که ی کلیدار چوو ده ره وه، به ره و ماله وه که و ته ری. کاتی گه شته ماله وه شیرین له مال نه بوو. ته له فیزوینه که ی ئیش پیکرد، به لام توانا و حه وسه له ی نه بوو به لایه وه دابنیشیت. دووباره به ره و شه قام ملی نا، له خورا ههنگای ده نا، خویشی نه یه زانی به ره و و کوی ده چیت! له نا کار وای به خه یالدا هات به ره و نه وسینه مایه بچیتته وه که دوینی لئی بوو، له دلی خویدا ده یگوت له وانه یه دوباره بیبینه وه. چه ند خوله کیک راوه ستا و له سوچیکدا پشتی به دیواره که وه نا، چاوه پروان بوو که به لکو هه مدیسان نه و کچه بیتته وه.

ئیواره دا هات، به لام کچه نه بوو، ناتومی دو دل شکاو به ره و مال گه رایه وه. هه رچه ند شیرین دا وای لیده کرد نه گه ر کیشه یه کت هه یه پیمبلی له وانه یه بتوانم هاو کاریت بکه م، بیسو دو بوو نه و لئی وه هه لئه هینا یه وه له بی تاقه تیدا پاکه ته جگه ره یه کی کرپیوو. جگه ره یه کی ده ره ینا و دا یگیرساندو مژی لیدا، به لام به دو که لی جگه ره که یه کسه ره ده ستیکرد به هیلنج دان.

شیرین که به ته و او ی بو ی نیگه ران بوو بوو چوو ژوره وه و کاتیک دو که له که ی یینی له بیزاریدا هاواری کردو چوو ده ره وه، له وه ی که بیژن جگه ره ی ده کیشا شله ژا، ده ترسا که به رده و ام بیت و له نه نجامدا به ره و ریگای نادرستی به ریت.

له پاش نه وه ی که که میک هاته وه سه رخو گه رایه وه بو ژوره وه نه و دا وای له بیژن کرد که بی دودلی و شاردنه وه گرفته کانی بو باسبکات و راز له و کرداری بهینیت.

بیژن که تازه هات بو وه سه رخوی دا وای لیبوردنی لی کرد که بو وه ته هوی بیزاری نه وو له ئاستیدا خوی به شه رمه زار ده زانی.

شیرین که ئیتر له کاره شاراوه کانی بیژن بیزاریبوو به هه‌ره‌شه‌وه پیتی گوت:
گۆی بگره بیژن، نه‌گه‌ر پیم نه‌لیت چی رویداوه، هه‌رئیتا ئیره جیده‌هیلیم و
ده‌گه‌رپیمه‌وه بۆلای باوکم. پاشان نه‌وی به‌گۆری دایکی سویند داو گوتی: گۆی بگره
براگیان، نه‌گه‌ر پیتی بلتیت، چ کیشه‌یه‌کت بۆ پیش هاتوه، له‌وانه‌یه‌ه بتوانم
یارمه‌تیت بده‌م.

بیژن بۆنه‌وه‌ی دووباره نه‌بیته هۆی بیزاری شیرین، رودای عاشق بوونه‌که‌ی
بۆگه‌رپایه‌وه‌و پاشان به‌لینی پیدا که‌هه‌رگیز ده‌م له‌جگه‌ره‌وه نه‌دات.
شیرین گوتی: نه‌وه شتیکی وانیه زوتر قسه‌ت بکرده‌یه خۆم ده‌چومه
داخوازی. بیژن گوتی: به‌لام کیشه‌که ئیره‌دایه که‌من هیچ نارنیشانیکی نه‌و
نازانم، جگه له‌وه‌ش نازانم ناوی چیه!!

شیرین که‌سه‌رسام ببوو، به‌لام به‌سه‌ر خۆی نه‌هیناو گوتی: نه‌وه شتیکی نیه،
خۆم ده‌گه‌رپیم و سه‌ره‌نجام بۆت ده‌بینمه‌وه. پاشان که‌میکی سه‌ری نایه‌سه‌ری تاکو
که‌میکی خۆشحالی بکات، به‌لام بیژن هه‌ر دلگوشراور خه‌مباربوو، ده‌ستی
نه‌ده‌چوه هیچ کاریکی، نه‌وشه‌وه به‌وه‌حاله‌وه نوست.

به‌یانی ماندوو سه‌رگه‌ردان چوه سه‌رکاره‌که‌ی، به‌لام به‌ریوه‌به‌ری کۆمپانیاکه
داوای لێکرد که‌به‌وردی ئاگاداری کاره‌کانی بێت و نه‌وه‌هه‌لومه‌رجه‌ی ژمیاری
کۆمپانیاکه به‌دروستی له‌به‌ر چاو بگریت.

بیژن ده‌ستی به‌کار کردو دوباره به‌جیدی به‌کاره‌کان را گه‌شتو سه‌رقالی
فایله‌کان بوو، له‌پاش کۆتایی هاتنی کار، به‌ره‌وماڵ گه‌رایه‌وه.
له‌پاش نیوه‌رۆدا شیرین بۆنه‌وه‌ی که‌میکی له‌نازاره‌کانی دوری بخاته‌وه گوتی:
بیژن گیان دیت برۆین که‌میکی بگه‌رپین؟ ئاخه‌رمن دلم ده‌گوشری که‌به‌ته‌نها

لە مائەوێ دابنیشم. بیژن رەزایەتی نیشاندا. جلەکانی گۆری ولە گەل شیرین و مەرجاندا کچە بچوکی خاوەنمائه که یان بوگەرەن بەرەو پارکێک رۆشتن.

لە چاوە ئەرۆژانەدا که تیپەرپیوو ئەوێ یە که مینجاربوو که شیرین براکەمی بەو شێوێە خوێشەل بێنی.

شیرین بە کامەرانیەوێ لە بیژنی دەروانی و بە خوێشەالی بیژن دل خوێشوکامەرەن بوو.

هەر لە و کاتەدا بو که بیژن لە شوینی خۆی وشک بوو. هیچ جوڵە یە کی نەما. شیرین تیپەر پامو لەو رەفتارە ی بیژن بیزاربوو، بەرەو ئەو جیگایە نیگای کرد که بیژن چاوی تیپەرپیوو. خیزانیکی چوارکەسی لەویدا بینی، شیرین روی کردە بیژن و گوتی: بیژن گیان چی بوو، چی رویدا؟ بوچی لە ناکاو وەهات بەسەرەت؟ ئاخەر تەنھا وشە یە ک بلی بزەنم چی بوو؟

بیژن که بە تەواوی حەپە سابوو تەنھا بەسەری ئیشارەتی کردوو هەمان کیژی بە شیرین نیشاندا، شیرین بە خوێشەالیەوێ بەرەو لایان هەنگاوی نا، سلاوی لیکردن.

دایکی کچە بە ناستەم وەلامی سلاوێ کە ی دایەوێ و رووی لی وەرگێرا، بەلام کچە که بەروویە کی خوێشەوێ پیشوازی لیکرد. شیرین بە چار تیپەر گەیاندا کە دە یەوێت قسە ی لە گەل دابکات. ئەویش مۆلەتی لە دایکی خواست و لە گەل شیرین لە ژێر درەختێکدا دەستیان کرد بە گفتوگۆ، کچە که زۆر نازدارو لەسەر خۆ بوو، لە شیرینی پرسی که ئەو چۆن چۆنی دەناسی و چ کاریکی پیی هە یە.

شیرین که لە خوێشیاندا زمانی لە گوێ که وتبوو که میێک هیژی دایە بەر خوی و پاشان گوتی: ئە گەر رێگام پی دە دە ییت دە مەوێت لە گەل براکەمدا بیئە داخواییتو

پاشان به په نجهی ئیشاره تی به بیژنه نکره که له گوشه یه کدا دانیشته بور، کاتیک
کچه بیژنه ناسییه وه، بزه هاته سهر لیوه کانی.

بیژنه وهک عاشقیک نیگای تیپریوو، نیگا کانیان روبه پرو بونه وه و یه کترینیان
له نامیز ده گرت. نه وه هر له یه که م نیگادا عاشقی لارچاکی و مهردایه تی بیژنه
ببو، نه وه بیژنه وهک لویکی به غیرهت و سهرنج راکیش دیتبوو، پیاویک که له
خیزانیکی مال په رستدا که متر به رچاو ده که ویت.

— ببوره خانم ناوی به پریتانم نه زانی.

شیرین به م رسته یه نه وی له ده ریای خه یالدا هینا یه دهره وه و، پاشان به
بزه یه که وه که نیشانه ی رازی بونی بوو گوتی:

ناوم "مریهم" ه پاشان به په له په ل ناو نیشان و ژماره ی ته له فوتی ماله وه یانی
له پارچه کاغه زیکدا بوتوسی و دایه دهستی و پیی گوت: دایکم و باو کم چاوه پروانی
منن، به براهت بللی که هر نه مشه و کاترمیر هشت و نیو ته له فونم بو بکات،
باشه، خوات له گه ل...، چونکی دایکم که وتوته گومانه وه.

شیرین به پیکه نین و خوش حالیه وه به ره و لای بیژنه گه رایه وه و یه کسه ر
پارچه کاغه زه که ی دایه دهستی.

دایکی مریهم ژنیکی زور به دهرک بوو، له باره ی شیرینه وه پرساری له مریهم
کرد و نه ویش پیی گوت: شیرین یه کیکه له هاوړیکانی سهرده می قوتابخانه ی
سهره تایم و ئیستا له پاش نه وه هموو ساله یه کترینمان دیوه ته وه، دایکه گیان
توتازانی نه وه چهنده کچیکی چاک بوو، به رده وام له وانه کانددا هاوکاری ده کردم.
به لام "موهین خانم" که قسه کانی مریهم دلنیا یان نه ده کرد، به لام هیچیکی
تری نه گوت و سهرنجی دابوره نیگا کانی.

شېرىن و بېژەن بەرەو مالتەو ەكەوتنە رې، بېژەن بەرەو شەو ە چاوەرۋانى
كاترەمىرى ديارى كراو بوو ەكە لەگەل خۆشەويستە تاقانە كەيدا بوۋە كەمىنجاڭ
بەتەلە فوتى بدوى.

لەنيۋانى رېڭادا دۆندەرمەيە كى بو كچە بچو كە كەى ھاو رېيان كرى، تاك و
نەویش لەگەل خۆشەيە كەى ئەماندا بەشدار بېت.

ھەرچەندىك لە كاتى ديارى كراو نزيكتر دەبوۋە ليدانە كانى دلى
توندتر دەبوو. سەرەنجام كاترەمىر ەشت و نىوى پيشاندا، بېژەن تەلە فوتە كەى
ھەلگرت، دەستە كانى وەك گەلاى دەم با دەلەرزىن، ھەرچونىك بوو، ژمارەى
مالى مريەمى ليدا، بەخىرايى تەلە فون ھەلگىراو دەنگى مريەمى ليۋە بىست،
نەویش وەك بېژەن چاوەرۋان بوو، لەپشتى تەلە فوتە كەو دەنيشتبوو، بېژەن سلاوى
ليكرد، مريەم بە خىرايى گوتى: دايكم زور بەوردى چاوديرىم دەكات، بەديانى
لەھمان پاركدە كەدوينى يە كترمان تيدا بينى، پاشان بى ئەوۋى وشەيە كى
تربلى تەلە فوتە كەى داخست.

بېژەن لەماۋەى ئەو چەند رۆژەدا تەنھا بەشيك لەكارە كانى كۆمپانيا كەى
راپەراندبوو، ئىستاش بەم گرتەو ە گىرودە بوو و نەيدەزانى بەچ شىۋەيەك
بو بەديانى داۋاى مۆلەت بكات، بەلام كاتىك دلى مروف بەشتىكەو ە پەيوەست
بوو ئىتر نامادەيە ھەموو شتىك تەنانەت ئەگەر گيانىشى بوە بىكاتە قورىانى
لەپىناو گەيشتن بەمەرامە كەى. ھەر بەو مەبەستەو ە بەشېرىنى گوت: كەبەديانى
بچىت بو كۆمپانيا كەو بە ئەحمەد ئاغا بلىت كەبېژەن كىشەيە كى بوپىش
ھاتوۋ كەمىك ناساغە بوۋە نەيتوانى بېتە سەركارە كەى.

ئەھمەدئاغا لەپێشدا كەمێك ڕۆی گرزكرد، بەلام سەرەنجام لەبەر خاتری شیرین بەسەر خۆی نەهێناو گوتی: گرفتێك نییە، بەلام پێی بلی بەیانی زوو بۆ دواكەوتن لێرە ئامادە بێت.

بێژەن كەیفخۆش و شادومان كەمێك هاتەو سەرخۆ و لەسەری كاتژمێری دیاریكراودا بویدیدەنی مریەم بەرپێ كەوت، بەلام ماویەك چاوەڕوانی كرد تاكو مریەم گەشت.

كاتێك چاری پێی كەوت بەخێرھاتنی لێكردو داواي لێكرد پێكەو بەچنە جیگایەکی ترو لەسەر چیمەنەكان دانیشن، تاكو كەمێك پێكەو گفتوگۆبکەن. ھەرچەندە كە دەمێك نەبوو یەكترینیان ناسی بوو، بەلام ئەو دوانە ەك دوو دلداری دێرینە ھەلسو كەوتیان دەكرد.

مریەم لەبارەي خێزان و ئیش و كارەو پرسیاری لەبێژەن كرد، ئەویش پوختەي ژیانی نالەباري خویانی بوو ڕونكردەو، لەوكاتەوێ كە لە بەرامبەر باوكیدا ڕارەستایەو، تاكوئەوكاتەي لەگەڵ شیریندا مایان بەجیھێشت، بوئەوێ بەئاسوودەیی و دوور لەھەموو فشارێکی جەستەیی و دەروونی ژیانیکی نوێ بووخیان دەستنیشان بکەن، ھەموو ئەم باسانەي بەوردی بوگێراییەو. لەبارەي كارەكەشیەو بەراستی و دروستی بەوشیوہیەي كەھەبوو بۆی ڕونكردەو.

ژیانی بێژەن لێواو لێو بوو لەسەختی و تالوسویری، مریەم دلی بەحالی سوتاو بەو راستگوییانەي كە لەقسەكانی بێژەندا ھەستی پێدەكرد، گەلێك زیاتر لەجاران خۆشەریستی لەدلیدا ریشەي داكوتا.

ئەمیش لەبارەي خۆي و لەتوندیەي بۆ ھۆکانی دایکییەو گوتی: لەدایکی حوڵوولی و بەدگومان و لەباوکی گیلوسادە كە بەتەواوی لەژێرفەرمانی

هاوسەرە کە یدایەر ناتوانیت بە موو لیتی لابادات. وە گوتی: باوکم بە تەواوی ژیانی
 لە دەستی دایکم دایە و هەرچی سەر وەت و سامانی هەیە لە سەردایکم تاپۆی
 کردووە، وە گوتیشی کە دایکم گەلێک گوماناوییە و هەمیشە بە ئوتۆ مبیلی
 تاییەتی من دەباتە زانکۆ، هەرگیز متمانە بە من و باوکم ناکات. هەرکاتێک
 کە لە گەل ھاوڕێکاندا بەرەمائی ئەوان دەپۆم، دایکیشم لە گەلم دیت تا کو
 بەوردی و دلیاییەرە ئاگاداری من بیت، ئەمڕۆش کە دەبینی بە تەنهام
 لە بەرئەوێ هەوایی بە چاودێری زانکۆ داوە کە مۆلەتی من نەدات بە تەنھا
 لە زانکۆ بێمە دەروە، پاشان مریەم داوای لە بیژن کرد کە لە سەرخویندن بەردەوام
 بیت، تا کو لە داها تودا بتوانیت ژیانی باشتربکات.

بیژن و مریەم بە تەواوی لە دل و گیانەو یە کتریان خوشدەویست، لە کاتێکدا
 کە وستیان لە یە کتری جیا بێنەو یە کترینیان لە ئامیژگرت و بە خەم و کەسەرەو
 لێک جودا بونەو. عەشق لە بونیاندا چەسپی بوو، عەشقیێک کە ئەو دوانە ی پیکەرە
 کۆ کرد بوو.

مریەم زۆر بێ ئارام و خەمبار بوو لە چوونە دەروە ی بە بێ کاریک، لە ناکاودا بیری
 دە کردەو چ بە هانە یە ک بو دایکی بەی نیتهو ی کە لە لیدان و قسە ناخۆشە کانی
 پارێزراو بیت.

کاتێک گەشتە مائەو ی لە گەل ڕوخساری پڕ لە قینی دایکیدا ڕو بە ڕو بو یەو.
 مەین خانم ئاگاداری کرد کە ئە گەرییت و جاریکی تر بێ مۆلەت لە زانکۆ
 بچیتە دەروە خراپی بە سەردینیت.

مریەم بو ئەو ی ئەو کوورە پڕ لە رِق و قینە ی دایکی دا بمر کینیتەو، دەنگی
 نە کردو بە تەنھا لە خە یالی مە عشو قە کە یدابوو، ئەو بیژنە ی بە پیاویکی راست و

میهربان دەزانی و ئارەزوی دەکرد تەنهاو تەنها لە گەڵ ئەودا زەماوەند بکات و بۆ
 ھاوێشی ژيانى هەلى بژیریت، بەلام دایكى سوربوو لەسەرئەوى كە لە گەڵ
 كورپى پوریدا زەماوەند بکات.

مريەم (فرشید)ى خوشنە دەویست و کەسیكى وەها نەبوو كە توانای ژيان و
 ھاوسەردارى هەبیت، مريەم بە هیچ شىوێهێك ئامادە نەبوو ببیتە ھاوسەرى
 فرشید، ئەوتەنها دلى بە بێژەن دابوو، هەتا ئە گەر باوك و دایكىشى بەم كارە
 نارازى بن!

بێژەن لەم كەین و بەینە هیچ ئاگاداریه كى نەبوو، خەيالى لەوبارەیهوه
 كە مريەم خوشى دەویست ئاسودەبوو، دەشیزانى كە شیرین بەتەواوى ھاوكارى
 دەكات مەرجه كانى جیبه جى بکات، تاكو لە ئەنجامدا بتوانیت لە گەڵ مريەمدا
 ببنە ھاوسەرى هەمیشەبى.

بەرەو مال گەرایهوهو بەسەرھاتی پەيوەندیه كەى بۆ شیرین گێرایهوه.
 پى گوت كە مريەم پى گوتوو بەردەوامى بەخویندن بدات، شیرین هەمان
 شو بەرەو قوتابخانەیه كى شەوانە رۆشت و ناوى بێژەنى تۆمارکرد. تاكو بتوانیت
 شەوانە بخوینیت و بەرۆژیش لە كۆمپانیاكەدا كارە كانى ئەنجام بدات.
 ئەو زۆر ئارەزوى خویندنى دەکردو ئیستاش لە خەيالى ئەوه دابوو چۆنچۆنى
 بتوانیت بەدلىكى ئاسودەوه بەردەوامى بەخویندن بدات، ئەو ئیتر هیچ شتىكى
 لەخودا نەدەویست، تەنها ئاواتى خوشبەختى و خوشحالى شیرینی خوشكى بوو،
 بەیانى بەرەو كۆمپانیاكە چوو، لەكاتى خۆیدا گەشتە شوینی كارەكەى،
 ئەحمەدئاغا نیگایه كى مۆنى تىبرى و بەئەستەم وەلامى سلاوه كەى دایهوه،
 پاشان بێئەوى وشەیه كى لە گەڵ بلیت بێژەنى بەجیھێشت.

بیژەن چوو ژیوری کەمی تاکو کارەکانی ئەنجامبەدات، کارەکان بەسەریدا
 کە ئەکە ببوون، زۆر چالاکانە دەستی بە کار کرد، بوئەو ھی قەرەبوی کارە
 دواکەوتو کانی بکاتەرە. بیژەن ئەو رۆژە زۆری لەخوی دەکردو بەتەرەوای ھیلاک و
 ماندو ببوو. پاش تەرەوای بونی کار بەرەومال کەوتەری، لەریگادا جوتیک قوتەرە
 کراسیکی بو شیرین کری و گەشتەمالەو، شیرین شتومە کە کانی لەدەست گرن و
 گەلیکیش سوپاسی کرد کە ئەمی لەیاد بوو.

بیژەن دەست و دەموچاوی شت و تیروپر نانی خوارد، لەپاش کاتژمیریک خەو
 زۆری بو ھینا و چوو خەویکی قوولەو، تازە خەوی لیکەوتبوو، کە شیرین لەخەو
 بەناگای ھینا و گوتی: مریەم کاری پیت ھەیه، بیژەن بەخیرایی لەجیگاکی
 دەرپەری و تەلەفوتە کەمی لەدەستی شیرین وەرگرت، دەنگی گریانی مریەمی
 لەتەلەفوتە کەدا دەبیست، بیژەن بەپەشوکاریدو سلاوی لیکرد، مریەمیش
 بەگریانەو وەلامی دایەو، گریان ریگەمی گەشتوگۆی لیپریبوو، ھەرچون بوو
 توانای دایەبەر خوی و کەوتە قسە، ھەر وشە یەکی دەردەبری وەک تیر دلی بیژەنی
 کون کون دەکرد، مریەم دەیگوت: دایکم ناچاری کردووم کە ئەگەل (فرشید) ی
 پورمدا زەماوئەند بکەم، بەلام من سویندییت بەخودا رازی نیم ھەتا بوئەک
 چرکەش بەبی تو بژیم، نامەوئیت جگە لەتو کەسیکی تر لەتەنیشتمەو بیینم،
 من ھیچ خوشەوئستیەکی فرشیدم لەدەدا نییە، چونکی تاکو ئیستا ھیچ
 کاریکی دروستم لی نەبینیو، چون بتوانم وەلامی رەزایەتی بەدەمەو و بەدریژی
 رۆژگار عەزاب بکیشم، ئەگەر تو رازیت لەگەلت دیم و پیکەو سەری خومان
 ھەلە گرین.

بیژن که به ته واوی نیگه ران بیوو هه ولیدا دانه خویدا بگریت و پاشان به مریه می گوت: گوئیگره هه ناسه کهم، نه و کاره ی توده یلیت به هیچ جوریک له مروفتیکی ژیری وهك تو ناوه شیته وه، چونکی به مکارهت ئابروی باوک و دایکت ده بهیت و خویشت له ژیانته دا به ختیار ناییت، بیر بکه ره وه و ریگایه کی گونجاو تر بدوزه ره وه، نه م بیر کردنه وه عه جولانه یهت دروست نیه و له سه ره تاو کوتاییدا باشیه کی تیدا نایینم.

— من له مه زیاتر ناتوانم له به رام بهر دایکمد اراوه ستم، چونکی له مالی نیمه دا تا که قسه یه ک که به روی هه بیته قسه ی دایکه و ته نانهت باو کیشم ناتوانیت به پیچه وانه ی ویستی نه وه وه کاریک بکات. نازانم چی له فرشید بینیه که ده یه ویت منی به زور پیبدات. راسته نه و سامانیکی باشی هه یه، به لام من نامه ویت شو به پاره بکه م، من شو به که سیک ده که م که له ناخی دلمه وه خوشم ده ویت، سویندت ده دم به یه زدان کاریک بکه، نه گینا هینده بیتار بیوم به دوری مه بینه خوم بکوژم، یارمه تیم بده تا کو له م دوزه خه پر بلینسه یه که دایکم بو ی نیل داوم رزگارم بیته، نه و به رده وام منی خستوته ژیر فشاره وه تا کو له گه ل فرشید دا زه ماوه ند بکه م.

دووباره گریان موله تی نه دا، ئیتر نه یوانی له گفتوگو به رده وام بیته و ته له فوته که ی داخست، بیژن دهستی به ته له فوته که وه وشک بوو، به ته واوی په شوکابوو نه یه زانی ده بیته چی بکات، چونکه له دور پریانیکدا گیری خوارد بوو، له نا کاو ریگایه کی گونجاوی به بیردا هات، جله کانی له به ر کردوو به خیرایی له مال چوو ده ره وه و به ره و لای فه رزاد که وته ری، تا کو به هاو کاری نه و بتوانیت کیشه یه ک که به ره و روی خو ی و مریه م بوته ره چاره سه ر بکات، به په له خو ی

گەيانده مالى فەرزاد، زەنگى دەرگاگەى لىدا، داىكى فەرزاد دەرگاگەى لىكردەو،
 بىژەن پاش سلاو ئەحوالپەرسىن هەوالى فەرزادى پەرسى، داىكى فەرزاد گوتى:
 فەرزاد لە گەل باركيدا نيو كاترمير پيش ئىستا لە مال دەرچوون.
 بىژەن بە خىرايى پارچە كاغەزىكى لە گىرفانى دەرهىناو تىدا نوسى :
 فەرزادى خوشەويست هەرچوتىك بوو هەرئەمشو و خۆت بگەيەندەرە مالى
 نىمە.

برات بىژەن.

مالئاوايى لە داىكى فەرزاد كردو بە خىرايى خۆى گەياندهو مال.
 مەسە لە كەى بوئىرەين روناكردەو، ئەوئىش دىگوشراوو غەمگىن لە تەنىشتىدا
 دانىشتبوو بوچارەنوسى شومى خۆى و براكەى فرمىسكى هەلئەپرشت. هيشا
 كاترميرىك تىنەپەرىبوو كە زەنگى دەرگاگەيان بە دەنگ هات، فەرزادبوو، پاش
 بە خىرەاتن فەرموى ژوورەوى لىكرد، پىكەو لە ژوورەوى دانىشتن، شىرىنىش
 بە خىرەاتنى لىكردو پاشان چوو دەروە تاكو "چا" يان بوئەيىت.
 بىژەن هەستى بە شەرمەزارى دەكرد، كە عاشق بونى خۆى بوئەرزاد باس
 بكات، ئەو عاشق بونەى كە نامادەبوو وەك و بت بىپەرسىت.
 فەرزاد لە روخسارى پەشىوى بىژەندا هەستى كردبوو كە كىشەيەكى تايبەتى
 تاقت پەركىن دووچارى هاوئە خوشەويستەكەى هاتوو، بەلام بىژەن نەيدەتوانى
 كىشەكەى بوئەرزاد روون بكاتەو، لە گەل ئەوئەشدا دەيزانى كە تەنەها فەرزاد
 دەتوانىت لەو كىشەيەدا هاوكارى بكات، بوئەوئەى سەرى باسەكەى لە گەل
 بكاتەو بە فەرزادى گوت: گوئىگرە فەرزاد گيان ئەگەركىشەيەكم بوپيش
 هاتبىت تو دەتوانى هاوكارىم بكەيت ؟

فهرزاد به خنده یه که وه گوتی: تو خوشه ویسترتین هاره لی منی و منیش
باوه ری ته واوم به تو هه یه، کی لای من له تو به ریزوو خوشه ویست تره، تا کو
نه وجیگایه دی دهستم بروات و له توانامدا بیت دلنیا به که به دل و به گیان
هاو کاریت ده که م، که واته نیستا چیت ده ویت بیلی:

بیژن له م هه لویسته ی فهرزاد خوشحال بوو به لینی شی لیوه رگرت که نه م روداره
لای هیچ که سیک نه در کینی و گوتی: ده بیت ته نها له نیوانی من و توو شیریندا
بیتته وه. پاشان له و کاته روی که مریمه می بینبوو تا نه و کاته ی ته له فوتی
بو کرد بوو هه موی بو گتیرایه وه.

فهرزاد پاش نه روی له مه سه له که تینگه یشت هه ناسه یه کی هه لکیشا و
چاکه ی نا به ده میه وه و پاشان گوتی: نه مه کیشه یه ک نییه، من و توو شیرین خان
ده چینه مالیان و به شیوه یه کی شایسه داواکاری مریمه مت بو ده که یین.

بیژن گوتی: کیشه که نالیره دایه، چونکی دایکی نه و کچه به هیچ شیوه یه ک
پازی نییه به م پیکه یشتنه مان، چونکی له لایه که وه له روی سه روه ت و سامانه وه
هاوشانی نه وان نیم و له لایه کی تریشه ره نه و مریمه می بو خوشکه زایه کی خوی
داناوه.

فهرزاد گوتی: مه گه ر تونه تگوت مریمه گوتوویه تی شوو به پاره و پول
ناکه م؟! وه زوریش دلی به توویه یه، دلنیا به نه گه ر له روی پاره وه کیشه ت هه یه
چهندت پیویست بوو من ناماده م بیده م تا کو بتوانی به دلنیا ییه وه له گه ز
مریمه دا زه ماوه ند بکه یت.

بیژن زور سوپاسی کردوو پاشان گوتی: فهرزاد سویند بیت به خودا هه تا
ماوم مه منونی توو بنه ماله که شتم.

فەرزاد گوتی: ئەمانە چ قسە یە کە ؟ دوستانە تی بو ئەم کاتانە یە .
 لەوکاتەدا شیرین بەم قسانە گەلیک خۆشحال بوو کە براکە ی چ هاوێکی
 بەو فای هە یە .

فەرزاد نانی ئیوارە ی لە گەل خواردن و بو ئەو خواردنە پوختە ی کە شیرین
 نامادە ی کردبوو گەلیک دەست خۆشی لی کرد . شیرین لە پیا هە لدانە کانی ئەو
 زۆر خۆشحال بوو . بیژن بە دل خۆش یە و گوتی : شیرین ئەم خواردنە ی بە تایبە تی
 بو تو دروست کردووە . شیرین لەم قسە ی بیژن لە شەرماندا رەنگی سور هە لگەر او
 لە ژورە کە چووە دەرەووە . فەرزاد ویستی خوا حافیزیان لی بکات ، سوپاسی کی زۆری
 لە شیرین کرد کە ئەو خواردنە تایبە تی یە ی بو دروست کردووە .

فەرزاد و بیژن مائا و اییان لە یە کتر کردو بریاریاندا کە سبە ی شو پیکەرە
 بچنە داخوازی مریەم .

پاش روشتنی فەرزاد ئەو خوشک و برا یە لە تە نیشتی یە کەرە دانیشتن و
 لە بارە ی سبە ی شو و هە و گفت و گو یان دە کرد .

بیژن باوکی هاتە وە یاد لە گەل ئەو هە موو خراپە یە ی کە دەرە قیان
 کردبو ی ، پر بە دل حەزی دە کرد لەم خوازی بییە دا ئەویشیان لە گە لدا بی ت .
 بیژن روی کردە شیرین و گوتی : شیرین گیان ، ئە گەر بە لاتە وە ئە رک نی یە
 بە یانی بچو بو مائی باو کم ، ئە گەر ئارە زووی لی بوو بالە گە ل لە یلا خانمدا بی زو
 هە موومان پیکەرە بچینە داخوازی مریەم .

شیرین سەرە تا دوو دل بوو ، کە لە گە ل باوکی و لە یلا خانمدا رو بە روو بی تە وە ،
 بە لام دوا جار لە بەر خاتری بیژن رازی بوو بە یانی بچیتە مائیان و لەو
 بارە یە و گفتو گو یان لە گە لدا بکات .

بديانى كاتيك بيژن چوه سهركاره كهى شيرينيش خوى تاماده كرد بو نه وهى
به ره و مالى باوكى ههنگاو بنيت.

هيشتا چند كاترميريك به سهر گه شتى بيژن بو كومپانيا كه تينه پهرى بو
كه به رپرسى كومپانيا كه ناردى به دوايدا.

دهرگاي ژوورى به رپرس نيوه كراوه بوو، بيژن به و پاره ناسنهى كه له ده ستيدا
بو له دهرگا كهيدا، وه موئه تى خواست و چوه ژووره وه، به رپرس به بينينى بيژن
داواى ليكرد دانيشيت و گوى بو قسه كانى شل بكات.

- گوئیگره بیژن گیان، ئاره زوو ده كهيت له گهله دهسته يه كدا كه خوت
سهرپه رشتيان بكهيت به نوينه ريبهك بچيته دهره وهى رلات؟!.

بيژن به هيچ شيويهك چاوه پروانى ئه و قسانهى نه ده كرد به سهر سورمانه وه
چاوى له بهر پرسه كه برى بوو. ئه و گه ليگ خوشحال بو كه سه فه ريك بو دهره وهى
ولات بكات، به لام كاتيك روخسارى مريه مى دههاته پيش چاو بىرى ئه و
سه فه رهى له دلدا بو به سه را بيك و له خه ياليدا توايه وه، هه رگيز به لايه وه شايانى
په سه ند كردن نه بوو، كه ته نانهت بو پروژيكيش له مريه م دوور بكه ويته وه، له م
خه يالانده دا بوو كه جه نابى به رپوه بهر به ئاگاي هينايه وه و گوتى: گوئیگره
ئه زيزم، ده بيت ئه م كاغه زه ئيمزا بكهيت و هه فتهى ئاينده خوت تاماده بكهيت
بوئه م نوينه را يه تيه.

بيژن به بيزاريه وه گوتى: به لام قوربان من تاماده يى ئه م كاره م تيدا نيه،
چونكى ده زانم ناتوانم له م كاره دا سهر كه وتوويم و به دل و خواستى ئيه كاره كان
به نه نجام بگه يه نم، دووه م من شايانى ئه م نوينه را يه تيه نيم و كه سانىكى تره هه ن
كه له من شايسته ترن و ده توانن به م كاره هه ستن.

جهنابی بهر پیره بهر له وه لامیدا گوتی: من وای به باش ده زانم تو بهر پرسیاریتی
 نه و کومه له له نه ستو بگری و له گه لیاندا بچیت، چونکی له وان هوشیار تری و
 له رویه کی تریشه وه تو له م کومپانیایه دا بهر پرسی نه و کومه له دیت و بیگومان
 له بهر نه وه ی ناینده ی کومپانیاکه رونا کتر بیت و بتوانیت مشتتری زورتر بوخوی
 رابکیشیت، ده بیت بهم کاره ههستی !.

کاتیک بیژن دلنیا بوو هیچ چاره یه کی نییه، داوای لیکرد یه ک رۆژ موله تی
 بدات تا کو بیریکی لی بکاته وه و پاشان له نه نجامه که ی ناگاداری بکاته وه.
 گه رایه وه ژوره که ی و هه ر له خه یالی نه ونوینه رایه تیه دا بوو.

ته له فونی بو مالی فهرزاد کرد، فهرزاد ته له فونه که ی هه لگرت، پاش سلوو
 نه حوالپرسین پیی گوت: کاک فهرزاد جهنابی بهر پیره بهر داوای لیکرد ووم که ره ک
 نوینه ری کومپانیاکه بچمه ده ره وه ی ولات، به لام من ئاره زوم نیه بچم بو نه م
 سه فه ره و له مریم جودا بیمه وه، چونکی نازانم مریم له پاش من چی
 به سه ردی، داوات لیده که م نه گه ر به نه رکی نه زانی له گه ل جهنابی بهر پیره بهر دا
 قسه بکه ییت، به لکو بتوانیت له و برپاره ی په شیمانی بکه یته وه.

فهرزاد له وه لامدا گوتی: به داخه وه من ناتوانم له م رووه وه کاریکت بو بکه م
 چونکی له و لایه نه وه ته نها خو ی ده توانیت برپار بدات، ته ویش له وانیه تو ی به
 شایسته زانییت بو نه م کاره، له گه ل نه وه شدا دلنیا به من له گه لیدا گفت و گو
 ده که م، به لام دلنیا نیم که بتوانم له و برپاره ی په شیمانی بکه مه وه. پاشان فهرزاد
 قسه که ی گوپی و گوتی: نایا بو داخو زیه که هه والت به مالی مریم داوه؟.

بیژن گوتی: نا...ه.. هیچ له بیرمدا نه ما بوو، نه وه نده له بیری نه و سه فه ره دام
 که به ته وای نه مه ی له بیر برد بومه وه، هه ر ئیستا له گه ل باو کیدا ته له فون ده که م.

پاشان بە خێراییی خواحافیزی لە فەرزاد کردوو یە کسەر ژمارەیی مائی
 مریەمی لێدا، بە گوێرەیی ریکەوتنە کەیان مریەم تە لە فوئە کەیی هە لگرت،
 مریەمیش لە تە لە فوئە کەدا گوئی لە دەنگی بیژەن بوو. بیژەن لە خوئشی نەوہی
 کە مریەم تە لە فوئە کەیی هە لگرتووہ کەوتە گفت و گوو نە حوالپەرسین، دواجار
 پوختەیی مە بەستە کەیی پی راکەیانندو گوئی: نە گەر باوکت لە مائەوہیە دە مەوئیت
 لە گە لێدا بدویم، چونکە بریارمانداوہ هەر نە مشەو لە گە ل شیرین و هاورپێهە کئ
 خوئشەو یستەمدا کە ناوی فەرزادە بیینە مائتان و داخوایی تو بکەین.

مریەم بە بیستنی نەم قسەییە دە تگوت هە موو دنیا یان پێشکەش کردووہ.
 بە پە لە خواحافیزی لە بیژەن کرد، دە ترسا لە خوئشیاندا بانگی باوکی بکات و
 لەر کاتەشدا باوکی لەم پە یوہندیە یان ئاگادار ببیئت، بە و هوئیەوہ دەم و چاوی
 تیکداو چووہ حەوشە کەوہ، لەم کاتەدا باک و دایکی لە گەرمەیی
 قسە کردندا بوون، بانگی باوکی کردو گوئی: بارکە گیان پی اوئیک لە سەر خەتەر
 کاری بە تو هە یە.

"ئاغا زو راب" ی باوکی مریەم چووہ ژوورەوہ و تە لە فوئە کەیی هە لگرت.
 بیژەن خوئی ناساند و گوئی: داوای لیبوردن دە کەم کە نە متوانی سەرەتا بیئە
 خزمەتتان و رۆبەرۆو لە گە لتاندا بدویم. کارە کەیی من رادە خواییت
 کە بە تە لە فوئە کەیی گفت و گوو لە گە ل بەرپێرتاندا بکەم، نە گەر موئە تمان بە دەیت
 دە مانەوئیت نە مشەو بە خزمەتتان بگەین و لە بارەیی کاری خیرەوہ لە گە لتاندا
 بدوین.

ئاغا زو راب کە لە دلەوہ زو ر خوئش حال بوو، لەرۆ کەشدا کوئتروئی خوئی کردوو
 گوئی: بە لام کاکئ بەرپێز کچە کەیی من دە ستگیرانی پورزا کە یە تی و دایکی شئ

بەهیچ جوړیک رازی ناییت کچه که مان له گەل که سیکی بیگانەدا زەماوەند بکات.

هەربۆیە وایبە باش دەزانم ئەزیتتی خۆتان نە دەن و بە و مە بەستە بەرە و مالتی ئیمە هەنگاو نە نین.... بە هەر حال ئارەزووی خۆتانەو لە دوای خواحافیزی تە لە فونە کەدی داخست.

پاشان چوێ لای مریە مەوێ بە گرژیهوێ گوتی: مریەم، تۆنەم پیاوێ دە ناسیت که تە لە فونی له گەل مندا کرد؟ مریەم بە سەر سوڕمانیکی زۆرەوێ گوتی! نە... لە کوێوێ بیناسم؟ ئاغا زۆراب که خەیاالی ناسوودە ببوو گوتی: هیچ، شتیکی نیە.

پاشان چوێ حەوشە کەرەو لە ژێر که پرە کەدا باسە کەدی له گەل موهین خانمدا کردەوێ پاشان ریکوراست گوتی: هەستە خۆت بۆ میوانداری نەمشەو نامادە بکە، چونکە من بەوانم گوت دەتوانن تە شریف بینن.

مەهین خانم که بیننی ئاغازۆراب بە بیی رەزامەندی ئەو بریاری داوێ نیگەرانبوو بە تۆرە بیەوێ بە ئاغا زۆرابی گوت: چونچۆنی پیتنە گوتن که مریەم لە لایەن کۆری پوریەوێ دەستنیشان کراوێ مافی ئەوێ تان نیە بۆ داخواری پیی بنینە ئەم مالهوێ. ئاغازۆراب هیچی نە گوت و لە ژێرەوێ سەیری هاوسەرە کەدی دە کرد. مەهین خانم زۆر تۆرە ببوو، وایبیردە کردەوێ که ئەو پیاوێ بە دڵنیاییەوێ پیتنەر له گەل مریەم دا قسە ی کردەوێ مریەم ئەو ریکایه ی نیشا نداوێ که سەرەتا له گەل باوکیدا قسە بکات، چونکە مریەم لە نەرمی باوکی ئاگادار بوو دە یزانی ئەویش بە کۆری پورە کەدی رازی نیە.

مریەم کە لە دورەوێ ناگاداری ئەوشەرە دەنوکه یان بوو خۆی لە گیتی داوگوتی:
 من لەم بارەیدوێ هیچ خەبەرێکم نیە، پاشان خۆی خەریک کرد بە کارەکانییەوێ.
 شیرین جەلەکانی گۆری و بەرەومالی باوکی کەوتەری.. کاتیەک لە کۆلانی کەیان
 نزیک بویەوێ، جاریکی ترئەو و شانەوێ کە دەبویست پێیان بلی هینایەوێ یادی
 خۆی.

گەشتبەوێ بەردەم ماله کەیان.

چەند جاریک زەنگی دەرگاکی لێدا، بەلام کەسێک دەرگاکی لێ نە کردەوێ.
 کاتیەک هاروسێکەیان شیرینی ناسیەوێ هاتە لایەوێ و لەبارەشی گرت و گوتی:
 شیرین گیان ئەوێ لە کوێ؟ چەند مانگێکە ناتبینم.

شیرین گوتی: لەو کاتەوێ لەسەر رەزامەندی باوکم لەمالی خالمدادەژیم.

ئەوێ و درۆیەوێ شیرین باوهریکردو تێر شتیکی تری لە شیرین نەپرسی.

شیرین گوتی: نازانی باوکم بوکوێ چوێ؟

— نزیکەوێ چوار رۆژ پێش نیستا لە گەل لەیلا خانم و مندالەکانی بوگەشت

و گوزار چوئەتە گەیلان.

شیرین لەبەر ئەوێ کە لە گەلیاندا رۆبەرۆو نەبویەوێ گەلیک خوشحالبوو،
 هەناسەیهکی ئارامی هەلکیشار خواحافیزی لە کچی دراوسێکەیان کرد، ئەو
 کچە کەناوی فاتمەبوو داوای زۆری لێکرد کە بیچیتە مالهوێیان و کەمێک پشوو
 بدات، بەلام شیرین گوتی: زۆرم کار هەیدەو دەبیت تازووێ بگەریمەوێ لای خالم
 نەبادا نیگەران ببیت.

کاتیەک گەشتەوێ مال هیشتا بیژن نە گەرابویەوێ.

شیرین خواردنی تایبەتی ئامادە کردبوو خیرا گەرمی کردەووە و چاوە پروانی
بیژەنی دە کرد، بیژەن پاش ئەوێ که له کار گەرایدەووە حەمامی کردوو دڵخۆش و
سەرمەست له گەل شیریندا نانی ئیوارەیان خواردوو که میك حەوانەووە و پاشان
خویان بو داخوایە که ئامادە کرد.

شیرین زۆر بە جوانی خوی ئارایشت کردبوو.

دەووبەری کاتژمیر حەوت بوو که فەرزاد بە گول و شیرینیەووە بەسواری
ئۆتۆمبیلیکی تازە مۆدیل و جوان هاتە بەرمالی بیژەن، ئۆتۆمبیلە کە لە
گۆشە یە کدا راگرت، دەرگای مالی بیژەن کراوە بوو، چونکی بیژەن لەبەر
دەرگا کە دا چاوە پروانی فەرزادی دە کرد.

پاشان له گەل فەرزاد دا چوونە ژوورەووە. شیرین ئەو پۆشاکە نوێیانە ی که بیژەن
بوێ کپی بوو لەبەری کردوو بەوتە مەنە شانزە سالیەووە هیندە جوان و پیکە وتوو
بوو که دلی پیرو لای بوخوی دەرفاند.

فەرزاد شیرینی خوشدەویست، بەلام لەبەر ریژی بیژەن و دوستانە تیه که یان
ئەو هەستە ی ئاشکرا نە دە کردوو چاوە پروانی کاتیکی گونجاوی دە کرد تا کو
داخوای شیرین لە بیژەن بکات.

شیرین نیگا پر لە تاسە کانی فەرزادی هەست پیکردبوو، بەلام وای بە خە یالدا
دەهات که ئەم پە یوئەندی و خوشەویستیە ی فەرزاد پە یوئەستە بە دوستانە تی
بیژەنەووە.

کاتژمیر هەشتی شەو بوو که بیژەن و فەرزاد و شیرین گەشتنە مالی
ئاغازو راب.

بيژنه به تاسه وه زهنگي ده رگا كه ي ليدا. پاش كه ميك كامبيز براتاقانده كه ي مريم ده رگا كه ي ليكر دنه وه، بيژنه سلاوي كردو گوتي: له گه ل ناغازو زرابدا بو كاري خير نه مشه ومان ديارى كردوه. كامبيز به خوش حال يه وه بانگي باوكي كردو گوتي: باوكه گيان وهك به ليتنتان پي دابوون واميوانه كان هاتن. به ريكه وت نه وشه وه پوري مريمه ميس له وي بور.

ناغازو زراب خو ي گه يانده لاي بيژنه وفه رمووي ژوره وه ي ليكر دن.

له گه ل بيژنه ندا فه رزادو شيرين نه حوالپرسيان له ناغا زو زراب كردو پاشان چونه ژوره وه. كاتي ك شيرين چوه ژوره وه روخساري وهك مرواري ده دره وشايه وه، له يهك كاتدا نيگاي هه مويان له سه ر شيرين نه بله ق ببوو. كامبيزيش له گه ل يه كه م نيگادا عاشقي بوو.

بيژنه وشيرين و فه رزاد له هوله كه دا له سه ر قه نه فه كان دانيشتن. هه رله ركاته دا بيژنه باوكي هاته وه ياد له باره ي روشتنه كه يه وه پرسيارى له شيرين كرد، شيرينيش به داخ و كه سه ره وه نه حوالى روشتنه كه ياني بو گه يلان پي راگه ياند، بيژنه كه ويژداني ناسوده ببوو، ئيتره يچي نه گوت.

پوري مريمه وكوره كه ي كه به بينيني ده سته گول وشيرينيه كه ناگاداري مه سه له كه بون، له بيزاريدا هه ستان وله مهين خان مائناواييان كردو گوتيان: ئيستا ئيتر جيگه ي ئيمه لي ره دانيبه وشه ويكي تر ديبنه وه بو سه ردان. پاش روشتني نه وان فه رزاد سه ري قسه ي دامه زراند، مهين خانم هيج گو يي به قسه ي ميوانه كان نه داو به ته نها مريمه مي خستبوه ژير چاود يريبه وه. مريمه ميس بي ناگا له دا يكي، زو ره تاسه وه بوو كه فه رزاد چند زوتره بچي ته سه ر مه سه له ي داخوازيه كه.

فەرزاد پاش ئەوێ زەمىنەى بۆداخووزىيە كە خۆش كرد، پوى كرده ئاغازۆراب
وگوتى: مەبەستمان لەم سەردانە ئەوەبوو كە ھاوێلى بەرپۆرم كاك بێژەن، كچە كەى
ئىوێ بىنىوێو دلى گرتوێو تى. ئەگەر ئىزن بفرموون دەمانەوێت داخووزى مریەم
خانم بۆجەنابى كاك بێژەن بكەين.

لەپيش ئەو دا كە ئاغازۆراب لىو ھەلبىنىتەو و وشە يەك بلى مەين خانم
برۆكانى تىگداو گوتى: مریەم دەزگىرانى كورى پورە كە يە تى وپيش ئىو بەلئىنمان
داو كە مریەم بەدەينە كورى خوشكە كەم و بەھوى ئەوپە يوہندى و خۆشەو یستىيەى
كە لەگەل خوشكە كەمدا ھەمە، ناتوانم قسەى رەت بكەمەو.

كامبىز كە خۆيشى گىرۆدەى عەشقى شىرىن ببوو بەزەردە خەنە يە كەو گوتى:
بىگومان خواستى مریەمیش مەرچە، دەبیت بزانىن مریەم گيان چ يە كىك لەم
دوانە بۆ شەرىكى ژيانى ھەلە بژىریت.

مەين خانم بەتەواوى دەنگى ھەلپى وگوتى: ھەر ئەو يە كە گوتم، مریەم
دەزگىرانى (فرشىدە).

لەو كاتەدا كامبىز بوپرى دا يە بەر خوى و قسە كەى بەدايكى برى و گوتى:
بەلام دا كە گيان ئىمە ھەتاكو ئىستا ھىچ بەلئىنمان بەپورم نەداو و دەبیت بزانىن
لەم نىوانەدا چ كە سىك شایستە ترە كە بىتتە ھاوسەرى مریەم و زاواى ئەم
بنەمالە يە.

مەين خانم كە لە قسە كانى كامبىز تۆرە ببوو قىژاندى بەسەرىداو گوتى: لەناو
ئەم مالەدا بەتەنھا من ھەم برىاربەم و بۆ ھىچ كە سىكى ترىيە قسە لە
قسە مدابكات. ئەمە كۆتای قسە يە !!

فهرزاد هاته ناوقسه كاني مهين خانمه وه و گوتى: به لآم خانمى به پريز، تو ناتوانى
 برپيار له سهر چاره نوسى مريمه خانم بده يت. ماشا الله نه وان خويان به گويره ي
 پيوست عه قل و ژيريان هه يه كه بتوانن هاوسه رى ژيانيان هه لبرترين.
 مريمه به قسه كه ي فهرزاد غيره تى بزوت و هه ستايه وه به داى كى گوت: داى كه
 گيان بوچى ناته وي ت داني پيدا بئييت كه نيترمن گوره بووم و خوم ده توانم له سهر
 داهاتوم برپيار بده م. من هه رگيز فهرشيدم خوشنارى، راسته كه نه وكورپى پورمه،
 به لآم هه رگيز پياوى ژيان نيه و ناييت به پياوى مال حسابى بو بكه يت.
 نه وكورپى كى بيكارو ته مبه له كه جگه له گه ران و سه يرو سه فاي نادرست
 هيج كاريكى ترى نيه، من هم هموو ساله ره نجم كيشاوه و وانم خويندوره،
 چون به ره واي ده زانن بده نه كورپى كى نه خوينده وارو مفتخور، كه به رده وام چارى
 له گيرفانى داىك و بار كيبه تى، نه گه ر گوى بو بوچونى من ده گرن من ته نها
 بيترن به شايسته ي خوم ده زانم، نه وه ش راسته كه ده يانناسم و ده شانم نه و باشترين
 كه سيكه بوژيانى من و ته نها له گه ل نه ويشدا به ختيار ده بم، نه گه ر به راستى
 به ختيارى و كامه رانى منتان مه به سته نه وا ئيه وه ش رازى بن له گه ل بيتره ندا
 زه ماوند بكم، پاشان بائه وه ش ناگادار بن كه من هيج كاتيك له گه ل فهرشيددا
 زه ماوند ناكم و نه و ناماده بيه م تيدانيه و رازيشم له و پيناوه دا بو هه ميشه ي
 به كچى بمينمه وه !!.

مهين خانم چاره روانى نه وه ي نه ده كرد كه مريمه به م شيويه قسه ي بشكىنى،
 هه ربويه روى كرده ميوانه كان و قيژاندى به سه رياندا و گوتى: ئيه به مال و
 سامان مريمه متان فريو داوه، به لآم نه و ناره زووه تان ببه نه گوړه وه، تا زووه هه ستن

و لیږه دا بچنه دهره وه، من بهم کاره رازی نیم و نه گهر پتویست بکات
هردو وکتان ده کوژم و ناهیللم به ناکامی خوټان بگهن.

ناغا زوړاب که له رښتاری خیزانه که ی شهرمه زاریبوو داوای لیټوردنی
له فرزاد کردو گوتی: من گوتم ناتوانم قسه ی هاوسه ره که م رښت بکه مه وه و
ناشتوانم کاریکی گونجاوتان بو بکه م، له بهر نه وه وه های به باش ده زانم دست له م
داخوایه هه لښگر و به ته واوی سهری لی بنینه وه.

فرزاد که له توره بیدا رښنگی سور هه لگه رابوو داوای له بیژنه و شیرین کرد
چند زووتره نه و ماله جیب هیلن.

بیژنه دلی به حالی مریه م ده سوتاو ده یشی زانی له و چا و نه ترسییه ی
نه مشه وی دو چاری نه شکه نجو نازاره کانی دایکی ده بیټ، هه ربویه به بیزاریه وه
چوه دهره وه.

فرزاد له ناو ئوتومبیله که دا دانیشتبور چاوه پروانی بیژنه ی ده کرد، به لام نه و
که گیترو د لگوشراو ببوو گوتی: نیوه برون من ده مه ویټ که میک به پی ریگه
بکه م تا کومیشکم که میک نارام بیټه وه، هه رچی شیرین و فرزاد داوایان لی
کرد سودی نه بوو. فرزاد خیرایی ئوتومبیله که ی که م کرد بوه وه له گه ل
هه نگاهه کانی بیژنه دا ده پرویشټ، پاش ریگه برینپکی که م بیژنه کاتیک زانی
نه وان له بهر نه م خویان دوا ده خن رازی بوو به وه ی سواری ئوتومبیله که بیټ.
کاتیک گه شته ماله وه، بیژنه داوای له فرزاد کرد که نه و شه وه لای نه وان
بمینیټه وه، به لام شهرم ریگه ی فرزادی نه دا له بهر شیرین بمینیټه وه، هه ربویه رازی
نه بوو مالناوایی لی کردن و به جیی هیشتن.

شیرین و بیژن په شیوو ماندوو چونه ژوره وه و بهی هیچ وتیه ک چونه جیگای

خه و،

بیژن که تازه نوینه رایه تیه که ی هاتبوه و یاد له جیگه که ی هه ستاو له نزیك شیرینه وه دانیشیت و گوتی: شیرین گیان من ده بییت بو ماوه ی مانگیك ئیره جیبهیللم، توده بییت له و ماوه یه دا به تهنها بژیت، ههول بده ناگات له خوت بییت. پروابکه ناچار یان کردووم بروم بو نه وسه فهره نه گهر رته ی بکه مه وه کاره کم له دست ده چیت.

کاتیک شیرین ناگاداری حالی برا که ی بوو ره زامه ندی نیشانداو بیژنی دلنیا کرد، تاك و بتوانیت به دلئیکی نارامه وه کاره کانی راپه ریئیت، کاتیک بیژن خه یالی له باره ی شیرینه وه ئاسوده بوو روی تی کرد و گوتی: شیرین گیان توبی و خودا ناگاشت له مریه م بییت، ناگات لئی بییت له و ماوه یه دا که من لیره نیم خوانه کرده نه بادا کاریك به سهر خوی بهیئیت، ئاخر نه و زور دلگرانه و ده ترسم به لایه ک به سهر خوی بهیئیت، له گه لیدا بدوی و پیی بلی که له به رامبه ر که سانی کدا که ده یانه ویت زمانی تو به ند بکه نو به زور بتهیینه سهر راکه ی خویان به رده وام به رگری بکه.

بیژن پاش نه وه ی که ئاموژگاریه کانی به شیرین راگه یاند چوه وه سهر جیگاکه ی.

له خه ونیدا شتی سهر سهری ده بیینی، یه کیك له و خه ونانه ی نه وه بوو تا کاتیک نه و له سه فهره که ی گه راپه وه مریه م له گه ل فهرشیدا زه ماوه ندی کرد بوو. شیرین به هیچ جوړیک خه و نه چوه و چاوه کانی، نه ویش کامبیز دلی برد بوو خه یالی هه رلای نه و بوو.

بە یانی شیرین و بیژن پیکهوه بەرچایان کردوو پاشان بیژن چووه
سەرکاره کە ی تاکو بریاره کە ی بە جه نابی بەرپۆه بەر رابگه یه نیت، چووه ژوره کە ی
ئەحمەد ئاغا، بەلام ئەو هیشتا نەهاتبوو، گه رایه وه ژوره کە ی خو ی و دووباره بیری
لە دوینی شو ده کرده وه، له گه ل هاتنه وه یادی قسه کانی دوینی شو وه وک ئەوه
وابوو دنیا ئیتر کۆتایی هاتبیت. ئەو به و ئەندازه یه ی که وابه سته ببوو به شیرینه وه
هه ربه و شیوه یه مریه میشی خوشده ویست. جاریکی تر چووه ژوره کە ی ئەحمەد
ئاغا، ئەمجاریان هاتبو، سلاوی لیکردو چووه ژوره وه لەسەر کورسیه که دانیشت.
- باشه بیژن گیان بیرت لیکرده وه ؟

- بەلێ قوربان، چاره یه کم نییه به غه بیری ئەوه ی که بو ئەو نوینه رایه تیه
برۆم.

- بیگومان ئەمڕۆ کاک فەرزاد گفتوگۆی ئەم باره یه وه له گه ل کردم،
داواشی لیکردم ئەگەر ده کریت ئەم کاره به که سیکی تر بسپیرم، بەلام من پیم
گوت که به تهنه تا تو به شایسته ی ئەم کاره ده زانم، تهنه تا تو ده توانیت
مه به سته کانی ئەم کۆمپانیایه بگه یه نیت، وه زۆر دلگران بوم که نه متوانی
داواکە ی کاک فەرزاد په سەند بکەم، باوهر بکه له م نوینه رایه تیه دا تهنه تا ئومیدم
به تو هه یه، بیژن دانی به قسه کانیدا ناو گریه سته کە ی ئیمزاکرد.

په ریشان و سه رگیژ له ژوری بهرپۆه بهر چووه ده ره وه وه به ره و ژوره کە ی خو ی ملی
نا، چاوی له په نجه ره که بریبوو سه بیری ئاسمانی جوان و شینی ده کرد، دوو کۆتری
بینی که ده یانویست له گه ل یه کتردا رازوو نیاز بکەن، وای هه سته کرد ئەو دوو
کۆتره خو ی و مریه من، ئاره زووی ده کرد له جیگای ئەو دوو کۆتره دا بونایه و دوو
له هه موو خایله و خه یالیک پیکه وه سه رقالی رازو نیاز بوایه ن.

كۆترەكان لەشەقەى باڵياندا و لەپيش چاويدا ونبوون، بەلام ئەو چاوى لەسەر
پەنجەرەكە ئەبلەق ببوو روخسارى مريەمى لەپيش چاو و نەدەبوو، مريەم بەرەو
روى پيئەكەنى و دەستەكانى بو بەرز دەكردهوه و ورد ورد لەپيش چاوى كال
دەبويهوه، لەپرەدا بيژەن هاتەوهسەرخۆى و سەيرى كرد بيست خولەك وادەى
كارەكەى تى پەريوه. بەخيڤراى فايله كانى كۆكردهوهو ژوره كەى كليداو
لەكۆمپانياكە چوو دەرهوه.

هيشتالەدەرگاي كۆمپانياكە تينەپەريبوو فەرزادى بينى كەبەرەو روى
دەهات. سواری ئۆتۆمبيلەكەى فەرزاد بوو.

فەرزاد گوتى: بيژەن گيان هەركارىك لەدەستم هاتبيت كردم تاكو تۆ
بۆئەو كارە نەپۆى، بەلام نەمتوانى كاريكى دلخۆشكەرانهت بۆبەكم. بەتەلەفون
قسەم لەگەڵ ئەحمەد ئاغاياكرد، بەلام ئەوبەتەنيا تۆى بەشايستەى
نەنويناىهتیه دەزانى و دەيگوت ناتوانم كەسيكى تر لەجینگەى ئەوبنيرم.
بەراستى دلگرام، بەداخەرە.

بيژەن گوتى: فەرزاد گيان زۆر مەمنونى بەپريتم، دەزانم تۆهەولتى تەواوت
داوه، كيشەك نيه....، سەرەنجام ئەومانگە كۆتايى دى و دووبارە دەگەريئەوه لاتان.
بەپريگاوه سەرقالى گفتوگۆبون تاكوگەشتە بەردەمى دوكانىك، بيژەن داواى
لەفەرزاد كرد كە ئۆتۆمبيلەكەى لەلايه كدا رابگريت تاكو ئەوپيويستيانەى
كەشيريىن داواى ليكردبوو بيانكريت.

لەپاش كرينى شتومە كە كان سواری ئۆتۆمبيلەكە بونەوهو بەرەو مالهوه بەپرى
كەوتن. بيژەن كەدەستى بەشەكەنەوه گيرابوو كليەكەى دايدەست فەرزاد
تاكوئەودەرگاي حەوشەكەبكاتەوه.

فەرزادیش دەرگاکی کردەو لە گەل بێژەندا چوو ژورەو.

شیرین لە سوچیکی حەوشە کەدا قالییەکی راخستبوو. کاتیکی بێژەن و فەرزادی
بینی لە جینگەیی خۆی هەستاو چوو ژورەو، ئەوان کە لەم هەلسوکەوتەیی شیرین
سەریان سوڕمابو بە سەرخۆیان نەهیناوە لەدلی خۆیاندا وایان لیکدا یەو کە
دەشیت کارەسانیک رویدا بێت.

فەرزاد لە سەر قالییە کە دانیشت و بێژەن ئەو شتانەیی کە کەریبونی بردیە
ژورەو، شیرین لە بەر ئەو هی کە بێژەن هەست بە بێژاری نە کات خەندە یە کە دەست
کردی کرد، بەلام بێژاری بە روخسارییەو دیار بوو.

شەکانی لە بێژەن وەرگرت و لە سوچیکی ژورە کەدا داینا.

- شیرین گیان من و فەرزاد زۆرمان برسێیە ئە گەر شتیکی ئامادە یە بیهینە
تاییکەو بێخۆین.

ئەو پۆژە فەرزاد بو ئەو هاتبوو داخوژی شیرین لە بێژەن بکات، بەلام کاتیکی
بینی ئەوان نیگەرانی شتیکی لەو بارە یەو نە گوت و هیشتیەو بو کاتیکی لە بار.
شیرین سفرە کەیی دایە دەست بێژەن تا راییخات و خۆیشی دەستی کرد
بە حازر کردنی خواردنیکی کە بو نیو پۆ ئامادەیی کردبوو.

پاش ناخواردن فەرزاد پوی کردە بێژەن و گوتی: ئە گەر کی شە نیە دە مەوێت
لە بارەیی مریە مەو قسەت لە گەل بکەم، بێژەن زەر دە خە نیە کە کرد و گوتی: چی
تێدایە کە باشترین دۆستم پێگەم بو داینی.

فەرزاد پیکە نییکی کرد و گوتی: من لەو بچوکترم کە مەوێت پێگە نیشانی
تۆ دەم، بەلام دە مەوێت پیتبلیم ئە گەر دە توانی بیری زە ماوند لە گەل مریە ما

لهسەرت دەربەگەیت... ئەگەرتۆ بخوازیت هەرکچیکی ترکه دلت ئاره زوی بکات بۆتدینم، بە مەرچیک دەست له مریهه مەلبگرت.

بێژەن که لهه گوتەیهی فەرزاد حەپەسابوو گوتی: بەلام فەرزاد ئەوه له تۆوه زۆر دورە که ئەم قسەیه بگەیت، تۆیهک ئاگاداری دلی منی، دەزانی که من ناتوانم بەبی مریهه بژیم، مەگەر تەنیا مەرگ بتوانیت لیکمان جیا بکاتەوه، من و مریهه ئەگەر تەنها یەک رۆژمان لەژیاندا ماییت ئەبیت بۆیهک بین و هیچ کەسیک ناتوانیت لەیه کمان بکات، راستییه کهی من ناتوانم جگە له مریهه له گەل هیچ کەسیکی کەدا بژیم. ئیستاکە بەزیندویی دەمینی تەنها بەهۆی عشقی ئەوه و هیه، ئەو بەتەواری دلمی داگیر کردوه.

فەرزاد سەری داخست و گوتی: من هەست بەئیحساس دەده کهم، بەلام ئەوه بزانه مەین خانم لی ناگەریت ئاری کامەرانی له گەر و تان بچیتە خواروه و بەگوێرە قسە خۆشی ئەگەر پتویست بکات هەر بەلایهک که بیهویت دورنیه بەسەرتان بهینیت.

بەهەر حال چی بەباش دەزانی ئەنجامی بده، بەلام ئەوه بزانه که لهو کاره تدا شکست ده خۆی.

پاش کوتای هاتن به گفتوگوکانیان فەرزاد خواحافیزی کرد و پۆشت. بێژەنیش داوای له شیرین کرد که تەله فون بۆمالی مریهه بکات بزانیته ده توانیت له گەلید قسە بکات یان نه.

فەرزاد بەبیری ئەوخوشک و برابوه تیا مابوو. پڕبه دل ئاره زوی ده کرد بتوانیت یارمه تیان بدات تا کو له وده ربه ده ری و بیچاره بیه رزگاریان بیت.

لهولايه نه وه بيژنه نيش ههستي ده كرد فهرزاد له روى دلسوزييه وه نه وقسانه ي
كرد بوو هه ربويه لى دنگران نه بوو.

شيرين ژماره ي ته له فونى مالى مريه مى لى دا.

كامبيز ته له فونه كه ي هه لگرت، كاتيك شيرين خوى پى ناساند زورخوش حال
بوو. ناره زوى ده كرد هه رله و كاته دا كزه ي دله پرله عه شقه كه ي به ته واى بو باس
بكات، كه له ناخى دليه وه خوشى ده وي، به لام له وه ده ترسا به هوى كرداره
ناشرينه كانى دايكيه وه شيرين بيزار بوييت و وه لامى باشى نه داته وه.

كامبيزو شيرين هه ردو كيان هه ستي خوشه ويستى وعه شقيان بويه كترى
هه بوو. هه ريه كه يان خوازيار بوون كه له و باره يه وه له گه ل يه كترى دابدوين، به لام
هه ريه كه يان له ده ربرينى خوشه ويستيه كه يان ترسيان هه بوو، هه ربويه له ناخه وه
ده سوتان و ورته يه كيشيان ليوه نه ده هات.

شيرين پرسيارى كرد حالتان چونه ؟

— دوينى شه و كاتيك ئيوه روشتنه وه به هاندانى دايكم، باوكم من ومريه مى
به باشى فه لاقه كرد، به دار كه وته گيانمان و به دلى دايكم له مريه مى ده دا پاشان
دايكم مريه مى به قزراكيشاو برديه ژوريكه وه و زيندانى كرد، ئيستاش
له و ژوره دا به نده وه هه رچيه كيشى بو ده به م ناخوات. ئيمرو وانه يشى هه بو، به لام
دايكم پى گوتوه كه ئيترا ناييت پى بنيتته زانكو وه. هه رچه ند مريه م داواى لى
ده كرد و پى ده گوت دايه سويندت ده دم به خودا كه لى گه رى بو خوم ژيان
هه لبتريم مؤله تم بده باله گه ل بيژن زه ماوه ند بكم به گوئى دايكمدا نه چو.. نه چو.
مريه م پى گوت: نه گه ر ريگه م نه ده يت له گه ل بيژن زه ماوه ند بكم خوم
ده خنكيتم و به هيچ شيويه كه له گه ل فه رشيددا زه ماوه ند ناكمه.

دایکیشم تورپو هه لمه تی دایه و به دار که وته گیانی و ده یگوت که هه ر ده بیئت
بیته بوکی پورت، خه یالی نه و کوره له سدرت ده رکه.

مریهم پی داگری ده کرد که هه ره یچ نه بیئت لیم گه ری باوانه کانم بخوینم، به لام
دایکم به رده وام به سه ریدا ده یقیژاند و پیی ده گوت تو به به هانه ی زانکوره ده ته ویت
بچیته لای نه و کوره بی باوک و دایکو چاوبه ست له ئیمه بکه ی.

به خوابچنه ژیرزه ویشه وه به دوتان ده که وم وده تانبینمه وه هه ر دوکتان ده کوژم،
مریهم به رده وام داوای لی ده کردو دایکم بی گوی پیدان قسه ی خوی ده کرد، پاشان
کامبیز هه ناسه یه کی تارامی هه لکیشار گوتی: انشالله دایکم دیته وه سه رخوی
وبه م زه ماوه نده رازی ده بیئت، پاشان گوتی: شیرین خان ئیستا دایکم له مال نیه
ده مه ویت له گه لتاندا به تارامی قسه بکه م، نه گه ربه زه همه تی نه زانی ته له فوته که
به دیته ده ست کاک بیژن تاکه میک پیکه وه قسه بکه یین.

شیرین ته له فوته که ی دایه بیژن، کامبیز پاش هه وال و ته حوالپرسی له باره ی
کرده وه کانی دوینی شه وی دایکییه وه داوای لیبوردنی کردو پاشان گوتی: کاک
بیژن یان ده ست له خوشکه که م هه لبگره وه یان کاریک بکه دایکم سوژی بچولینی
و به م زه ماوه نده تان رازی بیئت، چونکه به م شیویه مریهم له ده ست ده چیت،
هه رچی خواردنی ده ده می نایخوات و خه مبار و گوشه گیر بووه، دلم به حالی
ده سوتی نه گه ر به م شیویه بمینیتته وه خوانه کرده له وکاته دا گریان بینی
گرت و مو له تی نه دا قسه کانی ته واو بکات، به خیرایی خواحافیزی کردو
ته له فوته که ی داخست، چوه پشتی په نجه ره ی نه و ژوره وه که مریهمی تیدا
زیندانی کرابوو له دوره وه نیگای بریبوه روخساره مات و شیواوه که ی مریهم، به

لايهوه ئهستهم بوو كه مريه مي ميهره بان و نازه نيني بدم حاله وه بييني و نه توانيتت كاريكي بو بكات.

بيژنيش له تار نازاري دهرووني په ناي بو كو نجيك بردبوو، بيري له داهاتور نهو كيشه يه ده كرده وه كه له سه ره ريگه كه يدا بوو، ورد ورد خه ريكي بوو له هه موو كه سو هه موو سنتي ك نائومي د ده بوو، روشته سه ره شه قامه كان و به شه قامه كاني شاردا بي ويستي خوي هه نگاوي ده نا، دره نگانتيك هاته وه مال و يه كسه ر چوره جيگه ي خه وه كه ي و له ده راي خه ياله كاني دا نوم بوو. به ياني زوو هه ستاو چوره سه ركاره كه ي، تواناي دانيشتنى له ژوره كه دا نه بوو، له و كاته دا نه حمه د ناغاي به رپوه به ري كو مپانيا كه هاته ژوره وه، نه و يش به رپزه وه له جيگه كه ي خوي هه ستا، نه حمه د ناغا پي گوت كه پشوو بدات، پاشان چند پارچه كاغه زيكي نايه به رده مي و گوتي : نه مانه به لگه نامه ي پيويستي سه فه ري ئيويه بو فه رهنسه، په سپورتي منداله كانيش بده به خويان، هه فته ي تاي نه ده روژي سي شه مه فرو كه ده رده چي ت، پاش روشتني نه وان بيژن چوره ژوري هاو كاريكاني تاكوو به لگه نامه ي سه فه ره كه يان پي بدات، كاتي ك گه رايه وه ژوره كه ي خوي ژماره ته له فوتي مالي مريه مي لي دا، به لام هيچ كه س ته له فوته كه ي هه لنه گرت.

هه فته يه كه به هه موو نار هه تيه كيه وه تي په ري و بيژن له و ماوه يه دا نه يتواني ته له فون له گه ل مريه مدا بكات، ته نها روژيكي ما بو سه فه ر بكات، چند جاريك ژماره ي مالي مريه مي لي دا، به لام هه موو كات ناغا زو راب ته له فوته كه ي هه لده گرت و بيژن به نائومي دييه وه ته له فوته كه ي داده خسته وه، له دو اين جاردا كاتي ك ژماره كه ي لي دا له ناكاو ده نغيكي بيست كه به گو يي

ناشنا بوو، له خوشياندا وهخت بوو پهرو پوډه ركات، زمانى له گو كه وتبوو، چونكه هه رگيز چاوه پروانى نه وهى نه ده كرد تا قانه خوشه ويسته كهى و نومىدى ژيانى، مريم ته له فون هه لگريت. پر به دل حهزى ده كرد بيته به شيك له شه پولى دهنگ و خوى له ريگه تولى ته له فونه كه وه به مريم بگه يه نيته، به خوش حاله وه له گهل يه كدا كه وتنه گفتوگو له باره تى ته واوى نه و روزه انه وه كه يه كترى ان نه دي بوو قسه يان كرد، مريم گوتى: سويند به خوا نه وشه وهى كه نيوه هاتن هه ره يندهم له ده ست ده هات به رگرى بكه م، هه رچه ند تا كو نه و جيگايه ي كه توانام هه بوو به ره و روى دايكم وه ستامه وه، به لام نه متوانى برياره كهى بگورم. نازانى له ما وهى نه و چه ند روزه دا چه ند جه ورم كيشاوه، نازانى له سه ر تو چه ند تيرى زمانى دايكم دل و هه ستى بريندار كردوم، به لام به هيج شيوه يه ك با وه رم به رام به ر به تو گورانى به سه ردا نه هات، بگره بووه هوى نه وهى كه عه شقى تو له دل مدا زياتر هه ست پى بكه م، ته نها نوميدم توى، به ته نها جي م مه هيله، من به بى تو ده مرم، من له خيزانه كهى خوم دابراوم، تا كه هيوام توى، سويند به خودا نه گه ر نه توانم له گهل تو دا زه ما وه ند بكه م خوم ده كوژم.

مريم به گريانه وه له گهل بيژنه ندا قسه ي ده كرد، بيژن كاتيك گوى بيستى وشه ي خو كوشتن بوو هه موو گيانى كه وته له رزين و گوتى: ئيتر نامه وىت نه و وشه نه فره تيبه له زمانى تو وه بيستم، هه تا نه گه ر شوينى من له ژيانى تو دا بونيشى نه بيت هيشتا نايته نائوميد بيت و نه و خه ياله پرو پوچانه بخه يته ميشكته وه.

مريم گوتى: بيژن گيان توبى و خودا نه و قسانه مه كه، من به بى تو ده مرم، زيره ي مهرگ ده كه م، خوشه ويستى ده ربرينى نه و دووانه به شيوه يه ك دريژه ي كيشا

تاكو له ناكار ده رگای حه وشه كه كرايه وه، مهين خانم و زوراب ئاغا هاتنه حه وشه كه وه، مريه ك به ته واری حه په سابوو به خیرایی خوا حافیزی له بیژن کرد، بیژن به خیرایی گوتی: له راستیدا له بیرم چوو پیت بلیم كه نیازم وایه به یانی بو ماوه یه ك مانگ بو فده نسا سه فده ر بکه م، له و ماوه یه دا ناگات له خوت بیت، مریه میش به لینی پیدا كه به قسه ی بکات و پاشان ته له فونه كه ی داخست و خوی به خاوین كرده وه ی ژوره كه وه خه ريك کرد، كاتیک مهین خانم هاته ژوره وه بینی پوخساری مریه م گوراه، به توندی گوتی: ناشیت له گهل نه وه هه تیوه بی نابروه دا قسه ت كر دیت كه وا خوشحال ده تبینم، مریه م كه شاره زابوو یاری به پوخساری خوی بکات گوتی: من كارم به كاری هیچ كه سیكه وه نییه و ده مه ویت ژوره كان خاوین بکه مه وه، مهین خانم وای هه ست كرد كه قسه كانی كاریگه ری له سه ر مریه م هه بووه دهستی به پیکه نین كردوو له ژوره كه دا چوه دهره وه، كاتیک مریه م ههستی كرد توانیویه تی ته فره ی دایکی بدات نیگا كانی برپیه باخچه ی حه وشه كه وه له گولله جوانه كان پامابوو كه به دهسته كانی خوی چاندبونی.

نه و روتانه ی ده هاته وه یاد كه تازه عاشق ببوو، نه و گولانه ی به یادی یه كه مین له دایك بونی عه شقی ژیانیه وه پرواندبوو.

شیرین پیویستیه كانی بیژنه ی ناماده كردبوو خستیه نیو جانتا كه یه وه، بیژن نه و گفتوگو یانه ی كه له گهل مریه م دا كردبونی بو شیرینی گیرایه وه، شیرین له دلی خویدا دو عای ده كرد كه چهند زوتره نه و نوینه رایه تییه ی كوتایی بیت و برا خوشه ویسیته كه ی پروخوش و شادومان بگه ریتته وه ئیران.

ئەوشەوێش بەهەموو دلتەنگیەکیەوێ کۆتایی هات، بەیانی زوو فەرزاد بەئوتومبیل بەرەو مائی بیژن کەوتەری بۆئەوێ تاکو فرگە لەگەڵیدا بیت، پیوستیەکانی نایە ناو سندوقی ئوتومبیلە کە یەوێ پیکەوێ سوار بون و بەرەو فرگە بەری کەوتن، چوێ هۆلی فرگە کەوێ و چاوەروان بوون تاکو ژمارە ی فرینی ئەوان لەبەلندگۆوێ ناشکرا دەکریت.

هیشتا کاترمیترکی بوفرینی بیژن مابوو، بەلام هیچ یەکیک لە هوسەفەرەکانی بیژن نەهاتبوون، بیژن چاوی لەدەرەوێ بریبوو بەلکو بیانبینیت، بەلام لەناکاو مریەمی لەبەرانبەر خۆیدا بینی.

هەرگیز باوەری نەدەکرد کە مریەم بتوانیت بوئالئاوایی لیکردنی بیتە ناو فرگەوێ. هەردوکیان گێژوو شلەژاو لەیەکتەریانی دەروانی، شیرین بەرپێزەوێ لەبەریان هەستاو چوو بەپیشوازیانەوێ.

پیکەوێ لەتەنیشت یەکتەریەوێ دانیشتن و سەرقالی گفتوگۆبوون. شیرین و کامبیز ئەوان کەمتر قسەیان دەکردو زۆتر بەتێروانیی یەکتەریەوێ سەرقالبوون. فەرزاد گەلیک هەستی بەتەنهایی دەکرد.

مریەم و بیژن لەگەڵ یەکتەریدا سەرقالی رازو نیازبوون، شیرین و کامبیزیش بێدەنگ و پەشوکار بەدزییەوێ جار جار نیگایەکیان دەگرته یەکتەر.

فەرزاد هەستی کردبوو کە ئەو دوانە پەییوەندیان پیکەوێ هەییە، بەلام دلی خوی بەوێ دەدایەوێ کەبەهوی پەییوەندی مریەم و بیژنەوێ بیت، بەسەری خوی نەهیناو بوئساتیکی کەم لەوان دوور کەوتەوێ و چووێ کابینە ی تەلە فونەوێ، هەرلەوکاتەدا هاورپیکانی بیژن دەرکەوتن. ئەوان سەرقالی گفتوگۆبوون کەبیژن

له پېدا له لاپهړه ټو روژنامه يه دا كه بو ږوداوه كان ته رخان كرابوو كه به ده سټي
هاوړييه كيه وه بو هه واليكي دلته زيني بهرچاو كه وت.

فرميسك له چاوه كاني دابارين، همويان ناگاداري ټو گوږانه كتوپره ي بيژن
بوون، بيژن روژنامه كه ي دايه ده ست شيرين و ټو ویش به ييني ټو هه واله له
سه رو روخساري خوي دده او گريه و زاري ده كرد.

مريه م كه لم كاره ساته سه ري دهر نه ده كرد روژنامه كه ي له ده ست شيرين
وهرگرت و به م شيويه خوينديه وه: به هوي پيكداداني لوري و ټو ټومبيليك ي
سواريبه وه له شه قامي (چالوس)، ته ووي سه رنشيناني ټو ټومبيله تاييه تيه كه
هر له ويدا گيانيان له ده ست داوه، قوربانیه كان ټم ناوانه ي خواره وهن:

ناسري مورادي - له يلای جه مشيدی - سامان و ساسانی جه عفری.

داواله كه س و كاري ټو قوربانیه نه ده كه ين سه رداني پزيشكي دادوه ري
بكن.

جاريكي تر روژگار شكست و نازاريكي تري بو ټو خوشك و برا خير نه ديوه
هيئا يه وه. بيژن وشيرين له گهل ټو هه موو نازاران ه ي كه به ده سټي باوك و
باوه ژنيانه وه كي شابويان، به له ده ستدانيشيان دلته نگ بوون و بيژنه ي گيوډه ي
خه ميكي ديكه كرده وه.

بوډه رچوني ټو، يه ك كاتر مي زياتري نه مابوو. ټو نه يده زاني كه چون ده بيت
ته رمي باوكي و خيزانه كه ي به خاك بسپيريت.

كه ساني چوارده وري سه رخوشيان لي كرد، له و كاته دا فه رزاد ټو هاوه ل و
دوسته به وه فايه ي بيژن هاته لايه وه و دلي دايه وه و گوتي: هه رگيز دلگران نه بيت،
من خوم هه موكاره كان جيبه جي ده كه م. انشا الله كو تا خه متان ده بيت. ده زانم تو

تا ئەمىرۆ ئازارى زۆرتىرت كىشاو، بەلام بە ھەرحال ئەمە رۆژگارەو ھىچ كەسش ناتوانىت لە كەلدا رۆبە رو بىتتەو.

بىژەن فرمىسكى چاوانى سېرى و گوتى: لەراستىدا مەمنونى تۆم. نازام بە چ شىوئەيەك و بە چ زمانىك لەو دىسوۆزىانەت سوپاس بكەم. ھىوادارم بتوانم رۆژىك قەرەبوى ئەو دىسوۆزى و لەخۆ بوردانانەت بۆ بكەمەو، لە راستىدا شەرمەزارى ئەو ھەموو زەحمەتانەى جەنابتم، تۆ ھەمىشە وەك براىەكى راستەقىنەى من بویت و ھەمىشە لەناخى دلەو ھاوكارى منت كردو، و ھىچ كات ئەم ھەلوۆستانەى تۆم لەبىر ناچىتتەو، فەرزاد بەتوندى ھەردو شانى بىژەنى گرت و رايووشاند و گوتى: ئەم قسانە چىە تۆ دەيكەيت!! ئەگەر جارىكى تر ئەم قسانە بكەيتتەو لىت نىگەرەن دەم و دەروم و بەھىچ شىوئەيەك ئاور لەدواى خۆم نادەمەو.

بىژەن بەو قسانەى فەرزاد زىاتر شەرمە زاربوو، پەدەل ھەزى دەكرد بىتتە يەك دلۆپە ئاوو بەناخى زەويدا رۆبچىت، سەيرى چاوە كانى فەرزاد وشىرىنى نەدەكرد، لاشەى نوقمى عارەق ببوو.

شىرىن دەستەسپىكى پىدا تاكو روخسارى پى بسپىت. ئىستا نىو كاترمىرى ماوہ بۆ فرىنى فرۆكەكە، بىژەن دەيزانى بە رۆشتنى ئەو شىرىن خەمبارو پەشىو دەبىت، ھەربۆيە بەلىنى پىدا ھەر بە گەيشتنى بۆ فەرەنسا نامەى بۆبىنرىت. لەم قسانەدابون لەناكاو ژنىك بەجلىكى تەنكى شىوہ غەربىيەو ھاتە ھۆلەكەو ھو پىاوىكى سادەو شىك پۆشى لەگەلدابوو، ھەردو كىان بەشپىرەبىيەو لەھۆلى فرۆكەكە ورد دەبونەو، وەك ئەوہى بەدواى كەسىكدا بگەرپىن، روىان بەم لاولادا دەگىرا.

بەلى ئەوانە جگە لەمەين خانم و ئەغا زۆراب كەسى ترنەبون.

مەريەم لە گەل ئەو ھەمو ترسەى لەدايكي بىرى لەو دە كەردووە كە چ كەسيك
خيانهتى پى كەردون و ھەرالى ھاتنى ئەوانى بو فرگە بەدايكي گەياندووە. ئاخىر
جگە لە (خۆى و كامبىز و بىژەن و شىرىن و فەرزاد) ھىچ كەسيكى تر ئاگاي لەم
رودارە نەبوو، ئىتركاتىك نەمابوو بو بىر كەردنەو. زۆر بە خىرايى مەين خانم و
ئاغا زۆراب خۆيان گەياندە لايان.

مەين خانم سەيرىكى ئەو دوانەى كەردو پاشان تفيكى كەردە روخساريان و
گوتى:

ت...ففف لە ھەردوكتان، سەيركەن چ مندا لا ئىكم پەروەردە كەردو كە
خيانهت بە خوشم دەكەن.

بۆچى چ شتىكتان لەو كورە كچە بى بارك و دايكە بينيوە كە بەم شيوەى
دەتانهويت ئابرومان ببەن، ماشەللا لەتو كامبىز، غىرەتت لە كوئىە، سەيركە
چۆن بو ئەو كورە كە لە لاي من وەك زىل بى نرخ و بەھايە خۆت كەردۆتە ئامىرى
دەست خوشكە كەت و خواستە كانى ئەو جىبە جى دەكەيت !! جارئك پىم گوتى و
ھەزار جارى تىرش دەيليمەو نامەويت ئەو كورە لە پىش چاوم ببىنم.

كامبىز لە شەرماندا سەرى داخستبو، بەلام مەريەم چاوى لە چاوە كانى دايكى
برىبوو دەيوست وەلامى بى رىزىيە كانى دايكى بداتەو، وردورد دەنگى مەين
خانم بەرزتر دەبوو و ئەو گەشتيارانەى كە لە ھۆلە كەدا ئامادەبون ئاگادارى
تورەبىيە كانى ئەو بون.

لهو کاته دا فەرزاد چوو له لای مهین خانمه وه و پیتی گوت: داوای لی بوردن ده کهم، هه مووی تاوانی من بوو. ئەم جارەیان کوتابی پی بهینه تا ئابرومان نه چیت، هه ئیستا تو برو مریه م و کامبیزیش له گه لت دین.

مریه م بی خه یال چوو له لای بیژنه وه و خوا حافیزی لی کردو له سه رخو به ره و ده رگای چوونه ده ره وه هه نگاوی دهن، ئەو کاره ی مریه م مهین خانمی زیاتر تو ره کرد. فرمیسک له چاوه کانی مریه مه وه جو گه له ی به ستبوو، هه ره هه نگاویکی دهنار سه یریکی بیژنه ی ده کرد. بیژن ته نه ا خه یالی لای ئەو قسانه ی مهین خانم بوو هیچی نه ده گوت، له ناخی دلدا نه فره تی له مهین ده کرد.

له کوتا یدا مریه م و کامبیز له پیش چاری پر تاسه ی ئەو ون بوون. فەرزاد له ته نیش کورسیه که ی بیژنه وه دانیشتبوو دلی ده دایه وه، چه ند خوله کیك زیاتری نه مابوو بو فرین.

ژماره ی فرینی ئەوان له بلند گو ی هۆله که وه بهرز بویه وه.
- گه شتیارانی ژماره {۷۴۷} بو فرین به ره و پاریس به ره و ده رگای ده رچونی ژماره سی به ریکه ون.

سه ره نجام به ره و ولاتی فره نسا فرین.
بیژن له و کاته وه ی که سوار بوو تاکاتیك که له فرگی پاریس نیشته وه به رده وام فرمیسکی ده رشت و ده پارایه وه له وماوه یه ی که له ئیرانه وه دوره به لایه ک به سه ر مریه مه خۆشه ویسته که یدا نه یه ت.

ههستی به غه ربی ده کرد ههزی ده کرد به هه مان فرۆکه بگه ریته ره ئیران.
له نه نجامدا بیژن وهاوه له کانی له گوشه یه کدا کۆبونه وه، تا کو رپیشاندهری تایبه تی ئەوان بو جیگای نیشته جی بونیان رینمایان بکات.

مەبەست لەم سەفەرەدا بەستنی پەیمانیک بوو ئەگەر کۆمپانیا
فەرەنسیەکانداو فیروونە پتویستیه کان بوو دروست کردنی پارچە یەدەکی
پتویستی کۆمپانیاکە.

لەوماوەیەدا ئەگەر چەند کۆمپانیا یەکی فەرەنسیدا گریهستیان ئیمزاکرد،
لەلایەکی ترەو روژانەش لەوانە تاییبەتیه کان کەبوو ئەوان سازکراوو بەشدارییان
دەکرد، لەتەواوی ئەو ماوەیەدا بیژن بێ حەوسە ئەو خەمگین بوو، دوری
لەشیرین و مریەم گەلیکیان نیگەران دەکرد، ئارەزوی دەکرد هەرچی زوترە
کارەکی کوتایی بێ و بولای ئەو دوو خوشەویستە بگەریتەو.

لەوماوەیەدا مریەمی بیچارە بەتوندی لەژێر ئازارەکانی مەهین خانمدا ئارامی
گرتبوو، بەبەهانەگەلی جوړاو جوړەو ئازاری دەداو تیری تانە ی تێدەگرتو
جەستەو دەرونی ئەوی خستبوو ژێر فشاری ئازارە.

مریەم لەوماوەیەدا لەخەیاڵی ئەو دەداوو کە لەو پینج کەسە چ کەسیک
خیانەتی بەوو بیژن کردوو، بێ گومان کەسیک هەواڵی بە باوک و دایکی
ئەوداوه، چونکی ئەوان بەیانی زوو لەمال چوونە دەرەو.

مریەم دووبارە ئەو روژە هیئایەو پینج چاوی خوێ، هەمو توانای میشتک و
بیری خستبوو کار، تاکو بتوانیت ئەو کەسە بناسیت کە خیانەتی پیکردوون.

لەپرەدا هاتەو یادی، کەچەند خولەکیک پینج هاتنی ئەوان فەرزادی هاول و
گیانی بەگیانی بیژن چوولای تەلەفۆنە کەوو تەلەفۆنی ئەگەر یەکیکدا کرد.

هەرگیز باوەری نەدەکرد کە فەرزاد خیانەت بەبیژن بکات، تاکو نیوێشەو خەو
نەچوو چاوەکانیەو.

سەرلە بەیانی بوو کەچوو خەوێو تاکو نیوێرۆ لە خەو بیدار نەبویەو.

مريهم نه يده تواني باوه ربكات كه فهرزاد خيانه تي به بيژن كردوه، به لام نه وه راستييه كي حاشا هه لنه گربوو، چونكه فهرزاد بهو خوشه ويستييه زوره يه وه كه بو شيريني هه بوو، نه يده تواني بينيت كه نه ودوانه به خوشه ويستي و عه شقه وه له يه كتری پروانن، نه وه له دلي خويدا ييري كرده وه نه گهر حال بهم شيويه پروات له وانه يه شيرين و كامبيز هه روهك مريهم و بيژن وابه سته ي عه شقي يه كتری بين و له و كاته دا نه و شته ي كه نه و ورد ورد بيناي ده كرد دورنيه له بناغوه هه لته كي و بو هه تا هه تا يه نه و ناواته ي له گور بنريت.

هه رله و كاته دا له و بي ناگاييه ي نه وان سودي وه رگرت و چوه لاي كابينه ي ته له فوته كه وه و خوي وهك نه ناسيك هه وائي به مهين خانم دا كه منداله كاني بو خوا حافيزي بيژن هاتونه ته فرگه وه.

به لي فهرزاد بو به رده وام بوني عه شقه كه ي به باشترين هاوه لي خيانه تي كردو به و جوړه هه وليدا تاكو بتوانيت به عه شق وئاره زووه كه ي بگات. به ياني نه و روژه زوو چوه لاي شيرين تاكو له گه ليذا بچيته لاي پزيشكي دادوه ري و ته رمه كان وه رگرنه وه. شيرين به لگه نامه ي ره سي له گه ل خوي بردوو هه ردوك به ره و لاي پزيشكي دادوه ري به ري كه وتن.

پيش نه وه ي به ري كه ون فهرزاد له ده رگاي حه وشه كه ياندا وه ستا و به هيواشي گوتي: شيرين خانم نه گهر گرفت نيه كه ميك كارم له ماله وه هه يه.

شيرين به جولانه وه ي سه ري پازي بوني نيشاندا، فهرزاد زهنگي ده رگايه ي ليذا. چند چركه يه ك تي په ري بوو دوا جار دا يكي فهرزاد ده رگاي حه وشه كه ي كرده وه و فهرزاد چوه ژوره وه. هه ر له و كاته دا دا يكي فهرزاد چاوي به شيرين كه وت، زه رده خنده يه كي كردو چوو بو لاي شيرين، دا يكي فهرزاد له دلوه ده سخوشي له

فەرزاد کرد، له یه کهم بینیندا ههستی کرد که ئارهزو ده کات ئه و کچه ئیسک سوکه بیته بووکی. شیرینیش له بهر ریزگرتنی ئه و له جیگای خۆی ههستا و له ئۆتۆمبیلێکه دابهزی.

دایکی فەرزاد زۆر داوای کرد که شیرین بجیته ژورهوه و ئه و شهوهش میوانی ئه وان بیته. شیرین له بهر ئه وهی به و پیشهاته زۆر نیگه رابوو به لام نهی خسته خۆیی و به میهره بانیه وه میوانداریه کهی ئه وی رته کرده وه گوته: انشا الله له کاتیکی گونجاو تر دا دیمه خزمه تتان.

فەرزاد کاره کهی به ئه نجام گه یاند بوو ده یویست بجیته لای ئۆتۆمبیلێکه وه دایکی هاته پیشی و گوته: فەرزاد گیان کاریکم پیته، فەرزاد رووی کرده دایکی و گوته: هه ر کاریکت هه یه زوو پیم بلی، چونکه زۆرم په له یه ده بیته چه ند زوتره بگه ینه لای پزیشکی دادوه ری.

دایکی به سه ر سوپمانه وه گوته: ئه ی رۆ بو چی رویداوه؟

فەرزاد توژیك وهستا و پاشان گوته: زۆر به داخه وه باوکی بیژهن و هاوسه ره کهی له پیکدادانی ئۆتۆمبیلێکدا گیانیان له ده ست داوه و چونکه بیژهن دوینی بو فەرهنسه سه فه ری کردوه منیش وام به لاره په سه ندبوو که مه راسیمی به خاک سپاردنه که یان له ئه ستو بگرم و ئیستا ده مانه ویت برۆین ته رمه کانیان وه ربگرینه وه.

دایکی فەرزاد که تازه ده یویست ئه و هه لنی بو داخوازی شیرین، هیچی تری نه گوت و قسه کردنی له و باره یه وه هه لگرت بو کاتیکی له بار.

فەرزاد له پیشدا ئۆتۆمبیلی فریا که وتنی تایبته به هه لگرتنی ته رمه کانی ناماده کردبوو. کاتیك گه شتنه لای پزیشکی دادوه ری، شیرین ئه و به لگانه ی

له گهل خویدا هیئابو که پیویست بوون بوهرگرتنهوهی تهرمه کان، تهرمه کانی
وهرگرتهوهو له گهل فرزاددا بهرهوگوږستان کهوتنهږی.

کاتیک گهشته نهوی دایک و باوکی فرزادو چند کهسیک له هاوهل و
هاوکارانی بیژن و کامبیز و مریه میس لهویدا ناماده بوون.

گوږه کان له پیشدا ناماده کرابوون، نهرمه کانیان یهک یهک خسته گوږهوه،
فرزاد له باتی بیژن سوپاسی نهو کهسانه ی کرد که لهومه راسیمه دا ناماده
بوون.

نیستا ژماره ی گوږه کانی نهو خیزانه گه یشتبووه چوارگوږ.

{ناسر شهناز، مینا، فرددین} وهک نهوهی نهوانه بیانوهیت پاش مهرگیان له
ته نیشته یه کهوه بن و له زه تی خیزانی گهرم وگوږبچیزن.

شیرین به ناچاری له سهر گوږی باوکی ههستا و له گهل فرزادو دایک و بارکیدا
چو بو مالی نهوان.

به پیداغری دایکی فرزاد شیرین که میک خوراکی خوارد، پوخساری غهمگین
و تازی باربوو، ههرچه نده فرزادو دایکی دارایان لیکرد که نهوشهوه له مالی
نهوان بمینیتتهوه قبولی نه کردو بیانوی جوړاو جوړی ده هیئایهوه.

— زوړسوپاس، له راستیدا من له ئاستی ئیوه شهرمه زارم، ههموو
زه همه تیکی نیمه کهوته نهستوی کاک فرزاد، نه گهر مو له تم بدن ده مهویت
بگه ږیمه وه مالی خو مان، ئاخړله ویدا ئاسوده ترم، بهم شیوه یه ده بجه هو ی زه همهت
بو ئیوه.

— کچم نهو قسانه چیه تو ده یکهیت، ئیره ش به مالی خو تان بزانه،
ههرکاتیک که بتهویت ده توانی لیره بمینیتتهوه، جیگای تو له سهرچاومانه.

پیداگری فہرزادو دایکی کاریان تی نہ کرد، مالٹاواپی لی کردن و لہ گہل
فہرزاددا بہرہو مالی خویان بہری کہوتن.

فہرزاد تاکو بہردہرگای مالٹہوہ گہ یاندی.

شیرین لہ گہل تہوہشدا کہ زور تارہزوی دہ کرد لای دایکی فہرزاد بمینیتہوہ،
بہلام لہ بہر بونی فہرزاد لہویدا کہ کورپیکی گہنج و سہلت بوو لہوی نہمایہوہ.
تہو نامہ حرہم بوو بہ شیرین و دروست نہبوو کہ شیرین شہو لہ مالی تہواندا
بمینیتہوہ.

دایکی فہرزاد دہرکی بہ مہ بہستی شیرین کردبوو لہ ناخی دلہوہ خوشحال بوو
کہ شیرین تہوہندہ دامہ زراو کات ناسہو تہم بابہ تہش تارہزوی تہوی بو شیرین
چہند جار زیاتر کرد.

تہ گہر دوینی بارکی شیرین گیانی لہ دہست نہدایہ فہرزاد دہیتوانی عشق و
خوشہویستی خوی بو شیرین ٹاشکرا بکات، بہلام فہرزاد ہستی بہ مہ کردبوو
دہیشیزانی کہ لہ راستیدا شیرین لہ بارو دوخیکی وادانیہ کہ تہو بیہویت لہو
بارہیہوہ قسہی لہ گہلدا بکات.

شیرین سوپاسی فہرزادی کردو فہرموی ژورہوہی لی کرد، بہلام فہرزاد کہ
دہیزانی شیرین لہ مالٹہوہ بہ تہ نہایہ، تہویش وک شیرین بہ ہمان بیانو کہ شیرین
بو خوی دہیہینایہوہ تہویش رازی نہبوو، خواحافیزی لی کردو لہ گہل دنیاہک
تہومیدو تارہزوہوہ تہوی بہجی ہیشت و رۆشتہوہ مالٹہوہ، شیرین بہ تہواوی
ہستی بہ غہریبی و تہنہایی دہ کرد.

خاوہن مالی پیرو میہرہ بانیان تہویش سہ فہری کردبوو، تہو لہو مالٹہدا تاک و
تہنہا بوو. لہ قوژبنیکدا غہ مبارو بیزار دانیشت، فرمیٹسک لہ چاوہ کانپہوہ

دەبارین، بو تەنهایی و بی کسی خوی فرمیسی دەهۆتیهوه، پوخساری خەم گرتوی بیژن له پیش چاوی چهسپی بوو، دەیزانی تاكو كاتیك ئەو له فەرەنسە دەگەریتەوه ئەو دەبیت دەردی تەنهاییه کی زۆر بکیشیت، دلی بو ئەو دەسوتا، مەرگی خۆشهویستانی نازاریان دەدا. ئیستا ئەو کچیکی تەنیاو بی کەس بوو کە دەبو له چاوهروانی پاشماوهی خیزانه کەیدا بیت تاكو له نوینەرایه تیه کە ی دەگەریتەوه، ئەمشه و درێژترین شهوی تەمەنی ئەو بوو.

بەهەر جوړیک بوو وەك هەمیشە سپی دە یان جیگای بەو شهوه تولانیه لیژکردو تیشکی زیوینی خۆر بەدەر کەوت. کاتیك له خەو بە ناگهات گیژو وور سەیری دەورو بەری خوی دە کرد، هەمووشتیک بەو نامۆ بوو. له تەختی خەوه کە هاته خوارهوه، دەست و دەم و چاوی شت، کاتیك گەشته بەردەم ئاوینە کە له بینینی سەرو چاوی خوی سەری سوورما، چەندە لاوازو تەپیو بوو، بە ناچاری خواردنی بەیانی بو خوی نامادە کرد، بەلام له چەند پارویه کی بچوک زیاتر چەندی کرد هیچی تری پی نە خورا. ئاخه هەمیشە له گەل بیژنەندا له سەر سفره کە داده نیشان و قسەیان بو یه کتری دە کرد، بەلام ئیستا هەر تواناشی نەبوو سفره کە کو بکاتهوه.

چەند روژیک بەم شیویه تی پەری، روژەکان زۆر بە درەنگ له شیرین دەگوزەرا، هیچ هاول و هاولەمیکی نەبوو تاكو دەردە دلی لابکات، هەفته یه ک بەسەر روشتنی بیژنەندا تی پەری بوو، روژبەرۆژ دووری بیژن زیاتر نازاری دەدا. له هەموو ئەو روژانەدا بە تەنها فەرزاد بوو کە دەهاته دیدەنی و نەگەر پیوستیه کی هەبوایه بوی جیبه جی دە کرد، بەلام شەرم و حەیا ی هەردوکیان

رینگر بوو له ره ی که پیکه وه دانیشن و گفتوگو بکن و که میک له و ته نهاییه بیان له بیر بچیتته وه.

روژی هه و ته میس تی پهری، هه فته یه کی نازاروی، شیرین دوی ناخوار دنی ئیواره چوه جیگه ی خه وه که ی بو به یانی حالی توژیک باشر ببوو، دلی هه والی پی ددها که نه مرو که سیک دیت بو سهر دانی، هیچ هه والی کی له مریم و کامبیز نه بوو. پر به دل هزی ده کرد له ماوه ی نه و روژانه دا که به ته نها بوو مریم و کامبیز سهر دانیان بکرد باو که میک نه ویان له و ته نهاییه بهینایه ته دهر وه. هزی ده کرد له گه ل مریم دا رازو نیاز بکات، چونکه نه و له دهر دی دوری ده زانی.

شیرین له سهر جیگای خوی هه ستا، له سهر سه کوی هه وشه که دانیشن، له بی ئیشی و له بی تاقه تیدا شتوومه کی هه وشه که ی به چوار دهری خویدا بلار کرد بوه وه.

چند کاتر میتریک به مشیوه یه تی پهری، له نا کاو به دهنگی زهنگی دهر گاکه به ناگا هات، دهسته کانی ده له رزین به زه حمه ت دهر گاکه ی کرده وه، پوسته چی بوو. پوسته چی پیر میهره بان سلای لی کرد له ناو جانتای نامه کاند نامه یه کی دهر هیناو دایه دهستی.

شیرین له خوشیاندا نهیده زانی چی بکات، له شیوه ی سوپاسدا پاداشتیکی دایه و نامه که ی به سینگیه وه نوساند، نامه که له لایه ن بیژنه وه هات بوو به تاسه وه خستییه سه رلیوی و ماچی دهست و خه ته که ی بیژنه ی خوشه ویستی کرد، نامه که ی کرده وه و دهستی به خویندنه وه ی کرد.

له و کاته دا پارچه کاغه زیک له نامه که کهوته خواره وه، له سه ری نوسرابوو بگات به دهستی خوشه ویست و گولی خوّم مریه م. شیرین نامه کهی خسته لاوه سه رقالی خویندنه وهی نامه کهی خوئی بوو.

بیژن له پاش نه حوالپرسیه کی زور له باره ی کاره که یه وه له "پاریس" نوسی بووی، گه پان و سه یران له پاریسدا به بیّ نه و مریه م هه رگیز خوشی و ئارامی فه راهه م ناکه ن. نوسی بوی.

دلم بو ئیران وردوخاش بووه، بیر ده که مه وه بیّ هوده ده ژیم، به لام کاتیک رووخساری توو مریه م دیتته خه یالمه وه دوباره ئومیدم به ژیان تیدا زیندوو ده بیته وه، له و ماوه یه دا چندین جار خه ونم به تو و مریه مه وه دیوه، ده ترسم خوا نه کرده به لایه ک به سه ر مریه م هاتییت، نزا ده که م که هه رچی زووتره بگه پریه وه ئیران و نه م جار هه ش پیتان شاد ببه مه وه، ئیستا بیست و پینج روژم ماوه، هیوادارم نه م چند روژه ی که ماومه به زویی تیّ بپه ریّت، له م ماوه یه دا سه رکه وتنیکی باشم به ده ست هیناوه، هاریکانم هه ست به م سه رکه وتنه ی من ده که ن و هه ولّ ده دن کاره قورسه کان رو به روی من نه که نه وه.

ده بیّت نه وراستیه شت پیّ بلیم، که یه کیک له هاوکارانم توئی له فرۆکه خانه که دا بینیه و زورخوشی لیّت دی، به لام پیّم گوته ده بیّت شیرین خوئی ژیانی داها توی ده ستنیشان بکات.

له و کاته دا شیرین برۆکانی جوت کرد، نه و ههستی ده کرد که ته نها په یه ونه دی به کامبیزه وه هه یه و هه زی نه ده کرد که سیّک جگه له کامبیز بیته هاوبه شی ژیانی. دوباره ها ته وه سه رخوو له خویندنه وهی نامه که به رده وام بوو.

لە كۆتايدا بىژەن ئاگادارى كىر بۇرۇپ كەتتى، دىلى بىر تەرەپتە
 ھەل بىر تەرەپتە بۇ مەرىپەت بىر تەرەپتە، نامە كە كۆتايى ھات.
 دۇبىرە نۇسرا ۋە كەي بىژەنى مەچ كىرۈپ فرمىسك لە چارە كەي بىر تەرەپتە.
 بىژەنى بىر تەرەپتە بەتەن ھەل بىر تەرەپتە.

شېرىن لە خەيالى ئەرە دۇبىرە كە ئەرە نامە چۈنچۈنى بەدەستى مەرىپەت
 بىر تەرەپتە. چەنەن بىر تەرەپتە تەلەفۇنى مەلىيەتلىك، بەلەم ھېچ كەسىك
 ۋە لەمى نەدەيە ۋە. بە خەيالىدە ھەت نامە كە بىر تەرەپتە بىر تەرەپتە، بەلەم
 ھەم مۇجىرىك پاشىگەز دە بۇرۇپ ۋە دىلى نەدە ھەت ئەرە كارە نەپەسەندە ئەنجام بىر تەرەپتە،
 ئەرە كەتەدا بىر تەرەپتە بە خەيالىدە ھەت. بەپەلە جەلە كەي بىر تەرەپتە بەرە
 مەلى مەرىپەت كە ۋە رى. ھېشتا چەنەن ھەن گەيلىك لە مەل دۇر نە كە ۋە تەبۇرە ۋە گەيلى
 لىبۇر بانگى دە كەن. دەنگى مەرىپەتلىك، شېرىن مەرىپەت بە بىر تەرەپتە بە كەتە
 بە كەيەن لە باۋەش گەرت، شېرىن سەلۋى گەرمى لە كامبىز كىرۈپ بە بىر تەرەپتە
 زۆر خۇش ھال بۇرۇپ. مەرىپەت كە دە بىر تەرەپتە شېرىن بۇرۇپ نەمەندەنى كەيلىك لە مەل چۈن تەدەرە ۋە
 گەيلى: شېرىن گەيلى، ئەگەر كەيلىك ھەيەت نەمە نەمە بەر بەستە ۋە رۇزىكى
 تەدەيە ۋە بۇلەت.

شېرىن بىر تەرەپتە دىر بىر تەرەپتە: لە پەستىدا دە مەيلىست بىر تەرەپتە مەلى
 ئىۋە، بەلەم بىر تەرەپتە ئىۋە لە مەن زىرە كەتەن ۋە ئەزىر بەرى مەيلىست ھەل ھەتەن.
 ئىۋە ھەستەن كىرۈپ كە مەن مەيلىست نە ۋەزىكى باشم، ئىستە فەرمۇن بىر تەرەپتە
 مەل ۋە پەشان بۇرۇرە ۋە رىنمەيلى كىرۈپ.

شېرىن تەزىك لە پەش ئەرەندە رۇشتە ۋەزىرى مەيلىست پەشانەن ۋە فەرمۇ
 زۆرە ۋە لىكەن، كامبىز مەرىپەت لە گەشە بە كە زۆرە كەدا دانىشتەن.

مريهم چاوي به ويينه كهى بيژهن كهوت كه به ديوارى ژووره كه وه هه لو اسرابوو،
چو بو لاي ويينه كه، دايگرت و تيبى راما. ناواتى ده خواست ئيستاي بيژهن
له ته نيشتى بو ايه و پر به دل بيان توانيايه پي كه وه گفتوگو بكن. له وكاته دا
شيرين به شيرينى وميوه وه خوى به ژووردا كرد، به لام هيشتا نامه كهى به مريهم
نه دابوو، مريهم ويينه كهى له جيگه كهى خوى دانايه وه له لاي شيرينه وه دانيشت،
ئه وان سه بارهت به وچهند روژهى كه بيژهن سه فهري كردبوو قسه بيان ده كرد.

كامبيز له شه زماندا سهري داخستبوو جار جار يك به تيله ي چاو سه يريكي
شيرينى ده كرد، چهند جار يك نيگا كانيان ليكي ده دا.

— شيرين گيان ده بيت ببوريت كه ئيمه له وچهند روژه دا نه مان توانى
سهردانت بكهين، دايكمان به ته واوى چاو ديڤى ده كردين و نه يده هيشت له مال
بيينه ده ره وه.

— ده زانم كه ئيوه له بيري مندان، به لام هم من و هم بيژهن نيش نيگه رانت
بوين.

پاش گفتوگو يه كى خوش، شيرين داواى لى كردن كه بوتانى نيوه رو لاي نه و
بميننه وه. قبوليان نه كردو گوتيان: دايكم نازانيت ئيمه له كوئين و گوتومانه بو
شت كرپن ده چينه ده ره وه و ئيستاش به ته واوى درهنگ كه وتوين، ده بيت هه رچهند
زو تره بگه رينه وه مال.

شيرين چوو ژوره كهى ترو نامه كهى بيژهنى نايه ناو زه رفيكه وه هاته وه لاي
ئه وان. مريهم هه زى ده كرد توژيك زياتر لاي شيرين بمينيته وه چونكه نه و بو تى
بيژهنى لى ده هات، به لام له بهر ترسى دايكى ناچار بوو به ريكه وييت. له و كاته دا
شيرين نامه كهى دايه ده ستى و داراى ليكرد كه ئه م نامه يه ي بو پوست بكات.

مىرىم بى ئاگا لەم كەين و بەينە نامە كەي لە دەستى شىرىن وەرگرت و نايە
 ناو جانتا كە يەوہ .
 مىرىم و شىرىن جارىكى تر يە كترىان لە ئامىزگرت و تا دىدارىكى تر خوا
 حافىزيان لە يە كتر كرد .
 بەلای كامبىزەوہ دابران لە شىرىن گەلىك سەخت بوو بەلام ھەرچۈنبوو لە گەل
 ئەوسەختىەشدا مائىناوایی كرد و لە رپۆە چوونە ئىدارەى پۆست .
 مىرىم بى ئەوہى سەيرى نامە كە بكات دا يە دەست لىپرسراوى پۆست .
 پاش مارە يە كى كەم نامە كەى بو گەران دەوہ و گوتى : خانم ئەم نامە يە
 لە فەرەنساوہ پۆست كراوہ واھەست دە كەم بەھەلەدا چووبن .
 لە و كاتەدا مىرىم لەوہ ئاگادار بوو ، شىرىن ويستويەتى غافل گىرى بكات ،
 باوہرى نەدە كرد بىژەن بەو زووييە نامەى بو بىرئىت ، جارىكى تر گىرى عەشق
 لە دلىدا بلىسەى سەندەوہ . ئىستا دلىابوو كە بىژەن بەراستى خوشى دەوى .
 چونكە ھەستى كرد كە بىژەن لە ھەر شوئىنى كدا بىت لە بىرى ئەودا يە و لە يادى
 ناكات .

زەرفى نامە كەى كەردەوہ و بەتاسەوہ سەرقالى خوئىندەوہى بوو .

(بۆ تاقانە خوشەويستە كەم ھىواى ژيانم پىر بەدل سلاوم ھەيدە بۆت .
 مىرىم گىيان لە و كاتەوہى لەتۆ دور كە و تومەتەوہ ئەو دورىە بۆمن گەلىك
 سەخت دە گوزەرى و نوئىنە را يە تىيە كەمى بەتەواوى لە گەل تەنگ و چەلەمەدا
 روبەر وو كەردۆتەوہ ، بەتەنھا لە بىرى تۆدام و دەستم ناچىتە ھىچ كارىك و ئاگام
 لە كارە كانم نىە .

نازانم ئەو چەند پۆژەي كە ماوەتەو چۆنچۆنى دان بەخۆمدا بگرم. باوەرپكە
دەلم بەبونی تۆو لى دەدات، لەخەو و بێداریدا چركەيەك پوخسارى تۆم لەپیش
چا و ن نابیت.

نومیندەوارم ئەم نوینەرایەتیدم هەرچی زوترە كۆتای بى و بۆلای شین و توى
خۆشەویستەر لەدل و گیانم بگەرپمەو.

مەریەم گیان باوەرپكە لەناخی دەلمەو و خۆشم دەوینیت و لەهەر جینگایەكى ئەم
زەویەدا بى یادى تۆ هەمیشە لەگەلم داوە و هیوايەكى زیاترم بۆژيان پى
دەبەخشیت.

داوات لیدەكەم لەوماوەیدا كە من لەئێران دورم بەباشى ئاگات لەخۆت
و شیرین بىت. چونكى بونی من پەيوەستە بەبونی ئیووە ئەگەر بچوكتىن گرفت
بۆئیووە بىتەپیش، هەرگیز لەخۆم نابورم.

سلاوى من بگەيەنە بەكامبیز گیان و پى بلى لەباتى من وەك برايدەك
ئاگادارى شیرین بكات.

جاریكى تر بەهیواي دیدار.

خۆشەویستى هەمیشەيى تۆ "بێژەن".

فرمیسكى شادی لەچاوەكانى مەریەمەو بەسەر گۆنايدا خلیسكان.
ئەو ئیستا مانای عەشقى راستەقینەى هەست پىكردبوو، نامادەبوانى
ئیدارەى پۆست ئاگادارى ئەم گۆرانیەى مەریەم بون و چاویان تى برى بوو.
كامبیز دەستی خوشكەكەى گرت و پىكەووە لەوى چوونە دەرهو، بەلام مەریەم
قاچى رینگای نەدەگرت. لەوانە بوو ئەگەر كامبیز دەستی نەگرتایە لەخۆشیاندا

تواناي خۆپراگرى نەمايە و بکەوتايەتە سەرزەوى. هەردوك بە شادى و پيکەننەوه بەرهو مال بەرپى کەوتن.

ههچ کەس نەيدەتوانى پيژەي خوشى و زەوقى مريەم ديارى بکات، کاتيک گەشتنە مائەوه، لەگەڵ پرووخسارى پرلە قين و تورەيى و پرسيارە نازار دەرەکانى مەين خانمدا رۆبەرۆو بونەرە، بەلام هەموو نەر قسە ناخوشانەي ئەو نەياندەتوانى تۆسقالتيک شادى لە بىر مريەم بەرنەرەوه.

بە هەر حال ئەو رۆژەش بە هەمووخوشى و ناخوشيبە کانيبەوه دوايى هات و رۆژەکانى ئايندە مزگينى ژيانتيكى شادومانيان بە مريەم دەدا. مريەم بى ئاگا لە ياربه کانى رۆژگار دلى بە ئايندەو وشە جوانەکانى بيژەن سپاردبوو. فەرزاد بەرهو مالى شيرين کەوتەرپى. کاتيک گەشتە ئەوى بە هيواشى چەند تەقەيەكى لە دەرگاکیان دا، چەند چرکەيەک تينەپەرى بوو شيرين دەرگاکی کردەوه. فەرزاد بە شەرمەوه چاوى لە زەوى برپيوو. سلاوى کرد. لەسەر داواي شيرين چوو ژورەوهو لە ژورى ميواندا دانىشت.

شيرين بە خيىرايى چووە چيشتخانەوهو بەو مەبەستەي چاي بو بەينيىت. چەند خولە کيک تى پەرى شيرين بە چاکەرە هاتە ژورەوه. چەندە بەر جله رەشانەوه جوانترۆ سەرنج راکيشتەر بوو.

فەرزاد بو چەند ساتيکى کەم چاوى لە شيرين برى، لە جيەهانتيكى تردا بوو. پر بەدل حەزى دەکرد هەر لەو ماوه کورتەدا بکەويت بەسەر قاچەکانيداو هەر لەويدا داواي لى بکات کە وەلامى خوشەويستيبە کەي بەرەزابون بداتەوهو لەگەلیدا زەماوەند بکات. بەلام تازيە بارى شيرين و شەرم و حەيای خودى خۆي

بونە رېنگر كەبەر بە شەپۆلى ئەو عەشقىي بگىرى و لە گوتنى ئەو راستىيە شىرىنەدا دان بە خويىدا بگىرىت.

ئەو كاتزمىرىك لەويدا مايەو و پاش چەند گەتوگويە كى ئاسايى بىريارى رۆشتنى دا ئەويش لەو كاتەدا كە شىرىن لە جىگاي خويى ھەستاو گوتى : كاك فەرزاد بە يارمەتيت من دەروم تاكو ھەندى خواردن ئامادە بگەم.

— زۆرسوپاس شىرىن خان. من خۆم بە ناخۆرى ئىو ھەزانم، بەلام لە گەل داواي لىبوردندا لە شوينىك مىوانم و دەبىت ھەر ئىستا بروم.

پىداگىرى شىرىن كەلكى نەبوو فەرزاد لەو ھەستاو بە دروستى نەزانى بىنىتەو ھەو خويى بوۆرۆشتن ئامادە كرد.

پىش ئەو ھى لە ھەرگا بچىتە ھەر ھەو رويكردە شىرىن و گوتى: ھەركات كارىكت ھەبوو يان كىشەيەكت ھاتە پىش خىرا ھەوالم پى بەدە، ئەو ھەر كى سەرشانمە كە بە دوور كەوتنەو ھى بىژەن چاودىرى تو بگەم.

شىرىن سەرى داخست و بە شەرمەزارىيەو سوپاسى كرد. فەرزادىش خوا حافىزى لى كردو بە سوارى ئوتومبىلە كەي لەويدا دور كەوتەو.

لە رىگادا بەردەوام بىرى لە شىرىن دەكردەو. ھەموو بىر كەردنەو ھى كى ئەو ھەبوو كە بەچ رىگايەك دەتوانىت بە شىرىن بگات، بەردەوام لە بىرى ئەو ھەدا بو بەچ شىو ھىەك شىرىن لەم رازە ئاگادار بگات، چونكە ئەو دەيزانى لە ھەموو ئەو ماو ھىەدا بە چاوى برايانە سەبرى كردو ھەو زىاتر بەو ھۆيەو ئازارى دەكىشا، لەم خەيالانەدا بوو گەشتە مائەو.

دایکی خوی گەیانە لای و لە بارە ی شیرینە وە پرسیاری لئ کرد. فەرزاد گوتی : هیشتا لەبەر لە دەستدانی باوکی خەمبارە و دوبارە بو دوری بیژن گەلیک بیتاقەتە. نازام چی بکەم تا کو ئەو لەو بیزارییە پزگار بکەم.

دایکی فەرزاد کە چارەروانی قسە یە کە وە هابوو بە هوشیارییە کە تەواو وە گوتی : کارەکانی دنیا ناوایە. یە کیك دیتە دنیاو و یە کیکی تریه جیی دیلی، شیرین دەبیئت ئارام بیئت چونکە ژیان لەو تە ی هە یە هەر و ابو وە. وا هەست دە کەم لە ماو و ی ئەو تە نهاییە یدا تە نهها کە سیك کە بتوانیئت ئەو لەم تە نهاییە پزگار بکات تۆیت.

— بەلام کیشە ی من لەو دایە کە شیرین من بە برای خوی دەزانیئت و هەر لەبەر ئەمە یە نازام چون ئەو باسە ی لابدر کیئم.

دایکی گوتی : لیگەری با بیژن لە سە فەر بگەریتە وە خۆم دەرومە مالیان و داخوای لئ دە کەم.

تە نهها نیگەرانی فەرزاد ئەمە نە بوو. ئەو ئاگاداری پە یو هندی کامبیزو شیرین ببوو، دە ترسا ئەو بە ربە ست بیئت لە ریگایدا کە بە شیرین بگات.

بەلام لەم بارە ی وە هێچ قسە یە کە لە گەل دایکیدا نە کردو راستی قسە کانی دایکی سە لماندو بەم شیو یە داخوایە کە ی شیرینی بو پاش گە رانە وە ی بیژن دواخست.

لەو ماو یە دا فەرزاد چە ند جاریکی تر چوو سە ردانی شیرین و نە یدە هیشتا بە تە نهها بیئت. لە لایە کە ترە وە مریه م و کامبیز چە ند جار چو نە دیدە نی ئەو و نە و سە ردانانە بو نە هوی و ابە ستە یی زیاتری کامبیزو شیرین پیئکە وە.

کات به خیرایی تیده پهری کاتی گه پانه وهی بیژن نزیك بویه وه. له یه کیك لهو
روژانه دا مریه م نهینه ک که به ته واوی بیرو هوشی داگیر کردبو له گهل شیریندا
درکندی و گوتی : شیرین له یادته نهو روژهی که ئیمه هاتینه فرگه یه کسه ره
دایک و باو کم به شله ژاوی هاتنه نهوی. بیگومان که سیك به وانی گوتبو که
ئیمه له وین، من له فهرزادی هاوه لی بیژن به گومانم!!

شیرین که له م قسه یه واقی ورمابوو گوتی : له وانه یه به هه له دا چوبی، به
بوچونی من تا کو دلنیانه بیت نه ده بوو له م باره یه وه له گهل هیچ که سیكدا گفتم
گو بکهیت. فهرزاد کوریکی پاک و دلسوژهو له ماوهی نهو چند ساله دا هه
کاریک که له دهستی هاتیت بو من و بیژن نه نجامی داوه نهو کاره ناپه سهنده
له و ناوه شیته وه، وا باشتره نه م خه یالانه له میشتکتدا بسپریته وه.

دوو روژی تری مابوو بو گه پانه وهی بیژن. شیرین خوئی بو پیشوازی نهو ناماده
ده کرد. له خوشیدا پیی تهرز نه ده کهوت. مریه میس هه مان ههستی شیرینی
هه بوو، چرکه چرکه کاتی ده ژمارد تا کو نهو دوو روژهش کوتایی بیت و بتوانیت
له دوا یه ک مانگ خوشه ویسته که ی بینیته وه.

فهرزاد به ته واوی له هه ولدا بوو دایکیشی ناگادار کرد تا کو هه ر کاریک که
به چاکی بزانیته نه نجامی بدات.

کامبیز ئیتر توانای خو پراگری له دهست دابوو. هاتو چووی فهرزاد نهوی
نیگه ران کردبوو. له دلی خویدا بیری کرده وه نه گه ر درهنگ پی پرابگات دورنیه
بالنده که ی عه شقی له دهست ده رچی و له شه قه ی بال بدات. ئیتر نه یده توانی پازی
دلی بشاریته وه و به م شیوه یه سه بارهت به عاشقبونه که ی بو مریه م دووا.

هه چهنده مريدم خوشى لهه باره يه وه له چهنده شتيك ناگادار بوو، به لام لهه روى نه ده دايه وه بوئه وهى كامبيز خوئ پيشده ستي بكات.

پاش نه وهى كه كامبيز ماوه يه كه له گهل خويدا ورته ورتى كرد له نه نجامدا بانگى مريدمى كردو گوتى: مريدم چهنده خوله كيك كارم پيته، مريدم كه چاوه پروانى نهم كاتهى كرد بور گوتى: چيته ده ويته بيلئ گويم ليته.

— گوئ بگره مريدم، ماوه يه كه ده مه ويته شتيكت پئ بليم، تهنهها كه سيك كه له م باره يه وه بتوانيت هاو كاريم بكات توئ. هه لبهت لهو ماوه يه دا ده رفه تيكي له بار نه بوو تاكو له م باره يه وه قسه ت له گهلدا بكم. چونكه توش هيبنده دلخوش نه بوى وكاتيكي شياويشت نه بووه، به لام ئيستا ده مه ويته به وردى گوئ بو قسه كانم بگريت و بيريك له م دلله پرنازارهى من بكه يته وه.

مريدم به پيكنه نينيكي له سهر خووه گوتى: زورباشه من هه موو گيانم گوئيه بلي بزائم چ يارمه تيه كم بو برا تا قانه كم له ده ست دئ.

كامبيز كه ميك منجه منجى كردو گوتى: راستيه كهئ ته مه يه كه من عاشق بووم. تهنهها نهو ده توانيت خوشبه ختى من بگه يه نيته لوتكه، نهو كچيكي پاك وبه روه وشته. چه زده كه م تهنهها نهو له تهنيشتى خوئدا بييم، به لام له وه ده ترسم نه كا به هوئ نهو جوانى و نازدارييه يه وه ئيستا ده زگيرانى كه سيك بيت. به م قسانه واهه ست ده كه م له مه به ستم حالئ بوويت. توئ نهو به ته واوى ده ناسيت. تهنهها توئ ده توانيت هاو كاريم بكه يت. توبى و خودا نهم كارهم بو بكه و له م عه زابه روحييه رزگارمكه.

مريدم ده يزانى كه كامبيز مه به ستي چ كه سيكه، به لام به جوريك هه لسو كه وتى ده كرد وهك نه وهى نهم قسه يه به لايه وه تازه بيت. له به رنه وه روى تئ

کردو گوتى: بلى بزانم ئەو كچە خوشبەختە كىيە كە ئەم كامبىزە پاراىەى بەم شىۋەيە گىرۋدەى خۆى كىردو، دەبىت من ئەو مەلە خوشبەختە لە كۆى بناسم!!
كامبىز كە لە شەرماندا چاوى لە زەويە كە بىبوو گوتى: خوت باشتەر دەزانى ئەوكەسە جگە لە شىرىن كەسىكى تر نىە.

مىرەم زەردەخەنەيە كى كىردو گوتى: تاكو ئەو جىگايەى من بزانم شىرىن تا ئىستا دەسگىرانى نىە، بەلام بو ئەوئەى خەيالى تو ئاسودە بكەم، ھەر ئەمىرۆ دەچمە مالىيان و لەم بارەيەو لە گەلدا گىتوگو دەكەم و پاستىە كەى لە ژىر زمانىەو دەردە كىشم، كامبىز زۆرخوشحال بىبوو سوپاسى كىردو پاشان باسەكەى كۆرى تاكو لەمەزىاتر شەرمەزار نەبىت.

دوانىو پىرۆى ھەمان پوژ بەدزى دايكىەو مىرەمى بردە مال شىرىن و پاشان خوشى لەسەرى كۆلانە كەدا چاۋەروانى مىرەمى دەكرد.

شىرىن بە بىنىنى مىرەم لەو كاتەداو بەبى بونى كامبىز سەرى سورمابوو. بەنىگەرانىەو پىرسى: مىرەم گىان شتىك پى داو كەبەم شىۋەيە ملت ناو و بەتەنھا ھاتوى؟

مىرەم بەرۋىە كى گەشاۋەو گوتى: نىگەران مەبە ئازىزم، لە گەل كامبىزدا ھاتوم، بەلام چونكى بەلىنى بە ھاۋەلە كانى دابوو منى تائىرە ھىناو خۆى پوشت.

مىرەم لە گەل شىرىندا چونە ژورەو و سەرگەرمى گىتوگوبون زۆربەى قسە كانىيان لەبارەى ھاتنەوئەى بىژنەو بوو.

شىرىن بى ئاگا لە ھەموو شتىك بەردەوام لە گەل مىرەمدا قسەى دەكرد، كامبىزى بى چارەش لەسەرى كۆلاندا چاۋەروان ما بوىەو.

مريهم به زيره کييه وه باسه که ی گوړی و گوتی : نه گهر خودا حزبکات پاش
هاتنه وه ی بیژن ده بیټ شیرینی بوکینی تو بخوینه وه ! وایه ؟
شیرین که رهنگی له شهرماندا سور هه لگه پابوو سه ری شوړ کرده وه و هیچی
نه گوت، مریه میس نه وده رفه ته ی قوسته وه و گوتی : شهرمی ناوی، نه گهر
ده سگیرانت هه یه یان چاره پروانیتی ناگادارمان بکه تا کو ئیمه ش به و پیاوه
خوشبه خته ئاشنابین. شیرین که خو ی به گو لی قالیه که وه خه ریک کرد بو و گوتی :
نه م قسانه بو من زور زوه، له راستیدا نه ده زگیرانم هه یه و نه له بیری
زه ماوه ند کرد نیشدام.

مريهم گوتی : بوچی بیر له زه ماوه ند ناکه بیته وه ؟

شیرین گوتی : یه که م بیژن ده بیټ بگات به مال و حالی خو ی پاشان نو به ی
من دیت. نه گهر تا کو نه و کاته ش داواکاریکی باشم بو په یدا بیټ.
مريهم که چاره پروانی قسه یه کی وایده کرد گوتی : نه گهر ئیستا پیټ بلیم
داواکاریکی باشت بو په یدا بووه، چی ؟ خویشت ده یناسی !
شیرین دوباره خو ی به گو له کانی قالیه که وه خه ریک کردو بی ده نگ بوو. پاش
که میک بیده نگی شکاندو گوتی : باشه، به لام من هیچ هه لو یستی کم نیه، ده بیټ
بیژن بریاری له سه ر بدات، رازی بونی نه و رازی بونی منیشه.

مريهم که سه ره نجامی قسه کانی خو ی وه ک ویستبوی به ده سستی هی نا بوو
باسه که ی گوړی و به یه ک گه شتنه وه یانی له فرگه دا ده ست نیشان کرد. پاشان
خواحافیزی له شیرین کرد و گه پایه وه لای کامبیزی په شیوو چاره پروان، پاش
روشتنی مریهم شیرین به دنیا یه ک پر سیاری جیاوازه وه به ته نهایی مابویه وه، له دلی
خویدا بیری ده کرده ره ئاخو چ که سیک خوشی ده ری و نه م به خویشی نازانیت. رهنه

ئەو کە سەببیت کە بیژن ئە نامە کەیدا باسی کردبوو، بەلام من ئەو ناسم، تەواوی ئەو کە سانە ی کە ئەو دەیناسین لە دوکەس تینە دەپەرین ئەوانیش فەرزادو کامبیزبوون. بەبوچونی ئەو فەرزاد نەبوو، لەبەر ئەوەی تائستە فەرزاد هیچ هەلوێست و شتیکی وەهای نیشان نەداوە کە دەلالەت لە خوشەوێستی بکات، بەبوچونی شیرین فەرزاد بەو هەموو سەرۆت و سامانەو هەرگیز بیرلە شیرینیکی بی ئەوا ناکاتەو. دووهم ئەو فەرزاد بەبرای خۆی دەزانیت. بەلام بۆی هەیه ئەو کە سە کامبیزی، ئەو هیان زۆر نزیکترە، چونکە کامبیز هەمیشە بەشیوەیە کە سەیری دەکات کە دەیهوێت بەچاوە کانی شتیکی پی بلی.

میریەم کاتیک گەشتە لای کامبیز خەندەیه کی سەرکەوتوانە ی کردو پاشان ئەو قسانە ی کە لەنیوان خۆی و شیریندا رویاندا بوو بۆی گێپرایەو. کامبیزیش خەندەیه کی رازی بونی خستە سەر ئیو کانی.

کاتیک شیرین و کامبیز لە بەرامبەر یە کتردا بون، لە رەفتار و شیوە ی سەیرکردنە کانیان دەبوو تیبگەن کە دلایان بەیه کتر سپاردوو، بەلام هەردوکیان عەشقه کیان لەژێر پەردە ی شەرم و حەیا دا شار دەبوو و شتیکی نەبوو کە سیکی بەو نیگیانە یان بکەوێتە گومانەو و سەریان ئاشکرا بکات. هەریە کیان ئەو ساتانە یان بە گومان و دودلیەو بەسەر دەبرد. بەلام ئیستە کامبیز خەیا لی خۆی ئاسودە کردبوو، کە ئەم رازە ی لای خوشکە کی درکاندبوو تا کو بە هاوکاری ئەو بتوانیت لە عەشق و پەیوهندیە کی خۆی بەرامبەر بە شیرین دلنیا بیت. بەلام شیرین هیشتا لە گومان و دودلیدا بوو. شیرین هەستی بە سەرئەنجام پەرلە تاسە کانی کامبیز کردبوو، ئەو سەرئەنجامە بونە هۆکاری ئەوە ی کە شیرین بەرەولای خویان

كەمەند كىش بگەن و لە ناخى خوشىدا ھەستى بەو خوشەويستىيە تازەيە
كردبوو.

بۆگەراندەھى بىژەن تەنھا پوژىكى مابوو. شىرىن، مريەم، كامبىز. فەرزادو
باوك و دايكى خويان بۆپيشوازي بىژەن ئامادە دەكرد، بەلام لەھەمان پوژدا
دووبارە كەسىكى نەناسراو تەلەفۆنى بۆمالى ئاغا زۆراب كروئاگادارى كرنەو
كە مريەم خان و كاك كامبىز دەيانەويت بۆ پيشوازي لەبىژەن بچنە فرگە. مەين
خانم گەلىك تورەببوو، بەلام لەو كاتەدا بەفيلبازىيەو لە مريەمى پرسى:

— باشە مريەم خان ئەوكاك بىژەنەي ئىو بەريارە بەياني بگەرپتەو لە
سەفەرەكەي !!؟

مريەم كەزۆرسەرسام ببوو خوي لەگىلى دا، بەلام لە دەرونىدا ئاشوبىك بەرپا
ببوو، لەو كاتەدا گوماني نەما كە كەسىك لەو پىنج كەسە دەيەويت خيانەت
لە بىژەن و مريەم بكات و بە بۆچونى ئەو ئەوكەسەش جگە لەفەرزاد كەسىكى
ترنەبوو.

مىشكى مريەم لەو پرسىارانەي دايكى ھاتە جوش. ئاخىر چۆنچۆنى دايكى
لەو مەسەلەيە ئاگاداربوو، بەلام بەخوين ساردىيەو دايكى بى وەلام جىھىشت و
بەرەو لاي كامبىز پوشت تاكو لەم بارەيەو لىي پرسىت، ئايا ئەو ھەوالى
بەدايكى داوہ يان نە!!

كامبىز لە ژورەكەي خويدا بوو، مريەم بە بىزارىيەو بانگى كردو گوتى :

— كامبىز تو بەدايكمت گوتو كەبەياني بىژەن لە فەرەنسا دەگەرپتەو؟

كامبىز بە ھەپەسانەو سەيرىكى مريەمى كردوگوتى : تو وادەزاني من بەدايكم
ھەوالى گەراندەھى بىژەنم داوہ؟ تو يەك كەدەزاني ئەگەر دايكم بزانيت ناھىلىت

پئی له ماله ببهینه دهره وه، به م کاره من ناتوانم شیرین بیینم و هم توش بیژن ناینیت، ئیستا تیگه شتیت که ئهم کاره به زیانی ههردو کمانه و هیچ کات من ناتوم کاریکی ئاوا بکه م. ههردو کیان به شک و گومانه وه چوبونه ده ریای خه یاله وه. ناخرچ که سیك له گه ل ئه واندا دوژمنایه تی ده کاو ناشیه ویت خوی ئاشکرا بکات. خه یالی مریه م له باره ی شیرینه وه ئاسوده بوو، به لام له فه رزاد زور دلنیا نه بوو. ئه و روژه ی فرگه ی دوباره هینایه وه یادو ئه و گومانانه ی که له فه رزادی هه بوو بو جاریکی تر له زهنیدا زیندوو بویه وه، وردورد خه ریکبوو باوه ری ته واری ده کرد که ئه وه فه رزاده خیانه تیان پی ده کات. به لام بوچی؟ ئه و که باشترین دوست و هاره لی بیژنه و به رده وام بیژن ده یگوت: فه رزاد تا کو ئیستا هه ر کاریکی له ده ست هاتبیت به رامبه ر به من دریغی نه کرده، به لام بوچی ئه و له م نیوانه دا ده یه ویت کاره کیان تیک بدات، ئه مه شتیك بوو که مریه م چی ده کرد وه لامه که ی بو پشتراست نه ده کرایه وه.

مریه م ئه وه هه موو گومانانه ی خوی به کامبیز راگه یاندو کامبیزیش وه ک مریه م له ومه سه له یه سه ری سورما بوو.

به هه رحال ئه و روژه چوونه دهره وه ی کامبیزو مریه م له ماله وه قه ده غه بوو، ئه وان به دلکی پرله قین و بیزاریه وه ناچاربون له ماله وه بمیننه وه، مریه م گیروده ی شکستیکی به هیزی روچی هاتبوو. دایکی که سیتی و خوشه ویستی ئه و ی به قسه ته شه راویه کانی کردبووه گالته جارو ئه وانه ش زور زیاتر ههستی مریه می بریندار ده کرد.

جاریکی تر پیداگریه کانی مهین خانم دهرباره ی زه ماوند کردنی مریه م له گه ل فه رشیدا گوری پهیدا کرده وه مهین ئه و روژه به لیبرانیکی ته واره وه هه ولی ده دا

کچه که ی بخاته ژیر فشاره وه تا کو بو هه میشه له بیژن دوربکه و یته وه و به و جو ره ش بتوانیت رازی بکات زه ماوه ند له گه ل فهرشیددا بکات.

دوانیوه رۆی نه و رۆژه هه لیک بو مریه م هاته پیش که بتوانیت له گه ل شیریندا به ته له فون گفتوگو بکات. ژماره ی مالیانی لیدا.

شیرین کاتیک دهنگی مریه می له ته له فونه که وه بیست گه لیک خوشحال بو به رۆی خوشه وه سلاوی لیکرد، به لام شه پۆلی خه م له دهنگی مریه مدا خۆی ده کوتا و شیرین خیرا ده رکی پیکرد. مریه م به دلگرایه وه وه لامی سلاوه که ی دایه وه ر گوتی : شیرین گیان. من و کامبیز نه مرۆ ناتوانین بیین به پیشوازی بیژنه وه. نه مرۆش که سیک ته له فونی بو مالی ئیمه کردوه، که ئیمه نیازی چوونه فرگه مان هه یه. هه ره به ره وه دایکم ریگه ی نه داین له مال بیینه ده ره وه. نازام چ که سیک دوژمنایه تی له گه لماندا هه یه که به م شیوه یه ده بیته هۆی نازاردانی من و کامبیز. له گه رمه ی نه م گو فتوگو یانه دا بوون له پر دهنگی دایکی بیست، به خیرایی خواحافیزی له شیرین کردو ته له فونه که ی داخست و شیرینی به چه ندان خه یال و گومانه وه گیرۆده کرد.

شه وگار نیوه بوو مریه م له بیژاری و دلگراییدا پیچی له خۆی ده دا و نه یده توانی بنویت. کامبیزیش به هه مان شیوه ی خوشکه که ی بوو. له به ره وه ی نه یانده توانی شیرین و بیژن له فرگه دا بینن گه لیک نیگه ران بونوو هه ریه که یان له خه می دوریدا ده سوتا و نه یانده توانی هاراریکیش بکه ن.

به یانی زوو شیرین له خه و بیدار بوویه وه. چوه حه مام و پاشان جلیکی هه رزۆرجوانی له به رکردو قژه ره شه که ی شانه کرد. که فه رزاد ته له فونی کرد نه م

خۆی ناماده کردبوو. فهرزاد داوای لی کرد که له مالهوه چاوه پروانی بکات تاکو نهویش بیته و له گهله خویدا بیباته فرگه.

پاش نیوکاترمیر فهرزادو دایک و باوکی گهشتنه مالی نهوان تاکو له گهله شیریندا بچن به پیشوازی بیژنهوه. شیرین له بهر ده رگای ههوشه که یاندا چاوه پروانی فهرزادی ده کرد، به بینینی دایک و باوکی فهرزاد له ئوتومبیله که نزیک کهوتهوه له جامی ئوتومبیله که وه سلاری لی کردن. پاشان به شیوازیکی جوان وهک خونچهی گوله باخ که به ده مکردنهوهی جگه له جوانیه کهی بوئیکی دلرفینیش بلاو ده کاتهوه و ده و روبه ری مهست ده کات، گوتی: کاک فهرزاد نه گه ر بارک و دایکت ده یانه ویت بو شوینیک برۆن من نامه به ربه ستیان. خوم ده توانم برۆم، ئیوه بچن به لای کاره که تانهوه، به لام پیش نهوهی فهرزاد وشه یهک بلیت دایکی روی کرده شیرین و گوتی: نا... کچی خوم، ئیمه هیچ کاریکمان نیه و نه گه ر پیشتان خوش بیته ده مانه ویت له گهله ئیوه دا بچین به پیری کاک بیژنهوه، ناخر کاک بیژن هاوه لیکی هه ره باشی فهرزاد گیانه، به م قسه یه، شیرین گه لیکی سوپاسی دایکی فهرزادی کردوو بوئه وهی نه زیه تی خویان داوه و تاکو نه وه ته نها نه بیته گه لیکی خوشحالبوو.

شیرین له کوشنی دواوه لای دایکی فهرزادهوه سواربوو. فهرزاد چهند خوله کیکی جاری له ئاوینه که وه تیللهی چاویکی تی ده بری و له گهله هه رنیگایه کدا ناگری عه شقی پر بلیسه ترده بوو.

شیرین ناگاداری پروانینه تازه کانی فهرزاد ببوو، به لام به شیوه یهک له فکری گه رانه وهی بیژنه ندا بوو که نه یه ده توانی بیر له و تی پروانینه پرتاسانهی فهرزاد بکاته وه ر له مانا کانیان تی بگات.

دایکی فەرزاد بەرویه کی خوشهوه سەری قسە ی له گەل شیریندا کردەوه، بەلام بەهیتواشی له گەلیدا دەدوا بو ئەوهی ئەوانی تر ناگیان له قسەکانیان نهییت . ئەو له یه کەم بینیندا شیرینی بەردل کەوتبوو زۆری ئاره زوو دەکرد شیرین بیته بوکه تاقانه کە ی .

ئەو بەزیره کیهوه له شیرینی پرسى: باسە شیرین گیان، بلی بزائم، تۆکه کچیکی جوان و پیکه وتوی له هیچ شتیکیشت کەم نییه، چۆنه تاکو ئیستا شوت نه کردوو، ناشییت دەسگیرانت هەبی و ئیمه بی ناگاین!!

شیرین که له قسەکانی ئەو شەرمی دەکرد هەربۆیه سەری داخست و تەنها زەرەخەنەیه کی کردو بی دەنگ بوو. پاشان چووە بیریکی قولەوه. دورۆژ پێشتر ئەو پرسیارانە ی له لایەن مریه مەوه لی کرابوو.

پاش تاووتوی کردنی پرسیارەکانی، چ وه لامیکی بە مریه م دابویه وه بەدایکی فەرزادیش هەر ئەوهی گوت.

ئەوان تاکو کاتیگ گەشتنه سالتونی فرگه وه هەرله و باره یه وه قسە یان دەکرد. فەرزادیش جار جاره خو ی لی نزیک دە کردنه وه نیگایه کی پرله سوۆزو خوشه ویستی تی دەبری. چەند جارێک تیشکی چاره کانیان رووبه روی یه ک بوونه وه. شیرین سەیری کرد روانینه کانی ئەو له گەل باقی روژه کانی تردا جیاوازی هەیه. بە شەرمه وه سەری داده خست و خو ی له ژیر نیگا پرتینه کانی فەرزاددا قوتارده کرد. چەند خوله کیکی مابوو بو کاتژمیر یازده.

له بلند گو ی هۆلی فرگه وه دەنگ بەرز بویه وه، که تاکو چەند خوله کیکی تر فرۆکه ی پاریس له خاکی ئیراندا دەنیشیته وه. دل ی شیرین هینده بەتوندی لیی دەدا دەتگوت دەیه ویت له سینەیدا بیته دەرە وه و بدات له شە قەدی بال.

لهوکاته دا شیرین جگه له بیژن بیری له کسی تر نه ده کرده وه، شوعله ی کامه رانی له پوخساریدا خوی ده نواندو کولمه کانی سور هه لگه رابوون وهینده ی تر پوخساری ده دره وشایه وه و دلی فه رزادی زیاتر ده خسته سه ما.

شیرین که ده بیینی له پاش مانگیك دور که وتنه وه به بی هیچ گرفتیک دور باره ده توانیت برا خوشه ویسنه که ی بینیتته وه وه ک پیشتر له تهنیشتی یه کتردا بژین گه لیک خوشحال بوو، به لام سه ری له شتیک سور ما بوو، نه و بیری له وه ده کرده وه که فه رزاد ده یزانی مریه م و کامبیز ده زانن نه مرۆ بیژن ده گه پیتته وه ئیران، به لام هیچ باسیکی مریه م و کامبیزی نه ده کردو نه هاتنه که شیان به لایه وه شایانی باسکردن نه بوو، هه ر بویه هیچ پرسیاریکیشی له باره ی نه هاتنیانه وه له شیرین نه کرد.

شیرین له گه ل نه و ساده ییه شیدا گه لیک زیره ک و وریا بوو به هوی نه و ته له فوته ی که دوینی له گه ل مریه مدا کردی زۆر تر سه رنجی به ره ولای نه م بابه ته راکیشرا، ههروه ها که مته رخمی و بی ده ره به ستی فه رزاد زیاتر نه و ی ده خسته گومانه وه.

شیرین له تاوتوی کردنی نه م خه یالانه دا بوو که له ناکار له بلندگۆی سالتنه که وه سه دا به رزبویه وه، فرۆکه ی (پاریس- تاران) هه ریستا نیشته وه، پاش چه ندخوله کیك گه شتیاران له فرۆکه که دابه زین وپاش وردبونه وه ی گومرگ وپشکنین به ره ولای ده رگای ده رچون که وتنه پری. بیژن زۆر به خیرایی کاره پیویستیه کانی فرگه ی نه نجامدا، ئیستا له پاش یه ک مانگ دور که وتنه وه خوی له به رامبه ر خوشه ویسته کانیه وه ده بیینی. له کاتی کدا چاوه پرتاسه کانی به ده وروو به ریدا گیترا به لام پوخساری مریه م به رنیگا کانی نه که وت. نه و نه یتوانی

لهوه زیاتر بیربکاتهوه، خوئی له باوهشی پرله سوزی شیریندا بینیهوه. فرمیسیکی شادی له چاوه کانی بهربونهوه. بوچه ندخوله کیک نه و خوشک و برایه له تامیزی یه کتردا بوون، پاشان بیژن فهرزادی له باوهش گرت و نه حوالی به گهرمی پرسی. پاش سلاوئه حوال پرسی هه موویان به ره ولای ده رگای ده ره وه چوون. شتومه که کانی بیژن یان نایه ناو سنوقی ئوتومبیله که وه و تیکرا به ره و مالی بیژن که وتنه ری.

بیژن له نیوانی ریگادا سوپاسی باک و دایکی فهرزادی کرد که زه همه تیان کیشاوه و بو پیشوازی نه و هاتبون و گوتی: خواحه زبکات له کاتی زه ماره ندی کاک فهرزادا توله ی نه م زه همه تان بو ده که مه وه.

له ریگادا بیژن خه یالی هه رلای مریم بوو، به لام به سه رخوی نه ده هیئا بوئه وه ی نه بیته هوئی بیزاری بو ده و روبه ری.

دایکی فهرزاد روی له وان کرد و گوتی: به بو نه ی گه رانه وه ی کاک بیژنه وه نه م نیوه پرویه میوانی ئیمه ده بن و به ره و مالی ئیمه ته شریف بهینن.

بیژن که هیشتا بیری به مریم مه وه سه رقال بوو به ده سه ته و سانیه وه گوتی: به لام نه مرپوگه لیک زه همه تی ئیوه مان داوه و با زیاتر شه رمه زار نه بین. ئیوه بفه رموون بو مالی ئیمه، دایکی فهرزاد که بینی بیژن ماندووه زیاتر له سه ری نه روشت و پاش ماوه یه ک ریگه برین له به رده م مالی بیژن و شیریندا وه ستان.

فهرزاد شتومه که کانی بیژنی له ئوتومبیله که داگرت و له ته نیشته ده رگای هه وشه که وه داینا. دایکی فهرزاد رووخساری شیرینی ماچ کرد و به فیلبازییه وه گوتی: کچی خوم هیوادارم به خته وه ر بیت. انشا الله زه ماره ندیکی گه وره ت بو ساز ده که م.

شېرىن سەرى داخست و سوپاسىكى زۆرى لىكردن، پاش مائىنارايى فەرزاد دەستى دا بەشانى بېژەندار گوتى: منىش دەپۆم بۆنەۋەي كەمىك بەدوئىتەۋە پاشان دىمەۋە بۆلات و بەتېرو تەسەلى گەتوگو دەكەين.

بەلای بېژەنەۋە ئەومانگە ۋەك سالىك تىپەرى بو، ئىستا پاش ئەوماۋەيە بۇجارىكى ترخوى لەحەۋشە كەياندا بىنيەۋە، مالىان زۆرچۆل و بىدەنگ بو، بەسەرسورمانەۋە بەشېرىنى گوت: باشە نەنە لەيلار مەرجان بۆكوى چوون؟ شېرىن گوتى: ھەرلەۋكاتەدا كەتۆرۆشتى ئەۋانىش رۆشتن بۆسەفەر، بەلام تاكو ئىستا نەگەراۋنەتەۋە دەترسم خوانە كرده كارەساتىكىيان بەسەرھاتىت.

بېژەن بەنىگەرانىيەۋە گوتى: خۋايە گيان... منت بىرم بۆچى تۆلەوماۋەيەدا بەتەنھايى لەنىۋ ئەم مالدەدا بورى ؟

— تەنپاي تەنيا نە، كاك فەرزاد ھەموو رۆژىك سەرى لى دەدام ۋەگەر شتىك يان گرتىكەم ھەبۋايە يارمەتى دەدام، مريەم و كامبىزىش جارجارە سەريان لى دەدام ۋەگەر نەشيانتوانىايەيىن بەتەلەفونى لەچۈنىيەتيم ئاگاداردەبوون. لەوماۋەيەدا كەتۆ لىرەنەبۋى ھەموويان زۆر خۆشەۋىستيان بۆدەردەبىرىم ۋەنياندەھىشت ھەست بەتەنھايى بگەم، بەتايىبەتى كاك فەرزاد.

بېژەن پويكردە شېرىن و گوتى: شېرىن، بەراستى چوون بوو مريەم و كامبىز نەھاتنە فرگە، ناشى شتىكىيان بەسەرھاتىت؟! شېرىن نەختىك بىدەنگ بوو پاشان گوتى: لەراستى دا تۆ ماندۋىت و بەرپىگەۋەبۋىت و پىۋىستت بە ھەۋانەۋە ھەيە. پاش ئەۋەي بەتەۋاۋى ھەسايىتەۋەۋە ماندۋىتت دەرچوو ھەمووشتىكت بۇياس دەكەم، پاشان بى ئەۋەي چاۋەرۋانى قسەي بېژەن بكات، جانتا كەي ھەلگرتو چوۋەژورەۋە، بېژەن كەھىشتا پىرسيارەكەي بى ۋەلام مابۋىەۋە ھەربۋىە

به دوايدا چووه ژوره وه. پيلاوه كاني داكهن دو له ناو ماله كه دا پاكشا. شيرين به خيړايي چاي ناماده كړدو نايه به رده مي، پاشان چووه چيشتخانه تاكو خواردن ناماده بكات.

بيژن به پرتاو له جيگاكي هه ستايه وه، ئيتر تواناي چاوهرواني نه بوو، چووه لاي ته له فونه كډه و ژماره ي مالي مريه مي ليډا، چهندي جاريك ژماره كهي دووباره كډه وه، به لام هه موو جاريك مهين خانم ته له فونه كهي هه لده گرت و بيژن نيش بيته وه ي قسه يه ك بكات ته له فونه كهي داده خسته وه. مهين خانم كاتي ك ههستي كړد قسه ناكات سه ره نجام چهندي جنيور قسه ي ناشريني پي گوت و وايه ري ته له فونه كهي لي كډه وه.

بيژن كه نا ئوميد ببوو به ره ولاي چيشتخانه كه چوو، خه مبارو په شيو خوي به ديواري چيشتخانه كه وه نوساند، شيرين به بزهيه كه وه سه يريكي كړدو گوتي: چيه كه شتبه كه ت نوقوم بووه؟ ناشيت وه هات بير كډي ته وه له وماوه يه دا كه تو ليډه نه بويت مريه م شوي كډي ت — ها؟" بيژن گوتي: شيرين توخوا سه رمه نيډه سه رم، بلي بزنام چي بووه، بوچي مريه م نه مړو نه هات بو سه ردانم. شيرين كاتي ك بيني بيژن زور ييزار بووه، گري ته باخه كهي كز كړدو گوتي: وه ره دانيشه تاكو هه موشتيكت بو باس بكه م، پاشان هه ردو كيان چونه ژوره وه. شيرين گوتي: هيچ كيشه و گرتي ك له مريه م روي نه دا وه و نه و ساغ و سه لامه ته، به لام نيگه راني نه وه يه كه نه مړو نه ي تواني بو پيشوا زيت بيته فرگه. ناخر نه وړ كامبيز نه مړو له ناو مالي خوياندا زينداني كراون و دايكيان لي قه ده غه كډون كه له مال بچنه ده ره وه. نازانم چ كه سيكه سيخو ريبان له سه رده كات و هه ر كاتي ك بيان هويت بينه لاي ئيمه، به ته له فون هه وال به دايكي ده دن.

بیگومان جگە لەم پینچ کەسەش هیچ کەسێک لەهاتنەوهی تو ناگادارنەبوو و
هیچ کەسێکیش جگە لەنیمە ژمارە تەلەفۆنی مائی مریەم نازانی، لەوماوەیەدا
گەلیک شت رویانداوه کە جینگە سەر سۆرمانە.

بیژن کە لەم قسانە ی مریەم حەپەسابوو پەنجە ی دۆشار مژە ی نایە سەر لیوی
و پاشان گوتی: بۆچی کەسێک لەنیوان ئەم پینچ نەفەرەدا هەیه خیانت بەمن
بکات؟ ناخر من هیچ خراپە یەکم لەگەل کەس نە کردووه کە بیانەویت بەم
کارە یان تۆلەم لی بکەنەوه..

پاشان روویکرده شیرین و گوتی: شیرین گیان دەتوانیت کاریک بکەیت کە
بتوانم مریەم ببینم، شیرین روویکرده بیژن و گوتی: دەزانم پڕبەدل دەتەویت
ببینیت، بەلام لەراستیدا تازه لەریگاوه هاتویتەوه. کەمیك پشوربده
تا کو بیستەوه سەر خۆت، پاشان خۆم کاریک دەکەم تا کو بتوانیت مریەم ببینیت،
هیچ دلگران مەبە، مریەمیش چاوهروانی ئەم روژە ی دەکرد تا کوتو
لەسەفەرە کەت بگەریتەوه. پاش ناخواردنی نیوهرۆ شیرین هەرچەندە ژمارە
تەلەفۆنی مائی مریەمی لیئەدا مەین خانم تەلەفۆتە کە ی هەلەگرت،
لەکو تاییدا شیرین دەنگی خۆی گوێری و خۆی وەک یەکیک لەهاورپیکانی مریەم
ناساند، بەلام مەین لەوه وریاتربوو کەبەم جوړه قسانە فریو بخواو گوتی: مریەم
لەمال نیە. شیرین سەیری کرد چاره یەکی تری نیە جگە لەوه ی بچیت بو مالیان،
لەوانە یە بەم ریگایە بتوانیت مریەم ببینیت.

بەخیرایی خۆی نامادە کردو بەبیژنە ی گوت: تو لیئەدا چاوهروانبە منیش دەرۆم
بەلکو بەم چۆنەم هەواییکی مریەم دەست بکەویت، بەتە کسێک یە کسەرە
بەرەومائی مریەم کەوتەری و لەپەنایە کەوه وەستاو چاوهروانی دەرفەتیکی دەکرد

تاكو بتوانیت له گەل مریه مدا گفتوگۆبكات. به هه لكهوت له و كاته دا ده رگای ماله كه یان كرایه وه مهن خانم و ناغازۆراب به سواری ئۆتۆمبیله كه یان له ده رگای مال هاتنه ده ره وه پاشان ده رگا كه یان له دواى خۆیان هه كلیلدا، شیرین له هه له كه لکی وه رگرت و خۆی گه یانده لای ده رگا كه وه په نجهی به زهنگه كه دا نا، نیو كاترمیر چاوه پروانی كرد به لكو كه سیك ده رگا كه ی لیبكاته وه، به لام چاوه پروانیه كه ی كه لکی نه بوو كه س ده رگای لینه كرده وه، نیت مانه وه ی به پیتویست نه زانی و به ره و مالی خۆیان گه رایه وه تاكو هه واله كه به بیژن رابگه یه نیت. كاتیك گه شته ماله وه بیژن له چاوه پروانی دا به دلی گوشراوو خه مباریه وه چركه كانی ده ژمارد، بیژن به خیرای خۆی گه یانده لای شیرین تاكو له نه نجامی چونه كه ی شتیکی لی بیستییت. شیرین به وردی كاره ساته كه ی بوگی رایه وه.

بیژن سه ری لیشیو ابوو. نه یده زانی چۆن چۆنی خوی له وگرفتو خه مه رزگار بكات كه تروسكه ی هیوای له ئاوابوندا ده بینى، نه ورۆژه ش به هه مو نیگه رانیه كانیه وه كۆتای هات.

بو به یانی بیژن نه و راپۆرتانه ی كه له نوینه رایه تیه كه یدا ناماده ی كرد بوون و له ده فته رو كه یه كدا نوسیوی نایه به رده می جه نابی به ریوه به ر. به ریوه به ریش له وه سه ركه و تنانه ی كه به ده ستی هینا بوو گه لیک خوش حال بوو وه كو پاداشت بریک پاره ی شایسته ی له موچه كه ی زیاد كرد. چه ند رۆژیک به م شیوه یه تیپه ری و بیژن هیچ هه والیکى له مریه م نه بوو. هه رله ورۆژانه دا بوو كه هه مید یه كیک له هه واله كانی بیژن كه شیرینی له فرگه كه دا بینیبوو له باره ی شیرینه وه له گه ل بیژنه دا قسه ی كردو داواى له بیژن كرد كاتیك دیاری بكات بو داخوازیه كه ی تاكو له گه ل باوك و دایكیدا بینه داخوازی شیرین. بیژن به خوش حالیه وه رۆژی دواتری

دەست نیشان كرد. ئەورۆژە تىپەرى و شەوى مانگاشەو وردە وردە مالتاۋايى كرد، سېيدەى بەيانى دەركەوت و پالى بەشەوۋە نار خۆى جىگاي گرتەو.

بىژەن و خوشكە كەى خۆيان بۆمىواندارى ئامادە كرد. بىژەن بىناگالەوۋەى تۆفانى عەشقى پىاۋىكى تر دلې خوشكە كەى داگىر كردوۋەو دەريايە كى مەنگى لى پىكەيتناۋەو بەتەنھا ھەر ئەویش دەتوانىت دەريايوانى بىت. ئەولەخەيالى خۆيدا بۆخوشكە كەى ئايندەيە كى روناكى لەتەنىشت ھەمىد دا لەبەرچار گرتبوو. بىگومان تاكە مەبەستى بىژەن خۆشحالى و خۆشبەختى شىرىن بوو، پىرەدل ھەزى دەكرد كەشىرىن لەپاش ئەوھەموو چەرمەسەرى و ئازارانەى كەلەماۋەى ئەوچەند سالى رابردودا بەسەرى ھاتبور لەژيانى داھاتوویدا بگۆرپىت بەخۆشى و كامەرانى.

ھەمىدش تەواۋى ھەول و تواناي خۆى خستبەو كار تاكو لەوشەوۋەدا كەدەگونجا يەكىك لەخۆشترىن شەوەكانى تەمەنى بىت، ھەموشتىكى بىتەجىگاي رازى بونى كچىكى جوان و نازدار. چوۋە دوكانى شىرىنى فرۆشيك و چەند پاكەتە شىرىنىيەك كەپىشتەر ئامادە كرابوو ھەرى گرت. پاشان چوۋەلای گول فرۆشيك و چەپكە گوليك كەپىشتەر ئەویشى ئامادە كرەبوو ھىنای، لەگەل باوك و داكىدا بەدلىكى شادەو بەرەومالى بىژەن بەرىكەوتن. كاتىك گەشتە ئەوئ ھەمىد چەند تەقەيە كى لەدەرگاگەداو پاش ماۋەيە كى كەم بىژەن بەروويە كى گەشاۋە دەرگاگەى لىكردنەو، شىرىن لەپشتى پەنجەرە كەوۋە سەرنجيانى دەدا.

ھەموويان چوونە ژورى مىوان، ھەرلە كاتى چوونە ژورەوۋەدا بەبىنىنى پاكوخوايىنى و رىكخستنى ئەشياكانى نامال عاشقى ووردىنىنى و دەست پەنگىنى شىرىن بوون.

ماوهیه کی کهم پاش ئەوه شیرین بەسینیەک چاوه خۆی بەژوری میوانداکرد. میوانەکان بۆرێزلیگرتنی هەستانەسەرپی. شیرین سلأوی لیکردن و سینیە چاکە ی بەرێک و پێکی بەبەردەم باوکو دایکی و پاشان خودی حەمیددا گێرا، هەریەکیان پیاڵە یەک چایان هەلگرت، شیرین چەپکە گۆلە کە ی هەلگرت و بە کارامەیی و نەرمونیانیەوه نایەنیوگۆلدانی سەر میژە کە، پاشان چوہ بەرامبەر میوانەکان و دانیشت، دایکی حەمید بەوردی سەرنجی شیرینی دەدا.

گەرچی حەمید پێشتر بەباوکی گوتبو کە ئەوشیرینی چۆتە دلەوه و ئەگەر شیرین رازی بیت بەتەنھا لە گەل ئەودا زەماوەند دەکات، ئەو مەراسیمە تەنھا وەک نەریتیکی ناو کۆمەلگا ئەنجام درابوو. دایک و باوکی حەمیدیش هیچ نارهزاییەکیان لەم زەماوەندە نەبوو. گفتوگۆ دەستی پێکرد، پاشان قسەهاتە سەر داخوایە کەیان. لەوکاتەدا شیرین هیچ قسە یەکی نەدەکرد تەنھا بەگۆلی قالیە کەوه خۆی سەرقال کردبوو. ئەگەرچی بیژن پێشتر شیرینی ناگادار کردبوو کە حەمید خاوەنی سامانیکی زۆرەو مالو ئۆتۆمبیلی هە یە، بەلام هیچ لەم شتانە نەیانتوانی جینگای عەشقی سادەو پاکی کامبیز لەدلە بچوک و میهرەبانە کە ی شیریندا بگرنەوه.

پاش کۆتایی هاتنی گفتوگۆکان میوانەکان خواحافیزیان کردو وابرپاردرا کەچەند رۆژیکی تر بیژن خۆی لەئەنجامی داخوایە کەیان و رای شیرین حەمید ناگادار بکاتەوه.

پاش رۆشتنی ئەوان بیژن هاتەنزیکی شیرینەوه بۆئەوه ی لەبارە ی حەمیدەره بۆچونی شیرین وەر بگریت. کەوتە گفتوگۆ لە گەلیدا، شیرین گەرچی لەبەردەم بیژنەدا شەرمی دەکرد لەوبارە یەوه بدویت، بەلام بەهۆی عەشقی ناو دلێهوه و ئەو

مافەى كە لە دیاری كردنى چاره‌نوسیدا هەببوو ناچاربوو دەم هەلبێنیتەوهو بەبەلگەى رازی كەر بێژەن رازی بكات كەهیچ تارە زویە كى لەم زەماوەندە نییە. لەبەر ئەم هۆكارانە بەشەرمەوه‌گوتى: لەپراستیدا دەزانم تۆ لەبیری ئارامى و خۆشبهختى مندايت و دەشزانم كەحەمید لەلایەنى رەوشت و مائو سامانەوه هیچ كەم و كورپیه كى نیهو رەنگە بۆهەر كچیكى تر بتوانیت هارسەریكى شایستە بیت، بەلام لەگەڵ ئەمانەشدا من ناتوانم ئەوبەناوى هارسەره‌وه هەلبێژێرم. لەوانەیه لەلایەنى تۆوه سەرزەنشت بكریم، بەلام لەپراستیدا نامادەى زەماوەندەم لەگەڵیدا نیهو حەزیش دەكەم بەشیۆه‌یهك پى بلیت كە لەدۆستایەتى تۆوحەمید كەم نەكاتەوهو.

بێژەن دووبارە لەگەڵ شیریندا بەردەوامى بەگفتوگۆدا. بەلكو بتوانیت رازی بكات.

— گوى بگرە شیرین گیان، بەبۆچونى من تۆدەبیت زیاتر بیری لى بکەیتەوهو بەگوێرهى پىوستیش كاتت لەبەردەمدایە، پاشان وەلامەكەم بدەیتەوه. ئەم شەو پىوست ناكات وەلامم بدەیتەوهو باش بیری لىبکەرەوه لەوانەیه تاكو چەندپۆژىكى تر بریارەكەت بگوێرى. بەلام شیرین دلىای كرده‌وه كەبەباشى بیری لىكردۆته‌وهو بۆچونى وەك خوى دەبیت، شیرین لەسەر قسەكانى خوى سوربوو نامادەنەبوو مێرد بەحەمیدبكات. بێژەن قسەكانى شیرینى قەبولكردو بریاریدا پاش چەند پۆژىكى تر هەوالەكە بەشیۆه‌یهك بەحەمید بلیتەوه كەئەویش نىگەرەن نەبیت.

چەند پۆژ دواى داخوایه كە بێژەن حەمیدی بانگ كرده ژوره‌كهى خوى و بەبەلگەى دلىاكەر كەبۆ حەمیدی هینایه‌وه، ئەوى لەنیازی شیرین ئاگادار كرد.

حمید بێ ئەوێ وشەیهك بلی لەژورەكە چوو دەرهوه. ئەو هیشتا هیوای مابوو کە بتوانیت بەهۆی فەرزادەوه بیژن بخاتە ژێر کاریگەریهوهو بەلکو بەمشێوهیه بتوانیت شیرین رازی بکات. بێ ناگایه ئەوێ کە فەرزاد خوشی عاشق و دلبرینداری شیرین بوو ئامادەنیه هیچ کەسیك وەك هاسەر لەژیانی شیریندا ببینیت.

بە یانی فەرزاد بۆ لیکۆلینەوهی ئەژماری کۆمپانیاکە گەشتە ئەوێ، پاش کۆتایی هاتنی کارەکانی، حمید خۆی گەیانده لای و داوای لیکرد تاکو لە گەلیدا سواری ئۆتۆمبیلە کە ی ئەو بییت و لەرێگادا پیکهوه بدوین. پاش ماوهیه کێ کەم هەردوکیان سواری ئۆتۆمبیلە کە بوون. حمید بە شەرمهوه سەری داخست و پاشان لەبارە ی داخوازیه کە یهوه دوواو بو فەرزادی رۆنکردهوه و لە کۆتایشدا وەلامه کە ی بیژنیشی پی گوت.

پاشان رۆیکرده فەرزادو لە کاتی کدا کە داوا کاری و پارانهوه ئەقسە کانیدا بەدی دەکرا داوای لە فەرزاد کرد تاکو لە گەل بیژنەدا گفتوگۆ بکات، بەلکو ئەو بتوانیت خوشکە کە ی بو ئەم زەماوه نده رازی بکات. فەرزاد بە بیستنی ئەم قسانه، تاس بردی هوه و ئیتر دلنیا بوو کە لە مەزیاتر ئارام بگرییت و رێگا چاره یهك نەدۆزیت هوه ئارەزوی زەماوه نده کە ی لە گەل شیریندا دەباته گۆرهوه.

هەر لە بەر ئەوێ حمید دلنیا بکات کە خە یالی زەماوه نده لە گەل شیریندا لە سەری خۆی وە دەرنی، لە وەلامدا گوتی: تاکو ئەوشوینە ی کە من بیژن و شیرین بناسم دەزانم ئەوان بە بی بیرکردن هوه وشە یهك نالین و لەوانه یشە شیرین داوا کاریکی تری هە بییت و بە نیازییت لە گەل ئەودا زەماوه نده بکات، من دلنیات

دە كەمەو لەوبارەیدو قسەى لە گەل دە كەم، بەلام تۆ زۆر هیوات بە ئەنجامە كەى نەبیت.

ئەو قسانەى فەرزاد تاكونەو رۆژە ئومىدى لەدلى حەمىدا لەبەین نەبردو واپىدەچوو حەمىد رازى بویت كەئىتر لەم بارەیدو قسەى بە زمانىدا نەبەت. لە كۆتایى رینگادا حەمىد سوپاسى فەرزادى كردو لە ئۆتۆمبىلە كە دابەزى، بۆبەیانى فەرزاد بىنەوەى لەبارەى شىرىنەو قسەى بە گەل بىژەندا بكات، حەمىدى بانگ كردو گوتى: من دوینى شەو بۆ هەمان مەبەست چومە مالىان و قسەم لە گەل شىرىندا كرد، بەلام ئەو بەهېچ شىوئەى بە ئارەزوى زەماوەندى نىە، لەبەرئەو و اباشترە لەبىرى كەسىكى تردا بىت و لەوباسە دەست هەلبگرىت و لەبىرى داھاتوى خۆتدا بىت. ئومىدەوارم بتوانىت كەسىكى ترەلبژىرى و بتوانىت هاوسەرىكى باش پەیدا بكەت.

پاش كۆتای هاتنى گەتوگۆ كەیان خواحافىزى لىكردو بەتەواوى بە كەمىن داخوазى كەرى شىرىن و بە كەمىن مەلانى كەرى خوشى لەوگۆرەپانەدا وەدەرنا. حەمىد ئەو هەموو قسانەى كە ئەوشەو لە گەل بىژەن و فەرزاددا كردبونى هەمووى بۆدايك و باوكى باسكرد، داىكىشى بۆئەو حەمىد لەوگۆرەپانە دەرونى بەرزگارىكات، گوتى: كورى خۆم دلگران مەبە، من هەرلە بە كەمىن بىنىندا خوشم لەو كچە نەدەھات، بەلام لەبەر خاترى دوستانەتى تۆو كاك بىژەن قسەى بە كەم نە كرد. لەخوابەزىادبى تۆلەهېچ شتىكت كەم نىەو كچى زۆرىش لەناو خزمانى خۆمانداھەن كەشاىستەى تۆبن. ئەمجارەیان خۆم هەول دەدەم و هەركچىك كەتۆدەست بنىتە سەرى بۆت دەخوازم و ئەوانىش مەمنون دەبن. بپىشىنان رگوتوىانە، ئەگەر خزم گۆشتە كەت بخوات ئىسقانت ناشكىنیت،

كاتىك ھەمىد بىنى ھىچ رېگاچارەيە كى نىيە ، دەستبەردارى تەواوى خواست و ئارەزوو كانى بوو خويىدا بەدەستى قەدەرەو بەوداھاتوھى پازى بوو كەدايكى خوى بوئامادە كەردبوو .

بوھەيانى فەرزاد گەلىك بەلىپراوانە لە گەل داىكىدا قسەى كەردوگوتى : ئە گەر دەرەنگ بەكەوين لەوانەيە بوچونى شىرىن بەگۆرپى و بەيە كىك لەوداواكارانەى وەلامى رەزايەت بەدات . لەبەرئەو بەپىارىياندا رۆژى دواتر بەچنە خوازىينى .

لەوچەند رۆژەدا بىژەن بەتەواوى لەھەولتى ئەو دەدابوو لە گەل مەريەمدا تەلەفون بەكات ، بىرو خەيال بوچرەكەيەك بەجىيان نەدەھىشت . بەتەواوى خەوو خۆراكىيان لاھەلگەرت بوو . شىرىن سەيرى دە كەرد ئە گەر ھال بەمشىوھەيە بەرپات لەوانەيە كىشەيە كى تەواو بو بىژەن بىتە پىشەوہو ھەولیدا بەھەر رېگايەك بووە كارىك بەكات بەلكو بتوانىت يارمەتى براكەى بەدات ، ئەبجارەشيان شىرىن و بىژەن بەرەو دەوروبەرى مالى مەريەم كەوتنەرى ، كاتىك گەشتنە ئەوى لە دەوروبەرى مالى مەريەمدا كەمىك ھات و چويان كەرد ، بەلكو بتوانن رېگايە كى گونجاو بوچونە ژورەو بەبيننەوہ و دواجار لە گەل مەريەمدا بەيەك بەگەن . لەناكاو دەرگاي مالى مەريەم كرايەوہو مەھىن خانم بەسواری ئوتومبىلە كەى لەمال ھاتە دەرەوہ ، ئاغا زۆراب دەرگا كەى بو كەردەوہو پاش ئەوہى ئەو لەمال چووە دەرەوہ دەرگا كەى داخست و خويشى چووە ھەوشە كەوہ ، ئەودووانەش خويان لە گوشەيە كدا شار دەبوہو تاكولە پىش چاوى مەھىن خانمدا دەرنە كەون . پاش دووركەوتنەوہى ئەو ، شىرىن بەخىرايى بەرەو بەردەرگاي مالى مەريەم ھەنگاوى نا ويستى زەنگ لى بەدات .

بىژەن روى تىكەردو گوتى : ئە گەر ئاغا زۆراب نەبەھىشت لە گەل مەريەمدا قسە

بەكەين ئەوكات چى !!؟

شیرین گوتی: دلگران مده. من بوخوم دلنیام که تاغا زوراب بهم زه ماوه ندهی
ئیوه پازیبه، بهلام له بهرئه و ترسهی که له مهین خانم هیه تهی ناره زایه تی
دهرده بریت.

ئاخرئه وهت له یاد ماوه مریه م پیی گوتین که بارکی زورحساب بو دایکی ده کات
و ناویریت له قسهی ده رچیت. مهین خانم هه ره له سه ره تادا له ساده بی و نه رمی و
به ره و شتی نه و سودی و هر گرتبوو به شیوه یه که ئیستا وای لی هاتوه تا غازوراب
ناتوانیت به بی ره زامه ندی نه و ناو له ده می و هربدات. پاشان زهنگی لیدا.

پاش که میک تا غازوراب ده رگا که ی کرده وه له یه که م بینیندا نه وانی
ناسیبه وه، نه وان به ترس و دوو دیه وه سلاویان کرد، تا غازوراب به گه رمی وه لامی
سلاوه که یانی دایه وه، شیرین روی تیکرد و گوتی: تا غازوراب به راستی ئیمه
له و ماوه یه دا زورنیگه رانی مریه م بووین. چونکه هیچ هه والی کمان له مریه م گیان
و کاک کامبیز نه بووه و وامان به خه یالدا ده هات دوربا شتیکیان به سه ره هاتییت،
ئیستایش هاتوین نه گه ر جه نابتان مؤله تمان بدن دراین چاوپیکه و تمان له گه ل
مریه مدا ده که یین.

تاغا زوراب پیاویکی میهره بان و به به زه بی بوو بیژنه نیشی چووبوه دلّه وه و
بوئه وه ش مریه م له و ته نهاییه رزگار بکات، هه زی ده کرد بتوانیت کاریک بکات
تا کوئه و دو که سه به یه کتری بگه ن. به لام له سه ره تادا ره زایه تی ته وای نیشان نه دا،
پاشان له کو تایی گفتو گو کانیاندا گوتی: ئیوه خو تان هاوسه ره که ی من باش
ده ناسن، نه گه ربزانییت ئیوه هاتونه ته ئیره و له گه ل مریه مدا یه کترتان بینیه ره وژی
من و مریه م ده کاته شه وی تار. ئیستا زوبن، تا کو نه گه راوه ته وه به خیرایی قسه ی

خۆتانی لە گەڵ بکەن. شیرین و بیژن گەلیک خۆشحال بون، زۆر سوپاسیان کردو بە خێرای چو نه ژوره وه.

ئاغازۆراب ئەوانی بەرهو ژوری میوان پینمایی کرد، شیرین و بیژن لە ژوره کەدا دانیشن و ئاغازۆراب بەرهو ژوریکێ تر پۆشت. پاش هەولۆماندو بونیکی زۆر توانی کلیلێ زیادهی ئەو ژوره بدۆزیتته وه که کامبیزو مریه می تیدا زیندانی کرابوون. بە خێرای دەرگای ژوره کە می کرده وه، مریه م سەری سورمابوو باوه پری نه ده کرد باوکی بیت و دەرگای ژوره کە میان لیبکاته وه، بە خەمباریه وه له گوشه یه کی ژوره کەدا هەلکورمابوو. کامبیزیش نوستبوو. ئاغازۆراب پری کردە مریه م و گوتی:

— میوانمان ههیه. خیرابه تا کو دایکت نه گه راوه ته وه وه ره ده ری. مریه م سەره تا پەتی کرده وه. چونکه ئیتر به وزیندانییه ی که دایکی بۆی دروست کردبوون راهاتبوو تا قه تی هیچ شتیکی نه بوو، به لام به پینداگری باوکی له ژوره که هاته دهره وه. چوه لای ده ست شو ره که وه ده ست و دهمو چاوی شت و به ره و ژوری میوان ههنگاوی نا. به هیواشی له پهرده ی ژوره که وه سهیری میوانه کانی کرد. به وه ی که بهرچاوه کانی که وتن باوه پری نه کرد.

ئاخر میوانه کان جگه له بیژن که سیکی تر نه بوو ؟. که سیکی که دلی به وه وه وابه سته ببوو. مریه م دووباره گیانی هاته وه به بهرداو فرمی سکی شادی له چاوه کانی وه به سه ر رومه تیدا خلیسکان. نه یده زانی به چ زمانیک سوپاسی باوکی بکات. توانای ههنگار نانی نه بوو، چەند خوله کیکی تیپه پری تا کو مریه م هاته وه سه رخوی. دهستی له پهرده که بهرداو به ره ولای شیرین و بیژن ههنگاوی نا.

ئەوان بەبەینی مەریەم بەرپێژەوه هەستە سەرپێ. سەرەتا شیرین و مەریەم یەکتریان لە ئامیژگرت. ئیتر نۆبە ی دیداری خۆشەویستە کە یەتی. بەتاسەوه لە یەکتەری پامابوون. بونی شیرین نەبوه هۆی ئەوهی یەکتەری لە ئامیژ نەگرن. ئەوان ڕەنجیکی زۆریان لە دووری یەکتە کیشابوو. هەردوکیان لە خۆشیاندا دەگریان، بگەرە فرمیسک لە چاره کانی شیرین و ئاغا زۆرایشەوه بەربویدەوه. سەرەنجام لە ئامیژی یەکتەری جیابونەرە. ئاغا زۆرایش پاش ساتیکی کەم لە پینکگەشتنی ئەوان، بینی کچە کە ی گەراره تەوه دوخی جارانی بەتەواوی خوشحال و کامەران بوو. دووبارە لای چۆلکردن و بو میوانداریان چووە چیشتخانە کەوه.

دەستەکانی مەریەم لەنیو دەستەکانی بیژەندابوو، دەتوانی تینی خۆشەویستی لە دەستانی ئەم دوو عاشقە تازە بە یەک گەیشتووەدا بەرجەستە بکەیت.

هەر لەوکاتەدا کامبیز لەخەو بیدار بویدەوه و دەرگاکە ی بە کراوی بینی، بەلام مەریەم لە ژوورە کەدا نەبوو، بەسەر سوپمانەوه بەخۆی گوت: بی گومان کارەساتیک پویداوه. بەرەولای دەست شوۆرە کە چوو، پاش ئەوهی ئاوێکی بەروخساریدا کرد بولای ژورەکانی ترههنگای نا. بەبیستی دەنگەکان ئاگادار بوو کە کەسانیک تر جگە لەخویان لەومالەدان. بەلام نەیدەتوانی تیبگات ئەوانە کین. خۆی گەیانە ژورە کە. ئەویش باوەری نەدەکرد، بەبەینی شیرین تاسەر ئارەزوویەکی تاییبەتی پیو دەبینرا. ئەو کەسە ی کە شیت و شەیدای ببوو ئیستاجەند هەنگاوێک لەولاتر دانیشتوو، چیتوانای ئارام گرتنی نەبوو بەرەولایان چوو.

بیژەن کە ئاگاداری هاتنی کامبیز بوو بەرەو پووی پۆشت و یەکتریان لە ئامیژگرت. شیرین سلاری لیکرد. کامبیز بەدەنگیک لەرزو کەوه کە حالی دلی

بەیان دەکرد وەلامی سلاوە کەمی دایەو. ئەو کۆمەڵە عاشقە ماوەی کاتژمێریک پێکەووە گفتوگۆیان کردو لەبارەمی سەفەرە کەمی بێژنەووە دوێن. شادی بەسەریاندا دەباری.

کامبیزو شیرین بەدزییەووە یەکتریان خستبوووە ژێر چاودێرییەووە، بەلام جارنەجاریک نیگاکانیان لەیەکتەر دەتالان. بەرەو روی یەک زەرەخەنەیان دەکردو بەعەشقیکی بی دەنگ لەگەڵ یەکتیدا سەرقالی پازونیاز بوون. شیرین و کامبیز هەستیان کردبوو کە یەکتریان خوشدەوی و دەبیست بیرلە داهاویان بکەنەووە. داهاویەک کە هیچ یەکیک لەو دووانە نەیاندەتوانی پیشبینی بکەن و تابلوی خوشەویستیان لەسەر ئەو بنەمایە بکیشن.

لەوکاتەدا ئاغا زۆراب ئەو پوژە بەرامبەر بەمریەم و کامبیز چاکە یەکی گەورەمی کردبوو هاتە ناویانەووە و رووی تیکردن و گوتی: چیتەر هیندەمی نەماوە کە مەین دەرکەویت. کاریکی وابکەن ئاگاداری هیچ شتیکی نەبیست.

ماوە یەکی کەم دوای ئەو، بێژن و شیرین مالتاواوییان لە دێدارەکانیان کردوو بپاریاندا لەچەند پوژیکی تردا لەگەڵ مەین خانمدا قسە بکەنەووە، ئەگەر ئەم جارەشیان پازی نەبوو هەولێ تەواوەتی بدەن و پێگە یەکی نوی بگرنە بەر، تاکو لەچار ونبوون مریەم سەیری دەکردن.

پاشان بوئەووەمی مەین خانم هەست بەهیچ نەکات جاریکی تر ئەو و کامبیز چوئەووە ژورە کەو ئاغازۆراب دوبارە دەرگای لی کلیل دانەووەو کلیلەکانیشی نایەووە جیگای خوێ.

بێژن و شیرین بەدلیکی خوش و دەم بە پێکەنینەووە کە ئەمرو لەگەڵ مریەم و کامبیزدا یەکتریان بینیووە، بەرەو مال کەوتنە ری، تاکو بەخەیاالی ئاسودەو

ئارامدو ناپەختە کانی ئەو ماوەیە کە لییانە و دووربوون لە خەیاڵیاندا کان بکەنەو.

مەین خانم بەرەو ماڵ گەرایەو پاشان لەسەر داواکاری ئاغا زۆراب مریەم و کامبیزیان لە ژورە کە هیناپە دەروەو.

ئەوان لە پوکەشدا ئاموژگاریە کانی دایکیان لە گۆی گرت و بە لییشیاندا بو هەتا هەتایە خەیاڵی ئەو خوشک و برایە لە میشکیاندا و دەرنیسن، تا کو بەو شیوایە بتوانن بە خەیاڵیکی ئاسودەو بەرنامە کانی داھاتوو بە دروستی ریک بخرن.

چەند پوژیک بەسەر ئەو پوژەدا تیپەری و بیژن شادو کامەرەن، دەچو سەرکارە کە، ئەو دیاریانە کە لە فەرەنساو بو فەرزادو ئەحمەد ئاغا هیئابو پێانی دا، دیاریە کانی مریەم و کامبیزی هیشتەو بو کاتیکی گونجاو.

دە پوژیک لە هاتنەو بیژن تیپەری بو کە دایکی فەرزاد پە یوئەندی بە بیژنەو کرد. پاش تاوتوی کردنی قسە ئاساییە کان، داوا ی لیکرد بو داخوازی شیرین دە یەوئەت بیئە مایان. ئەو بە لیینی بە بیژنەدا کە هەمان شو لە گەل ھاوسەرە کەیی و فەرزاددا بچنە مایان و لەبارە ی داخوازی شیرینەو لە گە لیاندا گفتوگو بکەن. بیژن گە لیک خوشحال بو، بە لام هەر لە و کاتەدا پە شوکاو کە میک زوتر لە کاتی ئاسایی لە کۆمپانیاکە هاتە دەروەو پاش ئەو ی کە کە میک میو و شیرینی کپی و بەرەو مائەو کەوتەری.

ئەو دلیابوو کە شیرین ئەم جارە یان رازی دەبی، چونکە شیرین لە چۆنیەتی هەلسو کەوت و پەوشتی فەرزاد ئاگادار بوو، تارادە یە ک ژیانانی بە قەرزداری ئەو دەزانی. لە لایە کێ تریشەو سەرەوت و سامانیکی زۆری هە یەو هە موو کچیک

ئارەزو دەكات بىتتە ھاسەرى. نىوھى زىاترى كۆمپانىياكەش بەناوى فەرزادو باوكىھوھ بوو، ھەرۈھە دۆستايەتتە دىرېنەكەي ئەو و بىئەنەش دەيتوانى ئەم زەماۋەندە زىاتر رېك بخت.

كاتىك بىئەن گەشتە مائەوھ نەوشت ومەكانەي كرى بوونى دايدەدەست شىرىن، شىرىن لەبىنىنى ئەو ھەموومىوھو شىرىنە سەرى سورما وگوتى: "بۆچى بەم شىوھە ھەلەخەرجى دەكەيت، ئىمەدووكەسىن چۆن بۆمان دەخورى، ئەم ھەموو مىوھو شىرىنەت بۆ كرىوھ؟" بىئەن لەكاتىكدا جەلەكانى دەگۆرى گوتى: بەلام ئەمشەو لەگەل ھەموو شەوھەكانى تردا جىاوازە. ئەمشەو دەگونجىت بىتتەيەكىك لەباشترىن شەوھەكانى ژيانى من وتۆ كەھەرگىز بەبىرىشماندا نەھاتوھ. ئاخىر ئەمشەو فەرزادو باوك ودايىكى دەيانەوئىت بىن بۆئىرە.

شىرىن گوتى: باشە ئەمە ئەو خۆشھالىيەى ناوى، چونكە ئەوان چەند جارىكى تىرىش ھاتونەتەمالمان.

- بەلام ئەمشەو لەگەل ھەموو شەوھەكانى تردا جىاوازى ھەيە. ئاخىر ئەوان دەيانەوئىت بىنەداخووزى، ئىتر چۆن دەتەوئىت خۆشھال نەبم. مەگەر من چەند خوشك ھەيە. بۆچى نايتت بۆ بەختىارى وخۆشھالى خوشكەكەم زىادە خەرجى بىكەم.

شىرىن كەلەقسەكانى ئەو سەرى دەرنەدەكرد بەسەرسورمانەوھ گوتى: ئاخىر چۆنچوتى، فەرزاد بەو ھەموو مال وسامانەوھ دەست بختە سەر ھەركچىك وھلامى نەرىى ناداتەوھ ئىستا چۆن مەنىك نەدايىك ھەيەونەباوك، نەلە لايەنى سامانەوھ ھاوشانى ئەوم، دەيەوئىت بىتتە خوازىننىم؟ نەخىر... ئەمە رېى تىناچىت بى گومان گالتەدەكات، ئەو لەدلى خۆيدا دەيگوت: لەوانەيە فەرزاد لەپرى

د لسو زبیه و له بهر د دوستایه تی بیژن بیه ویت له گډل مندا زه ماوه ند بکات. به لآم
 ئیستا چی بکه م؟. فرزاد گه لیک چاکه ی له گډل من و بیژنه ندا کردوه، نه گهر
 وه لآمی په زایه تی پی بده م چ وه لآمی کی کامبیز بده مه وه. نه ی چی له دل م بکه م؟.
 به لآم نه گهر وه لآمی نار په زایه تی پی بده م له وانه یه دوستایه تی چه ندین ساله ی
 نه وو بیژن له بهین بچیت. له وکاته دا من سپله ده م که هه ستم به وه هموو
 چاکه یه ی نه وه نه کردوه.

بیژن به بهر دده وامی قسه ی ده کرد، به لآم شیرین بی ناگا بوو له قسه کانی و
 له نیو جیهانی خه یالدا سه رگه ردان مابویه وه. بیژن کاتیک ناگاداری بوو
 به ده نگی کی به رز پی گوت: نه لئی توش وه کو من باوه رنا که یه ت؟ ئاخر منیش
 کاتیک دایکی فرزاد ته له فونی بو کردم و گوتی ده مانه ویت نه مشه و بیینه
 داخوازی باوه ر م نه ده کرد. نا به وشیه یه نیه و توهیچ شتیکت له و که متریه،
 له لایه کی تریشه وه له باره ی ره وشت و ره فتارو جوانیه وه له کچانی تر که متریت،
 توکچیک کی گه لیک باشی و به م ریزو جوانی و ره وشته ته وه سه رنجی هه موو که سیك
 به ره و لای خو ت راده کی شی. به لآم له باره ی خیزانیه وه به قه ده ر ناسمان و زه وی
 جیاوازی مان هدی ه، سهروه ت و سامانی نه وان له چه نده ها ملیون زیاتره، له کاتیدا
 نیمه ئیستا مالیکی شمان نیه بو خو مان تییدا بژین. جا کاتیک به م هه موو
 جیاوازیه ئاشکراوه نه و داخوازی تو ی کردوه ده بیت نه م داخوازی به خیر و خوشی
 وه ربگرین. من دل نیام نه م جاره یان هیچ نارازی ناییت، لای خو ته وه ده بیت وریای
 دوستایه تی چه ندین ساله ی من و فرزادیش بیت. خو ت باش ده زانیت که نه و له و
 ماره ی دهر به دهری و به دبه ختیه ماندا تا که که سیك بوو ده سستی لی به رنه داین و
 هه رکاریک که له ده سستی هات بیت بو ی نه نجام داوین، پاشان رویکرده شیرین و

گوتی: له خوشیاندا جیگا به خوم ناگرم، وا باشتره بچیت ماله که خاوین بکه یته وه و خواردنیکی شایسته بو میوانه کان ناماده بکه ییت.

شیرین میوه و شیرینییه کانی نایه ناو سه لاجه که و دوباره که وته خه یاله وه. له ناو خه یاله کانیدا چندی ههول ده دا نه یده توانی باوهر به و عه شقه ی فهرزاد بکات. ئاخرفهرزاد له ته وای ئه و ماوه یه دا هیچ هه لس و که وتیک که بوئی عه شقی لیوه بییت به رامبهر به شیرین ده ری نه بریوه.

سه ره نجام شه وهات و میوانه کان به گول و شیرینییه وه که رسومی هه موو داخوازییه که ده رگای خانهی ئومییدی فهرزادی هینایه دهنگ. بیژهن به بی دو اکه وتن ده رگاکهی لی کردنه وه و به رویه کی خوشه وه سلای گه رمی لی کردن و پاشان بو ژوره وه رینمایی کردن.

شیرین پاش ئه وه ی دایکی فهرزاد وازی له ماچ و موچی هینا، ده سته گول و پاکه ته شیرینییه که ی لی وهرگرت و گه لیك سوپاسی کردن. شیرین له گه ل ئه وه شدا که جلیکی ساده و ساکاری له بهر کردبوو، به لام گه لیك جوان و دلرفین ده هاته پیش چاو، پاش چند خوله کیك به سینیه ک چاره خوئی به ژوره که دا کرد و فه رموی چای لی کردن، هه ریه که یان پیاله چایه کی هه لگرت و به خواردنه وه یه وه خه ریک بوون.

شیرین له ته نیشت براکه یه وه دانیشته. ئه و هه رکاتیک له لای ئه وه وه داده نیشت هه سته به ئارامی و دلنیایی ده کرد و شانازی پیوه ده کرد.

قسه کان سنوریان به زاندو گه شته سه ر باسی داخوازییه که. له وکاته دا روخساری فهرزادو شیرین له شه رمه زاریدا سور هه لگه رابوو، ته نها له بیری ئه وه دا بوون چهنده زوتره داخوازییه که کوتای بییت.

شیرین و بیژن به ته واوی له پره وشت و ئاکاری فهرزاد ناگادار بوون، ته نها شتیك
که شیرینی نازارده دا نه و قسانه بوون که مریم له باره ی فهرزاده وه کرد بونی که
تایستاش بیژن لی بیئاگایه.

قسه کانی دایکی فهرزاد گه لیك سهر سوپ هینه ر بوون، ئوتۆمبیل، مال،
کۆشکی باکورو ته واوی نه و ئامیرانه ی که بو ژیانیکی ئاسوده و ئارام پیویستن.
ته ماعی ده خسته بهر پیی هه موو کچیك. بیگومان نه گهر عه شقی راسته قینه
له ده لی که سیکیدا کاری خوی کردییت، هیچ شتیك ناتوانییت نه و عه شقه
له ده له دا ده ربهینی، ئیستا دلی شیرین لیوان لیوه له عه شقی کامبیز. نه و
چۆنچۆنی ده یوانی به پیچه وانه ی خواستی دهروونییه وه کاربکات و دلی گه نجیک
بشکینییت که عاشقی راسته قینه ی نه و بووه، نه و دلیابوو نه گهر وه لامی
ره زامه ندی به فهرزاد بدات، ژیان لای کامبیز کۆتایی دیت، چونکی نه و هیشتا
لا بوو نه یده توانی شکستی نه و عه شقه ی هه ل بگری.

هه موو قسه یه ک کۆتای هاتبوو ته نها چاره رپی قسه و بوچونه کانی شیرین بوون
تا کو نه ویش ره زایه تی خوی نیشان بدات.

بیژن به رده وام له شیرینی دهروانی، به لام شیرین له دنیا یه کی تر دابوو.
له بیدهنگی نه و ئاماده بان وایان هه ستر کرد که رازییه و بیدهنگی نیشانه ی رازی
بونی هه موو کچیکه. دایکی فهرزاد کاتیك به وشیتوه یه بینی گوتی: انشالله
پیۆزه، به لام ئیمه ده بییت له زمانی خودی بوکه خانه وه گوی بیستی به لی بین.
شیرین که تازه هاتبووه سهر خوی له جیگا که یدا جولیه کی کرد و گوتی:

— من ماوه یه کی زۆره کاک فهرزاد ده ناسم و تا کو ئیستا جگه له چاکه و پیاوه تی
شتیکم لی نه بینیه، نه و چاکه ی به سهر من و برا که مه وه زۆره و هیوادارم رۆژیك

بتوانم قه ره بووی نه و خوشه ویستی و چا کانه ی بۆبکه مه وه، به لام له باره ی نه م
داخو ازیه وه به پراستی ناتوانم هیچ وه لامیکتان بده مه وه، ده بیته به یانی بیری لی
بکه مه وه، هیوام رایه به م قسانه نازارم نه دایتن. به دلنیا ییه وه هه ولّ ده ده م تا کو
هه فته ی ناینده وه لامی کوتایتان لی بگیڕمه وه.

نه و قسانه ی شیرین جگه له فه رزاد هه ره مه موویانی چه په ساند. نه وان چاره پروانی
نه وه یان ده کرد شیرین هه ره له ویدا وه لامی ره زایه تیان بداته وه، به لام فه رزاد ده یزانی
که خوشه ویستی کامبیز له دلی شیریندا جیگای خو ی گرتوه وه و نه گه ر دۆستایه تی
به ینی نه وو بیژن نه بوایه و شیرین ریژی بۆئه و دۆستایه تیه دانه نایه، بیگومان
له یه که مین قسه دا وه لامی ناره زایی ده دایه وه. نه مه هه له یه ک بوو که فه رزاد خو ی
به سه ر خو ی هی نابوو. ئاخه نه و تا کو ئیستا هیچ شتیکی وای نیشان نه داوه
که نیشانه ی عه شق و خوشه ویستی بیته، به پیچه وانه ی نه وه وه کامبیز له یه که مین
نیگادا خو ی وه ک عاشقیکی سه رگه ردانی نه و نیشان دا بوو. به و قسه یه ی شیرین
ئیترقسه یه کی تر نه مابویه وه و نه وان پاش قسه ی کوتایی مالتا واییان لی کردن و
به هیوای نه وه ی شیرین بیری خو ی بکاته وه و تاهه فته یه کی تر وه لامی کوتایی
بگیڕیته وه به ره و مالتی خو یان به ریکه وتن.

پاش پوشتنی میوانه کان بیژن روی له خوشکه که ی کردو گوتی: شیرین تو که
فه رزاد به ته وای ده ناسیت، ده شزانیت نه و له هه موو کاتیکیدا دلی لای تو یه و
وابه سته بوه پیته وه، ئیتر چۆن به مجۆره وه لامت دانه وه؟ من هیوام وابوو که تو له م
دانیشته دا وه لامی ره زایه تیان بده یته وه و بچیته مالمو میردی خوت. نه لبه ت من
ناچارت ناکه م به ره ی میرد به فه رزاد بکه یت، من ده زانم تو کچیکی ئاقل و ژیری و
دلنیا شم له م ماوه یه دا که مو له ت لیوه رگرتون به وردی بیر له دا هاتوت ده که یته وه و

بَریاریکی دروست ددهیت، بهلام دلنیابه هیندهی من فہرزاد بناسم ئەوہم لاپرونہ
کہدەتوانیت بەختەوہرت بکات.

شیرین لەوہلامی بیژہندا بیژہنگ بوو ہیچی نہگوت. ئەوہدەیزانی کہبراکی
هیچ ناگادارییہ کی لەخوشەویستی ئەووکامبیز نییہ. ئەو لەوخدیالەدابوو
کہچۆن عەشقی کامبیز دەرہیینی و وہلامی رازی بون بەفہرزاد بداتەوہ. شیرین
بَریاریدا کہپرس بەمریہم بکات و ئەم باسە ی لا بکاتەوہ، لەوانہیہ ئەوبتوانیت
یارمەتی بدات.

بەییانی پاش ناخواردن. بیژن بەرہو کوپانیاکہ چوو، نزیکە ی کاتژمیر
۱۰بوو کہشیرین توانی لەگەل مریہمدا بەتەلەفۆنی قسەبکات. ئەوباسی
داخوایہ کی فہرزادی پی گوت و داوایشی لیکرد هاوکاری بکات تاکوبتوانیت
بَریاربdat. مریہم نہک ہەر نہیتوانی یارمەتی بدات، بەلکو بەقسەکانی خراپتر
خویی بەبرینہکانیہوہ کرد.

— گوئیگرہ شیرین گیان، کامبیز عاشقی تو بوو، لەتەواوی ئەوماوہیہدا
تہنہا لەخدیالی تودابوہوہ و بیری لەتوکردۆتەوہ، بیگومان من لەم قہیرانہی کہ
ہاتۆتەپیش نامەویت بەوتنی ئەم قسانہم دلت سارد بکہمەوہ، بەلام ئەوہت
لەیادییت کہ کامبیز بەئاسانی ناتوانیت عەشقی تو لەنیو دلیدا دەرہکات،
ئەگەر تو بەم پیگەیشتنہ رازیت من ہیچ قسەیہ کم نیہو ہەولیش دەدەم
بەشیوہیہک قسە لەگەل کامبیزدابکہم کہ ئەویش نیگہران نہبی و بەتەواوی لەم
مەسەلہ ناگاداری دەکہم. من دلنیام کہتۆ بوئایندەت نہخشە ی خۆت کیشاوہ
ریگایہ کی باش و دروست ہەلدەبژیریت.

— دهزانیت مریه م گیان ؟ منیش له هه موو تهو ماوه یه دا دلّم لای کامبیز
بووه و هه ر له بهر نه وه شه ئیستا په یوه ندیم پیته وه کرد، تا کو له م
بیر کردنه وه یه دا هاو کاریم بکه یت، به لکو تو بتوانیت یارمه یتیم بده یت تا کو
برپاریکی دروست بده م.

— گوی بگره شیرین گیان، برپاری کوتایی لای خوته، راسته کامبیز برای
منه، به لام من به هوئی تهو په یوه ندیه ی له گه ل تو دا هه مه حه زده که م برپاریکی
وابده یت که له داها تودا په شیمان نه بیته وه.

شیرین پاش تهو ی هه ندیک قسه ی له گه لدا کرد، خواحافیزی لی کرد و گوتی:
نه گه ر کاتیکی له بارم بو ره خسا دووباره په یوه ندیت پیته ده که مه وه. ئیستا شیرین
دلنیا ببوو که به ره و روی کی شه یه کی گه وره بو ته وه و ده بیته ریگا چاره یه کی
گونجاو بدوزیته وه.

پاش تهو ی مریه م ته له فونه که ی داخست بانگی کامبیزی کرد و هیواش
هیواش باسی داخوازیه که ی فه رزادی بو رونکرده وه. کامبیز گیژ ببوو. تهو
نه یه ده توانی داوای یارمه تی له دایک و باوکیشی بکات، چونکه دایکی له
سه داسه د به م مه سه له یه نارازییه. له و لایه نه وه بو فه رزاد له بار تر بوو، ته نها له و
نیوه نده دا عه شق بوو که ده یتوانی تهو سنورانه له ناو بیات. کامبیز داوای
له مریه م کرد له گه ل بیته ندا گوفت و گوبکات و عه شق و خوشه ویستی ته ووشیرین
بو بیته ن رونبکاته وه.

چهند رۆژیک داوای تهو مریه م له گه ل بیته ندا ته له فونی کرد، وای نیشاندا
که بی ناگایه له داخوازییه که ی فه رزاد.

مەريەم پاش چەند قەسە يەكى ئاسايى باسى كامبىزى هەينايە پەيشەو و گوتى:
 بېژەن گيان لەراستيدا دەمەوئەت هەوائىكى خۆشت پى بلىم. دوئىنى شو كامبىز
 لەگەلدا قەسى كەردو پىي گوتم كەشیرىنى چوۆتە دلەو و حەز دەكات زەمارەندى
 لەگەل بكات. ئەو عاشقى شىرىنەو ئەگەر تائىستا هېچى نەگوتووە تەنھا
 لەبەرئەو بوووە وىستويەتى مەسەلەى من وتۆ بەلایە كدا بکەوئەت. بىگومان ئەم
 قەسە يەم بەشیرىن خۆشى گوتووە، دەمەوئەت تۆش لەم مەسەلە يەدايەت. ئاخىر
 شىرىن هېشتا مندالەو روى نىبە خۆى ئەم قسانەت پى بلى.

بېژەن لەبەرامبەر قەسە كانى مەريەمدا بىدەنگ ببور. پاش ئەوەى قەسە كانى
 مەريەم كۆتاي هات، بېژەن باسى داخووزىە كەى فەرزادى بۆرون كەردەو كەئەوان
 چاوەروانى وەلامى شىرىن.

— بەراستى من سەرم لىتتەك چووە و نازانم چى بلىم. لەم مەسەلە يەدا تەنھا
 شىرىنە كە دەتوانىت بىرياربەدات من تەنھا خۆشەختى ئەوم دەوئەو هەر بىريارىك
 ئەوبىدات بەلای مەنەو شایەنى رىزەو تاكوئەو شوئىنەى بتوانم لەبىريارە كاندا
 هاركارى دەكەم، هەربۆچونىك ئەو هەبىت مەنىش پى پازىم و حەز ناكەم بەهېچ
 كارىك ناچارى بكەم.

— مەنىش شىرىنم خۆشەوئەو و وەك خوشكى تاقانەى خۆم حەز بە بەرژەوئەندى
 دەكەم، دلئىابە بەم قسانە نامەوئەت تۆ بجمە ژىرفشارەووەو عەشق
 وپەيوەندىبە كەمان بەهەل بقۆزمەووە. مەنىش خۆشەختى ئەوم دەوئەو و دلئىاشم
 شىرىن بىريارىكى دروست دەدات.

بېژەن بەعەشەقە پاكە كەى سوئىندى خوارد كەلەم بارەيەووە ناتوانىت هېچ
 بىريارىك لەشیرىن قەدەغە بكات و پىي گوت: وایبەباش دەزانم ئەم بىريارە بو شىرىن

خۆی به جیبهیلین وئه گهر پئویستی به یارمه تی بوو له بیرکردنه وه دا یارمه تی
بده یین.

— بیژن له راستیدا تۆکورپکی واقع بینیت و دلنیا به هه برپاریک شیرین
بیدات زه ره یه که له عه شق و په یوه ندی من به رامبه ر به تۆ که م ناکاته وه و من
هه میسه په یوه ستم به عه شقی خۆمه وه.

بیژن پاش ته واو بونی کاره که ی به ره و مال به رپکه وت، کاتی که گه شته ماله وه
شیرینی بینی ماتومه لول له گوشه یه کدا دانیشتبوو چوو بووه خه یاله وه. چه ند
رۆژیک به سه ر داخوازیه که دا تیپه ری بوو ئه و هیشتا نه یتوانی بوو برپاریکی
ته واو بدات. به نارامی خۆی که یانده لای، شیرین به ده نگیکی کزه وه سلای کرد.
بیژن به میهره بانیه وه وه لای سلای که ی دایه وه له کۆتایدا گوتی:

— شیرین گیان خۆت باش ده زانیت که من به رامبه ر به چاره نوی توو
تاینده ت به برپرسیارم، ئه وه بزانه ئه گهر گرفتیک بیته رپگای تو به دلنیا یه وه
ئه وه گرفتی منیشه، من توانای نازار کیشانی تو م نیه، من به خۆشه ویستی تو وه
زیندوم و ئه وه بونی تو یه که ئومیدی ژیا نی له مندا دروست کردوه. من به لاینم
به دایکم داوه که به دروستی ناگاداریت بکه م و دلنیا شم که تو سه باره ت به
به رپوه بردنی ئه و به لاینه هاو کاریم ده که یت، ئه لبه ت تۆ کچیکی ژیرو وریایت و
هه ست به دل سوژی منیش ده که یت، ته نها دارا کاریه کم لیت هه یه، ئه ویش
ئه وه یه له گه لدا راستگویی وئه گهر شتیکت له دلدا هه یه به ئاشکرا پی می
بلییت.

ئه مرۆ کاتی که له گه ل مریه مدا قسه م کرد. له باره ی توو کامبیزه وه چه ند
شتیکی پی گوتم. ده یگوت توو کامبیز په یوه ندیتان پیکه وه هه یه و وه که ئه وه ی توو

ئارەزو دەکەیت کامبیز بۆهاوسەر و هاوبەشی ژیانەت هەلبژێریت. من وەک
 هاوڕێیەکی خۆت سەیربکە و پروون و ئاشکرا رازە کانتەم پێ بلی. تاکو
 ئەوجیگایە لە دەستەم بێت هاوکاریت دەکەم، بۆئەوەی بتوانیت بریارێکی
 دروست بەدەیت. بێژەن بێدەنگ بوو تاکو کاریگەری قسەکانی لەسەر شیرین
 هەست پێبکات.

شیرین ئیتر چارهیه کی نه بوو، ده یزانی که ده بێت راستیه کان بدر کینی و راستی
 عەشقی خۆی و کامبیز بۆ بێژەن ئاشکرا بکات، چونکی هەستی دەکرد ناتوانیت
 شتیەک لەو بشاریتەوه، لەبەرئەوه گوتی :

— لەراستیدا داوای لیبووردنت لێدەکەم، من دەبوو لەسەرەتاوه دەربارە
 خۆشەویستییهک که لەناخدا ریشەیی داکو تا بوو لەگەڵتدا گفتوگۆم بکردباو
 داوای یارمەتیم لێت بکردایە، ئەوڕۆژەیی بۆ یەکه جار توو مریه مت بینی عاشقی
 بوی و هەر ئەوبینینە سادەیه ش بوو هۆکاری ئەم نزکی و عەشق و پەيوه نديیهی
 ئیوه. منیش بەهەمان شیوه، سادەیی و شیوهی رۆبەر بوو نەوهی کامبیز منی بەرەو
 خۆی راکیشار بوو هۆی ئەوهی بێ ئاگا خۆشم بوی و ئەم عەشقم لە نیگا کانی
 کامبیزیدا هەست پێ کردوو، عەشقی ئەوم لەدڵدا پەرە پێداوه دڵنیاشم ئەو
 بۆ ئەم خۆشەویستیەم وەلامم بەعەشقیکی پاک دەداتەوه، من ئەم عەشقم بۆ
 ژیانەت داها تووم بەبەس دەزانی، ئیمە هەر یەکه مان خۆمان بەهاوبەشی ژیانەت
 یە کتر دەبینی و چاوپێکەوتنی زۆریشمان پێکەوه بوو، ئەو تەنها پشٹیوانی
 زەماوەند کردنی توو مریه م بوو، هەربۆیه ئەوم زیاتر بەدڵ بوو و دڵنیا بووم که ئیمە
 دەتوانین ژیانەتیکی خۆش پێکەوه بەسەر بەرین. تاکو ئەوکاتەیی فەرزاد داخوازی
 کردم. هەرگیز باوەرم نەدەکرد فەرزاد ئارەزووی زەماوەندی لەگەڵ مندا هەبیت و

ھەمىشە ئەوم بەبراي خۆم زانىو، ئەو لەرماوئەدا كەتۆ لىرەنەبوى وەك براىەكى راستەقىنە ھەموو پىويستىەكانى منى جىبەجى دەكرد، بەلام ھىچ كاتىك تىلەى چاوى عاشقانى تىنەبرپوم، بەردەوام نىگاكانى مېھرەبان وپاك بوون. من خۆم بە قەرزدارى پىاوئىبەكانى ئەوئەزانم. دلنىام بەو تايبەتمەندىانەوہ كە ھەيەتى، بچىتە داخووزى ھەركچىك دەست نانىن بەروئەوہ، من تەنىا لەشتىك دەترسم كەئەومنى لەبەر خاترى دلئسوزى وبەزەبى ھەلئىژاردىت. ئەو لەراستىدا پىاوئىكى باشەو لەچاكى و پىاوئەتى شتىكى كەم نىبە، بەلام لەبارەى زەماوئەند لەگەل ئەودا لەراستىدا دودلەم، لەلايەكەوہ ئەگەر پابەندبم بەو غەشقەى كە بوكامبىز ھەمە فەرزاد دلگران دەبى و بىگومان كارلەدۆستايەتى تۆو ئەودەكات، ئەگەربۆ ئەوئىش رازى بم كامبىز لىم دەرەنجى و ھەربەوئەش مرىەم لىمان زوئىرەبى. براگيان..، توبى و خودا ھاوكارىم بكو ئەم سەرلىشىوئوئىبەدا رزگارم بكو.

گرىان قورگى شىرىنى گرتبوو، ھىواش ھىواش فرمىسكى دەرشت. بىئەنئىش چوبووہ بىرىكى قولەوہ و لەو خەيالەدابوو كەچۆنچۆنى دەتوانىت لەم كاتەدا يارمەتى خوشكەكەى بدات، تاكو ئەوبتوانىت بەدروستى رىگاي ژيانى خۆى دەستنىشان بكات.

ماوئەك بەبىدەنگى تىپەرى، پاشان بىئەن روى كورە شىرىن وگوتى: لەبارەى كامبىزو فەرزادەوہ تەنھا شتىك كەدەتوانم بىلىم ئەوئەبە كە ھەردووكيان لەلايەنى رەوشتەوہ كورى ھەرەباشن و بەوجىاوئەوہ كە كامبىز ئىستا ھەژدە سال زەياتر نىبە، تازە خوئىندنى تەواو كورە، نەچۆتە خزمەتى سەربازى و كارىكى دىارى كراوشى نىبە، ئەو ھىشتا گەنجەو ماناي ژيانى ھاوبەشى نازانىت. ئەو ئىستا ناتوانىت بەرپرسيارىتى ژيان لەئەستۆ بگرىت و ئەركى ژيانىكى ھاوبەش ھەست

پیبکات، به نه قلده مامه له له گهل ژياندا ناکات، بیگومان نه مانه همووی
 هووی ته مهنیه تی. به لام فرزاد ته مهنی بیست و چوارساله و خزمه تی سه ربازیسی
 ته او کردوه، له باره ی ئیشوکاره وه گرفتییکی نییه و ده توانیت به ناسانی بهر
 به گرفته کانی ژیان بگریت. هه ردوکتان گهنجن و نه مه یه که مین نه زمونی
 عه شقی ئیویه. ئیوه له م باره یه وه به نه نه گویتان به هاواری دلتان داوه،
 له کاتیکدا ژیان دورو دریژه و ده بیست به عه قل و ژیری له گهلیدا روو به روو
 بیته وه نه که به هه ست. عه شق و په پوهندی به ته نه به س نیه، نارامی و
 فیداکاری هاوبه شی عه شق و خوشه ویستیه. کاتیک مروقه که سیکی خوش دهوی،
 به ختیار و کامه رانی نه وی دهوی و من بو نه مه باوه رم وایه که تو له جیگای
 نه وه ی به دلئیکی ناسکوه بریار بدهیت، له روی عه قل و ژیری وه بیر بکه یته وه و
 هه ول بدهیت بریارئیکی شیوا له ژیاندا بدهیت، من له هه ردو حاله ته که دا
 پاریزگاریت لی ده که م و هه ربریاریک تو بیدهیت له لای من جیگای ریژه، به لام پر
 به دل حه زده که م به باشی بیری لی بکه یته وه، له گهل نه وه شدا دلنیابه که مالی
 فرزاد هه ره هموویان به م پیگه شتنه رازین و ده توانن له ژیاندا نارامیت پی
 به خشن، له راستیدا خوت مهین خام به باشی ده ناسی و ده زانیت که نه گه ر
 هه ست به م مه سه له یه بکات نه که ته نه برینی تو ساریژ ناکات به لکو ده بیته
 مایه ی نازارو ناره حه تی بو ت.

بیژن ئیتر هیچی نه گوت. له جیگا که ی هه ستایه وه چوه ژوره وه بو نه وه ی
 که میک بجه سیته وه. له ته واوی نه و رۆژانه دا که له سه فهر گه رابوو یه وه نه ی توانی بوو
 به ته واوی پشو بدات و تنگ و چه له مه کانی بی نه زمونی کارو ملۆزمی
 لابه لای ژیانی خووی و شیرین نه ویان زیاتر ماندرو کردبوو.

شیرین لەدوو ڕێیانیکدا گێری خواردبوو، کاتیەک هەردو کیانی دەنایە تەئای تەرازوی ژیرییهوه دەیبینی فەرزاد قورس تره. دلێشی لای کامبیز بوو، بەلام عەشق و ژیری پێی دەگوت که فەرزاد بۆ هاوبەشی ژیانی هەلبژیریت !!

پۆژه کان وردهورده تێدهپه‌رین و هه‌شتا شیرین نه‌یتوانی بوو ده‌ستبه‌رداری عه‌شقی دلێ بی‌ت و تائێستا له‌کوچه‌ی خه‌مدا گێڕۆده‌ ببوو.

هه‌شتا هه‌ینده‌ به‌سه‌ر ڕۆشتنی بی‌ژهندا تێنه‌ په‌رپیوو زه‌نگی ته‌له‌فۆن لێدرا، شیرین ته‌له‌فۆنه‌که‌ی هه‌لگرت، فەرزاد بوو، شیرین که‌به‌ته‌واوی شله‌ژابوو به‌زه‌حه‌مت وه‌لامی سلاوه‌که‌ی دایه‌وه. له‌و ڕۆژه‌وه‌ی فەرزاد چووبوووه‌ داخوای شه‌رمی لێده‌کرد.

فەرزاد به‌ئارامی و له‌سه‌رخۆیی گوتی: شیرین خان، نه‌گه‌رده‌ کریت ده‌مه‌وێت چه‌ند قسه‌یه‌کت له‌گه‌لدابکه‌م، داوات لێده‌که‌م کاتژمێر پینجی پاش نیوه‌رۆ وه‌ره‌ بۆپارکی "لاله" تاکو بتوانین دووبه‌دوو سه‌ربه‌خۆ پیکه‌وه‌ گوفتوگوۆ بکه‌ین، به‌لکو به‌م شیوه‌یه‌ بتوانین له‌سه‌ر داها‌تومان بریارێکی باشت به‌هین.

شیرین ڕازی بوو، فەرزادیش خوا حافیزی کردو ته‌له‌فۆنه‌که‌ی داخسته‌وه‌، هه‌یزی ژیری خسته‌کار تاکو بتوانیت شیرین ڕازی بکات زه‌ماوه‌ندی له‌گه‌ل بکات، چونکه‌ نه‌گه‌ر په‌له‌نه‌کات بۆی هه‌بوو عه‌شقی کامبیز زیاتر له‌دلێ شیریندا ڕیشه‌ داکو تیت و له‌وکاته‌شدا ئومیدی ئه‌و زه‌ماوه‌ند کردنه‌ بۆ فەرزاد ده‌بووه‌ خه‌ون و خه‌یال. ئیتر ده‌بو هه‌رچی زوتره‌و به‌هه‌ر ڕێگایه‌ک بووه‌ دلێ شیرین بۆخۆی ڕابکێشی و به‌ئاره‌زوی خۆی بگات.

شیرین له‌بیری ئه‌وه‌دابوو که‌ده‌بی‌ت فەرزاد چ شتیکی پێبلی و بۆچی هه‌زده‌کات به‌ته‌نه‌ابن.

نیوەرۆ کاتیك بیژن لە کار گەپرایهوه بریاریدا مەسەلە ی چارپێکەوتنە کە ی
 لە گەل فەرزاددا لای بیژن ئاشکرا بکات، بەلام هەر زوو لەو بۆچونە ی پەشیمان
 بویەوهو وەهای بەباش زانی ئەم مەسەلە یە لەبیژن بشاریتەوه.
 کاتر میتر چواری پاش نیوەرۆبوو خۆ ی گۆری و بەبیژنە ی گوت: دەمەوێت بچمە
 بازارو هەندیک پێداویستی تایبەتی بۆخۆم بکرم، بیژن کیفی پارە کە ی دەر هێناو
 مەبلەغێک پارە ی پێدا کە ئە گەر پتویستی بوو خەرجی بکات، شیرین سوپاسی
 کرد، پارە کە ی لیوەرگرت و خواحافیزی لیکرد. پاشان بەخیرای خۆ ی گە یانده
 شە قامە کە و تە کسێه ک ی گرت، هیشتا نیو کاتر میتری مابو بۆ وادە ی دیاری کراو.
 کاتیك گە شتە نیو پارکە کە کە میك پیاسە ی کرد تا کوبە سەر شەرمە کە یدا
 زالبیت، پاش ماوێهە ک ی کە م فەرزادیش گە یشت، ئۆتۆمبیلە کە ی لە قەرەاغ
 شە قامە کە دا راگرتو بەرەو لای شیرین هەنگاری نا، شیرین ناگاداری هاتنی
 فەرزادنەبوو سەر قالی پیاسە کردنی خۆ ی بوو، لە گەل ئە ندیشە کانیدا تیکەل
 ببوو. لە ناکاردا دەنگی ئاشنای فەرزاد ئە خە یالاتە کانی بچراندو هاتەوه سەر خۆ ی.
 فەرزاد بەروویە ک ی خۆشەوه سلاوی لیکرد، شیرینیش بە شەرمەوه سەری داخست و
 وەلامی سلاو کە ی دایەوه، شەرمی دە کرد سەیری روخساری فەرزاد بکات، بە دەم
 پیاسە کردنەوه بەرەو لای کافیتریای پارکە کە روشتن. لە پشتی میتریکەوه بەرەو روی
 یەك دانیشتن، فەرزاد داوای شیروکا کاوی کردو پاشان لە سەر خۆ دەستی بە قسان
 کرد.

— من لە یه کە م رۆژەوه کە تۆم بین ی عاشقی جوانی و خورە و شتت بوم، تۆ
 لە گەل هەموو ئە و کێژانە دا کە تا کو ئیستا بین یومن جیاوازیت هە یه، لە وانە یه
 باوەر نە کە ییت، بەلام تۆ هەموو هیواو ئاواتیکی منی، من هەر لە سەر دتاوه هەموو

مان و سامانم نايه ژيريبي نئو عهشق و خوشهويستيهي كه بو توم هه بووه، تاكو
بتوانم له داهاتودا له تهنيشتي تووه ژيانم پهره پييدهم، بيگومان من حاشات له
عهشق و په يوهندي پي ناكهم، چونكه چهندان كه سم ديوه له ناخي دلياندا
كچيكيان خوشويستوه و بواوبهشي ژيانيان هه ليان بژاردووه و سه ره نجام له گهل
دلخوازه كانياندا به يهك نه گهشتون و به و هويه وه توشي شكستيكي گه وه بوون.
منيش چاره و رواني نئو نيم كه تو له به رامبه ر خواسته كاني مندا ملكه چ بيت و
له عهشق و ئي حساساتي خوت دابرييت.

فهرزاد قوميني له خواردنه وه كه يدا، شيرين له كاتيكا كه چاره كاني
له زهويه كه بريبوو گويي بو قسه كاني فهرزاد شل كردبوو، له دوزه خيكي
سوتينه ردا گيروده ببوو، شهر مور هه ياي ريگاي ناراميان ليگرتبوو، پر به دل
ههزي ده كرد فهرزاد زووتر كو تايي به قسه كاني بهيني، تاكو له و دوزه خه رزگاري
بيت.

— من حاشات پي ناكهم له عهشق و خوشهويستي، ده زانم كه عهشقي كامبيز
له دلتا چروي كردووه، من له روتريك ده ترسم كه كامبيز توم له ده ست دهر بهيني
و دلياشبه ته گهر نه توانم به تو بگهم شكانيكي واده شكيم ته ستمه جاريني
تر پيك بيمه وه و نئو باره سه نگينه م بو هه لبيگرييت. تو هه مور هيوار ناواتيني
مني، داوات ليده كه م يارمه تيم به ديت، له روي نيازود لپا كيمه وه په نام بو هيناوي،
چير لي مه گه ري ژيانم به بي تو ووردو خاش بيت.

عهشق و خوشهويستي نئو به ته واوي له رو خسارو قسه كانيدا ئاشكرا بوو، نئو
به ته واوي بونيه وه عاشقي شيرين ببوو، ئاره زوي ده كرد روتريك بيت له تهنيشت
شيرينه وه ده ست به ژيانيني به ختيار و ئارام بكات.

گریان ریځای قسه کردنی لیځرتبور، نسرین هیواش هیواش له چاوه کانی
 بدرده بویه وه، نه و نیتر هیچی تری نه گوت و دهسته کانی به روخساریه وه گرتبور
 که به لکو بتوانیت فرمیسکه کانی له شیرین بشاریتته وه.

خه روخساری شیرینی داپوشی بوو قسه کانی فزراد دلی نه وی هینا بووه ژان.
 شیرین دهیتوانی چی بکات؟ کامبیز عه شقه تا قانه که ی ژیانی بوو، چونچونی
 دهیتوانی عه شقی کامبیز له نیو دلی وه دهرنی. نه و ده یزانی که کامبیز له روی
 خوشه ویستی و عه شقه که یه وه هیوای پییه تی. له بهر نه وه نه یده توانی بی له بهر چاو
 گرتنی نه و عه شقه ی که بو کامبیز هه یه تی به ناسانی دهستی لی هه لبرگی
 و کامبیز له سه ره و لیتری ناتومییدا جی بهیلت.

شیرین له و سته دا ژیرانه بیری کرده وه له کاتی کدا که عه شقی راسته قینه ی
 فزرادی به رامبه ر به خوی بو روو بیویه وه. به بی نه وه ی دهسته موی
 ههسته کانی بیت، روی کرده فزرادو گوتی: ناتوانم به بی له بهر چاو گرتنی
 هه موو مه ریچک بریار بدهم و هه ر نیستا بوچونی خومت پی بلیم. به لام هیوام
 رایه له ناینده یه کی نریکدا بتوانم بریاری کوتایی بدهم، نه گه ر ده کری له م
 ماوه یده دا هیچ په یوه نده یه کم پیوه مه که تا کو بتوانم به بیریکی نازاده وه بریاری خوم
 بدهم.

پاش گوتنی نه م قسه یه شیرین له جیگا که ی هه ستاو به خیرای خواحافیزی
 له فزراد کرد و رویشته. فزراد ماتومه لول له سه ر کوسیه که دانیشته بوو به دوی
 شیریندا ده پروانی. کاتر میریک کاس و سه ر گه ردان له وییدا مایه وه. نه و
 هه ر له سه ره تاره ده یزانی شیرین کچیک نییه به بی بیر کردنه وه بریار بدات. له و

رۈۋەت ۋە ھەلۋىستەي شىرىن گەللىك خۇشحال بوو و زۆر زىاتر لەجاران
غەشەقە كەي بلىسەي سەند.

شىرىن ئەۋشتانەي كەپتۈستى بوون كرىنى و بەرەو مال گەرايەۋە. كاتىك
گەشتە مالەۋە روخسارى شىۋاۋونىگەران بوو. بىژەن كاتىك ئاگادارى ئەو
گۆرانەي شىرىن بوو دلى گوشراۋ گوتى: شىرىن گيان چى رويداۋە، گرتىكت
ھاتۆتە پىش !!

شىرىن بەناچارى گوتى: نا... كەمىك مەندووم شتىكى وا نىە.

بىژەن كە ئاگادارى كارى شاراۋەي شىرىن بوو، گويى پى نەداۋ بو ئەۋەي
پرسىارە كەي لەبىر بەرىتەۋە گوتى: ھەز دە كەيت چەند رۆژىك مۆلەت بەخۇمان
بەين و سەفەرىك بکەيت بو "باکور" تاكو لەم شارە قەرەبالغ وپرلە غەوغايە
دور كەۋىنەۋە كەمىك بەسىينەۋە؟ بەلام شىرىن كە كىشە كەي پەيۋەندى
بەماندوى وقەرەبالغى شارەۋەنەبوو، ھەربۆيە نارەزابوۋ گوتى: يەكەم شت
سەفەر كوردن بو باکور پارەيەكى زۆرىي دەۋى و دوۋەم ئەگەر چەند رۆژىك لىرەدا
بىئىنەۋە دىينەۋە سەرخۇمان.

چەند رۆژىك تىپەرى. قسەكانى فەرزاد بەتەۋاۋى كارىان لە شىرىن كوردبو،
كاتىك بىرى لە وتەكانى فەرزاد دەكردەۋە بى ئاگا فرمىسك لە چاۋەكانىۋە ۋەك
دەنكە مروارى دەبرىسكانەۋە، بەلام ئەو لە بىرى ئەۋەدابوۋ كە كارىكى ۋابكات
تاكو دلى ھىچ يەكىك لەو دوانە لەدەستى نەپەنجىن، تەنھا كەسىك كە دەيتۈۋانى
ھاۋكارى بكات بىژەن بوو.

ئەو رۆژەي پاش ئەۋەي بىژەن لەسەر كارەكەي گەرايەۋە شىرىن روى
تىكردوگوتى: براگيان، كاتت ھەيە پاش نىۋەرۆي ئەمروۋ بچىن كەمىك بگەپىن.

بىژەن كەبىنى شىرىن لە ھالەتى سىستى وغەم دور كەوتۆتەو، بەخۆشھالىيەو
داواكارىيە كەى قبول كەردو گوتى:

— بەلى، بۆچى نا...، تۆ خواردىكى بەتائمان پى بە، پاشان بۆ ھەرجىگايەك
ئارەزوت ھەيە من لە خزمەتتەم.

پاش نىوەرۆ كاترمىر ھوت بوو كە ئەو دوانە بەرەو پاركى لالە بەرپى كەوتن
تاكو پىكەو ھەيرانىك بەكن و بۆ ئەو ھەش پاش ماوھىيە كى زۆر لەدەرەو ھە نانى
ئىوارە بخۆن. ئەو پۆژە تاكو كاترمىر ھوت ھەكو سالىك لە شىرىن گوزەرا. ئەو
بەدواى رىگايە كدا دەگەرا كە چۆنچۆنى سەرى قسە لەگەل بىژەندا بەكاتەو،
نىگەرانى بەرونى لە روخسارىدا دەبىنرا، بىژەن ئاگادارى گۆرانى دەرونى شىرىن
بوو، بەلام گۆپى پى نەدا تا ھەركاتىك كەئەو ئامادەيى ھەيىت، قسە بەكات.
شىرىن گىترو سەرگەردان بوو. ئەو لەدنىاي خەيالىدا خۆى و نكەردبوو، لەناكاو
بەبانگى بىژەن ھاتەو سەرخۆى.

— شىرىن گيان، ھەرە بالىرە دانىشىن. باشە بلى بزائىم، تۆ ئارەزوى چ خواردىكى
دەكەيت؟ شىرىن كەتازە لەنىو دەرياي خەيالىدا ھاتبەو دەرەو بەدەنگىكى بەرپىچر
گوتى: ھەزم لەشىرمۆزە. بەلام ھەر شتىك خۆت ئارەزوو دەكەيت داواى ئەو ھەش
بۆمن بەكە، ھەرشتىك تۆ بىخۆيت منىش ھەرئەو دەخۆم.

بىژەن بەرەو لاي كافتريايەك رۆشت كە لەوئەو نزيك بوو، پاش چەند خولە كىك
بەدو پەرداخ شىرمۆزو پاكەتىك بەسكىتەو ھاتەو لاي شىرىن. لەتەنىشت يەكەو
دانىشتن و دەستيان كەرد بەخواردن.

شىرىن نەيدەزانى كە چۆنچۆنى باسە كە دايمەزىنى. لە كۆتايدا بە دەنگىكى
پەلەشەرمەو دەستى بەقسان كەردو گوتى:

— بېژەن، من، من، بېژەن روى تىكردو گوتى: چى روى داوه، بۆچى

بەرونى قسە ناكەيت؟!

شیرین دوباره به مینجه مینج گوتى: خۆت باش دەزانیت که من دەمهویت له چ بارهیه کهوه له گەلتدا گفتوگو بکهه. له راستیدا له ههموو ئەم ماوهیهدا خهوو خۆراکم لى حەرام بووه. بێگومان ناتوانم له بیرکردنەوه کانم بەردەوام بمو بریارىکى دروست بەههه.

هەر له بەرئەوهش بوو ئەمڕۆ بریارمدا له گەل تۆدا قسەى کۆتايى بکهه و داواى یارمهتیت لى بکهه. راستیه کهشى ئەمهیه که دهههویت له بارهى کامبیزو فهرزادهه له گەلتدا بدویم.

بېژەن گوتى: هەرچى دهتهویت بىلى، به شيوهیهك بىتاقهت و دلگوشراوو بى ئارام بوویت من گوتم لهوانه رووداویکی گهوره رویداى رێمه بىناگابن، ئەوه شتىکی تازه نبیه، زۆر باشه، ئیستا له قسه کانت بەردەوامبه بزائم دهتهویت چى بلیت!!

— له ههموو ئەم ماوهیهدا گەلێک بى دهستەلات بووم، که نههتوانیبوه ههچ کارێک بکهه، له لایه کهوه کامبیز و له لاکهى دیکهوه فهرزاد، تاكو چهند رۆژیک له مهوبههه، به یانى ئەو رۆژهى که پیم گوتیت دهههویت بو شت کرین بچمه دهروهه، فهرزاد ته له فۆنى بوکردم و پى گوتم که دهههویت له گەلدا بهتهنها بدوى و منیش به بى ئیزنى تۆ رازى بووم و هاتین بو ئەم پارکه و فهرزاد له گەلدا قسەى تهواوى کرد. منیش ناگام لهوه ههیه که ماوهیهکی زۆره و یستومه بیر لهه مهسه لهیه بکههوه، له گەل ناگاداریشم له قسه کانی فهرزاد راههست ده کهه گهشتومه ته بریارى کۆتايى. به لām بوئهوه و یستم له گەل تۆدا

پرسورا بىكەم و ئەگەر بە پىۋىستى دەزانىت رېنمايم بىكەيت، من بىرىارم داوۋە بەپىچەرانەي ئەو خۆشەويستىيەي كامبىزەوۋە كە لەدلى مندا دروست بىوو، وەلامى پەزايەتتى بە فەرزاد بەدەمەو، ھەرچەندە دەشزانم كامبىز لەدەستى من نىگەران دەبى و ھەتا لەوانەشە بەھۆي كەمى تەمەنىيەو كاريكى مەترسىدار نەنجام بدات، چونكە ئەو زۆر گەنجەو كورپىكى لە خۆ پازىشە بەم كارە واھەست دەكات ھەستى بىرىندار كراو، ئەو گوي لەقسەي تۆدەگرىت ھەز دەكەم لەگەلدا قسەبىكەيت و ئاشناي بىكەيت بەراستىيەكان، ھەربەو شىۋەيە لەلايەنى منەو داواي لىبوردنى لى بىكەو پىيى بلى چارەنوسى من بەم جۆرە بوو، لەمەو دووا ھەز ناكەم لەگەلدا روو بەروو بىمەو، ھەرچەندە من تاكو ئەمروش لەبارەي خۆشەويستىيەو قسەيەكم لەگەل نەكردو، بەلام لەبەردەم وىژدانى خۆمدا ھەست بەئازار دەكەم، داوات لىدەكەم پەيامەكەمى پىيى بىگەيەنەو زۆر داواي لىبوردنىشى لى بىكە.

گرىان گەرووي شىرىنى گرتبوو، دلۆپى فرمىسك لە چاۋەكانىيەو بەرەو خواروۋە داخزىن، ئەو ئىترتواناي نەبوو وشەيەكى تر بلى، ئەو كەسانەي كەلەويۋە تىدەپەرىن بەسەر سورمانەو لىيان دەروانى. بىژەن لەو ماۋەيەدا تەنھا گويى لەقسەكانى گرتبوو، پاشان دللى داىيەو و داواي لىكرد كەمىك پىياسە بىكەن تاكو نەختىك بىتەو سەر خۆي.

شىرىن بەھالىكى نائاسايىيەو لەسەر كورسىيەكە ھەستايەو و لەگەل بىژەندا لەو جىگايە دوور كەوتنەو، پاش ئەوئەي كەمىك بەرپىگادا رۆيشتن، بەرەو چىشتخانەيەك كەلەو نىزىكانەدابوو ھەنگاويان نا و نانى ئىۋارەيان لە بىدەنگى و ئارامىدا خوارد.

نزيكەى كاترمىر دەى شەو بوو كە بەتە كسىەك بەرەو مال بوونەرە، شىرىن راي
 ەست دە كىر نەختىك بارى سەرشانى سوك بوو، رازەكانى لەددا نەما بوو
 واپىدە چوو خۆى ئاسودە كىرىت، بەلام ەشتا خەيالى كامىز لەناخەرە ئازارىان
 دەدا.

بو بەيانى بىژەن برىارە كەى شىرىنى بە فرزاد راگە ياند، ئەو تواناي نەبوو
 خۆى لەسەر قاچەكانى رابگرىت، ئىتر بەئارەزوو كانى خۆى گەشتبوو لەدلى
 خۆيدا ئافەرىنى خۆى دە كىر و خۆى لەو گۆرەپانى عەشقىدا بەشۆرەسوار دەزانى،
 تواناي جەو گىرى ەلس و كەوتى خۆى لەدەست دابوو، شادى و كامەرانى لە
 ەموو جولەيە كىدا خۆى دەنوند. روخسارى بىژەنى ماچ كىر و لە كۆمپانىيا كە
 چوو دەرەو تاكو ئەو ەوالە خۆشە بەدايكى رابگەيەنىت. بەخىراى سوارى
 ئوتومبىلە كەى بوو بەرەو مالەو بە رىكەوت، كاتىك گەشتە مالەو بە جۆرىك
 خۆى ون كىر بوو كە لەيادى چوو قاپى ئوتومبىلە كەى داخات، بەپەلە كىلى
 لەنىو قوفلى دەرگاي ەوشە كەدا بادا، بەپرتا بەرەو مال راي كىر و ەوارى
 لەدايكى كىر، داىكىشى بەترسەو بەرەولاي ەات، ئەو بەخۆشچالى و بەدەنگىك
 كەسەر كەوتنە كەيان نىشان دەدا باسە كەى بو داىكى گىپرايەو، ئەو ىش بەو ەوالە
 گەلىك خۆشچال بوو، لەبەر ئەو كەدەيىنى لەئەنجامدا كۆرەتاقانە كەى
 دەيەو ىت مال پىكەوە بنىت، بەدلخۆشەو دەستەكانى بەرەو ئاسمان بەرز كىرەو و
 گوتى: سوپاس بوخوا رۆلە گيان، سوپاس بو ئەو خوايەى كەژيانى پىدام تاكو
 ەوسەرى تۆ بىنىم. زۆرباشە لەئىستارە دەيىت خۆمان ئامادە بكەين و لەبىرى
 زەماوەندەيىن.

بیژن دوودل مابوو نه ییده زانی به چ شیویه ک ئهم هه واله به کامبیز
رابگه یه نیت. هه رچون بیت قه ده ر وای هیناوه و ده بیت به و چاره نوسه رازی بیت.
له نویسنگه ی کاره که یدا دانیشتبوو هیژی دایه به رخویی و ژماره ی مالی
کامبیزی لیذا، له پاش چند زهنگ لیذانیك، کامبیز ته له فونه که ی هه لگرت،
پاش سلاور نه حوالپرسی. بیژن که په شیوی و شیرزه بیه که ی له ده نگیدا شه پۆلی
ده دا گوتی:

— کامبیز گیان، ده مویست شتیکت پی بلیم، چه زده که م به عه قل و داناییه وه
به ره ر روی ئهم بابه ته بیسته وه، کامبیز که سه ره تا چه په سابوو به سه ر سورمانه وه
گوتی: کاک بیژن بوچی من مندالم که به مشیویه قسه م له گه لدا ده که یت،
تکات لیده که م ته گه ر کاره ساتیك روی داوه بیپه رده پیمی بلی. بیژن به منجه منج
گوتی: له راستیدا درینی شیرین هه ندیک قسه ی له گه لدا کردم و گوتی: بریاری
خوم داوه و ده مه ویت له گه ل فه رزاددا زه ماوه ند بکه م. کامبیز ئیتر ئاگای
له خوی نه ما، ته له فونه که له دهستی به ر بویه وه، مات و سه ر گه ردان ببوو،
ژوره که له پیش چاویدا سورپی ده خوارد، غه مگین و بی ئارام له سه ر قه نه فه که
که وت، سه ری نابوه نیو هه ردوو ده ستیه وه، بیژن به رده وام له ته له فونه که ره بانگی
لیده کرد، دلی به حالی ده سوتا. مریه م که له پشتی په نجه ره که وه ئاگای له هه لس
و که وتی کامبیز بوو، به په له خوی گه یانده لای ته له فونه که و هه لی گرت،
دهنگی بیژنه ی ناسیه وه، له گه ل پارانه وه دا به بیژنه ی گوت، سویندت ده دم به خودا
پیم بلی چی بووه؟ چیت به کامبیز گوتوره ئاوا خوی داوه به زه ویدا.

بیژن ئارامی کرده ره و گوتی: هیچ شتیك روی نه داوه، ته نها وه لامی شیرینم
پی راگه یاند، پیم گوت که شیرین بریاری داوه زه ماوه ند له گه ل فه رزاددا بکات،

شېرىنىش ھالى باش نىيە، بەلام بەو ئەنجامە گەشت كە فەرزاد ەك ھاوبەشى
 ژيانى ھەلبۇزۇرئىت، ئەو داواي لىبوردنى لەتۆۈ لە كامبىزىش كىرگۈتى بەئەو
 بلىم كە چارەنوس بەمشىۋەيە بوو، مەريەم گىان.... داواكارىيە كىم لىت ھەيە،
 بە كامبىز بلىت بۇ ماو ەيەك ھەستى شېرىن پابگرى و لە گەلدا پوبەروو نەبىتتەو
 تاكو ھالى ئەوئىش كەمىك باشتەبىت. بىئەن نەبىتتەو زىاتر بەردەوامى
 بەقسە كانى بدات و پاش مائتاۋايى تە لەفۆنە كەي نايەو ە جىگاي خۆي.

مەريەم كەمىك ئەجى و ئەوجىيى كىرەو پاشان بە كەمتەر خەمىيەو پىكرە
 كامبىزو گوتى: ئىستا شتىك پىنەداو ە دنياش و پىران نەبوو، تۆ ھىشتا گەنجى
 ە ھەلى زۆرت لەپىش ماو، شېرىن كچىك نىيە كە ھەر پۆژەو پىرارىك بدات، ئەو
 بىچارەيەش تائىستا گەلئىك زەھمەتى كىشاو ە مافى خۆيەتى بۇ ژيانى داھاتوى
 پىرارى دروست بدات، خۆت ئاگات لىيە كەدايىك ھەرگىز بەم پىنگەشتەي ئىو
 پازى نايىت و ئەگەر گرمان پازىش بوو دەبىت ئەو كچە بىچارەيە بەردەوام ەك
 من سەركوت بىكرىت، بەچاك گەرا ئەم مەسەلەيە بەئەنجام نەگەشت، بەجۆرە
 ھەم بۆتۆ باشە و ھەم بۇشېرىنىش، تۆ ئەگەر بەراستى ئەوت خۆش دەۋىت،
 دەبىت ەزبىكەيت كامەرانبىت، ھەلبەدەيت كارىكى وانە كەيت دلى برەنجىت.

كامبىز بەلۆمە كىرەنەو پى تىكردوگوتى: تۆش تەنھا قسەي خۆت دەكەيت
 ە ھەرگىز ھەست بەتازارى من ناكەيت، تۆ خۆت باش دەزانىت من چەندە شېرىنم
 خۆشۋىستو، پراستە كە تائىستا وشەيە كىم بەخۆي نەگوتو، بەلام تەواي
 جۆلەو ھەلس و كەوتىكى من نىشانەي ەشق و خۆشەۋىستىم بوو بۆي، ئەو
 خۆشى ئاگاي لەم ەشقە ھەبوو، ئىتر چۆن بەمشىۋەيە لەگەل من و
 ەشقە كەمدا ەفادار نەبوو، ئاخىر بۆچى..... بۆچى.....!!?

گريان بينى گرتبوو، ھەستى پىاوتى برىندار ببوو، لەبىرىدا ئەندىشە گەلنىكى جۇراوجۇر تىدەپەرىن، نەيدەتوانى بەئاسانى ئەم مەسەلەيە لەبىر بىكات، لەلایەكەو جىھانى بۇخۆى بەوتىرانە دەزانى و لەلایەكى تىرشەو بىرى تۆلە سەندنەو لەناحەزەكەى ھەموو بىرو خەيالیان گەمارۆ دابوو، ئەو رىقىكى ھىندە گەرەى ھەبوو تاكو ژەھرەكەى بە بەرامبەرەكەى نەرشتاىە ئارام نەدەبوئەو. مریەم كەئەوى زۆرباش دەناسى ھەولئى دا ئارامى بىكاتەو، نەبادا كارىكى نەشیاوى لەدەست بقەومىت. كامبىز تورپەو بىنارام لەجىگاكەى ھەستا، جەلەكانى گۆرى و بەسەرۆو روخسارى شىواو لەمال چوو دەرەو.

شیرین چەند تىكای لىكرد سۇدى نەبوو ئەو بەرەو كۆمپانىياكە كەوتەرى، لە رىگای كۆمپانىياكەو بەھۆى دۆستایەتى لەگەل بىژەندا تۈانى ناونىشانى مالى فەرزاد ەربگرىت. بەخىراىى خۆى گەيانە ئەوى، لەوكاتەدا كەمىك ئارام ببوئەو، لەدلى خۆيدا برىارىدا سەرەتا بەزمانى خۆش لەگەلیدا بدوى و لەمەسەلەكە ئاگادارى بىكات، ئەگەر فەرزاد مىلى نەدا، ئەوا سوود لەتوانا ھىزى ەو بگرىت.

گەشتە بەردەرگای مالى كەيان، پەنجەى لەسەر زەنگى دەرگاكە توندكرد، پاش ساتىكى كەم داىكى فەرزاد دەرگای ھەوشەكەى بەرودا كەدەو، كامبىز خۆى ەك يەكىك لە دۆستەكانى فەرزاد ناساندو ھەوالئى ئەوى پرسى، داىكى گوتى: فەرزاد چەند كاترمىرىك دەبىت لەمال چۆتە دەرەو لەوانەيە تاكو چەند كاترمىرىكى تر نەگەرپىتەو. پاشان فەرموى ژورەوى لىكرد، بەلام كامبىز سوپاسى كەردوگوتى: چاوپروانى دەكەم و پاشان دىمە خزمەتتان.

به لّام پاش نه وهی دایکی فەرزاد چوه ماله وه نه وه هر له ویدا له ته نیشته
 ده رگاکه وه دانیشته و به خۆی گوت هه رلیته دا چاوه پیتی ده کهم تا ده گه پیتته وه.
 سه رو ووخساره شیوا وه که ی به ته واوی دایکی فەرزادی خستبوه گومانه وه،
 پوآله تی کامبیزی به لاره نامۆ نه بوو، به لّام چه ندی کرد و کو شا نه یتوانی
 بیناسیته وه.

له نه نجامدا کاتی چاوه پروانی کوتایی هات و ئوتومبیله که ی فەرزاد له سه روی
 شه قامه که وه به ده رکه وت، فەرزاد یه کسه ر کامبیزی ناسییه وه. واقعی ورمابوو،
 ده یزانی بوونی کامبیز له بهر مالی نه واندا جگه له کیشهی شیرین شتیکی تر
 نییه.

بی باکانه له ئوتومبیله که ی دابه زی و به ره و لای کامبیز رۆشت و دهستی بو
 ته وقه کردن دریتژکرد، به لّام کامبیز بیته وه ی سلّو بکات و وه لامی ته وقه که شی
 بداته ره بی پیشه کی یه کسه ر چوه سه ر نه سلّی مه به ست و گوتی:
 — خۆت زۆرباش ده زانیت که من چه ند شیرینم خۆشده ویت، من بیته و
 ناتوانم بژیم، داوات لیده کهم ده ست له شیرین هه لبگری و نه یته ریگر له
 به رده م زه ما وه نده که ماندا.

فەرزاد به باشی ههستی به حالی کامبیز ده کرد، به لّام نه یده توانی به ره په رچی
 قسه کانی نه داته وه، نه و رازی بوونی شیرینی به و ئاسانیه به ده ست نه هی نابوو که
 به هه مان ئاسانیش له دهستی بدات، نه و ده مارولوت به رزی خۆی له به رامبه ر
 شیریندا نابوه ژیر پییه وه و لّی پارابویه وه. هه ر له بهر نه وه رویکرده
 کامبیزو گوتی: منیش خۆشم ده وی، من عاشق و دیوانه ی نه ووم، سآله هایه

چاوەڕوانی رۆژێکی وام دەکرد ئیستا بە ئاواتم گەشتووم و ئامادەشم بە گیانم پارێزگاری لیبکەم.

قەسەکانی ئەوان سنوری بەزاند، کامبیز لەبەر ئەوەی لەژێر فشارێکی دەروونی گەورەدابوو، توانای بەسەر خۆیدا نەماو بە فرزاددا هەلشاخا. فرزاد لەبەر ریزی بیژن و شیرین بەرپەرچی نەدایەوه و تەنها لەهەولێ ئەوەدابوو هیتوری بکاتەوه. لە نەنجامدا بەهەولێ دەروودراوسی کە ناگاداری دەنگە دەنگی ئەوان بوون، کیشە کەیان کۆتایی پێهینا.

کامبیز ترسی شکا، نیتەر هیچ شتیکیش وەك بەر بەست لەبەر دەمیدا نەمابوو، کینە و تۆلە لەجیگای عەشق، لەناخی ئەودا ریشەیی داکوتابوو، بە رادەیهك گەشتبۆه ئاستی شیتی. بە حالیکێ توورەو نیگەرانهوه بەرەو مال گەراپەوه، مریهه کە ناگاداری هەلس و کەوتی ئەو بوو بە خیرایی چور بە لایەوهوگوتی: کامبیزگیان والەخۆت مەکە، دنیابە ئەمە چارەنوسە. ئەگەر لەبەر دلی شیرینیش بووه دەست ئەم رکا بەریه هەلبگره.

کامبیز کە هەستی بە تەنهایی دەکرد و دەبینی کە ئەم رینگایه نایگەیه نیتە مەبەست، لەرۆکەشدا خۆی لە گەل ئەو هەل و مەرجهدا گونجاندا، تاکو لە کاتیکی لە باردا بتوانیت فرزاد لەسەر رینگاکەیی لابات.

فرزاد بە دلێکی خۆش و ئارامەوه لەبیری ئامادەکردنی کەل و پەلی بوکدا بوو، دەیزانی بوو کە کەیی دووره لەهەموو نەنگی و کەمیهك و لەهیچ لایە نیتکەوه عەیبی تیانیه ئەو حەزی دەکرد باشتترین شت و مەك بو شیرین بکریت و پیی نیشان بدات کە چەندە لەلای خۆشەویستە. چەند رۆژ دواي ئەوه کامبیز بەروویهکی خۆشەوه بەلام بە دلێکی پرله کینەوه چوره لای فرزاد، لە نامیزی گرت

و وهك براييه كى دلسوز رهفتارى له گه لدا كردوو پيى گوت: كه ههستى به حالى
ئهو كردوووه به لام به ههر حال قهدهر وابوووه دهبيت رازى بيت بهم چاره نووسه.

پاش تپهپر بوونى دوو ههفته ئيتر شتيك نه مابويه وه، فهرزاد پر به دل حهزى
ده كرد مالىكى نوى بكرى و له گه ل شيريندا پيكه وه لهو ماله نوويه دا ژيانىكى
تازه دهست پى بكه ن، به لام باوك و داىكى رازى نه بوون و پييان گوت: فهرزاد
گيان. ئيمه دو كه سين له م ماله گه وره يه دا و به ته نه اين و به بى تو كه سىكى ترمان
نيه. نه گه ربه لاي شيرين گيانه وه نايته گرفت بايته ئيره بو لاي ئيمه تاكو ههر
چوارمان پيكه وه بژين، نه م ماله به گويره ي پيوست جىگاي ههيه، پر به دل حهز
ده كه ين بهم ناخرى ته مه نه وه به ته نها جيمان نه هيلى و نه بيته هوى نازارو
په شيومان.

— نه مه چ قسه يه كه. من ده مه وى نه به هوى بيزارى ئيوه وه گه رنا له م
جيهانه دا داىك و باوكىكى ميه ره بانى وهك ئيوه دهستى كى ده كه وىت؟ حه زده كه م
شيرين وهك كچىكى خو تان سه ير بكه ن و ئوميد ه واريشم به هاتنى نهو بو ئيو نه م
ماله وهك هه ميشه شادو دلخوش بن. شيرينيش كه سىك نيه كه بيه وىت بيته
هوى ليك كردنى من و ئيوه، خو تان نهو باشتر ده ناسن نهو كچىكى ميه ره بان و
دلپا كه،

له گه ل نه وه شدا كه فهرزاد گوو ت بووى هيج شتيكيان له نيو مالد ا كه م نيه.
هيشتا بيتره ن له هه ولى نه وه دا بوو تاكو جيازيه كى شايسته بو شيرين ناماده بكات
و به سه رى بلنده وه بينيرى ته مالى خو ي.

له ته نجامدا رۆژى پينج شه مه، سىيهم رۆژى مانگى گولانى سالى په نجاو
پينجى هه تارى له گه ل رۆژى زه ماوه ندا هاوكات بوون، كاره كان به باشى به رپوه

دەچوۋ. بۆمەراسىمى زەماوند ھۆلى جوان و گرانبەھا لەبەر چاۋ گىرابوو تاكو مەراسىمى بوكىنى چەندە دەكرىت بەشكۆتر بەرپۆھە بچىت.

بۆ ئەو پۆژە فەرزاد مېوانگەلىكى زۆرى لەدەورى خۆى گرد كردبوو ۋە بانگھېشتى كردبوون، بەلام لەلەين بنەمالەى بوكەو جگە لەبېژەن و مریەم و كامبىز كەسىكى ترنەبوو، چونكە لەدەورانى مندالىدا ناغا ناسرى باوكيان پىنى خزمەكانى خۆى لەمالەكەيدا برىبوو، لەپاش ئەو ھەموو سالەش نىتر كەس پەيوەندى پىانەو نەمابوو. ئەو پۆژەى شىرىنيان برە نارايشتگا ئەويان زۆر بەجوانى نارايشت كردو پازانىانەو. فەرزاد نامادەو خۆشحال بەرەو نارايشتگا كە رزىشت و لەگەل بوكە جوانەكەيدا بەرەو ھۆلى زەماوند بەرپى كەوتن، فەرزاد لەئوتومبىلەكەى دابەزى. پوخسارى شىرىن گەلىك جوانو لەبەر چاۋ بوو بەجلى بوكىنىەو پەونەقىكى تايبەتى پەيدا كردبوو.

كامبىز يەكىك بوو لەو مېوانانەى كەلەبەردەم ھۆلى زەماوندەكەدا نامادەبوو. سەرنجى لەو كارەساتەدەدا و پېرپەدل ھەزى دەكرد زەوى شەق بەرپى و قوتى بدات بۆ ئەو ھى كەسىك جگە لەخۆى ۋە كو زاوا لەتەنىشت شىرىنەو نەبى. پوخسارى گەش و جوانى شىرىن لەجلى سىپى بوكىنىدا گرى تۆلەى لەدلى ئەودا پېر بلىسەتر كەرد. ئەو لە پوو كەشدا بە ئارامى ۋە ستابوو تەماشای بوك و زاواى دەكرد، بەلام تۆفانىك لەكىنەو تۆلە لەدلىدا بەرپا بوو بوو.

فەرزاد و شىرىن دەست لەناو دەست بەرەو لای ھۆلەكە چوون. شىرىن نوقم بوو لەبەر كۆندەو ۋەدا. دەيزانى كە كامبىزىش لەناو كۆمەلى مېوانەكاندايەو ھەولەى دا خۆى لەتېرى نىگاكانى بەدورر بگرى. لەر كاتەدا چاۋەكانى شىرىن لەسەر كامبىز نەبەلق بوون. شىرىن لەجىگای خۆى ووشك بوو، ھەتا تواناشى نەبوو چاۋەكانى

لەسەر كامبىز بگۆيىتتەو. ھالى چاۋەكانى گۆرابوو. شتىكى لەچاۋەكانى ئەو ھە دەدى لەگەل تەواۋى ئەورپۆزانەدا كە بىنى بوۋى جىاۋازى ھەبوو. چاۋەكانى ھەۋالى تۆلەسەندەنەو ھەيەكى خوينىنى دەدا كە دلۋگىيانى شىرىنى ھىئابوو لەرزە. ئەو يەكسەر ئەو ۋەلامەي كەبەفەرزادى دابو پەشىمان بوۋى ھە. لەدلى خۆيدا بىرى دەكردەو ھە بىرا ھەردوو كىانم رەت بگردايەتەو ھە ئىستا بەم شىۋەيە گىرۋە نەدەبووم.

فەرزاد ھەستى بەھالى شىرىن كەردبوو، ئەو ئاگاي لەدلى شىرىن بوو. لەبەر ئەو دەستى ئەۋى بەتوندى گۆۋشى، بەر كەردارەي تىي گەيانەد پەناگايەكى پىرئارام و دلنىايە بوۋى، بەر جۆرە ئەۋى لەدەريايەكى پىرلەگىژاۋى خەيالائەدا ھىئايەدەرەو. پىكەو ھەسەر خۆبەرەو لاي ميوانەكان كەوتنەرى و لەسەر كورسىە تايىبەتتە كەيان دانىشتن. ميوانەكانىش لەگەل ھاتنە ژوررەۋى ئەواندا دەستيان كەرد بەچەپلەلەيدان و شادو روخۆش لەگەل بوك و زاۋادا چۈنە ھۆلەكەو. شادى و خۆشپەيەكى فراوان بەرپاكرابوو، وتارى ماردەپىن خوينرايەو پاشان ھەريەك لەميوانەكان ديارىەك كە رسووم بوو پىشكەش بەبووك و زاۋايان كەرد. پىژەن فرمىسكى شادى لەچاۋەكانىدا دەبرىسكانەو. ئارەزوۋى دەكرد خىزانەكەيان زىندوو بوونايە و لەم شادى و خۆشپەيدا ئەوانىش ھاۋبەشيان بگردايە، بەلام ئەو ئىستا دەبوو جىگاي ھەمويان بگىرتتەو. ئەو نەك تەنھا بىراى شىرىن بوو بەلكو ھەموو كەسىكى بوو، دەبوو نەھىلەت شىرىن ھەست بەپىكەسى خۆى بكات.

دايكى فەرزاد ژنىكى مېھرەبان بوو، بەرۋويەكى خۆشەو ھەروخسارى بووكەكەي ماچ كەردوو پىي گۆت:

— شیرن گیان، پیروزت بیټ. له مړوره من به دایکی خوت بزانه، پاشان داوای به ختیکی باشی بو کردوو وهك شتیکی باو مستیله یه کی گرانبه های پیشکدهش کرد. له نه نجامدا نهو شهوهش به هه موو که یف و خوشیه کیه وه کوتایبی هات، بووک و زاوا چونه په رده وهو شهوی پیك گه یشنیان کوتایبی پی هیئا.

هه مان شهو به لینیان به یه کتردا که هه تا مان یارو یاره ری یه کتر بن و هیچ کاتیك ده ست له یه کتری به رنه دن، چند پوژیک دواى نه وه شیرین و فدرزاد خوین ناماده کرد تا کو بو به سه بردنی مانگی هه نگوینی به ره و باکور برؤن. به یانی زوو خوا حافیزیان له دایک و باوکی فدرزاد کردوو به ره و مالى بیژن که نیستا ژیان له ته نه اییدا ده گوزهرینی رویشتن، تا کو خوا حافیزیش له و بکه ن. پاش ساتیک گفتوگو بیژن هه ردوو کیانی ماچ کردو له ژیرقورئاندا به رپی کردن و هیوای ژیانی خوش و کامه رانی بو خواستن. شیرین له برا که ی جیا بوویه وه، تا له سایه ی هارسه ره که یدا بژی. چاوه تینووه کانی بیژن تا کو کوتایبی شه قامه که به دوا یانه وه بو. ههستی به غه ریبی ده کرد، تاقه تی هیچ کاریکی نه بو، دووری له شیرین به لایه وه سهخت و خه م هاوهر بوو. به لام نهو ده بوو پچیتته په ی کاری خویه وه و مال پیکه وه بنی، نهو له سه ر خواستی دایکی چاکی مهردانه ی لی کردبوو به لادا تا کو شیرینی گه یانده جیگای نارامی و به خته وه ری. له نیستا وه ده بیټ بیر له ناره زوویه کی تری دایکی بکاته وه که ته ویش مال پیکه وه نانی خو ی بوو.

فرمیټسک له چاوه کانیه وه ده بارین. نهو به رویشنی شیرین ههستی به بی دایکی ده کرد. هه زی ده کرد نیستا زیندوو بوایه و شیرینی به جلی بو کینییه وه بدیبا، به لام ناخ... که مه رگ ریگه ی لی بریه وه و مؤله تی نه دا به و ناواته ی بگات.

کاتیك ئەردو ھاوسەرە لارە. دوور لەھەموو کیشە یەك لەرپڤگای سەوز و دلفیئنی باکوردا بوون. فەرزاد ھەستی بەمەغروری دەکرد، رۆیکردە شیرین و گووتی:

— لەئەنجامدا تۆم بەدەست ھینا. تۆئیتەر مائی منی و ئیتەر ھیچ کەسیك ناتوانیت تۆم لی زەوت بکات. من و تۆ بەختیارترین ھاوسەرەکانی دنیاين. ئەو بەردەوام لەگەل شیریندا دەدوا، بەلام شیرین ھیشتا دلگوشراوو خەمگین بوو. دوورکەوتنەوھی لەبیژەن بەلاوہ گەلیك سەخت بوو. بەلام دەیتوانی چی بکات؟ ئەوہ دەستووری ژیانە ئەویش دەبوو خۆی لەگەلیدا رابھیتنی و بەو ژیانە نوئیەھی کە فەرزاد بۆی فەراھەم کردبوو بەھیوارە لیی پروانیت.

فەرزاد لەمیوانخایەکی گرانبەھاو رازاوہدا شوینی گرتبوو. ئوتومبیلە کەھی لەگەراجی میوانخانە کەدا راگرت و چوونە ژوورەوہ. بەرپنمایمی میواندار بەرەو ژوورە کەیا چوون تاکو کەمیک نارەحەتی رپڤگایان لەلاشە دەربچیت. پاش ئەوہ مواندارە کە کەل و پەلەکانیانی بۆ بردنە ژوورەوہ و رۆیشت، ئەوانیش جەلەکانی سەفەریان داکەندوجلی ئارامییان پۆشی. لەپیش نانی نیوہرۆدا کەمیک حەوانەوہ، ئەوان لەسەردۆشەکی نەرم خەوتبوون و ھەستیان بەئاسوودەیی و ئارامی دەکرد.

فەرزاد لەبارەھی رۆژەخۆشەکانی ئاینەوہ لەگەلیدا دەدواو شیرینیش چاوە پەر لەئومبیلەکانی لەئاینە بپری بوو. ئەوان لەگەل ھەموو خۆشی و کامەرانییە کدا بەرۆژ سەرقالی گەرانبوون و شەرانیشیان بەئاسوودەییەوہ بەسەردەبرد. بەھیچ شیبوہیەك تیپەربوونی رۆژگاریان لەو ماوہیەدا ھەست پی نەدەکر. سەرنەنجام

تىناكۆشى بۆدەواكەم كە دەردم لات تاشكرايە؟

وہك باربوو دياربە كيشيان دايە كامبىز. مريەم و بيژەن لەدواي ماوہيەك چوئە قوژبنيكى چۆلەوہو لەبارەي چارەنووسى ئايندەوہ لەگەل يەكتردا گفتوگويان دەكرد. بليئسەي عەشق لەدل و گيانياندا زمانى دەكيشا. حەزيان دەكرد چەند زووترە ئەو كۆسپەي سەر ريگاي زەماوہندەكەيان تەخت بيت و ئەو دوخۆشەويستەش بتوانن سواري ئەسپى مراديان بين و پيئكەوہ بەكامەراني بگەن. بيژەن كەلەو ماوہيەدا بەتەواري تواناي خوئ لەدەست دابوو ماچيكي پرومەت و ناودەمى مريەمى كرددو بەو كرددارە تينى خوئشەويستى خوئ وەك دياربەك پيشكەش بەدلە ناسكەكەي مريەم كردد. بەهەر حال كاتى ليك دابران نزيك بويەوہو ئەوان بەدلگرايەكەي زۆرەوہ ليك جودا بونەوہ. بيژەن چوہوہ كوئە تەنھاييەكەي و مريەم و كامبىزىش بەرەو ئەو دۆزەخەي كەمەين خان بوئ دروستكردبوون بەرئ كەوتن.

چەند رۆژيەك پاش ئەوہ. بەياني رۆژى جومعە بيژەن لەمالەوہ بوو، چەند كەسانىك لەخزمانى لەيلاخانم ھەواليان بەبيژەندا كەبەداخەوہ لەيلاخانم چەند رۆژيەك پيش ئيستا لەكاتيەكدا كە بوئسەردانى كەس و كاري دەچوو، دلئ وەستاو مالئاوايي لەدنيا كردد. ئەوان پروداوہ كەيان بوئ باس كرددو گوتيان:

— ئەوان پيش مردنيان وەكالەت نامەيەكيان بە ئيمەداوہ كە لەدواي مردنيان ھەرچيەكيان لە دووا بەجئ دەميئى بيكەين بەپارەو بيخەينە حيسابى بانكى "مەرجان" تاكو بوئاھاتوو پاشەكەوتىكى باشى ھەبيت.

بيژەن لەو ھەوالە گەليەك دلگران بوو سەرخۆشى لئ كردن و پيئ گوتن:

— نه گهر دهسه لاتی من هیئده بیټ که ئیوه بۆنرخه خانووه که داتان ناوه، من
خۆم ماله که تان لی ده کرم تا کو ئیوه له ده رده سهری موشته ری و فروشتن
پرزگار بن.

له نه نجامدا نه وان ری که که وتن و بیژن هه موو پاره و پولیکی پاشه که وتکراوی
خۆی پیدان و باقیاته که ی که مابوو له فهرزادی قهرز کردو پاش ته واو کردنی کاری
یاسایی خانووه که ی له وه کیلی له یلا خانم کری.

بۆبه یانی بیژن و شیرین له گه ل فهرزاداا چونه سهر مه زاری دایک و باروک و
خوشک و برا که یان. شیرین ماوه یه کی زۆربوو نه هاتبووه سهر مه زاریان، دلای
ته نگ بوو هه رله ویدا خه می دلای ره وانده وه. بیژن له ته نیشته گۆری
دایکیه وه دانیشته بوو له گه ل دایکیدا ده رده دلای ده کردو ده یگوت:

— دایکه ده بیینی. من وه سیه ته کانتیم به جی هیئاو به شیوه یه کی شایسته
شیرینم دابه شوو، چوه مالی خۆی. هیوام وایه لییم رازی بیته. پاش ماوه یه ک
که له ویدا مانه وه فاتیحایان بۆ رۆحی مردووایان خویندو خوا حافیزیان لی کردن
و به ره و مال بونه وه.

شیرین و فهرزاد پیکه وه ئاسوده و به ختیاربون و هه ستیان به تیپه ربوونی
رۆژگار نه ده کرد. نه گهر عه شقی راسته قینه له ژیاندا بوونی هه بیته، ژیان
بۆمرۆ گه لیك جوان و دلگیر ده بیته، له ورووه وه هه مووسه ختی و ناخۆشیه کان
بۆمرۆ شیرین ده بیته و ژیان ده گۆریت به به هه شتیکی خنجیلانه.

چهند مانگیك به سهر رووداوی زه ماوه ندی فهرزاد و شیریندا تیپه ری و ژیانی
هه ریبه ک له و خوشک و برایه هیووری و ئارامی به خۆوه ده بیینی.

مەھىن خانم تادەنگىتە بەمىۋانى لاي خوشكە كەي بوو. بەياني ھىلاك و ماندوولەخەو بىيدار بوويەو پاش خواردنى نان وچاي بەياني بە ئاغا زۆرابى گوت كەدەبىتت بۆتە نجامدانى كارتىك بچنە دەروەي شار. ئاغازۆراب داواي لى كەرد كەخۆي تومبىلە كە لىبخورپىت. بەلام ئەورازى نەبوو ھەربۆيە خۆي ئۆتومبىلە كەي لى خورى. ماندوويەتى شەو ھىشتالە گىاني دەرنەچووبوو ويستيان لەئوفەي شەقامە كەو پىشى ئوتومبىلە كەي بەر دەميان بكەون لەو كاتەدا لەگەل ئوتومبىلىكى باريدا بەيە كىاندادا. باروودۆخى ھەرد ولايان باش نەبوو، پۆلىسى رىگاربان خىرا لەوشوئىنە ئامادەبون و زۆربەپەلە برىندارە كانيان بە ئوتومبىلى فرىاكەوتن بۆنزيكتىن نەخوشخانە گواستەو، بەلام برىنە كانيان گەلىك كاريگەربوو، پزىشكە كان دەستيان لى داشۆردبوون.

مريەم و كامبىز پاش ئاگادار بوونىان لەو رووداۋە بەخىرايى خويان گەياندەنە خوشخانە، بەلام كارلە كارترازابوو ئەوان لەدواساتە كانى ژياندا بوون. دووسى رۆژىك تى پەرى و ئەوان ژيانىان لەبى ھوشيدا بەسەردەبرد، پزىشكە پسپۆرە كانى نەخوشخانە زۆر ھەرلىياندە تاكوئەوان لەو حالەرزگار بكن.

بىژەن ھەموورپۆژىك دواي تەواوبوونى كارەكەي، پاروۋەنانيكى دەخواردو بەخىرايى خۆي دەگەياندە نەخوشخانە بۆلاي مريەم تاكولەو تەنھايىيەدا ھاوبەشى دەردوخەمى بىت. ھەرچۆنىك بىت ئەوان دايك و باوكى بوون و لەگەل ئەو ئازارو ئەشكەنجانەي كەموھىن خانم بۆمنا لە كانى ساز كەردبوو ھىشتائەوان زۆريان خوشدەويست و پەرۆشى ساغ وسەلامەتى ئەو باركيان بوون. ئامادەبوونى بىژەن لەويدا ئازار شكىنى دەردو نارەحەتتە كانى مريەم بوو. شىرىنىش ھەموو

فەرزاد ئەو قسانەى بۆ ئەو دە کرد تاكو به هاوسەرە كەى بسەلینى كە چەندە
ئەوى خۆش دەوى، شیرینیش بەلینى دا كە دەبیت هەمووعەشق و
خۆشەویستییە كى تەنھا بۆتەوبیت.

هەولێ پزیشكە كان بى ناكام بوون و لەرۆژى چوارەم دا ئاغا زۆراب لەدنيا
دەرچوو. چەندەرۆژىك دوا تریش مەین خانم مائناوایی لەژیان كرد. مەین خانم
هەتا نەیشى توانى مائناوایی لەدەوربەرە كەى بكات و هیواى پینگەیشتیان
بۆخوازیت یان وەسیەتییان بۆبكات. ئەو زۆر چاك دەیزانى كە لەپاش مەرگی
خۆى مریەم ئیتر گرتییكى بۆ زەماوەند كردن لە گەل بیژەندا نایەتە پیش و كەس
نییە بەرى پیبگرت.

بۆپرسەى ئەوان مەراسیمیكى بەشكو ریکخرا. بیژەن لەنیوان كۆمەلێ
خزمانى ئەواندا غەریب و لەبەر چاوبوو هەموویان ئەویان وەك داخوازی كەرى
مریەم دەناسى. هەموو خزم و ناسیاوێ كان دلێان بەحالى مریەم و كامبیز
دەسوتاو دلێان دەدانەو.

بیژەن دلێكى هەبوو وەك دەریا، رەحم و سۆزو بەزەبى هەر لەمنداڵیەو فیڕ
ببوو. هەرچەندە كە مەین خانم بەرەست بوو لە بەیە كگەیشتنى ئەوو مریەمدا،
بەلام ئەو بەمردنى خۆشحال نەبوو بەلكو بۆمەرگی ئەودوانە زۆر بەكول دەگریا.
ئەوان دایك و باركى مریەم بوون و بونى هەركامیان وەك بونى مریەم بەلای
ئەووە ئەزیزو خۆشەویست بوو.

لەپاش مەرگی ئەوان پورى مریەم بەردەوام سەردانى دەكردن، بەلكو بتوانیت
لەتەنهایی مریەم سوود وەرگیری و لەتەنهاییدا رازی بكات میرد بەفرشید
بكات و لەو رینگایەو سەررەوت و سامانە كەیان بۆخیزانە كەى مسوگەر بكات.

مريهه لم هاتو چۆ ناوهختانهى پورى بىزار بوو. ئەو دەيزانى پورى چ
خەيالتيكى له ميشكدايه و دلنيابوو كه داىكى باسى داخوازيه كهى بىژنهى بوئه و
كرده، چونكه له شهوى داخوازيه كه دا ئەو يش لهوى بوو، هيج شتيكى لا شاراه
نه بوو. له وانهيه مهين خانم پىي راگه يانديت كه ههول بدات تاكو مريهه پازى
بكات ميترد به فەرشيده بكات.

يهك سال به سەر ئەو كاره ساته دلته زينه دا تىپه رىبوو. له و ماوه يه دا بىژن
به هاوكارى فەرزاد هه موو ههول و كووشىيكي كرده بوو تاكو بتوانيت ژيانىيكي
ناسوده بوخوى و مريهه دهسته بهر بكات.

مريهه خاوهنى سامانىيكي زور بوو، به لام بىژن هه رگيز چاوى ته ماعى
له مالى ئەو نه بوو به ههول و تواناي خوى ژيانىيكي سه ربه خو و ئارامى بوخوى
دروست كرده بوو.

پيداگرى و هه ره شه كانى پورى مريهه جىگايه كيان نه گرت و مريهه سوربوو
له سه ره ئەوى له گه ل بىژنه دا زه ماوه ند بكات.

*** **

شيرين ماوهى دووگيانى خوى به سه ربرد. فەرزاد كاتىك هه ستي كرد به م
زووانه ده بىته باوك، گه لىك خو شحال بوو زور به و رىاييه وه چاودىرى شيرينى ده كرد
بوئه وهى ده ست بو هيج كارىك نه بات. ئەو به رده وام شيرينى ده برده لاي پزىشكى
مندالبون تاكو له ژىر چاودىرى ئەودا بىت و نه بادا گرفتىك بو شيرين و
كو ربه كهى بىته پىش. له ئەنجامدا چاوه روانيه كانى فەرزاد دواىي هات و كاتى
مندالبون هاته پىش. فەرزاد چەند رۆژىك ده بوو له ماله وه مابوويه وه، تاكو
هه ركاتىك پىويست بكات شيرين بگه يه نيته نه خو شخانه. شيرين ئەو شه وه پاش

خوږاگری ژانی مندالبوون. منداله کدی له هه شته می خاکه لیتوی سالی
په نجاوشه شی هه تاوی هاته دنیاوه. منداله کدی کوربوو نه مهش بووه هوی شادی
فهرزادو دایک و باوکیشی.

فهرزاد به خیرایی پاکه تی شیرینی که پیشتر نامادهی کربوو هه لپچری و به سهر
یه که یه کدی کارمندانیه نه خوشخانه دا به خشیه وه. نه و کاتیک ده بیینی دایک و
مندال هه ردووکیان ساغ و سه لامه تن گه لیک دلخوش بوو. رۆژیک دواتر شیرین
له نه خوشخانه دهرکرا. فهرزاد منداله کدی له باوهش گرت و دایکیشی هاوکاری
شیرینی کرد تا کوو گه یشتنه ماله وه. بیژن له خوشیاندا جیی به خوی نه ده گرت.
نه و ئیتر بووه به خالوو به بیینی خوشکه زاکه ی گه لیک شادمان بوو.

پاش پرس و رای خیزانه که یان منداله که یان نونا "شاهین" و له راستیشدا
ناوه که پر به پیستی بوو. شاهین له ژیر چاودیریه باشه کانی شیرین و فهرزاددا وورد
وورد گه شه ی ده کردو گه وره ده بوو. بیژن نه وی زور خوش ده ویست و هه موو کاته
بیکاریه کانی به یاری کردن له گه ل نه ودا به سهر ده بردو رۆژ به رۆژ زیاتر مۆتی
یه کتر ده بوون. هه رکات ده هاته سهردانی شاهین، شتیکی بو ده هیناو شاهین
پراهاتبوو که هه همیشه نه و به دهستی پره وه بیینیست. نه و وه باوکیک پیی
راده گه شتو بو گه شه و به هیزی نه و هه موو کاریکی ده کرد.

پاش مه راسیمی سالیادی مردنی دایکی مریه م. سه ره تای پیگه یشتنی
نه وانیش ده سته بهر بوو. مریه م خوشحال بوو که سه ره نجام له پاش نه و ماوه
دوو رودرێژه به ئاره زووی خوی گه یشتو بهر به ست له سهر ریگیای زه ماوه نده که ییدا
نه ما.

نزیکه‌ی دووسال به‌سه‌ر یه‌کتر ناسینی ئەواندا تی دەپه‌ری و ئەو دووریه‌ی رۆژ به‌رۆژ له‌ترازوی عه‌شقی و په‌یوه‌مندیاندا له‌زیاد بووندا بوو.

له‌ئه‌نجامدا کاره‌ سه‌ره‌ تاییه‌کانی زه‌ماوه‌ند ده‌سته‌به‌رکرا، شیرینیش هه‌وڵی ته‌واری ده‌دا تا‌کو مه‌راسیمی زه‌ماوه‌ندی برا‌که‌ی به‌باشترین شیوه‌ به‌رپوه‌ بچیت. زه‌ماوه‌ندی بیژن و مریه‌م زۆر به‌رپۆز و حورمه‌ته‌وه‌ به‌رپوه‌ چوو، له‌ئه‌نجامدا ئەو دوو بالنده‌ عاشقه‌ له‌رۆژی چواره‌می جو‌زه‌ردانی سالی په‌نجاو شه‌شی هه‌تاییدا له‌گه‌ڵ یه‌کتردا گریه‌ستی ژن و می‌ردایه‌تیان ئیمزاکرد.

خه‌ڵکانیکی زۆریان بانگه‌یشت کردبوو. هۆڵ پرپوو له‌که‌یف و شادی و چه‌پله‌ ریزان. چه‌ند که‌سانیک له‌که‌س و کاری فه‌رزاد و هاوه‌لانی مریه‌میش له‌ویدا ناماده‌بوون، ئوتومبیلی تاییه‌ت به‌بوک و زاوا گه‌یشت و ئەوان به‌چه‌پله‌ ریزانی میوانه‌کان چوونه‌ ناو هۆڵه‌که‌وه‌، کۆرپیکی پرشکۆبوو، شیرین و فه‌رزاد وه‌ک خاوه‌نی کۆره‌که‌ زۆر هه‌وڵیان ده‌دا تا‌کو مه‌راسیمه‌که‌ له‌هیچ شتیکی که‌م نه‌بی‌ت و هه‌موو شتیکی به‌گویره‌ی به‌رنامه‌ به‌رپوه‌ بچی.

مریه‌م به‌جلی بوکینییه‌وه‌ گه‌لیک جوان بوو. پاش مه‌راسیمی ماره‌برین میوانه‌کان دیاریه‌کانی خۆیان پیشکesh به‌بوک و زاوا کرد، شیرین و فه‌رزادیش ئوتومبیلیکی سواریان وه‌ک دیاری پیشکesh کردن، به‌لام له‌ونیوانه‌دا کامبیز هیشتا له‌ خه‌یالی ئەوه‌دابوو که‌به‌شیرین بگات، ده‌ستی له‌ بیری مه‌تریسیدار وه‌رده‌دا، ئەو به‌وردی چاوه‌کانی له‌ شیرین و فه‌رزاد بری بوو، له‌باتی ئەوه‌ی وه‌ک ته‌نها براه‌کی بوک له‌ویدا ئاماده‌بی‌ت و بی‌ته‌هۆی گه‌رم و گۆری کۆره‌که‌، له‌گۆشه‌یه‌کدا بی‌ده‌نگ و ئارام دانیشتبوو له‌گی‌ژاوی ئەندیشه‌کانیدا خۆی ونکردبوو.

سەرەنجام شەو درەنگی کردومیوانەکان یە کە یە کە ئەو دوو ھاوسەرە عاشقە
تازە بە یەك گە یشتوویان بە تەنھا بە جیھێشت، تاكو لە خەلۆهتی عەشقیاندا لە
تەنێشت یە کترهوه هەست بە ئارامی بکەن.

بێژەن ئیتر برۆای کردبوو کە بە ئارەزووی خۆی گە یشتوو، بێژەن و مریەم بە
دۆغای خیری شیرین لە ژێر قورئاندا تیپەرین و چوونە پەردەوه.

جۆش و خرۆشیکێ تەواو ئەوانی داگرتبوو، ئیستا ئەوان لە پاش تیپەرینی
دووسال و پاش ئارام گرتنیان لە سەر ئازارە سەختەکان، لە تەنێشت یە کەوه بوون و
بە گوێرە ی پتویست کاتیان هەبوو تاكو لە رۆحی یە کتر شیلە ی ژیان بمژن.

بۆبە یانی شادووەم بە خەندە لە پەردە هاتنە دەرەوه، شیرین و فەرزاد یە کەمین
کەس بوون بۆ پیرۆزبایی لیکردنیان خۆیان گە یانده ئەوی.

ئیستا رۆژە خوشەکانی ئەوان دەستی پیکردبوو کە بۆ چرکە یە کیش لە یە کتری
دوور نەدە کەوتنەوه، لە کۆتایی رۆژی دوو مەدا سەر قالی خۆ ئامادە کردنبوون بۆ
گەشتی مانگی هەنگوینی تاكو ئەوانیش لە قەرەبالغی شاری پرلە غەوغای
تاران چەند رۆژیک بە ئارامی بە سەربەن و ماندویتی ئەو دوو سالە پرلە نازارو
دورریبە یان لە رۆح و جەستە یاندا بێر نەوه.

بۆ بە یانی هەموو کەل و پە لیکێ پتویستیان نایە ناو ئوتومبیلە کەرە. بێژەن
شاهیینی لە باویش گرت کە لە گەل باوک و دایکیدا بۆ بە ریکردنی ئەوان هاتبوون و
تیر بۆنی پتووە کرد. دوور کەوتنەوه ی لە شاهین گە لیک بە لاوه سەخت بوو، بە قەدەر
ئەو رۆژانە ی کە دەبوو لێی دوور کەوتتەوه ماچی کرد.

ئەوان پاش خواحافیزی گەرم و گوری شیرین و فەرزاد رینگای ناوچە ی
سەر سەوزی باکووریان گرتە بەر، سەروبەندی عەسر گە یشتنە ئەو میوانخانە یە ی

که پیشتر بریاریان له سهر دابوو. جیگایه کی گه لیك خوش و دلگیر بوو. میوانخانه یه کی به نابانگ له دارستانه جوان و سهرسه وزه که ی (بابلسهر) دا بوو، سروشتی سه وزی نه وی دلی هموو گهشتیاریکی بو خوی که مه ند کیش ده کرد. نه وان پاش به تالکردنی شت ومه که کانیاں چوونه ژووره که یانه وه و دوا ی خوشتن به ناوی سارد چونه سهر جیگای خه وه که یان تاکوو که میك پشووبده ن. له ته نیشته یه که وه بوون و به لایانه وه گه لیك خوش بوو. گهرمی عهشق له ناخیاندا ریشه ی داکوتا بوو، دله کانیشیان لیوان لیو بوو له خوشه ویستی و وه فا. بیژهن دهستی له ناو قژه زهرده که یدا ده جولاندو قسه ی بو ده کرد، پاشان ماچیکی سهر گونا جوانه که ی مریه می کردو گوتی: ئیمه ئیتر به یه ک گه یشتین و هیچ که سیك ناتوانیت لیکنان بکات، به لیتم پی بده که هه میشه و له هه موو کاتیکدا چ خوشی و چ ناخوشی له گه ل مندا بیت، مریه م وه لامی ماچه که ی دایه وه و گوتی: مز هدر له یه که م روژه وه به لیتم پیتداره که هاوبه شی ژیانته و هاوبه شی ته واوی خوشی و ناخوشیه کانت بم. به لام توش به لیتم پی بده که به رده وام له گه ل عهشقی مندا به وه فاییت.

نیستا که به یه ک گهشتووین، هیچ کات به ته نها جیم مه هیله، چونکه من ههستم زور ناسکه، من زور زوو ده شکیم و ته کیه گاکه م له دهست ده چیته. شه و درهنگی کرد و نه و دوو خوشه ویست و هاوسهره لاره به خوشی و نارامی و خدیالی تاسورده وه له باوه شی یه کتریدا چونه خه وی نازه وه. به یانی زوو له خه و به ناگا هاتن و پاش خواردنی نان و چای به یانی که له میوانخانه که دا بو گهشتیاران ساز کرابوو. ده چوون بو بینینی جیگا خوشه کانی بابلسهر. هه موو پوژیک سهر له به یانی ده چوونه که نار ده ریا. سروشتی نه وی چهنده جوان و دلگیر

بوو. دەريايەكى شىن بە شەپۆلى ھېتور و ئارامى خۆى، ئەمانى بۆ باوەشى خۆى
 ڤادە كېشاو غەشقى لاي ئەوان جوانتر دە کرد. ڤۆژ بە ڤۆژ دلخۆش و دەم بە
 پېنكە نېنتر دە بوون و بە چيژ وەرگرتن لەو ژيانەى ئېستا، تال و سوپىرى ژيانى
 ڤابوردوويان لەبىر دە کرد، ھەستيان بە تىپە ڤېوونى ڤۆژە كان نە دە کرد.

سەرەنجام ماوەى مۆلەتى بېژەن كۆتايى ھات و كاتى ئەو ھات كە دووبارە
 بەرەو تاران بگەرپنەو ھەو ژيانى نوپيان دەست پى بگەن. كەل و پەلى گەشتە كەيان
 كۆكردەو ھەو مائاواييان لە سروشته سەرسەوزو جوانە كەى باكوور کرد و بەرەو
 تاران بە ڤى كەوتن.

بېژەن ئېتر تواناي دوورى شاھىنى نە بوو. لە شىرىن زياتر بېرى ئەوى دە کرد،
 پاش گەشتىيان بە تاران لە ڤىو ھەو سەردانى شىرىن و فەرزادو شاھىنى
 خۆشەويستى چوو. شاھىن بە بېنىنى ئەو، لە باوەشى داىكىدا خۆى ڤادە ڤسكاند بۆ
 ئەوى بچيئە باوەشى ڤر لە سۆزى خالە مېھرەبانە كە يەو ھەو ڤۆژە بۆ ئەوان بە
 خۆشى تىپە ڤى و لەبارەى گەشتە كەيان و ئەو جىگايانەى كە بېنىويان قسەيان
 دە کرد.

* * *

مانگى ڤوشپە ڤى سالى ڤەنجاو ھەوتى ھەتارى بوو. خۆپيشاندانى خەلگى
 ئىران لەدژى رژىمى شاھنشاهى گەشتبوو ھەوتكە. لەو ماو ھەدا كامبىز زۆر
 گۆڤابوو، شىرىن لە تۆلە سەندنەو ھەو دەترسا، ھەربۆيە بەوردى ئەوى خستبوو
 ژىر چاودىر يىو ھەو. ئەو ئەم ئاپۆرايەى خەلك و ھەكومەتى بە باشتىن ھەل دەزانى
 بۆ كامبىز. لەو ڤۆژانەدا ھەر كارىكت بوىستايە دەتتوانى لەو قەرەبالغىيەدا
 نەنجامى بەدەيت.

شەویك شیرین رووی کرده فەرزادو گوئی:

— فەرزاد گیان من زۆر دەترسم. کامبیز لە ئیستادا زۆر گۆراوه، من لە سەیرکردنەکانی ئەو دەترسیم. هەستیکی خراپم بەرامبەری هەیە. لەو رۆژەوهی وەلامی نەڕیم داووتەوه هەستدە کەم رۆژ بەرۆژ رِق لە دلتەر دەبیّت. وا هەست دەکەم ئەو بەدوای هەلیکدا بگهڕی تاکو ژەهری خۆی بەمن و توو بریژیت، توو بی و خودا ناگاداری خۆتە.

کامبیز بەپیشھاتی ئەو رووداوه گەلیک خوشحال بوو لە قەرەبالغی و غەلبەغەلی شۆرش سودی وەرگرت و دەمانچەیهکی بوو خۆی پەیدا کرد تاکو بتوانیّت لە کاتیکی گونجاودا ئەو نەخشەیهی کە لەو ماوێدا لەمیشکیدا بوو جیبەجیبی بکات و فەرزاد لەسەر رینگاکە ی لا بیات. ئەو وای هەست دەکرد کە شیرین لەناچاریدا میردی بە فەرزاد کردووه، ئەگەر فەرزاد بەرەست نەبیّت بە باوھشی کراووه پیشوازی لەم دەکات.

سەرەنجام ئەو شەو شومە هات، خەلکی بە کۆمەڵ بەسەر شەقامەکاندا بلاو ببوونەوه. کامبیز لەو هەلە سودی وەرگرت و خۆرئاواوون لە نزیک مائی شیریندا خۆی حەشاردا، چاوەروانی کرد تاکو ئەو کاتە ی کە فەرزاد بەسواری ئۆتۆمبیلە کە یەوه لە پیچی کۆلانە کەدا سوپایەوهو بەرەو لای مال جولۆ. فەرزاد تەنیا بوو، کامبیز فیشەکی لەپیشەوه بوو، فەرزاد لەبەر دەرگا کە راوہستار لە ئۆتۆمبیلە کە ی دابەزی تاکو دەرگا کە بکاتەوهو ئۆتۆمبیلە کە بیاتە گەراجی کۆشکەوه، هەر لەو کاتەدا کامبیز کە وەك شیتی لی هاتبوو بەرەو لای هات و بانگی کرد، کاتیکی فەرزاد ئاوری لەدەنگە کە دایەوه کامبیز پەنجە ی بە پەلەپیتکە ی دەمانچە کەدا ناو چەند فیشەکیکی ئاراستە کرد. لە گەڵ دەرچوونی

هەر فیشه کێکدا دلی میهره بانى فهرزاد دهسووتاو خوین لهبالا بهرزو
پیاوانه که یه وه جارى بوو.

پاشان کامبیز له قهرهبالغى شهقامه که سوودی وهرگرت و لهناو ئاپۆره
خه لکی سهر شهقامه که دا خوی ونکرد، شیرین گوئی لهدهنگی تهقهکانی بهر
دهرگا بوو، دلی ههوالی پى دهدا که رووداوێکی دلتهزین خهریکه روو دهوات،
چاوهروانى هاتنهوهی فهرزاد بوو، شاهینی لهباوهش دابوو، لایه لایه ی بو دهکرد،
سهراسیمه بو لای دهرگای ههوشه که چوو، دهرگا که کراوه بوو، لاشه ی نیوه گیانی
فهرزاد لهسهر زهوییه که کهوتبوو، ئهو دوایین هه ناسه ی دهدا، بهزه حمهت شیرینی
تیگه یاند که کامبیز هوکارى ئهم رووداوه بووه و پى گوت: هیچ شتیك به کهس
مه لى و مه شهیله بیژن و مریه م بوئی ئهم رووداوه بکه ن، چهند چرکه یه ک دواتر
چاوهکانی فهرزاد لهسهر روخسارى شیرین ئه بله ق بوون و له دواساتهکانی ژیانیدا
هیشتا فیداکاری ده کرد. چاوهکانی بو هه میشه له رووی ئهم جیهانه دا لیك نا.

شیرین بهر چاوی رهش بوو. هاوسیگان شاهینیان لهدهست سه ند، به بی هوشی
بهسهر تهرمه که ی فهرزاددا کهوتبوو، ئاماده نه بوو به هیچ نرخیک لی جیا
بیته وه، پولیس دهسته جی له شوینی روداوه که ئاماده بوون تا کو گه یشتنی
پزیشکی دادوهی که س مافی دهست لی دانی تهرمه که ی نه بوو. باوک و دایکی
فهرزاد که له دهنگه دهنگی هاوسیگان و گریه و زریکهکانی شیرین و شاهین
هاتبونه کو لانه که وه له گه ل تهرمی کوره تاقانه که یاندا رو به رو بونه وه، بالای
به رزی باوکی فهرزاد به مردنی کوره که ی چه میه وه، دایکیشی شین و زاری ده کردو
ههر له ویدا بی هوش بوو که وته سه ر زهوی. مه ئمورانی پزیشکی دادوهی
گه شتنه شوینی رووداوه که وه دهستوریاندا تهرمه که بنیرنه مه یتخانه، شیرین و

دايىكى فەرزاد جار جارە دەھاتنەو ھۆش خۆيان و بەلام ھەر خىرا لەھۆش خۆيان دەپونەو. ھالى شىرىن زۆر خراب بوو. ئەويان لەبەشى چاودىرى نەخۆشخانە خەراند.

پزىشكانى دادوورى بۆبەيانى ھەوالى خۆيان نارد بۆجىگاي پەيوەندىدارو رونيان كردهو كەكوژراو بەچەكى مەدەنى كوژراو ھىچ پەيوندىەكى بەرپىيوانو خۆپيشاندەرانى دوينى شەو ھەنە، ھەروەھا رونيشتيان كردهو كەلەوانەيە ئەو بەھۆي كىشەيەكى تايبەتییەو. كوژرايىت.

بىژەن و مریەم پاش ناگادار بوونيان لەو كارەساتە بەخىرايى خۆيان گەيانە نەخۆشخانە، بىژەن تواناي رىكردنى نەبوو، فەرزاد جگە لەو ھەوئە كەھەوسەرى خۆشكەكەى بوو، يەكەم ھەولە گيانى بەگيانى سەردەمى لاويتىشى بوو. فەرزادبوو كەلە ھەموو نارەھەتییەكاندا فریای دەكەوت و لەھەموو كاتىكدا دۆستى بەو ھەولەى ئەو بوو، ئىستا فەرزادى خۆشەويستى لەدەست چو بوو. شىرىن، ئەو خوشكە رەنجكەشەى، دووبارە گىرۆدەى كارەسات ببوویەو. ئەو ھىشتا گەنج بوو تازە دەيوست خۆراكى شىرىنى ژيان بچىژىت، بەلام قەدەر بۆئەو شتىكى تری دەريست ھەرگىز خواوند بەشى ئەوى جگە لە بەدبەختى و دەربەدەرى شتىكى تری لە چارە نەنوسىبوو.

كامبىز بۆ ئەو ھەوئەى روداوەكە بشارىتەو چوو بۆ نەخۆشخانە، بەلام لەروانىنەكانىدا دەردەكەوت كەھەموو شتىك دەزانىت، مریەم كەئاگاي لە روانىنە نااسايەكانى ئەو بوو بەرەولای چوو پىي گوت: كامبىز!! سەرەنجام ژەھرى خۆت رشت؟ بەلام كامبىز كەھەرگىز شتىك بەناوى دلەو لە سىنەيدا

بونی نه بوو، سویندی بوخوارد که روچی له و کاره ساته ناگادار نییه و مریه می دلسافیش باوه ری به قسه کانی کرد.

بیژن به دوای شاهیندا رۆشت و ئه وی له هاوسیگان وهر گرته وه، مندالی بیچاره چرکه یه ک هیور نه ده بویه وه، به بینینی بیژن خوئی له باوه شی خزاندو وه ک ئه وه ی که له ویدا ههست به ئارامی بکات، بی ناگا له یارییه کانی رۆژگار چوه خه ویکی قوله وه. بیژن له گه ل شاهیندا به ره و نه خوشخانه چوو تاکو ناگای له حالی شیرین بیته.

ئه و تازه هاتبوه وه هۆش خوئی، به بینینی لاشه ی خویناوی فهرزاد وه ک شیته ی لیها تبوو، هه میسه ئه وی له پیش چاوی خوئی ده بیننی، هاوسه نگی دهروونی خوئی له دهست دابوو، ئه و هیچ کهس ههتا بیژن و شاهینیشی نه ده ناسییه وه و بهرده وام ناوی فهرزادی دووباره ده کرده وه.

بیژن و مریه م و کامبیز چاریان له و بریبوو فرمیسک له چاوانی ههرسیکیاندا داباری، بیژن له گوشه یه کدا دانیشته و شاهیننی به توندی نوساند به خویه وه، ئه و بۆه تیوی شاهین و بۆ به ختی ره شی خوشکه بیچاره که ی ده گریا، شاهین به بینینی بیژن ده گریا وه ک ئه وه ی ئه ویش ناگای له خه می دایکی بیته.

بیژن نیگه رانی شیرین بوو، ده ترسا بۆ هه میسه به و حاله وه بیته وه. هه ربویه نه فره تی له به ختی ناله باری خوشکه که ی ده کرد، ئه و نه فره تی بۆمه رگ ده نارد که خوشکه که ی له م سه ره تای ته مه نه دا ره شپۆش ده بوو به هه مور شتیك و هه مور که سیک نه فره تی ده گوت، شیرین ته مانه تی دایکی بوو تیستا ئه و ته مانه ته له پیش چاوانیدا به ره و له ناو چوون ده چوو.

كامبیز بە ھەمانشیو ھە گەلێك نینگەرەن و مەشەو ھەش بوو، ئەو وای بیر کردبوو ھە
 ھە بە مکارەى بە شیرین دە گات، بە لام ئیستا شیرین خۆى نزیكە لە دەست بەچیت،
 كامبیز لە و کاتەدا پەشیمان ببوو ھەو ھە و لەدلى خۆیدا سویندى دە خوار دە گەر
 شیرین بە و حالەو ھە بىنیتەو ھە، کۆتایى بە ژیانى خۆى بەینیت.

بێژەن بە ھاوکارى باوکی فەرزاد مەراسیمیکی بە شکۆى بو بە ئەنجام گە یاندنى
 بە خاکسپاردنى فەرزاد رێکخست و بە ئامادەبونی خزم و دۆستان تەرمى
 فەرزادیان بە گۆرى ساردى گۆرستان سپارد، بێژەن بوچەند کاتر مێرێك شیرینی
 لە نەخۆشخانە ھینایە دەرو ھە تاکو بو دواجار مالتاویى لە ھاوسەرە
 مېھرەبانە کەى بەکات.

پاش کۆتایى ھاتنى مەراسیمە کە، دووبارە شیرین گەرایەو ھە نەخۆشخانە،
 لە پاش چەند رۆژێك بە ھاوکارى کارمەندانى نەخۆشخانە شیرین توانى تارادە یەك
 تەندروستى خۆى بە دەست بىنیتەو ھە. ئەو دواى دەرچونى لە نەخۆشخانە یە کسەر
 چوو ھە گۆرستان و خۆى خست بە سەر گۆرە کەى فەرزاددا و گریەو زارى دە کردو
 بە لىنى بە ھاوسەرە کەى دەدا کە تۆلەى بەکاتەو ھە. ئاگرى تۆلە لەدلى شیریندا
 بلیسەى دەدا. بێژەن بو ئەو ھەى شیرین زیاتر ئازار نە کیشیت و خوانە کردە نەبادا
 دووبارە بە لایە کى بە سەر بىت لە سەر گۆرە کە ھەلى ساندەو ھەو بە زۆر بردیەو ھە
 بو مالتى خۆى.

شیرین ھەموو رۆژێك شاھینی لە باو ھەش دە گرت و بە سەریدا دە گریا. ئەو
 دەیزانى کە جگەر گۆشە کەى ئیتر بارکى خۆى نابىنیتەو ھە. بە پىى توانا نازى
 دە کیشا. چونکە ئەو بونى فەرزادى لى دە ھات. شەو رۆژ کارى شیو ھەن و زارى بوو،
 بەو ھۆیدەو ھە رۆژ بە رۆژ لاوازتر و شکتر دەبو ھەو ھە.

شیرین پیش شوکردنی عاشق و دیوانه‌ی کامبیز بوو، به‌لام له‌پاش
زه‌ماونده‌کە‌ی به‌دل و به‌گیان بۆ‌فه‌رزاد وه‌فادار بوو، له‌و کاته‌دا هه‌ستی کرد
که‌عه‌شقه‌کە‌ی بۆ‌کامبیز چە‌ند گیلانە‌و مندالانە‌ بووه‌.

عه‌شقه‌کە‌ی بۆ‌کامبیز ئیستا گۆ‌رابوو بۆ‌رقو بیزاریه‌کی قوول. به‌لام بۆ
به‌ئه‌نجام گه‌یانندی نه‌خشه‌ی تۆ‌له‌ سه‌ندنه‌وه‌کە‌ی ناچاربوو ری‌گایه‌کی تر
بگریته‌به‌ر، ئە‌و له‌روکه‌شدا خۆ‌ی به‌بی ئاگا له‌هه‌موو شتی‌ک نیشان ده‌دا و
رایده‌رده‌بری که‌ له‌کاره‌ساتی کوشتنی فه‌رزاد بی ئاگایه‌. ئە‌و به‌کرده‌وه‌کانی
کامبیزی به‌ته‌واوی گیل کردبوو.

پۆ‌ژه‌کان به‌رده‌وام تی ده‌په‌رین و شیرین له‌هه‌ولێ له‌وه‌دا بوو که‌ له‌ هه‌لیکی
گونجاودا تۆ‌له‌ی ویرانکردنی ژیا‌نی له‌کامبیز بسینیتته‌وه‌. له‌وماوه‌یه‌دا بیژن و
مریه‌میش به‌ژیا‌نی ئاسایی خویانه‌وه‌ سه‌رقال بوون، هه‌ول و تی‌کو‌شانی ئە‌وان
بۆ‌به‌رپوه‌بردنی ژیا‌نی هاربه‌شیان به‌رده‌وامی هه‌بوو. شیرین زۆ‌ربه‌ی پۆ‌ژه‌کان
له‌مالی براکه‌یدا له‌ته‌نیشته‌ مریه‌مدا ده‌مایه‌وه‌، بیژنیش هه‌میشه‌ دلێ
ده‌دایه‌وه‌، تا‌کو له‌وه‌سته‌ پوچ و بی هوده‌یه‌ ده‌ربازی بکات. بیژن زیاتر
کاته‌کانی له‌گه‌ل شاهیندا به‌سه‌ر ده‌برد و له‌وماوه‌یه‌دا که‌شاهین له‌دیداری بارکی
بی به‌ش بوو زیاتر به‌بیژنه‌وه‌ وابه‌سته‌بوو.

شیرین بۆ‌ ئە‌وه‌ی کامبیز بخاته‌ داوه‌وه‌ و تۆ‌له‌ی هارسه‌ره‌ که‌ی لی بسه‌نیت،
هه‌رکاتی‌ک که‌ ده‌بیینی به‌روخساریکی زه‌رده‌خه‌ناریه‌وه‌ رۆ‌به‌رۆ‌ی ده‌بویه‌وه‌. کامبیز
ئیت‌ر دلنیابوو که‌ هیچ که‌سی‌ک له‌و به‌گومان نییه‌و له‌و خه‌یالانە‌دابوو تا‌کو دلێ
شیرین بۆ‌خۆ‌ی رابکیشیت و به‌ ئاره‌زووی چە‌ند ساله‌ی بگات.

||عه‌شقی مالت ویران بیت، تۆ‌چی به‌مرۆ‌ق نا‌که‌ی؟||

ئەدەبىيەتتىكى ئاوبانگ و، ئەگۈي رايەلى چاگەي!!

شېرىن ھىۋاش ھىۋاش كامبىزى بەرەو لاي خۆي كىش دە كىردو ھەموركات بە رىستەي خۆشەويستانەو ئەو زىاتر رابەستەي خۆي دە كىرد.

— دەزانىت كامبىز گيان..، ئىستا كەبىر دە كەمەو ھەست دە كەم بەمردنى فەرزاد زۆردلگران نىم، ھەمىشە ھەزە كەم ئەتەنىشتى تۆداجم و لەگەل تۆدا بژىم، بەلام چىبەكەم كەلە كاتى مېرد كىردندا لەسەر دوو رىيانىك گىرم خواردبوو بەناچارى خۆم دايە دەست ئەو زەماۋەندە شوم و ناپىرۆزەو، ئەگەرچى ئەتەواي ئەو ماۋەيەدا دلم ھەر لەلای تۆبوو، ۋەك بارمىتەي ەشقە كەم لاي تۆم دانابور.

سەرەنجام كامبىز ئەتوانايدا نەما بۆ ئەوئەي بە شېرىنى بەسەلمىنىت كە چەندە ئەوئەي خۆش دەوئەي و نامادەش بوو دەست بۆ ھەمور كارىك بىات، دانى بەوئەدانا كە ھەر ئەوبوو فەرزادى كوشتوۋە.

ئىتر لەلای شېرىن تۆماربوو كە كامبىز وئىرانكەرى ساباتى ئارەزوۋەكانى بوو و ھەر ئەوبوو كە جگەر گۆشە كەي ھەتتو خستوۋە.

*** **

بىئەن بۆئەوئەي شېرىن لەو ھالە نالەبارە دەرباز بىكات و لەو خەم و خەفەتەنە دوررى بختەو، بەردەوام ئەوئەي بۆ سەفەر دەبرد بۆ باكورى ئىران سابهلكو ھەوئەي پاك و دلگىرى ئەوئەي ئەو ئازارونارە ھەتتەي لەبىر بەرئەتەو.

بىئەن بۆ رىزگارى و كامەرانى خوشكە كەي ھەوئەي دەداو خۆي لەھىچ نارە ھەتتەك نەدەبوارد، ئىستاش وئە ھەستە كىد كە لەوانەيە پىشتىوانىكى

دلتياكەر بىت بۆ خوشكە كەي. لەتەواى ئەو ماوەيەشدا كامبىز يان
لەگەلدابوو.

سالىك بەسەر ئەو كارەساتەدا تىپەرى، باوك و دايكى فەرزاد لەوماوەيەدا
لەخەمى لەدەستدانى كۆرە تاقانه كەياندا زياتر پىرو پەككەوتە ببوون، راست بوو
كە ئەوان كۆرەكەيان لەدەست چوبوو، بەلام هيچ خوشەويستىيە كيان بەرامبەر
بەشیرين و كۆرەكەي كەمى نەكردبوو، ئەوان لەهەموو كاتىكدا چاودىرى ئەويان
دەكرد نەكو هەست بەكەمى خۆي بكات.

رۆژىك كە شيرين چوبوو بۆ سەردانىيان دايكى فەرزاد روى كرده شيرين و
گوتى:

— شيرين گيان لەوانەيە ئەم قسەيەم ئازارت بدات، دلتيا بە من دەزانم كە تۆ
هاوسەرىكى وەفادارىت، بەلام خەسارە بەم تەمەنە كەمەتەو بەبىوژنى
بىنىتەو، تۆ هيشتا گەنجى و دەتوانىت دووبارە ژيانىكى نوى بۆخۆت بنىات
بنىتەو، داوات لىدەكەم كە هەركاتىك كەسىكى گونجاوت دۆزىهەو زەماوەندى
لەگەل بكە، بەم شىوہەيە رۆحى فەرزادىش شاد دەبىت.

ئەو تۆي زۆر خوش دەويست و بەردەوام لەهەولى ئەو دەابوو تۆ بەختيار بكات،
دلگرانى شاهينيش مەبە، ئەگەر وابىر دەكەيتەو كە بۆي هەيە كيشەيەكت بۆ
دروست بكات، تاكو ئىمە لەژيانداين ئەو لەسەر چاوەكانمان گەورەدەكەين ئاخىر
ئەو يادگارى فەرزادى خوشەويستمانە، ئەو پاش ئەم قسانە بىدەنگ بوو ئارام
ئارام فرمىسكى هەلدەرشت.

شيرين لەسەرەتادا رازى نەبوو، بەلام بەهۆي پىداگرى باوك و دايكى فەرزاد
بەلىنىدا كەلەم بارەيەو بەيرى لىبكاتەو.

ماوه يهك تېپهړې شيرين كه ميك نه و كاره ساته ي له بير كردبوو له نارامې
 ته واړدا ژيانې به سهر ده بردو ته نها له بيري ئاينده ي شاهيني جگر گوشه يدا بوو.
 رۆژنيك كامبيز هاته مالي مريه مي خوشكي و پي گوت: مريه م، توخوت
 باش ده زانيت كه شيرين هيشتا جوانه و بوئه و گرفته كه تاكو تايي ته مه ني
 زه ماوه ند نه كات و به ته نهايي بمينيته وه، له و باره وه خوت ئاگاداري كه من چه ده
 نه وم خوش ده ويست، به لام نه و ده ستي به عه شقه كه ي منه وه نار بووه خيزاني
 فزراد، باشه، له وانه يه چاره نوس نه مه ي ويستيت كه فزراد بمریت و ئيمه
 بوچارنيكي تر له سهر ريگاي يه كتريدا بوه ستينه وه، له وانه يه من و شيرين بتوانين
 دووباره ببينه وه به دلخوازو عه شقه كه مان زيندووبكه ينه وه و پيكه وه بين، داوات
 ليده كه م له م باره يه وه له گه ل شيريندا بدوي، من دلنيام كه نه و رازي ده بيت و
 ئيستا ئيتر هيچ به ربه ستيك بو پيكه يشتني من و نه و نه ماوه. مريه م سهره تا
 رازي نه بوو، به لام به پيدا گرييه له راده به ده ريه كاني كامبيز رازي بوو
 كه له كاتيكي له باردا له گه ل شيريندا گفتوگو بكات.

مريه م له پيشدا باسه كه ي له گه ل بيژنده ا كرده وه و داواي ليكرد تاكو له م باره وه
 له گه ل شيريندا بدوي و بوچوني نه و وه ر بگريت. به لام بيژنه باش ده يزاني كه
 شيرين تا چ ناستيك بو فزراد وه فاداره و ده يشي زاني كه شيرين ناتوانيت
 كه سيكي تر له جيگاي فزراد له ناميز بگريت، به لام نه و زورگه نج بوو ده بوو
 هاني بدات تاكو له م گوشه گرييه ده رباز بيت و بو شايي نه بووني فزراد
 به مشيوه پر بكاته وه.

بۆ به یانی چوو بۆ سەردانی شیرین، سەرەتا شاهینی لە نامیز گرت و وەك
هەمیشە خوشەویستی و سۆزی پیشکەش کرد، هەر لەو کاتەدا کە شاهینی
لەباوەشدا بوو ماچی دەکرد، رووی کردە شیرین و گووتی:

— شیرین گیان، ئە گەر شتیکت پێ بلیم دلگران ناییت!!

— نەخیر... بلێ، تۆ تا کوو ئیستا وشە یەکت نە گووتوو کە من بیزار بکات.

— دەزانم بە لای تۆوە گەلیک ئەستەمە کە بتەوێت کە سیکی تر لە جیگای
فەرزادا ببینی، بەلام تۆ هیشتا گەنجی و بەتەنها ژیان بۆ کە سیکی وەك تۆ
گەلیک دژوارە، تۆ ئە گەر مێرد بکەیت بۆ شاهینیش باشترە و ئیتر هەست بە بی
باوکی ناکات، ئەو هیشتا مندالە و ئە گەر لەم کاتی مندالییەدا خوو
بە کە سیکەو بە گریت باشترە و بەمجۆرە ئاگاداری ئەو ناییت کە ئەو بە باوکی
راستە قینە ی ئەو نییە و لە داها تووشدا گرتی کە مەتر دەبیست، ئە گەر راستت دەوی
کامبیز هیشتا تۆی خوش دەوی و بە مریه می گووتوو کە ئە گەر شیرین رازی بیست
ئامادە یە دووبارە بۆ داخووزیت بیتهو، ئەو ئیستاش بە عەشقی تۆوە پابەندە و وەك
سەردەمی پیش شووکردنت ئامادە یە هاوبەشی ژیانست بیست، تا ئیستاش لە عەشق
و خوشەویستی ئەو بۆ تۆ هیچ کەمی نە کردوو، دوینی هاتبوو بۆ مالمەن و
داوای زۆری لە مریه م کردبوو کە تۆ رازی بکات.

شیرین کە چاوەروانی هەلیکی وای دەکرد رووی کردە بیژن و پێی گووت:

— لە راستیدا بە لای منەو گەلیک ئەستەمە کە جیگای فەرزاد بە پیاویکی
تر پڕ بکەمەو، هەر چەند کە من پیش شووکردنم بە فەرزاد، کامبیزم خوش
دەویست، بەلام ئیستا لە بەرامبەر کامبیزدا خووم بە شەرمەزار دەزانم، ناخر من
پیش شووکردنم دلی ئەوم شکاند.

بیژن گووتی: به لام کامبیز هیچ له دهستی تو نه په نجاوه و زوریش تامه زرویه که
تو ولامی په زایه تی بده یته وه.

سه ره نجام شیرین که له پیښدا مو له تی له دایک و باوکی فرزاد وه رگرتبو و پازی
بوو زه ماره ند له گه ل کامبیزدا بکات. بیژن شاد و خوشحال شاهینی ماچ کردو
خواحافیزی له شیرین کرد.

بیژن نه یده زانی نه و چاره نووسه چ خه ونگه لیکي شومی بو نه و خیزانه
به ده بخته بینو ته وه و بی ناگا له وهی به زه ماو وندی شیرین و کامبیز چ رووداویکی
نالهار رووده داو نه وه شی به خه یالدا نه ده هات که نه و زه ماره نده ریگا بو
رووداویکی دلته زین خوش ده کات، بیژن ته نها بیری له وه ده کرده وه که
خوشکه که ی به و کاره له ته نهایی و دوور په ریزی رزگاری بیت.

شیرین هیواش هیواش خه ریک بوو له پیلانه که ی نزیک ده بویه وه، نه و له سه ر
ته رمه که ی فرزاد سویندی خوارد بوو که توله ی بکاته وه. بیژن به خوشحالی
به ره و مال که وته ری تا کوو له نه نجامی گفتو گو کانی له گه ل شیریندا، مریه م و
کامبیز ناگادار بکاته وه. مریه م به بیستنی هه والی په زایه تی شیرین جیتی به خوی
نه ده گرت، کامبیز که له دلته پراو کی بیستنی هه والی په زایه تی یان ناره زایه تی
شیرین دابوو به بیستنی نه م هه واله شاگه شکه ببوو، نه و ههستی کرد که نیت به
تاره زوی خوی گه یشته وه و خوی به به خته ورتترین پیای نه م جیهانه ده زانی، بی
ناگا له وهی عشق و په یوه ندی شیرین به رامبه ر به نه و به قینیکی سخت گوراوه و
ته نها ناگری توله پیکیان ده به ستیته وه.

پاش چند روژیک شیرین و کامبیز لیکتر ماره کران، شیرین جاریکی تر چاری
به بیر کرده وه کانیدا خشانده وه. نه و بریاری دابوو له هه مان شهوی یه که می

پینک‌گه‌یشتندا تۆله‌ی فدرزاد له کامبیز بکاته‌وه و خۆی له تیری زمان و توانجه‌کانی ده‌وروبه‌ریشی بپاریزیت. هەر به‌وه‌یه‌وه کاغەز و قەلەمی هینا و به‌م شیویه نووسی:

ژیان له‌گه‌ڵ فدرزادا بۆ من گه‌لیک‌خۆش و نمونه‌یی بوو، هەر چەند که تەمەنی ئەو ژیا‌نه شیرینه زۆر کورت بوو، ئێمه‌ عەشق و خۆشه‌ویستی‌مان بۆ یەک هه‌بوو تیپه‌ریونی ژیا‌نمان هه‌ست پێ نه‌ئە‌کرد، من هەر له‌سه‌ره‌تادا ده‌مزانی که کامبیز له‌هه‌ولێ نه‌وه‌دا یه‌ تا‌کوو تۆله‌ی شکستی خۆی له‌فدرزاد بکاته‌وه. ئەو له‌نه‌گه‌یشتن به‌ناواتی، فدرزادی به‌تاوانبار ده‌زانی و وای بێ ده‌کرده‌وه که ئەو نه‌یه‌یشتوو من له‌گه‌ڵیدا زه‌ماوه‌ند بکه‌م، له‌کاتی‌که‌دا که نه‌وه‌ بپاری خۆم بوو و نه‌وه‌ من بووم که ده‌بوو له‌سه‌ر تاینده‌م بپاری به‌ده‌م، به‌هەر حال کامبیز سه‌ره‌نجام ژه‌هری خۆی رشت و له‌وشه‌وه‌دا به‌فیشه‌ک فدرزادی خۆشه‌ویستی کوشت، فدرزاد له‌پیش گیان ده‌رچوونیدا به‌منی گووت که کامبیز ته‌قه‌ی لێ کردوو، به‌لام ئەو پیاوه‌تی خۆی نواندو داوای لێ کردم ته‌م رووداوه‌ به‌که‌س نه‌ئێم و نه‌جه‌ هۆی کیشه و ده‌ردی سه‌ری. به‌لام من له‌سه‌ر ته‌رمه‌که‌ی سویندم خوارد که تۆله‌ی خوینی له‌بکوژه‌که‌ی بکه‌مه‌وه، من له‌م ماوه‌یه‌دا توانیم کارێک بکه‌م که کامبیز دان به‌کوشتنی فدرزادا بنیّت، بۆ گه‌یشتن به‌مه‌رامم خۆم له‌و نزیک کرده‌وه، ته‌ویش بۆ ده‌رخستنی عەشق و خۆشه‌ویستی به‌رامبه‌ر به‌من دانی پێدا نا که فدرزادی کوشتوو تا‌کوو ئێتر به‌ربه‌ست له‌به‌رده‌م زه‌ماوه‌ندی من و نه‌ودا نه‌می‌نیّت، تا‌گری تۆله‌سه‌ندنده‌وه له‌ناخی مندا بلیسه‌ ده‌داو بۆ چرکه‌یه‌کیش ئارام نییه. بکوژی هاوسه‌ره‌که‌م ده‌بینم و ناشتوانم وشه‌یه‌ک بلیتم، تا‌کوو ئەو کاته‌ی ئەم هه‌له‌م

د دستگیر بوو که بتوانم تولهی هاوسه ری جوان و وه فادارم له بکوژی دل پهق
 وهرگرمده که تناندهت به زهیی به شاهینی مندالیشدا نه هاتده، هه ره له بهر
 تده باشترین ریگا چاره م دوزیده وه که کامبیز له خوم نریک بکه مده و له و کاته دا
 به ته وای به نامانجه کانم بگم، نیستاش له م شه وه تاریک و ترسناکه دا هه ندیک
 دهرمانی خوم خستوته په رداخه تاوه که ی کامبیزه وه، تا کوو ته و بجیتته خدیکی
 قووله وه و ته و کات بتوانم پیلانده که ی خوم ده ست پی بکه م، سه رته تا له م کاره
 په شیمان بووم و دل م به حالی جوانی ته و ده سوتا، له بهر ته وه ی ده مبینی به
 ناکامی تم جیهانه به جی ده هیلیت، دلگران بووم، به لام تایا دلی ته و به حالی
 من نه سوتا که من و منداله شیر خوره که می سه رگه ردان کردو نیمدی له و ژیا نه
 نارامه بیبهش کرد !!?

دل م هه ره شه م لیده کات که ته و بکوژیکی بی به زه ییه و سزای ته و توله یه کی
 سه خته، ریگای سوزم نه دا بیته دل مده، یه که مین خالی پیلانده که م ده ست پیکرد،
 برپارم داوه کاتیک کامبیز خدی لی کدوت به چه قو پارچه پارچه ی بکه م. بز
 ته وه ی له داهاتوو دا له گه ل یاد کردنه وه ی مهرگی کامبیزدا دو چاری تازاری
 ویزدان نه بده وه پاش جیه جیکردنی کوشتنی کامبیز خویشم ده خنکیتیم.

بیژن و مریدم، خوشه ویستانی من، داوای لیبور دن له هه ر دووکتان ده که م
 له کاتیکدا که ده ست بز تم کاره ده به م، به لام هیچ چاره یه کی ترم نییه، من پاش
 مردنی فدرزاد هیچ نومیدیکم به داهاتوو و به ژیانیش نه ماوه، له بهر ته وه داواتان
 لی ده که م که شاهینی من به ختو بکن و ته و به جزریک په روره ده بکن که
 مرزفتیکی ته و او و چاکی لی ده ریجیت.

مریدم گیان هدر چندنه که مدرگی برا تاقانه کت به لای تۆوه گه لیک سهخت و دژواره، به لام باور بکه چاره یه کی تر شک نابهم و ده بیست تۆله ی فەرزاد له بکوژه کدی بکه مده، تا کوو له گه ل په یمانی خۆمدا وه فادار هم، تۆو بیژنه ی براو خۆشه ویستم، ده زانم که به خۆکوشتنی من دو چاری ئازاری و یژدان ده بن، به لام داواتان لی ده کم که هدر گیز بیر له من نه کهنده، چونکه من که سیکی رق له دل و خراپم و پاش تۆله کردنه وه کم ناتوانم به زیندوویی بمینمه وه، له بهر نه وه باشتترین کار له خۆکوژیدا ده بینمه وه، دئنیابن ئەم نوسراوه پاش مدرگی من به دهستی تیوه ده گات.

"خوشکی شکست خواردووی تیوه"

شیرین

پاشان شیرین نامه کدی له جیگایه ک دانا که زوو ببینریتته وه، شه و له کاتی کدا ده رمانی خه وه کدی که پیش تر ئاماده ی کردبوو کردیه ناو په رداخیک ئاوه وه و دایه ده ست کامبیز، کامبیز به خیرایی ئاوه کدی خواره وه، ده رمانه که زۆر به هیژ بوو یه کسه ر کاریگه ری خۆی ده رخست، کامبیز تامه زرۆی پیگه یشتنی شیرین بوو، ههستی کرد زۆر خه وی دی و بهر له وه ی قسه یه ک بکات خه ویکی قوول بردیه وه، شیرین که چاوه پروانی ئەم کاته ی ده کرد چووه چیشتخانه و په تی خنکانی بو خۆی هه لخت تا کوو له پاش مردنی کامبیز خۆشی هه لبواسی. پاشان کار دیکی گه وه ی له چیشتخانه که دا هه لگرت و به ره و لای کامبیز چوو کامبیز بی ناگا له هه موو شتی که له خه ویکی خۆش دابوو، ده ست و پی شیرین هاتبووه له رزین، توانای نه بوو چه قۆکه له لاشه ی کامبیز بدات، نه و هه رکات ده یویست

له كوشتنى نهو دهست ههلبگریت شهیتانی تۆله ههموو کات هانی ده داو
وشه ی تۆله ی دهخسته دلپهوه.

کامبیز هیشتا زۆر گهنج بوو ئەم بابەتە زیاتر دەبووه هۆی ئازاری شیرین،
سەرەنجام شیرین له جیگاکی ههستا و خۆی گه یانده سەر لاشه ی خهوتوی
کامبیز، چاوه کانی بهست تاکو مهرگی به کهمین عاشقی نه بینیت، نهو تا چند
ساتیکی تر له گهل تهرمی که سیکدا پروبه پروو ده بووه که پیشتر عاشقانه نهوی
خۆش دهویست و نهوی به ئومید و ئاره زووی خۆی ده زانی، به لام نهو ئیستا ژیا نی
ئارامی نهومی تیکداوه، شیرین ئیتر توانای زیاتری نه بوو، کارده که ی به توندی
له لاشه ی نهو وهردا، نهو له حاللی شیتی دا زیاتر له ۲۰ چه قۆی له لاشه ی
کامبیزدا، کامبیز ههر لهوی دا گیانی سپارد. خوین بهری چاوی گرتبوو، نهو
ئیستا له گهل تهرمی دوو عاشق پروبه پروو ببوویهوه که له ناخی دلپانه وه نهویان
خۆشدهویست.

شیرین هیشتا مردنی فهرزادی له لا کال نه ببوویهوه که دووباره له گهل تهرمی
خوینینی کامبیزدا پروبه پروو ببوو، توانای جولهی نه مابوو، ئیتر هیزی نه بوو
تاکوو به رهو لای پهتی سیداره که پروات، وه کو شیت هاواری ده کرد، نهو گیرۆده ی
شیتی و دیوانه یی ببوو.

هاوسیکان به دهنگی زیریکه ی یهک له دوای یهکی شیرین هاتنه ده رهوه،
شاهینیش لهو ناوه دا گریان خۆی دهست پیکردبوو، دراوسیکان به خیرایی هاتنه
ژورره وه و چاویان به تهرمی خویناوی کامبیزکهوت، به خیری به پرسانی بنکه ی
پۆلیسیان ئاگادار کرد، به پرسان به بی وهستان له ویدا ناماده بوون.

شيرين به ته راوى هاوسهنگى دهروونى خوئى له دهست دابوو و يهك چركه
له هاواره كانى بئى دهنگ نه ده بوو، ئوتومبىلى فرياكه رتن به خيبرايى گه يشته نه و
جىگايه و شيرينيان به قژى ئالۆزكاوو جلى دراوو خويناوييه وه به زۆر سوارى
ئوتومبيله كه كردو ئه ويان له بهشى ئه عساب و دهروونى نه خوشخانه خهواند.
تهرمى كامبىزيشيان خسته مه يتخانه وه.

به يانى ههينى بوو، بيژن و مريهم بئى ئاگا له هه موو شتيك هاتن بو مالى
شيرين، تاكوو ببنه ميوانى بووك و زاواى تازهو پيروزباييان لئى بكهن، تازه
گه يشتبوونه نه ويئى له رپىگاي دراوسىكانه وه له و كاره ساته ئاگادار كران، مريهم
به بيستنى نه وه هه واله له پوخسارى خوئى ده داو شيت ئاسا په لى ده كوتار ده گريا،
بيژن نيش حالى له و باشتر نه بوو، نه و چووو ژروره وه و به بينينى راخه ره
خويناوييه كان و نه و خويناوه ي كه له سه ر زهوى پزابورن، له جىگه ي خوئى وشك
بوو، پاش چهند ساتيك به دهنگى هاوارى يه كيك له هاوسىكان هاته وه سه ر خوئى،
نه و نوسراوه كه ي شيرينى دايه دهست بيژن و شاهينى له باوه شدا به خه وتوويى به
بيژندا و له گه ل مخابنيكدا سه رى له قاند، بيژن بئى نه وه ي نامه كه بكاته وه
له گه ل مريهم دا به په له سوارى ئوتومبيله كه يان بوون و به ره وه نه خوشخانه
كه وتنه رپى تاكوو له نزىكه وه په يوه ندى به شيرينه وه بكهن و له پراستى نه و پروداوه
ئاگادار بن، له رپىگه دا بيژن نامه كه ي شيرينى هاته وه ياد، نامه كه ي كرده وه و
له وكاته دا كه له كوشتنى فه رزاد و پروداوى شهوى به روتر ئاگادار بوون
هه ردووكيان واقيان و رما، مريهم و بيژن ته نها به جىماوى خيترانه كه يان بوون،
شاهين له سه ر كوشتنى دواوه ي ئوتومبيله كه دا نوستبوو، كاتيك گه يشته
نه خوشخانه بيژن شيرينى به و حاله وه بينى، دنياى له پيش چاو ته نگ و تاريك

بو، ئەو ھەر لەۋىدا بېتال كەۋتە سەر زەۋىيە كە، مەرىيەمىش كە بەمەرگى كامبىز پەشۋاكابو لەگەل بىننى شىرىندا خراپىتربو، لەھۆش خۆى چو، لەئەنجامدا بۇ بەيانى تەرمى كامبىز لەنىۋان خەم و پەژارەى زۆرىك لەخزم و ئاشنايان و دۆستان بەخاك سىپىردرا، ئەو لەتەمەنى بىست و يەك سالىدا دوچارى وھا كارەساتىكى گەۋرە و كارىگەر ھاتبو. مەرىيەمىش پاش مەرگى كامبىز گۆشەگىر ببو، ئەو لەبەر ھاوسەرەكەى نەيدەزانى چ كارىك بكات، لەلايەكەۋە شىرىن برا تاقانەكەى كوشتبو، لەلايەكەى دىكەشەۋە كامبىز خوشكە تاقانەكەى بىژەنى بىۋەژن و شىت كىردبو، ئەو دەيزانى كە شىرىن بى گوناھ بوو و تەنھا تۆلەى ھاوسەرەكەى لەكامبىز كىردۆتەرە كە بى بەزەبىانە كوشتبو.

ئارامى لەژيانى ئەۋاندا نەمابو، بىژەن كە لەر ماۋەيەدا گىرۋەدى ئازارو گرفتارى گەلىكى زۆر ببو ئىتر سەبر و ئارامى لەدەست دابو و بۇ رزگار بوون لەم ھەموو كىشە دەروونىانە كە بەرۋىكىان پى گرتبو، خوى بە جگەرەۋە گرت و ھەر لەو رىگەيەشەۋە لەگەل مادەى بى ھۆشكەردا دۆستايەتى پەيدا كرد، بەلام بەپەنھانى و دورر لە چارى مەرىم، بۇ رزگار بوون لەو گىرۋەدەروونىانەى كە ھەببوو خۆى بەو بەلا مالىۋىرانكەرە ئارام دەكردەۋە، ھەر كاتىك سەرى لەشىرىن دەدا لەژيانى مەئىوس و ئائومىد دەبو، تەنھا بونى مەرىم و شاھىن و ئەر مندالەى خۆى كە لەسكى داىكى دابو تروسكايى ھىۋايەكىان بۇ ژيان بۇ دەگەراندەۋە، ئەو بۇ چاكبونەۋەى شىرىن درىغى لەھىچ ھەول و كۆششەك نەدەكرد، بۇ لاي ھەر پزىشكىك كە دەيناسى يان پىيان دەناساند سەردانى دەكرد، بەلام ھەموو ئەۋانە لەسەلامەتى و گەراندەۋەى ئەو بۇ ژيانى ئاسايى ئائومىد بوون.

شیرین لە گۆشەیی تەنھاییدا دادەنیششت و لە گەڵ خۆیدا دەدوا و لە پەردا وەك
 كەسانێك كە لەشتێك بێزار بن بەر دەوام لە حالی راكردن دابن، دادو هاواری
 دە کرد و لە دكتۆرەكان هەڵدەهات، پشتی بێژەن لە ژێر ئەم هەموو بەلایەدا
 چە مابوو یەو، لە كاتی كدا كە هیندەیی تەمەن نەبوو، بەلام وەك پیرە پیاوی شەست
 سالی دەینواند، زۆرترینی شەو درەنگانیك بۆ مالا دەگەرایە وەو كاتیك دەگەشتە وە
 مالا وە هیلاك و ماندوو لە قوژبەنیكدا دادەنیششت و ورتەیی لێو نەدەهات،
 بە یانیان درەنگ لەخەو هەڵدەستا، پرووگرژ و تورە بوو، زۆرترینی كات بەسەر
 مریەمدا دەینەران.

مریەم ئاگاداری گۆرانی لەناكاوی رەوشت و رەفتاری بێژەن ببوو، شەویك
 لە كاتی كدا كە خەریك بوو گیرفانی جەلە كانی ئەوی بەتال دەكرده وە تاكوو جەلە
 چەورە كانی بۆ بشوات، پارچە یەكی رەنگ رەشی لە گیرفاندا بینی، بینینی بەستە
 تلیاكە كە دنیای لە پێش چاری مریەم وێران كرد، ئەو بەو هی كە بە چاری خۆی
 بینی بارەری نە كرد، بەپەلە بەدوای بێژەندا چوو، تلیاكە كانی ناو دەستی
 لە بەر دەمیدا هەلرشت، بێژەن پرووی نەبوو سەیری مریەم بكات، مریەم
 دەستە كانی بە پرووی خۆیە وە گرت، پاشان بە گریانە وە پرووی تێكرد و وتی:

— بێژەن تۆ بی و خوا پێم بلی ئەمە چییە؟ راستیم پی بلی، ئاااااای...
 خودایە، ئەو شتانەیی كە دەیبینم راستن؟ پاشان بۆ حالی خۆی دەستی بە گریان
 كرد.

بێژەن هیچ وەلامیكی لا نەبوو كە بەوی بلی، ئەو ئیتر موعتاد ببوو،
 رزگار بوون لەو ژەهرە نەفرەتیەش هەروا ئاسان نەبوو.

مريدم ئەوى خستبوه ژير چاوديريبهوه تابه لكو ناچارى بكات واز له وشته
پيسه بهينى، بهلام ئيت زور درهنگ بوو ئەو له هەر هه ليكدا كه بوى
پيكدە كهوت، بو هه لاتن له وگرفتانهى، په ناى بو ئەو به لاره شه مالمو پيرانكه ره
ده برد، هه رچەند مريم لىي ده پارا يه وه ده ستى لى هه لگريت سودي نه بوو، ئەو
به هوى به كار هينانى مادهى بيهوشكه رو كيشه ي ده روونيه وه سات بو سات لاشه ي
ده توايه وه، پوژ به پوژ زهردوو لاواز تر ده بوو، مريمه ميس هه ره شه ي لى ده كرد
كه نه گه ده ست له و كاره نا په سه ندانه هه لنه گريت ئەوا به جىي ده هيليت.

هه ر پوژيک كه تيده په رى بو له داى كبونى ئەو منداله ي ناوسكى مريم
نزىكتر ده بو وه و سه ره نجام له مانگى (پوشپه ر) ي سالى (په نجاو حه وتى هه تاو) يدا
كچىكى خنجيلانه و جوان هاته دنيا ره، مريم زور خو شحالبوو هيو اى خواست كه
به له داىك بونى (شه قايق) بيژن ئوميد به ژيان به ده ست بهينيه وه وه ده ست له و
شته نه فره تيه هه لگريت، بهلام ئەو له سه ر كاره كه ي به رده وام بوو، ئەو بو
ته سكينى نازاره كانى په ناى به هيروينيش بردوو سه ره نجام پوژيک له كاتى هيروين
گه ياندن به گيانى (به شيوه ي ده رزى ليدان) ته مه نى كورتى ليوان ليو له نازارو
دهردى سه رى دوايى هات و ئەم دنيا يه ي كه بوئه و جگه له به لاو نه شكه نجه
شتىكى تر نه بوو به جيته شت و مالمو اوايى لى كرد.

ئه ورپوژه ي كه هه والى مردنى بيژنه نيان به مريم دا، ئەو گوته ي: بيژن هه ر
له ورپوژه وه ي كه فيرى مادهى بيهوشكه ربووه له پيش چاوى مندا مردبوو، ئەو
له كاتىكدا كه بيژنه ي به مه عشوق و خوشه ويستترين كه سى ده زانى، به مردنى ئەو
ته نها ناهيكي له دهرون هه لكيشاو خه مى بو چاره نوسى خوى ده خوارد.

مىرەم تەنھا لەبەر پىزى ئەۋى كە سەردەمانىك بىئەرنى بە قوتابخانى
 عەشقى خۇي دەزانى لەبەر پىزى ئەۋ مىندالەش كە تەنھا يادگارى عەشقى كە
 بو، مەراسىمىكى پىشكۆي بۇ پىكخستو ئەۋى لەنزىك گۆرى باوك و داىك و
 خوشك و براكەيدا بەخاك سپارد، هېچ كەسىك نەيدەتوانى پىش بىنى ئەۋە بكات.
 ئەۋ خۇي بەبەختەۋەر تىرىن ئافىرتى سەرزەۋى دەزانى، بەلام بەداخەۋە كە بىئەرن
 بەزەبى بە عەشقى كەياندا نەھاتەۋە و ھەمۇ ئارەزۇۋ ھىۋاكانى ئەۋى ۋەك بلىقى
 سەرتاۋ لىكرد.

تاكە دلخۇشى مىرەم شەقايق و شاھىن بوون، ئەۋ زۆربەي پۇژانى پىنج
 شەمان سەردانى گۆرى كامبىزو فەرزادو بىئەرنى دەكرد، ھەركاتىك دەچۈە
 سەرمەزارى ئەۋان پۇژانى پىشۋى بىر دەھاتەۋە و فرمىسك لەچارە كانىەۋە
 بەردەبوونەۋە.

داىك و باوكى فەرزاد لە ژياندا مابون و مىرەم شاھىنى لەزۆربەي كاتەكاندا
 دەبەردەلای ئەۋان، تاكوتەۋان يادگارى پۇلە تاغانە كەيان بىنن، شاھىن خۇي
 بەمىرەمەۋە گرتىبو ئەۋى بەداىكى خۇي دەزانى و ھەركاتىك مىرەم دەيويست
 لەلای داىە گەۋرەۋ باۋە گەرەي جىيى بەيلىت گرىەۋ زارى بەرپادەكرد، شاھىن
 مىندالبور داىك و باوكى فەرزادىش كاتىك ھەستىيان بەحالى كىر رازى بوون كە
 مىرەم گەۋرەي بكات تاكو ئەگەر گەۋرەتربوو رازى بىت لەگەل ئەۋاندا بۇي.

پاش تىپەربونى چەند مانگىك بەسەر مردنى بىئەرنى، فەرشىد كە ھىشتا
 ژنى نەھىنابوو داخۋازى مىرەمى كىر و پوورىشى پىداگرى دەكرد كە مىرەم
 ۋەلامى رەزايەتى بەفەرشىد بداتەۋەۋ خۇيشى لەۋ نىۋانەدا رزگار بكات، بەلام
 مىرەم گۆبى بەقسەي پوورى نەدا، ئەۋ بىرىارى دابوو كە لەپاش مەرگى بىئەرن

لەگەل ھىچ كەسىكى دىكەدا زەماوەند نەكات و ھەموو تەمەنى خۆى بۆ پەرورەدەو چاودىرى منداڵەكەى خۆى و شىرىن تەرخان بكات، لەو نىۆەندەدا باركى فەرزادىش ھەموو سامانەكەى خۆى كرد بەناوى كورەزاكەيەو، تاكوو لەداهاتوودا بىتتە پشتىوانىك بۆ تەنھا نەوہى كورە ناكامەكەى.

چەند سالىك تىپەرى و شاھىن و شەقايق گەورە بىوون، ھەوالى باوكيان لەمريەم دەپرسى، ئەوان وايان بىر دەكرەوہ كە ھەردوكيان لەدايك و باوكىك بەجىمارن.

ئىستا دەبوو شاھىن خۆى بۆ قوتابخانە نامادە بكات، مريەم شاھىنى لەيەكەك لەو قوتابخانانەى كە نزيك بوو لىيانەو، ناوى تۆمار كردبوو چاوەروان بوو تاكوو شەقايق گەورەتر بىت و سالىكى تر ناوى ئەویش تۆمار بكات.

سالى خويندن كۆتايى ھات و لەژىر چاودىرىيە چاكەكانى مريەمدا سالى يەكەم لەھەموو وانەكان تىكرا نمرەكانى دە بوون.

مريەم ھىشتا جوان بوو لەو ماوہىدا داخوازيگەلىكى زۆرى ھەبوو، بەلام ئەو بەھەموويان وەلامى نەرى دەدايەو، ئەو ڕووبەرووى كىشەيەكى تازە بىويەو و شاھىن و شەقايق كە گەورەتر بىوون زۆرتر ھەوالى باوكيان لەمريەم دەپرسى، مريەمىش وای بەباش زانى كە راستىيەكەى بەوان بلىت تاكوو ھەركات گەورە بوون بتوانن پىكەوہ زەماوەند بكن و ڕووداوہ خوشەكانى ڤا بردوو جارىكى تر دووبارە بىتتەو.

بەھەر شىۆەيدەك بوو بەسەرھاتەكەى بۆ ڤوون كردنەو، گەرچى ئاگادارى لەو راستىانە بۆ ئەوان سەخت بوو، بەلام بەتىپەربوونى رۆژگار ئەوان راستىيەكەيان بۆ دەرگەوت. بەتىكۆشان و خوشەويستىيە بەردەوامەكانى مريەم سەردەمى

سەرەتاییان تیپەراندو مریه‌میش له سەرکەوتنەکانی ئەوان گەلیک خۆشحال بوو، هەر رۆژە شادومان تر له رۆژی پێشوو ئەوانی بۆ وانه خویندن هاندهدا. بەلام ئەم رۆژگاره گەلیک دل رەق و بێ بەزەیبە و لێ نەگەرا ئەو ژیانە خۆشەیی ئەوان بەردەوام بێت و مۆلەتی نەدا کە مریه‌م بە ئاواتەکانی لەبارەیی شاهین و شەقایقەو بەگات.

لەرۆژیکی ساردی زستاندا لەسالی ۱۳۷۴ی هەتاوی کاتیکی کە مریه‌م بۆ کۆبوونەوهی دایکان و باوکان بۆلای مامۆستاکانی شەقایق رۆشتبوو لە رینگای گەرانەرەیدا بۆ مال، کاتیکی ویستی لەسەر شەقامە کە بپەریتتەوه، لە خەیاڵات و ئارەزووەکانیدا نوقم ببوو، لەناکاو ئوتۆمبیلێکی بەتوندی خۆی پێدا کێشاو بەتوندی فریی دایە ناوەرەستی شەقامە کە.

شەقایق ئەو رۆژە دلی بەجۆری خورپەیی دەکردو هەوایی پرووداویکی ناخۆشی دەدا، لەگەڵ دەنگی ستاپی ئوتۆمبیلە کەدا ئەو و قوتایبەکانی تر کە لە حەوشەیی قوتابخانە کەدا بوون بەرەو شەقامە کە رایان کردو لەناکاو لەگەڵ لاشەیی نیوہگیان و خویناوی دایکیدا پرووبەرۆو بوویەوه، بەتوندی زیریکانیدی و خۆی خست بە سەر لاشەیی دایکیدا. بەهاوکاری خەلکی و کاربەدەستانی قوتابخانە مریه‌میان سواری ئوتۆمبیل کرد و ئەویان بەخیرایی گەیانە نزیکتەری نەخۆشخانە.

دەنگی گریان و هاواری شەقایق دلی هەموو ئامادەبووانی دەهینایە ژان، ئەو بەردەوام دەپارایەوه کە خواوەند بەزەیی پێیاندا بێتەرە و دایکی رزگار بکات.

کاتیگ گه یاندیانه نه خوشخانه و زور به خیرایی خستیانه به شی چاودیتری تایبه ته وه، شه قایق دهستی به که مەری پزیشکه کانه وه گرتبوو له گه ل پارانه وه و گریاندا داوای لی ده کردن دایکی رزگار بکه ن.

پزیشکه کان هەر رۆژهی شاهیدی مەرگی چه نده ها که س بوون له و نه خوشخانه یه دا، به لام به بینینی شه قایق و تکا و لانه وه کانی له گه ل هه موو نه و روداوانه ی که نه وان بینیبوویان جیاوازی هه بوو.

شه قایق به خیرایی ته له فۆنی له گه ل ماله وه دا کرد و شاهینی پورزای له و کاره ساته ئاگادار کرد، شاهین به شیرزی خوی گه یانده نه خوشخانه، به بینینی چاره سوورو پر له فرمیسه که کانی شه قایق نارامی لی هه لگیرابوو نه ویش دهنگی گریانی هه لبری، بی نارامییه کانی نه و دوو لاره سهرنجی هه مووانی بو لای خوی راکیشابوو، باوه گه وره و دایه گه وره ی شاهین کاتیگ له و روداره ئاگادار بوون به خیرایی خویان گه یانده نه خوشخانه و کاری پیوستیان نه نجامدا.

مریهم بی هوش بوو نه و حاله تا کوو دوو ههفته دریژه ی کیشا، شاهین و شه قایق هه موو شه ویگ دهست به نزابوون و له خوداوه ند داوای سه لامه تی دایکیانیان ده کرد، له پاش دوو ههفته هه ولی پزیشکه کان بی ئاکام بوو، مریهم له مانگی ریبه ندانی سالی ۱۳۷۴ ی هه تاوی له پاش دوو ههفته بی هوشی مالتاواپی له م جیهانه کرد.

نیستا شاهین و شه قایق په ناگه ی ئاسووده بیان له دهست چوو وه ده بوو به پیشوازی نه و گرفتانه وه بچن که له داوای مەرگی مریهم به رۆکیانی گرتبوو له گه لیدا رووبه روو بینه وه، نه وان هیشتا له دوو لاره زیاتر نه بوون و خه و

پشوو دانیان نەبوو. بەردەوام دەچوونە سەر جیگاگە ی ئەو، بەلام ئیستا بە مەرگی مریەم شەگەت و حەپەساوتر لە پیشوو چاویان لە ئاییندە بریبوو.

بەمردنی مریەم، تاکە بە جیماوی ئەو پینج کەسە شیرین بوو کە بەو شیوەیە بە هەمان حالەتی دەروونییەو لە نەخۆشخانە کەوتبوو، باوە گەرە ی شاهین لە بەر ریزی مریەم کە بەهەول و کۆششە زۆرە کانی نەو تاقانە کە ی بەو جۆرە پەرور دە کردبوو، چاکە یەکی زۆری بەسەر ئەوان و شاهینەو هەبوو، مەراسیمیکی پریشکۆی بۆ بە خاک سپاردنی ساز کرد.

شاهین و شەقایقیش بۆ دوا یین جار خواحافیزیان لە تەرمی خالۆژن و دایکی خۆیان کرد و ئەویان بە خاک سپارد، خەمی ئەدەستدانی خۆشەویست و میهرەبان و ئازیزیان بە شیوەن نیشاندا، ئەوان بۆ ماوە یەکی زۆر دلتەنگ و خەمبار بوون و یادەوهرییەکی زۆریان لە گەل ئەودا هەبوو کە بیرکردنەو لەو یادەوهرییانە زیاتر تازاری دەدان، ونبوون و ئەدەستدانی کەسیک کە بۆ ئەوان وەك دایک و بارک وابوو گەلیک سەخت و دلتەزین بوو، ئەو خالۆزا و پوورزایە بریاریاندا کە بەهەول و تیکۆشانی خۆیان لە خویندن بەردەوام بن.

شاهین و شەقایق بە تەواوی لە سەلە کانی.... و..... لەو بەشە ی وا ئارەزوویان دە کرد کە پزیشکی و دەروونناسی بوو وەرگیران و ئیستا لەو کۆلیژەدا سەرقالی خویندن.

ئیستا ئەوان دەیانەوێت بەهەولێ خۆیان و زانیاری پزیشکی و دەروونناسی، شیرین بگەریننەو بۆ دۆخی ئاسایی پیشووی و تا کوو لە تەنیشت ئەودا ئومێد بەژیان بە دەست بهیننەو.

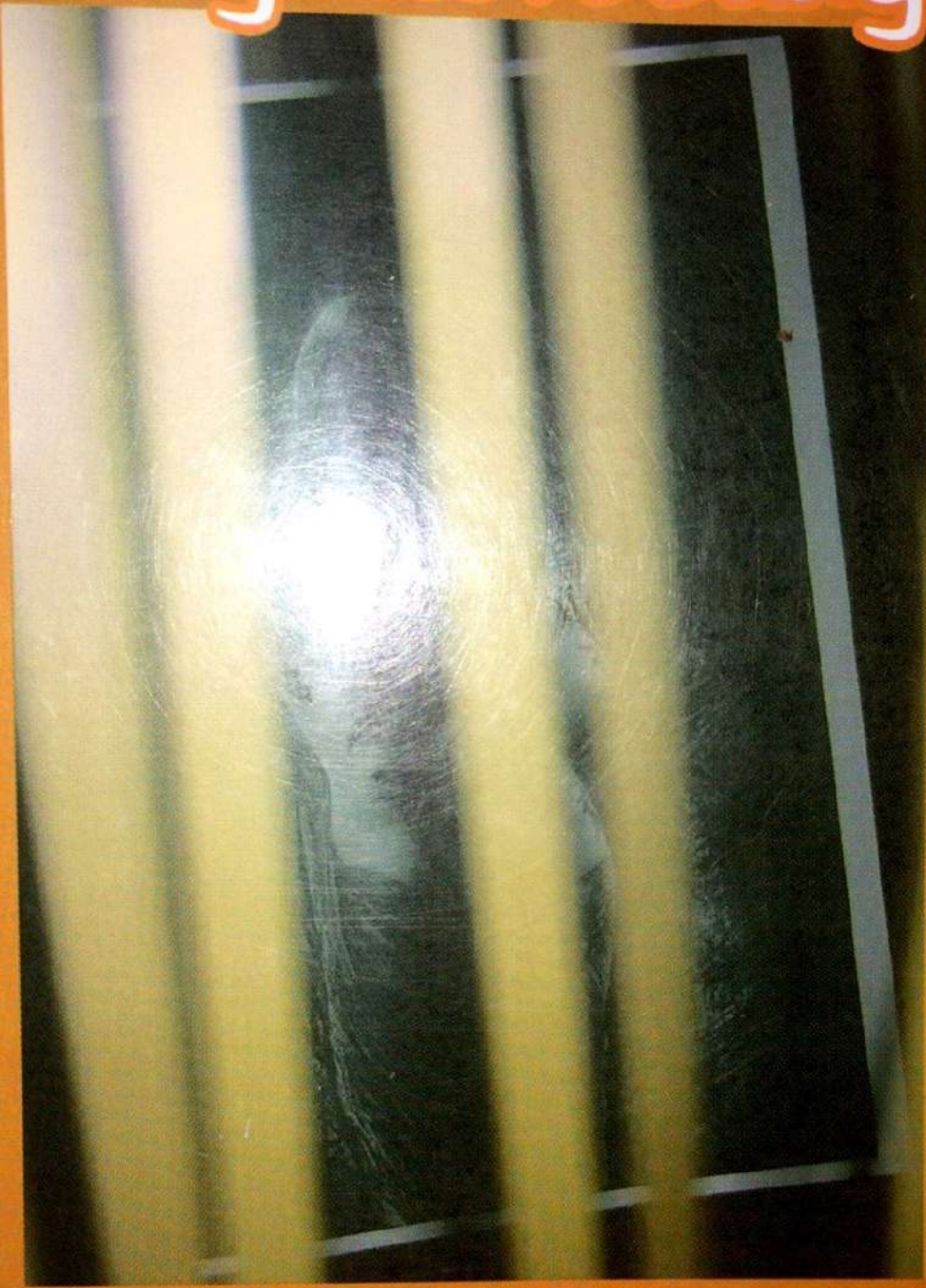
شاهين و شەقايق زۆربەى رۆژە كانيان لەلامى شيرين بەسەر دەبرد، بەلكو بتوانن ئەو بگيژنەوه بۆ ژيانىكى ئارام و ئاسايى.

تەنھا كەسك كە لەو پينج كەسە مابيتتەوه زياتر لە بيست ساڵ دەييت تەمەنى خۆى لەنەخوشخانە بەسەر دەبات، شاهين و شەقايق كە لەلايەنى سەرۆت و سامانەوه گرتيكيان نيبە و رۆلە كانى بيژەن و شيرين ئەو دوو براو خوشكە زەحمەتكيشە چەند مانگيك دەييت بونەتە دەستگيرانى يەكتى و ئەوان بە ورەيەكى بەهيز و دليكى خوشەوه دلنيان كە سەرەنجام حالى شيرين چاك دەييت و برپاريشيانداوه كە مەراسيمى زەماوەندى خويان دواى چاك بونەوهى شيرين و لەتەنيشت ئەودا بە ئەنجام بگەيەنن، ئيستاش ئوميدەوارين كە هەر چى زووترە بە هەولى شاهين و شەقايق و زانيارى دەرونناسى شيرين بگيژنەوه بۆ ژيانى خۆى و بيرەوهرىيە زيندووه كانى.

لەگەن هيوای سەر كەوتندا

كۆتايى

Tonight love bring to **end**

Writer: roh...hadadipoor
Translated by:fovad kevlosi

لهبلا وکراوهکاني خانه‌ی چاپ و په‌خشي رينما